

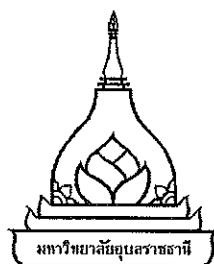
พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ชิตีรัตน์ เหล่าคมพุดาจารย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

**FORECASTING AND ADMINISTRATION OF LOCAL GOVERNMENTS:
A CASE STUDY OF THE MAYORS IN THE LOWER
NORTHEASTERN REGION**

THITIRAT LAOKHOMPRUTAJARN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PUBLIC ADMINISTRATION
MAJOR IN PUBLIC ADMINISTRATION
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY**

YEAR 2011

COPYRIGHT OF UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์

เรื่อง พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ผู้วิจัย นายชิตีรัตน์ เหล่าคมพฒณาจารย์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ปภัสสร เขียวปัญญา)

..... กรรมการ

(ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์)

..... กรรมการ

(ดร.เฉลิมศรี ฤทธากัญ)

..... กรรมการ

(ดร.ณัฏฐา ชินธิป)

..... รักษาการแทนคณบดี

(ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช)

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รับรองแล้ว

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีการศึกษา 2554

กิตติกรรมประกาศ

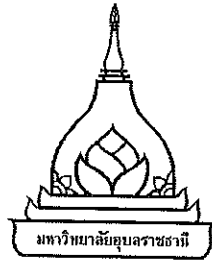
พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี นายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากในปัจจุบันวิชาพยากรณ์มีแพร่หลายทั่วโลก ทั้งในสังคมทั่วไป และสังคมออนไลน์ จะเห็นได้ว่าพยากรณ์ศาสตร์ถูกใช้มาตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน เป็นวิชาที่มีเสน่ห์ และมีมนต์ขลัง จึงสามารถทนกับแรงเสียดทานต่างๆ มาได้หลายพันปี มีการนำมาประยุกต์ใช้ทางการบริหาร การแพทย์ และทางด้านอื่นๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะในภาคธุรกิจ และในกลุ่มชนชั้นนักบริหาร ที่มีการนำมาใช้แล้วประสบผลสำเร็จ จนเป็นที่เลื่องลือ ผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจวิชาพยากรณ์ กับการนำมาประยุกต์ใช้ทางการบริหาร โดยเฉพาะในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และผู้วิจัยก็ได้ศึกษางานชิ้นนี้สนใจ เหมือนกับจิตวิญญาณของครู อาจารย์ ที่เคยสอนสั่งมาตั้งแต่ อดีตชาติ จนถึงปัจจุบันชาติ ที่ได้คลจใจให้ผู้วิจัยต้องมาทำการศึกษาในเรื่องนี้ให้ได้ ทั้งที่เคยคิดเปลี่ยนเรื่องในการวิจัยหลายครั้งแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ แม้จะมีอุปสรรคใดๆ เข้ามาก็ตาม ผู้วิจัยก็จะนึกถึงครูบาอาจารย์ทุกครั้ง อุปสรรคก็มักจะเลือนหายไปทุกครั้งเช่นกัน เพราะฉะนั้นคุณค่าและประโยชน์อันพึงจะเกิดจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบแต่ ครู อาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทวิชา บิคา มารดา ที่ได้ให้กำเนิด และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์ โหร ส.ว. และ ส.ส. ที่ข้าพเจ้าเทิดทูนไว้เหนือศีรษะ เพราะท่านเปรียบเสมือนผู้ชี้ทางสว่างให้กับผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ ดร.ปภัสสร เรียรปัญญา อาจารย์ที่ปรึกษาผู้สร้างความแข็งแกร่งให้กับผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ ดร.เฉลิมศรี ฤทธาภัย และ ดร.ณัชชา ชินธิป ที่เมตตามาเป็นกรรมการสอบ ขอขอบพระคุณ คุณเสถียร เชื้อลิ คุณสมคิด เถาว์วัลย์ คุณพุทธิพงศ์ คงเถลิงศิริวัฒนา คุณอารยา เดชพิมล คุณประมุข แดนดี คุณวรวิติ ศรีใส คุณอิทธิรัตน์ ศรีนาคา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ และที่จะขาดเสียมิได้คือ คุณดาสุรี มัชฌิมา นพบุรุษโหราจารย์ที่เป็นอาจารย์โหราศาสตร์คนแรกในภพชาตินี้ของผู้วิจัย ทั้งที่ผู้วิจัยไม่เคยเชื่อเรื่องพยากรณ์ศาสตร์มาก่อน แต่คุณดาสุรีได้เป็นผู้พิสูจน์ให้ผู้วิจัยซาบซึ้งถึงคำว่า “โหราศาสตร์”

(นายศิริรัตน์ เหล่าคมพุดาจารย์)

ผู้วิจัย

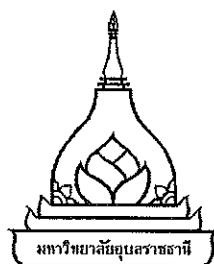
พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ชิตีรัตน์ เหล้าคมพุดผาจารย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

**FORECASTING AND ADMINISTRATION OF LOCAL GOVERNMENTS:
A CASE STUDY OF THE MAYORS IN THE LOWER
NORTHEASTERN REGION**

THITIRAT LAOKHOMPRUTAJARN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF PUBLIC ADMINISTRATION
MAJOR IN PUBLIC ADMINISTRATION
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY**

YEAR 2011

COPYRIGHT OF UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร คณะรัฐศาสตร์

เรื่อง พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ผู้วิจัย นายชิตีรัตน์ เหล่าคมพฒณาจารย์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ปภัสสร เขียวปัญญา)

..... กรรมการ

(ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์)

..... กรรมการ

(ดร.เฉลิมศรี ฤทธากัญ)

..... กรรมการ

(ดร.ณัฏฐา ชินธิป)

..... รักษาการแทนคณบดี

(ดร.ฐิติพล ภักดีวานิช)

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รับรองแล้ว

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีการศึกษา 2554

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	

1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	8
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
1.4 สมมุติฐานการวิจัย	8
1.5 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	9
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	9

2 เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโหราศาสตร์	11
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโหราศาสตร์	38
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับดวงจันทรคติ	74

3 องค์ประกอบประกอบส่วนท้องถิ่น

3.1 ความหมาย	101
3.2 ประวัติความเป็นมาของเทศบาล	111
3.3 แนวคิด และทฤษฎีทางการบริหาร	128
3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	144
3.5 กรอบแนวคิด และความเกี่ยวข้องกับสาขาวิชา	151
3.6 วิธีดำเนินการศึกษา	152

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	157
4.2 ข้อมูลความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะ	186
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา	194
5.2 ข้อเสนอแนะ	197
เอกสารอ้างอิง	198
ภาคผนวก	205
ประวัติผู้วิจัย	223

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	สรุปแบ่งหน้าที่บังคับตามฐานะของเทศบาล 124
3.2	สรุปแบ่งหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามฐานะของเทศบาล 125
3.3	การปรับเปลี่ยนภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ 133
3.4	ความรู้พยากรณ์ศาสตร์ตามทฤษฎีการบริหาร 141
4.1	ร้อยละของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำแนกตาม ลักษณะทางประชากร 158
4.2	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการวางแผน 159
4.3	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการวางแผน 160
4.4	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านฮวงจุ้ยในการวางแผน 161
4.5	สรุปการวางแผนที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา 161
4.6	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการจัดองค์กร 162
4.7	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการจัดองค์กร 163
4.8	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านฮวงจุ้ยในการจัดองค์กร 163
4.9	สรุปการจัดองค์กรที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา 164
4.10	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการจัดคนเข้าทำงาน 165
4.11	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการจัดคนเข้าทำงาน 165
4.12	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านฮวงจุ้ยในการจัดคนเข้าทำงาน 166
4.13	สรุปการจัดคนเข้าทำงานที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา 167
4.14	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการอำนวยการ 167
4.15	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการอำนวยการ 168
4.16	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านฮวงจุ้ยในการอำนวยการ 169
4.17	สรุปการอำนวยการที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา 170
4.18	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการการควบคุมงาน 170
4.19	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการการควบคุมงาน 171
4.20	การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านฮวงจุ้ยในการการควบคุมงาน 172
4.21	สรุปการควบคุมงานที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา 173
4.22	การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารโดยใช้โหราศาสตร์ไทย รวมทุกด้าน 175

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.23	การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารโดยใช้โหงวเฮ้ง รวมทุกด้าน	175
4.24	การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารโดยใช้หลักฮวงจุ้ย รวมทุกด้าน	176
4.25	สรุปรวมศาสตร์พยากรณ์ทั้ง 3 ด้าน	176
4.26	การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้โหราศาสตร์ไทยในการ บริหารงาน	177
4.27	การเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มอายุกับการใช้หลักโหราศาสตร์ไทยในการ บริหารงาน	178
4.28	การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้หลักโหงวเฮ้งในการ บริหารงาน	180
4.29	การเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มอายุกับการใช้หลักโหงวเฮ้งในการบริหารงาน	181
4.30	การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้หลักฮวงจุ้ยในการ บริหารงาน	182
4.31	การเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มอายุกับการใช้หลักฮวงจุ้ยในการบริหารงาน	184

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1	การผูกดวงชาตากำเนิด
2.2	ตัวอย่างปฏิทินโหราศาสตร์
2.3	ตัวอย่างแผ่นหมุนหาลัคนาสำเร็จ
2.4	ดวงชาตาที่ผูกเสร็จแล้ว
2.5	ดาวเกษตร
3.1	โครงสร้างสภากับฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3.2	เงื่อนไขในการจัดตั้งเทศบาลและประเภทของเทศบาล
3.3	เทศบาลตำบล ตาม พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543
3.4	เทศบาลนคร / เทศบาลเมือง ตาม พ.ร.บ.เทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543
3.5	โครงสร้างและการแบ่งส่วนการบริหารของเทศบาล
3.6	การควบคุมติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน
3.7	แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
โดย : ธิธิรัตน์ เหล่าคมพุดผาจารย์
ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา : รัฐประศาสนศาสตร์
ประธานกรรมการที่ปรึกษา : ดร.ปภัสนร เขียวปัญญา

คำศัพท์สำคัญ : พยากรณ์ศาสตร์ การบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นายกเทศมนตรี
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหารงานเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างใน 3 สาขาได้แก่ โหราศาสตร์ไทยโหงวเฮ้ง สวงจุ้ย และศึกษาผลการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหารงาน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายคือ นายกเทศมนตรี 8 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 276 คน

ผลการศึกษาพบว่านายกเทศมนตรี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป สมรสแล้ว จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 1 ถึง 4 ปี และมีรายได้ 30,001 ถึง 40,000 บาท ส่วนใหญ่มีความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์ มีการนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ในการบริหารงานทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยใช้โหราศาสตร์ไทยในการวางแผนงานของเทศบาล ตั้งแต่ฤกษ์ยามในการเข้ารับตำแหน่ง ฤกษ์ยามการเดินทางไปศึกษาดูงาน ฤกษ์ยามในการเปิดอาคารสำนักงาน การวางศิลาฤกษ์ การตั้งศาลพระภูมิ และมีการบริหารโดยใช้หลักโหงวเฮ้ง ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนำมาใช้ในระหว่างการสอบสัมภาษณ์เพื่อจัดคนเข้าทำงานของเทศบาล ซึ่งจะดูว่าบุคคลนั้นมีลักษณะใบหน้า แวตาคิ้ว หน้าผาก จมูก ปาก และกางเป็นอย่างไร น่าจะมีนิสัยอย่างไร ควรจะมอบงานอะไร บางคนเวลาจะเลือกคนสนิทก็จะมีการทดสอบจิตใจ อีกด้วย และมีการบริหารงานโดยใช้หลักสวงจุ้ยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนำ สวงจุ้ย มาใช้ในการจัดองค์กรของเทศบาลเป็นส่วนมาก เช่น จัดโต๊ะทำงาน โต๊ะหมู่บูชา ธงชาติ ไม่ประดับภายในห้อง ตู้ปลา และของมงคลต่างๆ กลุ่มอายุที่ต่างกันมีการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ต่างกัน และ

ส่วนมากได้รับผลจากการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ทางด้านจิตใจ โดยอ้างว่าทำให้รู้สึกสบายใจทำอะไรก็ราบรื่นไม่ติดขัด

ข้อเสนอแนะ คือ เทศบาลควรมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพื่อประยุกต์การบริหารเข้ากับพยากรณ์ศาสตร์ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านพยากรณ์ศาสตร์

ABSTRACT

TITLE : FORECASTING AND ADMINISTRATION OF LOCAL GOVERNMENTS:
A CASE STUDY OF THE MAYORS IN THE LOWER NORTHEASTERN
REGION

BY : THITIRAT LAOKOMPUTTACHARN

DEGREE : DOCTOR OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

CHAIR : PAPASSORN TIENPANYA, Ph.D.

KEY WORDS : FORECASTING / ADMINISTRATION OF LOCAL GOVERNMENTS /
MAYORS / THE LOWER NORTHEASTERN

This research aims to study the application of three kinds of forecasting namely Thai astrology, physiognomy, and Feng Shui, and its results in administration of the municipalities in the lower northeastern region. This research is quantitative and qualitative, with 276 mayors of eight provinces in the lower northeastern region as subjects.

The results indicate that most mayors are male, aged 45 up, married, graduated with a bachelor degree, have been in the position for 1 to 4 years, earn 30,001 to 40,000 baht. Most of them believe in forecasting, and apply it to administration in all perspectives, to the middle degree. Thai astrology is used in municipality planning, calculating auspicious time for accepting a position, traveling on a study visit, opening a new office or building, founding a cornerstone, enshrining a spirit house. Administration using physiognomy is performed to the middle degree. It is applied during the applicant interview for the municipalities by looking at the facial appearance, eyes, eyebrow, forehead, nose, mouth, and chin, in relation to the behavior and types of jobs to be assigned to. Psychological test may also be used to select a henchman. For the Feng Shui, it is used mostly for arrangement of items in the municipalities such as desks, sets of altar table, national flag, and ornamental plants in the office, fish tanks, and other kinds of holy objects. The mayors with different ages would apply forecasting differently, but mostly it is used for psychological reasons. They mentioned that forecasting made them feel content, thus having little problems when doing things.

It is suggested that the municipality should encourage more research about applying forecasting in administration, together with specialists in forecasting or reliable astrology associations.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พยากรณ์ศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีองค์ความรู้ และได้รับการถ่ายทอดต่อกันมาหลายพันปี ช่วยให้นมนุษย์ได้ทราบถึงปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นในเวลาที่ต้องการ ในภูมิภาคต่างๆ ของโลกมีศาสตร์พยากรณ์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น วิชาโหราศาสตร์ และฮวงจุ้ยกำเนิดที่ประเทศจีน วิชาลายมือกำเนิดในประเทศอินเดีย โหราศาสตร์ยูเรเนียนกำเนิดในประเทศเยอรมนี เป็นต้น ซึ่งพยากรณ์ศาสตร์เกี่ยวข้องกับการพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ โดยมีระเบียบวิธีการแปลความหมายอย่างเป็นระบบ และเป็นที่ยอมรับแพร่หลายประกอบด้วยโหราศาสตร์ โหราศาสตร์ ฮวงจุ้ย หรือภูมิศาสตร์พยากรณ์ หัตถศาสตร์ หรือลายมือ เลขศาสตร์ เลข 7 ตัว และไฟยิปซี เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีพยากรณ์ศาสตร์อื่นๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ได้แก่ การเสี่ยงเซียมซี การหยดเทียน การตอกไข่สุก/ดิบ และการเสี่ยงทายทุกรูปแบบ (วินัย อวยพรประเสริฐ, 2550 : 1)

ในประเทศจีนมีการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้โหราศาสตร์ในด้านการเมือง และการทหาร จากพงศาวดารสามก๊ก ที่ขงเบ้งสามารถหยั่งรู้ฟ้าดินว่าจะเกิดเหตุการณ์ทางธรรมชาติอะไรบ้างในแต่ละปีแล้วนำมาใช้เพื่อเอาชนะชนะคู่ต่อสู้ทางการทหาร และการเมือง แม้แต่ฮิตเลอร์แห่งประเทศเยอรมนี ก็ได้ใช้โหราศาสตร์ในการทำสงครามโลกครั้งที่สองกับสัมพันธมิตร ด้วยการรวบรวมโหราจารย์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมากมาบังคับให้ทำนาย และทำแผนปลิวแจกประชาชนว่าประเทศเยอรมนีจะต้องชนะสงครามโลกครั้งที่สองอย่างแน่นอน และเมื่ออังกฤษได้ล่วงรู้เกี่ยวกับการใช้โหราจารย์ของ ฮิตเลอร์ ก็ได้ทำแผนซ้อนแผนด้วยการว่าจ้างบรมครูทางโหราศาสตร์ ที่เก่งกว่าโหราจารย์ของ ฮิตเลอร์ เข้ามาช่วยพร้อมกับทำใบปลิวทำนายว่า ฮิตเลอร์ จะต้องพ่ายแพ้สงครามโลกครั้งที่สองเช่นกัน เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้คนอังกฤษมีความเชื่อมั่นในชัยชนะของฝ่ายพันธมิตร ซึ่งได้สร้างขวัญ และกำลังใจให้แก่คนอังกฤษเป็นอย่างมาก และขณะเดียวกันก็เป็นการทำลายขวัญ และกำลังใจชาวเยอรมนีในขณะนั้นด้วย (บุญเลิศ ไพรินทร์, 2545 : 11)

ในปัจจุบันมีการศึกษาพยากรณ์ศาสตร์ในเชิงวิชาการอย่างจริงจังในประเทศตะวันตกเกี่ยวกับอิทธิพลของดวงดาวที่มีต่อโลก และสรรพสิ่งทั้งหลายบนโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลที่มีต่อชีวิตของมนุษย์แต่ละคน และมีหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยจอห์น เอฟ. เคนเนดี (University of John F. Kennedy) ที่ซานดิเอโก รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศ

สหรัฐอเมริกา หรือแม้แต่ในประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส และ เยอรมันนี้ ก็มีการเรียนการสอนเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอังกฤษ มีคณะโหราศาสตร์ศึกษา (Faculty of Astrological Studies) ที่มหาวิทยาลัย ซัสเซกซ์ (Sussex) โดยตั้งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2491 และได้ฝึกอบรมคนไปมากมาย จากทุกสารทิศทั่วโลก และคนอเมริกันจำนวนมากก็ยังใช้เงิน และทรัพย์สินจำนวนมากไปเพื่อปรึกษา หรือรับการพยากรณ์ชะตาชีวิตของพวกเขาคนมากกว่าจำนวนเงิน และทรัพย์สินที่ใช้ไปเพื่อปรึกษาหารือแพทย์ พยาบาลในโรงพยาบาล ในสหรัฐอเมริกาเสียอีก แม้แต่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาผู้ยิ่งใหญ่ของโลกอย่างโรนัลด์ เรแกน ก็ยังมีการปรึกษาหารือโหราจารย์ ในกรณีที่ต้องตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ ของประเทศ และมีโหราจารย์ประจำตัวตลอดเวลาในขณะที่อยู่ในตำแหน่ง ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาจนพ้นตำแหน่งไปในที่สุด (บุญเลิศ ไพรินทร์, 2545) และมีข่าวว่า ประธานาธิบดีซูฮาโต ของอินโดนีเซีย ในช่วงที่ถูกการเมืองรุมเร้า และประธานาธิบดีบิล คลินตัน เมื่อครั้งที่เจอศึกแกล้มพันซ์สาวกับ นางสาวลูวินสกี ทั้งสองได้มาอาบน้ำมันศักดิ์กับเจ้าอาวาสวัดยานนาวาซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาโหราศาสตร์ ที่กรุงเทพฯ (วาสนา นาน่วม, 2552 : 256)

โหราศาสตร์ในสังคมไทย ในอดีตที่ผ่านมาจะมีการศึกษาในชนชั้นพราหมณ์ ชนชั้น กษัตริย์ แม่ทัพ นายกอง และพระภิกษุเท่านั้น ซึ่งจะมีการถ่ายทอดกันตามสายเลือด และชนชั้นอื่น เนื่องมาจากวิชาโหราศาสตร์เป็นวิชาสำหรับชนชั้นสูงที่มีการศึกษา โดยเฉพาะพระมหากษัตริย์ที่ปกครองบ้านเมืองจะต้องเก่งทั้งศาสตร์ และศิลป์ ต้องมีความรู้โหราศาสตร์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม รู้จักการพยากรณ์ การบริหารบ้านเมืองจึงจะอยู่รอดปลอดภัย (ณัชชา ชินธิป, 2553 : 24) ซึ่งโหราศาสตร์ไทยในสมัยโบราณชนชั้นผู้นำจะนำมาใช้ในการศึกสงคราม ในตำราพิชัยสงครามของไทยจะใช้วิชาโหราศาสตร์ในการหาแม่ทัพที่มีชื่อที่เป็นมงคล ช่มชื่อแม่ทัพของศัตรู และทำพิธีตัดไม้ข่มนาม ก่อนออกรบ มีการหาฤกษ์ยามที่ดีในการเคลื่อนทัพ ขณะอยู่ในสนามรบก็จะมีการใช้โหราศาสตร์ในการดูชัยภูมิในการตั้งทัพของตนเอง และการตั้งทัพของข้าศึก ศัตรู แล้วยังใช้โหราศาสตร์ในการดูสิ่งแวดล้อม สภาพดินฟ้าอากาศเพื่อใช้ข้อได้เปรียบทางธรรมชาติเอาชนะฝ่ายตรงข้ามให้ได้ (พลูหลวง, 2540 : 31-73) นอกจากนี้ยังมีการใช้โหราศาสตร์เกี่ยวกับประเพณี และวัฒนธรรมของไทย ตั้งแต่ประเพณีการเกิดซึ่งจะต้องมีการคำนวณฤกษ์ยามผูกดวงชาตาเด็กที่เกิดมา เพื่อตั้งชื่อตามหลักทักษา แล้วจัดพิธีกรรมเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กได้รับอันตรายจากสิ่งเร้นลับ เช่น การนำวัตถุมงคลมาแขวนที่เปลเด็ก การบวชก็จะต้องมีการกำหนดฤกษ์ยามในการประกอบพิธีตั้งแต่การเป็นนาค หน่วนาค จนถึงเข้าพระอุโบสถ การตั้งชื่อทางพระก็ต้องดูว่าเกิดวันอะไร ใช้ชื่ออะไร จึงจะเหมาะสมกับวันเกิด การปลูกสร้างบ้านใหม่ก็ต้องหาฤกษ์ยามในการขุดหลุมเพื่อลงเสาเอก เสาโท เสาตรี มีการจัดบายศรีเพื่อประกอบพิธีเช่น ไห้วางสรวงเทพยดา และการขึ้นบ้านใหม่ก็จะต้องมีการวางฤกษ์ยามเพื่อประกอบพิธีในการขึ้นบ้านใหม่ เพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่ผู้อยู่อาศัย การ

แต่งงานญาติผู้ใหญ่ของทั้งฝ่ายชาย และฝ่ายหญิงก็จะต้องนำดวงชะตาของชาย และหญิงมาตรวจดูว่ามีดวงชะตาสมพงษ์กัน หรือไม่ หากไม่สมพงษ์ก็อาจจะเกิดปัญหาหย่าร้างตามมา หรือไม่มีความสุขในชีวิตสมรส หากดวงชะตาทั้งสองคนสมพงษ์กันก็จะหาฤกษ์ยามที่เป็นมงคลในการหมั้นหมาย และแต่งงานกัน ในที่สุด การปลูกพืชผู้ปลูกจะต้องดูว่าวันใดสมควรปลูกพืชชนิดใดจึงจะงอกงามดี โดยเฉพาะการปลูกไม้มงคล การเจ็บป่วยญาติของผู้ป่วยก็จะมี การทำพิธีเรียกขวัญ หรือให้พระภิกษุมาสวดโพชฌงคปริตร หรือ ทำพิธีอาพาธพินาศตามฤกษ์ยามที่กำหนดเพื่อปิดเป่าสิ่งที่ไม่ดี และโรคร้ายให้เจ็บให้หายไป แล้วยังเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้ผู้ป่วยอีกด้วย ส่วนการเสียชีวิตก็จะต้องดูว่าศพเสียชีวิตแบบปกติ เช่น โรคชรา หรือเสียชีวิตแบบไม่ปกติ เช่น ตายโหง ซึ่งศพทั้งสองประเภทจะมีการทำพิธีศพไม่เหมือนกัน ศพเสียชีวิตแบบปกติก็จะทำการเผาตามปกติตามวัน เวลาที่โบราณได้กำหนดไว้ ส่วนศพเสียชีวิตแบบไม่ปกติก็จะให้นำไปฝังไว้ก่อน เพื่อรอการเผา ตามวัน ฤกษ์ยามที่พระภิกษุ หรือผู้รู้กำหนด

ในปัจจุบันโหราศาสตร์ไทยก็ยังไม่ได้เสื่อมถอยไปจากสังคมไทย เมื่อสังคมมีการพัฒนาในทางวัตถุมากขึ้น ชาวไทยยังคงให้ความสนใจกับศาสตร์แขนงนี้อย่างกว้างขวาง จะเห็นได้จากการที่สื่อมวลชนหลายแขนงได้มีการเสนอคำพยากรณ์ต่างๆ ทั้งในลักษณะทั่วไป และเกี่ยวกับ บุคคลสำคัญ เหตุการณ์ในทางการเมือง เศรษฐกิจ ซึ่งในปัจจุบันโหราศาสตร์ได้พัฒนามาเป็นธุรกิจที่ทำรายได้ดี ให้บุคคล และสถานบริการจำนวนมาก ตัวอย่างที่เห็นกันทั่วไปคือ การที่โรงแรมบางแห่งได้จัดบริการทางโหราศาสตร์แก่คนทั่วไป ซึ่งบริการชนิดนี้ได้รับความนิยมมาก หรือการที่มีผู้ให้ความสนใจติดตามคำพยากรณ์ของหมอดูที่มีชื่อเสียงบางท่าน ทั้งจากทางหน้าหนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่างๆ และมีลูกค้าตามไปใช้บริการกับท่านเหล่านั้นอย่างเนืองแน่น (ชติดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2534)

แม้แต่นักการเมืองไทย และผู้มีอำนาจก็ยังมี การนำเอาศาสตร์พยากรณ์มาใช้ในการดำเนินการทางการเมือง จะครอบคลุมตั้งแต่ กำหนดฤกษ์ยามในการตั้งพรรค การตั้งชื่อพรรค สัญลักษณ์พรรค ดวงชะตาผู้นำพรรค ดวงชะตาผู้สมัครของพรรค และการกำหนดนโยบายของพรรคการเมือง เช่น การก่อสร้างตึก อาคารต่างๆ นักการเมืองยังมีการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องตามหลักของศาสตร์พยากรณ์ ตลอดไปจนถึงการแก้เคล็ดต่างๆ ที่นำไปใช้ในทางการเมือง ซึ่งล้วนแต่มีเป้าหมายหลักเพื่อความเจริญรุ่งเรือง และชัยชนะในทางการเมือง เช่น ในกรณีของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรียังต้องบินไปยังกั๋ง เพื่อหาหมอดูพม่าที่ถูกเรียกขานว่า หมอดูอิที ซึ่งนอกจากจะเป็นเพราะว่าเธอชื่อ “อิดี” แล้ว เธอยังเป็นหญิงพิการร่างแฉะแกร็น อวัยวะแขนขาหดขดขอด หน้าตาแปลกประหลาด หมอดูอิทีคนนี้นักกลายเป็นที่รู้จักกันในภายหลังในหมู่นักการเมือง และคนสำคัญในแวดวงต่างๆ ของไทย เมื่อเป็นที่แพร่หลายว่าเป็นหมอดูที่

พ.ต.ท. ทักษิณ เลื่อนยศ อันส่งผลให้โหราศาสตร์พม่าเป็นที่นิยมในวงการหมอดูเมืองไทย เหตุที่ พ.ต.ท. ทักษิณ ให้ความเชื่อถือหมอดูผู้ที่ผู้นี้มาก อาจเป็นเพราะเป็นที่รำลึกกันว่า เธอเป็นหมอดู ประจำตัว พล.อ. ตานฉ่วย นายกรัฐมนตรี และผู้นำสูงสุดของกองทัพพม่า และภริยาที่ไม่ว่ามีอะไรก็ จะต้องไปสอบถามหมอดูก่อนเสมอ ไม่ต่างจากทหารไทยที่ในอดีตให้ความสำคัญ กับเรื่อง โหราศาสตร์ในการออกรบทัพจับศึก

นอกจากนี้ทั้งพระครู และหมอดูที่เมืองไทย ไม่ว่าจะอยู่จังหวัดไหน กลางป่ากลางเขา พ.ต.ท. ทักษิณ และคุณหญิงพจมาน ก็ไปพบมาหมดแล้ว (วาสนา นาน่วม, 2552 : 53-57)

ซึ่งผู้มีอำนาจในยุคปัจจุบัน ในการตัดสินใจครั้งสำคัญ เช่นการปฏิบัติ รัฐประหารของ กลุ่มนายทหาร มักจะมีการใช้บริการของนักโหราศาสตร์ ในการหาฤกษ์ยามเพื่อทำการปฏิบัติ ซึ่งการ ค่อสู่ทางการเมืองของไทยในปัจจุบัน นอกจากจะสู้กันด้วยไหวพริบ เล่ห์เหลี่ยม กลยุทธ์ทางการเมืองแล้ว ยังต่อสู้กันทางด้านโหราศาสตร์ เพื่อความได้เปรียบทางการเมืองของนักการเมืองตาม หลักวิชาโหราศาสตร์ อีกด้วย

นอกจากข้าราชการทหารแล้ว ข้าราชการประจำก็นิยมให้โหรพยากรณ์ให้เช่นกันว่า ปีนี้ จะได้สองชั้น หรือไม่ ผู้ใหญ่จะให้การสนับสนุน หรือไม่ หรือมีความรู้สึกอย่างไรกับตน จะมีการ เปลี่ยนแปลงโยกย้ายหรือไม่ จะได้เลื่อนตำแหน่งหรือไม่ จะลาออกจากอาชีพราชการแล้วไป ประกอบอาชีพอื่นดีหรือไม่ (ภิญโญ พงศ์เจริญ, 2543 : 7)

ส่วนความเชื่อในเรื่องฮวงจุ้ย บ้านเรือน ที่อยู่อาศัย ยังคงแรงกล้าในหมู่นายทหารชั้น ผู้ใหญ่ จะเห็นได้จากบ้านหลังไหนที่เคยเป็นบ้านอดีต ผบ.ทบ. หรือแม้แต่ ผบ.สส. บรรดานายทหาร ชั้นผู้ใหญ่รุ่นหลังๆ ก็จะไม่แย่งกันเข้าไปอยู่ เมื่อท่านต่างๆ เกษียณราชการไป แม้แต่บ้านของ พล.อ.อนุพงษ์ เผ่าจินดา ที่ต้องสั่งปรับปรุงทาสีบ้านให้เป็นสีขาวสะอาด ยึดหลักหน้าติดน้ำ และ รั้วกำแพงบ้านให้ปลูกต้นไม้ให้หนาทึบเพื่อเน้นสีเขียวเป็นการแก้เคล็ด และให้ดูร่มรื่นสบายตาขึ้น (วาสนา นาน่วม, 2552 : 245-247)

แม้แต่ในการประกอบธุรกิจ ตั้งแต่ธุรกิจขนาดเล็ก จนถึงธุรกิจขนาดใหญ่ในระดับโลกก็ ยังมีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานโดยเฉพาะ โหงวเฮ้ง และฮวงจุ้ย เพื่อให้เกิดผล กำไรสูงสุด และเกิดความสมดุลในการบริหารงาน เช่น กรณีเครือเจริญโภคภัณฑ์ (Charoen Pokphand Group) หรือ รู้จักกันในชื่อย่อ ซีพี เป็นกลุ่มธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีธุรกิจหลัก คือ อาหาร และ การเกษตรผ่านทางบริษัทลูก เจริญโภคภัณฑ์อาหาร หรือ CPF นอกจากธุรกิจ การเกษตรแล้ว เครือเจริญโภคภัณฑ์ยังทำธุรกิจอื่นๆ อีกหลายชนิด เช่น ธุรกิจค้าปลีก ร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ธุรกิจโทรคมนาคมใน บริษัท ทู คอรัปอเรชั่น เป็นต้น นับได้ว่าบริษัทมีผู้บริหารฝีมือ เก่งกาจเป็นอันดับต้น ของประเทศไทย แต่ก็ยังใช้ศาสตร์พยากรณ์ เข้ามาเกี่ยวพันกิจการ มีซินแส

สิบคนประจำอยู่ที่บริษัทฯ เพื่อวิเคราะห์โหวงฮังพนักงาน และจัดฮวงจุ้ยภายในบริษัทฯ (ณรงค์ศักดิ์ จิตวิวัฒนากร, 2542 : 10) ร้านสะดวกซื้อ 7-Eleven หนึ่งในกิจการในเครือของกลุ่มซีพี กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนทุกชนชั้น นอกจากการจัดการที่ดีแล้ว ฮวงจุ้ย มีส่วนสำคัญมากในการเจริญเติบโตของ 7-Eleven ฮวงจุ้ยที่ทำให้กิจการมีเจริญเติบโต สิ่งแรก คือ โลโก้ เพราะเป็นสิ่งที่ชี้นำการตกแต่งร้านได้ โดย โลโก้ 7-Eleven ประกอบด้วย สี 3 สี 3 ธาตุ คือ เขียวธาตุไม้ ส้มธาตุไฟ ขาวธาตุดิน ธาตุทั้งสามเกี่ยวพันกัน คือ ไม้ส่งเสริมไฟ ไฟส่งเสริมดิน อ่านตามความหมายได้ดังนี้ ธาตุไม้ คือ เครื่องอุปโภค บริโภค ธาตุไฟ คือ การกระตุ้นให้เจริญเติบโต ธาตุดินคือ ความมั่นคงแข็งแรง สังเกตตัวอักษรภาษาอังกฤษ 7-Eleven ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด ยกเว้นตัว n เป็นตัวพิมพ์เล็ก เพราะเชื่อว่าตัว n จะเป็นแม่เหล็กดูดทรัพย์เงินเข้าร้าน การตกแต่งสีภายในร้านใช้สีขาว เพื่อความมั่นคงเจริญก้าวหน้าของธุรกิจ ชื่อ 7-Eleven เขียนเป็นตัวเลขได้ 7 กับ 11 ถ้าวิเคราะห์ตามหลักของฮวงจุ้ยไทยแล้ว เลข 7 คือดาวเสาร์ ธาตุไฟ เลข 11 คือ พระอาทิตย์ ธาตุไฟเช่นกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ใช้มาตกแต่งโลโก้คือ ธาตุไฟ และสิ่งที่ทำให้ 7-Eleven โดดเด่นกว่าร้านสะดวกซื้อทั่วไป คือ ร้านสีขาวที่ประดับไฟไว้อย่างอลังการ โดดเด่นทุกมุมมอง แม่แต่กลางวันก็ไม่ได้หรี่ไฟลงแม้แต่น้อย ส่วนที่สอง คือ การเปิดประตูมังกร สังเกตดู ร้อยละ 90 ของ 7-Eleven จะเปิดประตูมังกร คือ ถ้าหันหน้าออกหน้าบ้านประตูจะอยู่ซ้ายมือ และ หันหน้าเข้าบ้านประตูจะอยู่ทางขวามือ จะส่งเสริมเรื่องการค้าธุรกิจ ให้เจริญก้าวหน้า ร่ำรวย เพราะมังกร คือ สัตว์มงคลของจีน (กฤษณนัยย์ พิริยารังสรรค์, 2553 : 165-167)

ศาสตร์พยากรณ์นับเป็นทางเลือกหนึ่งที่นักบริหารหลายคน มักนำมาช่วยในการตัดสินใจ ภายใต้ภาวะความเสี่ยง และความไม่แน่นอนทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยเฉพาะต้องตัดสินใจภายใต้ข้อมูลที่มีอยู่น้อยนิดเนื่องจากระยะเวลาที่ต้องตัดสินใจไม่เอื้อต่อการหาข้อมูลให้แน่ชัด โดยเฉพาะนโยบายที่มาจากภาคการเมือง หลายคนต้องหันไปพึ่งบรรดานักพยากรณ์ซึ่งนักพยากรณ์ก็มักจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนฮวงจุ้ยที่ทำงาน การดูโหวงฮังผู้ร่วมงานแล้วนำมาใช้ในการบริหาร กำหนดกลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน การแก้เคล็ดต่างๆ และช่วยในการให้คำแนะนำในการตัดสินใจตามหลักและทฤษฎีทางพยากรณ์ศาสตร์ นักพยากรณ์จึงเป็นอาชีพหนึ่งในปัจจุบันที่นักการเมือง นักบริหารในภาครัฐ โดยเฉพาะทหารที่มักมีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ให้พบเห็นอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากนักพยากรณ์เป็นทั้งนักจิตวิทยา และนักสถิติในบุคคลเดียวกัน

ในประเทศไทยมีผู้ศึกษาการใช้ศาสตร์พยากรณ์ในการบริหารงาน โดยแยกตามศาสตร์ที่ศึกษาได้ 2 แนวทางได้แก่

(1) โหงวเฮ้ง และดวงจัญ

(2) โหราศาสตร์ไทย

(1) โหงวเฮ้ง และดวงจัญ มีผู้ศึกษาหลายคน ซึ่งทุกคนล้วนแต่ศึกษาในภาคเอกชน ได้แก่ ด้านบุคลากรคือ การสรรหาบุคลากร ระดับผู้บริหาร ตามหลักดวงจัญ และโหงวเฮ้ง (สมชาย โมกขะเวส, 2550 : บทคัดย่อ) ด้านอาคารสถานที่ การนำดวงจัญไปใช้ในการจัดอาคารสถานที่ของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี (ฤทธิธิ์ จำปาเงิน, 2549 : บทคัดย่อ) อิทธิพลของดวงจัญต่อการบริหารจัดการโครงการ (เวชสวรรค์ หล้าภาส, 2549 : บทคัดย่อ) แนวทางการออกแบบเชิงวิทยาศาสตร์ของดวงจัญสำหรับประเทศไทย (ชูพงษ์ ทองคำสมุทร, 2552 : บทคัดย่อ)

(2) โหราศาสตร์ไทย มีผู้ศึกษาหลายคน มีการศึกษานำโหราศาสตร์ไปใช้ทั้งในภาคราชการ และภาคธุรกิจดังต่อไปนี้

โหราศาสตร์ในภาคราชการ ได้แก่ โหราศาสตร์กับนโยบายศาสตร์ (บุญชัย มาลัยศิริรัตน์, 2532 : บทคัดย่อ) โหราศาสตร์กับการตัดสินใจทางการเมืองของไทย (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2534 : บทคัดย่อ) ความเชื่อเรื่องดวงของข้าราชการ ศึกษาเฉพาะกรณีกระทรวงยุติธรรม (ฤทัย โชคภัยศาลนุกูล, 2542 : บทคัดย่อ) การศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของผู้มารับบริการจากหมอดู (พิไลรัตน์ รุจิฉนิษฐ์กุล, 2524 : บทคัดย่อ)

การศึกษาโหราศาสตร์ในภาคเอกชน ได้แก่ โหราศาสตร์กับการตัดสินใจทางธุรกิจ (ณัชชา ชินธิป, 2548 : บทคัดย่อ) บทบาทของหมอดูในสังคมไทย (กัญชัช ศศิธร, 2541 : บทคัดย่อ) ความน่าเชื่อถือของหมอดูกับความตั้งใจกระทำพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ (พรทิพย์ จงเจิดศักดิ์, 2540 : บทคัดย่อ) หมอดู ในแง่ทางเลือกสำหรับความมั่นคงทางจิตใจ (ชลดา มณเฑียรมณี, 2538 : บทคัดย่อ) หมอดู ในแง่กระบวนการสร้างตัวตนและความสัมพันธ์ทางสังคม (सानิด ศิริวิศิษฐ์กุล, 2535 : บทคัดย่อ) บทบาทของโหรในสังคมไทย (ภิญโญ พงศ์เจริญ, 2543 : บทคัดย่อ) จริยธรรมในอาชีพโหราจารย์ (พระมหาสมคิด เสือกะ, 2543 : บทคัดย่อ)

การนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ทางการบริหารมีผู้ศึกษา แล้วทั้งในภาคเอกชน และภาครัฐ การศึกษาในภาครัฐนั้นมีการศึกษาในราชการส่วนภูมิภาคได้แก่ โหราศาสตร์กับนโยบายศาสตร์ (บุญชัย มาลัยศิริรัตน์, 2533 : บทคัดย่อ) ราชการสังกัดกระทรวงกลาโหมได้แก่ โหราศาสตร์กับการตัดสินใจทางการเมืองของไทย (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2534 : บทคัดย่อ) และกระทรวงยุติธรรมได้แก่ ความเชื่อเรื่องดวงของข้าราชการ ศึกษาเฉพาะกรณีกระทรวงยุติธรรม (ฤทัย โชคภัยศาลนุกูล, 2542 : บทคัดย่อ) แต่ในราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่มีผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจ

ที่จะศึกษาการนำศาสตร์พยากรณ์มาใช้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ใกล้ชิด และมีบทบาทต่อประชาชนมากที่สุด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลายรูปแบบตามความแตกต่างของ ความเจริญ มีประชากร มีพื้นที่รับผิดชอบ หรือปกครอง มีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย มีสิทธิในการตรากฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์กร มีสิทธิในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ๆ มีอยู่ มีฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ตามหลักการกระจายอำนาจหัวใจคือ ประชาชนปกครองเพื่อประชาชน และโดยประชาชน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมีทั้งสิ้น 5 ประเภทได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา แต่ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเทศบาล เนื่องจากเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกของไทย มีประวัติที่ยาวนาน มีพัฒนาการที่ชัดเจน เป็นระบบจึงขอศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลซึ่ง เทศบาลถือว่าเป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่ จัดตั้งขึ้นในเขตชุมชนที่มีความเจริญ และใช้ในการบริหารเมืองเป็นหลัก ซึ่งหลายประเทศประสบความสำเร็จในการใช้ “เทศบาล” เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปกครองประเทศโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย สำหรับสังคมไทย เทศบาลเป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในเขตชุมชนเมืองที่มาตั้งแต่ พ.ศ. 2476 จนถึงปัจจุบัน (โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 190)ซึ่งมีนายกเทศมนตรีเป็นผู้กำหนดนโยบายและกำกับดูแลให้การดำเนินงานของเทศบาลบรรลุผลตามนโยบายที่ตนกำหนดเป็นผู้แก้ปัญหาและตัดสินใจเรื่องต่างๆ ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของเทศบาล นายกเทศมนตรีจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถ และทักษะในด้านการบริหารอย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และมีความจำเป็นจะต้องตัดสินใจในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชน และผลกระทบที่จะเกิดตามมาจากตัดสินใจในการบริหารงาน หลายครั้งที่ต้องตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยง หรือความไม่แน่นอน จึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจภายใต้ภาวะดังกล่าว

จากปรากฏการณ์ข้างต้น อีกทั้งผู้ศึกษามีความสนใจในพยากรณ์ศาสตร์ และได้ศึกษาพยากรณ์ศาสตร์จากนักพยากรณ์ที่มีชื่อเสียงหลายท่าน มานานหลายปี จึงทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง พยากรณ์ศาสตร์ กับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง สาเหตุที่ไม่ศึกษาการเมืองในระดับชาติอันเนื่องมาจาก มีผู้ศึกษาแล้ว และมีเรื่องราวให้พบเห็นตามสื่อเป็นประจำ ผู้ศึกษาจึงมุ่งให้ความสนใจไปที่การเมืองในระดับท้องถิ่นที่ต่อไปในอนาคตจะมีบทบาทมากยิ่งขึ้น เมื่อได้รับการกระจายอำนาจที่สมบูรณ์ และจะได้เห็นพัฒนาการของศาสตร์เหล่านี้ เพื่อจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปในอนาคต และสาเหตุที่เลือกศาสตร์พยากรณ์มาศึกษาเพียงสามด้านคือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง

และฮวงจุ้ย เนื่องจากทั้งสามศาสตร์นี้สามารถนำมาใช้ได้ทั้งทางด้านชีวิตส่วนตัว การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจในสามศาสตร์นี้ ซึ่งทั้งสามศาสตร์นี้น่าจะสามารถนำมาผสมกับ ทฤษฎีการบริหารของตะวันตกได้อย่างกลมกลืน

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหารงานเทศบาลในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างโดยเฉพาะใน 3 สาขาคือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ย

1.2.2 เพื่อศึกษาผลการนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ยไปใช้ในการบริหารงานเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ได้ทราบถึงกระบวนการการนำโหราศาสตร์ไทยไปใช้ในการบริหารงานของของ นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.3.2 ได้ทราบถึงกระบวนการนำหลักโหงวเฮ้งไปใช้ในการบริหารงานของของ นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.3.3 ได้ทราบถึงกระบวนการนำหลักฮวงจุ้ยไปใช้ในการบริหารงานของของ นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

1.3.4 สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารทุกระดับ

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

1.4.1 นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ นำพยากรณ์ ศาสตร์ไปใช้ในกระบวนการบริหารในระดับปานกลาง

1.4.2 นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุต่างกันมีการนำ พยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานแตกต่างกัน

1.4.3 นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนมากมีความเชื่อถือ พยากรณ์ศาสตร์

1.4.4 การนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานมี ผลทางด้านจิตใจนายกเทศมนตรี

1.5 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1.5.1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาพยากรณ์ศาสตร์ใน 3 ด้านดังนี้

1.5.1.1 โหราศาสตร์ไทย

1.5.1.2 โหงวเฮ้ง (นรลักษณ์ศาสตร์)

1.5.1.3 ดวงจัญ (ภูมิพยากรณ์)

1.5.2 พื้นที่การศึกษาในครั้งนี้จะใช้ 8 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างตามการแบ่งของกระทรวงมหาดไทย ได้แก่ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ชัยภูมิ ยโสธร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

พยากรณ์ หมายถึง การทำนาย หรือ คาดการณ์โดยอาศัยหลักวิชา

พยากรณ์ศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่อาศัยองค์ความรู้มาใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ ได้ โดยมีระเบียบวิธีการแปลความหมายอย่างเป็นระบบ และเป็นที่ยอมรับแพร่หลาย ประกอบด้วย โหราศาสตร์ โหงวเฮ้ง หรือ นรลักษณ์ ดวงจัญ หรือภูมิพยากรณ์ หัตถศาสตร์ หรือลายมือ เลขศาสตร์ เลข 7 ตัว และ ไพ่ยิปซี เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีพยากรณ์ศาสตร์อื่นๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ ได้แก่ การเสี่ยงเซียมซี การหยดเทียน การดอกลูกสุก/ดิบ และการเสี่ยงทายทุกรูปแบบแต่ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้เพียง 3 แขนง คือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง และดวงจัญเท่านั้น

โหราศาสตร์ไทย หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงทั้งหลาย โดยอาศัยปรากฏการณ์ของดวงดาวบนท้องฟ้าเป็นมูลฐาน ในการพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างมีเหตุผล โดยใช้หลักการทางตรรกวิทยา

โหงวเฮ้ง หมายถึง ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ลักษณะของใบหน้า ห้าประการของคน ได้แก่ หู คิ้ว ตา จมูก ปาก ซึ่งจะสามารถบ่งบอกได้ว่าบุคคลผู้นั้น มีลักษณะอุปนิสัย และพฤติกรรมอย่างไร จะประสบเคราะห์กรรม หรือมีความเจริญก้าวหน้าอย่างไร นอกจากการดูลักษณะทั้ง 5 ประการดังกล่าวข้างต้นแล้วยังสามารถดูรายละเอียดต่างๆ บนใบหน้าได้อีก เช่น ลักษณะของใบหน้า การเดินช่วงอายุของใบหน้า หน้าผาก โหนกแก้ม และคาง เป็นต้น

ดวงจัญ หมายถึง ศาสตร์แห่งการเลือกชัยภูมิในการตั้งบ้านเมือง สำนักงาน ร้านค้า และหลุมฝังศพบรรพบุรุษให้มีความสัมพันธ์ในกระแสของธรรมชาติ โดยให้กระแสของสิ่งมีชีวิต และสิ่งไม่มีชีวิตมีความสมดุลกัน เพื่อให้เกิดโชคลาภ มีความเจริญรุ่งเรือง และสงบสุขร่มเย็นตลอดไป

โหราจารย์ หมายถึง ผู้ชำนาญในวิชาโหราศาสตร์

จีนแส หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ด้านโหงวเฮ้ง และฮวงจุ้ย

การบริหาร หมายถึง กระบวนการในการทำให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยผ่านทางบุคคล และการใช้ทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกระบวนการบริหารที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้คือ โปสค์โมเดล (POSDC Model) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

- (1) การวางแผน (Planning: P)
- (2) การจัดหน่วยงาน (Organizing: O)
- (3) การจัดตัวบุคคล (Staffing: S)
- (4) การอำนวยการ (Directing: D)
- (5) การควบคุม (Controlling: C)

บทที่ 2

พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหาร

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโหราศาสตร์

2.1.1 พยากรณ์ศาสตร์

โดยทั่วไปวิชาความรู้ในโลกจะอ้างอิงวิทยาศาสตร์เป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้มีความรู้ที่เกิดในหลักเกณฑ์วิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ยังมีวิชาที่เกิดขึ้นนอกเหนือหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีวิธีการที่คล้ายคลึงกับวิทยาศาสตร์ ซึ่งศาสตร์เหล่านี้มีการเก็บข้อมูล ทางสถิติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน เช่น พยากรณ์ศาสตร์แขนงวิชาโหราศาสตร์ นักโหราศาสตร์จะเป็นผู้บันทึกข้อมูล ปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ และเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น เช่น การจะเกิดลมพายุ ฝนตกหนัก ฝนแล้ง สงคราม การเสียชีวิตของบุคคลสำคัญ เมื่อมีปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์เช่นเดิมเกิดขึ้นอีก และมีเหตุการณ์เดิมเกิดขึ้นซ้ำๆ กันก็จะบันทึกเป็นตำราให้คนรุ่นต่อไป ไปใช้ในการพยากรณ์ และใช้ในการวางแผนชีวิต เช่น วางแผนการรบ ดังที่ขงเบ้งใช้กลห้วงโซ่เผาทัพเรือ และยืมลูกเกาทัณฑ์โจโฉในพงศาวดารจีนนั่นเอง จะเห็นว่าในคัมภีร์พิชัยสงครามในหลายประเทศก็มักจะมีพยากรณ์ศาสตร์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเสมอ เช่น คัมภีร์พิชัยสงครามซุนวู ซึ่งโด่งดังไปทั่วโลก และนายทหารในหลายประเทศนำไปใช้ในการวางแผนการรบ ส่วนตำราพิชัยสงครามของไทยก็มีการนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์มาใช้ในการรบทัพจับศึกเช่นกัน จะมีตั้งแต่การดูชัยภูมิการตั้งทัพ การแต่งตั้งแม่ทัพที่มีชื่อเป็นมงคล การกำหนดฤกษ์ยามในการนำทัพ การทำพิธีตัดไม้ข่มนามเป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าพยากรณ์ศาสตร์มีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนมาตั้งแต่โบราณจนถึงในปัจจุบัน ผู้ศึกษาจึงขอความหมายของพยากรณ์ศาสตร์ของนักวิชาการ และโหราจารย์แต่ละท่านได้ให้ความหมายมาเรียบเรียงดังต่อไปนี้

2.1.2 คำนิยาม

โดยทั่วไป พยากรณ์ หมายถึง การทำนาย หรือการคาดการณ์ล่วงหน้า เช่น การพยากรณ์อากาศ พยากรณ์แผ่นดินไหว (เชิรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2545 : 729) นอกจากนี้แล้ว พยากรณ์ยังหมายถึง การทำนาย หรือ คาดการณ์โดยอาศัยหลักวิชา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546 : 757) การทำให้แจ้ง คอบปัญหา (ประยูร ชาญโต, 2536 : 181) ซึ่งจะเป็นความหมายที่ใช้ในคำว่า ศาสตร์ พยากรณ์ ซึ่งศาสตร์พยากรณ์เป็นศาสตร์ทุกศาสตร์ที่สามารถใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ ได้

โดยศาสตร์แห่งการพยากรณ์มีระเบียบ และวิธีการแปลความหมายอย่างเป็นระบบ และเป็นที่นิยมแพร่หลาย ได้แก่

- (1) โหราศาสตร์ไทย
- (2) โหงวเฮ้ง หรือ นรลักษณ์
- (3) ดวงจัญ หรือ ภูมิพยากรณ์
- (4) หัตถศาสตร์ หรือ ลายมือ
- (5) เลขศาสตร์ เลข 7 ตัว
- (7) ไพ่ยิปซี เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีศาสตร์พยากรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ ได้แก่ การเสี่ยงเข็มชะ การหยดเทียน การตอกไข่สุก/ดิบ และการเสี่ยงทายทุกรูปแบบ (วินัย อวยพรประเสริฐ, 2550 : 1)

ผู้ศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของพยากรณ์ศาสตร์ สอดคล้องกับ วินัย อวยพรประเสริฐ จึงขอสรุปว่า พยากรณ์ศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการทำนาย หรือคาดการณ์ เหตุการณ์ต่างๆ ได้ โดยอาศัยองค์ความรู้ และใช้วิธีการแปลความหมายอย่างเป็นระบบ ได้แก่ โหราศาสตร์ โหงวเฮ้ง หรือ นรลักษณ์ ดวงจัญ หรือ ภูมิพยากรณ์ หัตถศาสตร์ หรือ ลายมือ เลขศาสตร์ เลข 7 ตัว ไพ่ยิปซี การเสี่ยงเข็มชะ การหยดเทียน การตอกไข่สุก/ดิบ และการเสี่ยงทายทุกรูปแบบ

พยากรณ์ศาสตร์เป็นวิชาที่ถูกนำมาใช้ตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบันก็ยังมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ซึ่งพยากรณ์ศาสตร์ที่มักจะมีการนำมาใช้ในทางการบริหารมากที่สุด และมีความสนใจมากที่สุดมีอยู่สามด้านคือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง และดวงจัญ ผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจกับศาสตร์ทั้งสามด้านนี้ จึงขออธิบายเริ่มตั้งแต่วิชาโหราศาสตร์ไทยเป็นต้นไป จนถึงวิชาโหงวเฮ้ง และดวงจัญ ดังต่อไปนี้

2.1.3 แนวคิดโหราศาสตร์

2.1.3.1 ความหมายของโหราศาสตร์

คำว่าโหราศาสตร์ (Astrology) ภาษาอังกฤษมาจาก Astro กับ logy ซึ่งมาจากภาษาละติน และกรีก คือ astron (ดวงดาว) กับ lógia (ความรู้) รวมกันคือ ความรู้เกี่ยวกับดวงดาว (Webster's New World Dictionary) (New York : Prentice, Hall, 1994, : 84)

เลเวลลิน จอร์จ (Lewellyn, George) ได้ให้ความหมายของโหราศาสตร์ (Astrology) ว่ามาจากภาษากรีก 2 คำ คือ Astra แปลว่า ดวงดาวและ Logos ซึ่งแปลว่า ตรรกะหรือเหตุผล (Logic Or Reason) และได้ให้คำจำกัดความของคำว่า โหราศาสตร์ ได้ดังนี้ “โหราศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งศึกษาและพิจารณาการกระทำของดวงดาวบนท้องฟ้าที่มีต่อสรรพสิ่งทั้งหลายที่เป็นสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งปฏิกิริยาของสรรพสิ่งทั้งหลายดังกล่าวที่มีต่อดวงดาวบนฟ้าด้วย”

และได้ให้เหตุผลว่า แท้ที่จริงแล้วโหราศาสตร์ถือว่าเป็นแม่ของดาราศาสตร์ (Astronomy) ทั้งนี้ เพราะในระยะแรกๆ นั้น ผู้ที่ศึกษาลักษณะธรรมชาติของดวงดาวและอิทธิพลของดวงดาวบนท้องฟ้า ทั้งหมดนั้นคือพวกโหราจารย์ด้วยกันทั้งนั้น และถือว่าโหราศาสตร์เป็นศาสตร์ที่เก่าแก่ที่สุดของมนุษยชาติอีกด้วย ต่อมาชนชาติกรีกได้แยกดาราศาสตร์ออกจากโหราศาสตร์ ซึ่งได้เน้นการศึกษา ระยะใกล้ไกลของดวงดาวแต่ละดวง ขนาด น้ำหนัก มวลองค์ประกอบ การเคลื่อนตัวความเร็ว หรือ อัตราแรงของการเคลื่อนตัว และอื่นๆ โดยอาศัยการสังเกตด้วยการใช้เครื่องมือต่างๆ (บุญเลิศ ไพรินทร์, 2545 : 21-22)

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ดาราศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ที่สามารถตอบคำถามหรือให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับดวงดาวและเทหวัตถุบนท้องฟ้า ได้อย่างเป็นรูปธรรมได้ มากกว่าโหราศาสตร์ ส่วนโหราศาสตร์นั้นอาจเรียกว่าเป็นวิทยาศาสตร์ได้ แต่เป็นวิทยาศาสตร์ที่จะต้องให้ความสนใจในการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัยให้กว้างขวางและลึกซึ้งมากกว่าจะเป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะโหราศาสตร์ยังไม่สามารถให้คำตอบหรือ ให้ความรู้ และความจริงแบบวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ได้อย่างแท้จริง เกี่ยวกับอิทธิพลของดวงดาวที่มีต่อโลกและสรรพสิ่งทั้งหลายที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งปฏิกิริยาของโลก ตลอดจนสิ่งทั้งหลายบนโลกที่มีต่ออิทธิพลของดวงดาวเหล่านั้น

การผูกดวงหรือการคำนวณตำแหน่งของดวงดาวบนท้องฟ้านั้น ก็ได้ใช้วิธีการของดาราศาสตร์ แต่การพยากรณ์ชะตาชีวิตของโลกและชีวิตมนุษย์นั้น ใช้วิธีการทางโหราศาสตร์ นั่นก็คือ โหราศาสตร์ต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจทางดาราศาสตร์ด้วยนั่นเอง

ดร. บี. วี. รามัน (DR. B. V. Raman ; อ้างอิงจาก บุญเลิศ ไพรินทร์, 2545 : 21-22) ได้กล่าวถึง ความหมายของโหราศาสตร์ในทำนองเดียวกับ เลเวลลิน จอร์จ (Lewellyn George) ดังได้ กล่าวมาแล้วนอกจากนี้ ยังได้ให้ความหมายของโหราศาสตร์ตามความหมายของภาษาสันสกฤตอีกด้วย คือ ภาษาสันสกฤตจะใช้คำว่า ชโยทิสชา (Jyotisha) หรือ แปลว่า วิทยาศาสตร์แห่งแสงสว่าง (Science Of Light) และ คำว่า “โหราศาสตร์” ก็มาจากภาษาสันสกฤตโดยตรง คือ Horashatra ซึ่งมาจากคำ 2 คำ คือ Hora แปลว่า เวลาเป็นชั่วโมง (Hour) และ Satra คือ ดรรชนี หรือ เหตุผลหรือศาสตร์ ซึ่งรวมกันแล้ว แปลว่า ศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับเวลา (Science Of Time) นั่นเอง (บุญเลิศ ไพรินทร์, 2545 : 21-22)

สำหรับโหราศาสตร์ในประเทศไทยได้มีนักวิชาการ และโหราจารย์ได้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

โหราศาสตร์โดยทั่วไป หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการพยากรณ์โดยอาศัยการโคจรของดวงดาวเป็นหลัก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542 : 1314) ส่วนอาจารย์เทพย์ สาริกบุตร ได้ให้

ความหมายของโหราศาสตร์ว่า คำว่า โหรา มีรากศัพท์มาจาก อโหราตร์ ซึ่งเป็นภาษาสันสกฤต และอโหรตต์ ในภาษามคธ หมายถึง วัน และคืน คำว่า โหร ไทยอ่านว่า โหร สันสกฤตอ่านว่า โหรา แปลว่า หมอดูฤกษ์ ผู้ชำนาญทางดาราศาสตร์

ความหมายในทางพุทธศาสนา อาจารย์เทพย์ สาริกบุตรก็ได้อธิบายว่า วิชาโหราศาสตร์เป็นวิชาที่ใช้สำหรับพยากรณ์ผลกรรมของมนุษย์ ซึ่งหลักทางพุทธศาสตร์อาศัยเหตุ เป็นเครื่องพยากรณ์ผล ส่วนโหราศาสตร์นั้นอาศัยดวงดาวเป็นเครื่องพยากรณ์ ซึ่งวิชาโหราศาสตร์ เป็นวิชาตรวจดูผลกรรมของมนุษย์โดยการอนุมาน คือ เป็นเครื่องเทียบเคียงผลกรรมของมนุษย์ ที่มนุษย์เราทุกคนได้รับผลกรรมอยู่ และจะได้รับผลต่อไปชั่วระยะเวลาชีวิต ทั้งที่เป็นกรรมดีและกรรมชั่ว (เทพย์ สาริกบุตร, 2511 : 3)

พลตรีประยูร พลอารีย์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนโหราศาสตร์กรุงเทพฯ ได้ให้ความหมายของโหราศาสตร์ว่า หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงทั้งหลาย โดยอาศัยปรากฏการณ์บนท้องฟ้าเป็นมูลฐาน วิชาโหราศาสตร์เป็นศาสตร์ทางปัญญา ที่เกี่ยวกับปรัชญาอันสูงยิ่ง เครื่องมือสำคัญของวิชาโหราศาสตร์คือ วิชาตรรกศาสตร์ (Logic) โดยเฉพาะคือ การอุปมาอุปไมย (Analogy) (ประยูร พลอารีย์, มปป. : 11)

วินัย อวยพรประเสริฐ (2550 : 2) ได้ให้ความหมายของโหราศาสตร์ว่า หมายถึง “ศาสตร์ที่ว่าด้วยการใช้ตำแหน่งของดวงดาว ในการพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผล โดยใช้หลักการทางตรรกวิทยา” ซึ่งโหราศาสตร์เป็นศาสตร์แห่งการพยากรณ์แขนงหนึ่ง แต่ศาสตร์แห่งการพยากรณ์แขนงอื่นไม่จำเป็นต้องเป็นโหราศาสตร์ เนื่องจากศาสตร์เหล่านี้ไม่ได้ใช้ตำแหน่งของดวงดาวในการพยากรณ์ และเพื่อไม่ให้สับสนในจุดนี้ เราอาจเรียกการใช้ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ใดๆ สำหรับการพยากรณ์เหตุการณ์ว่า การพยากรณ์ (Fortune Telling) และ เรียกผู้ใช้ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ในการพยากรณ์เหตุการณ์ว่า หมอดู หรือนักพยากรณ์ (Fortune Teller) ในขณะที่เราเรียกผู้ใช้โหราศาสตร์ในการพยากรณ์ว่า “นักโหราศาสตร์ และบุญเลิศ ไพรินทร์ (2545 : 203) ได้ให้ความหมายของโหราศาสตร์ว่า หมายถึง ศาสตร์ที่ศึกษาอิทธิพลของดวงดาวที่มีต่อกัน และต่อสรรพสิ่งทั้งหลายบนโลก รวมทั้งชะตาชีวิตของมนุษย์ และบ้านเมืองด้วย

ฉัษฐา จินธิป ได้ให้ความหมายของคำว่าโหราศาสตร์ว่าหมายถึง ตำราที่อาศัยอิทธิพลจากดวงดาวมาคำนวณเป็นตัวเลข เป็นเลขยกกำลัง หาความน่าจะเป็น และใช้กราฟอาศัยดาราศาสตร์มาในรูปแบบของปฏิทินร้อยปี และอาศัยการวิจัย และเก็บข้อมูล การทดลองหาความถูกต้องทางสถิติ และยังเป็นหลักจิตวิทยาในการสร้างคนให้คิดเป็น ทำเป็น ใช้เป็น (ฉัษฐา จินธิป, 2553 : 24)

ผู้ศึกษามีความเห็นสอดคล้องกับพลตรีประยูร พลอารีย์ จึงขอสรุปว่า โหราศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงทั้งหลาย โดยอาศัยปรากฏการณ์ของดวงดาวบนท้องฟ้าที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่ต้องการเป็นมูลฐาน ในการพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตอย่างมีเหตุผลโดยใช้หลักการทางตรรกวิทยา และการอนุมาน

2.1.3.2 ความเป็นมาของโหราศาสตร์

โหราศาสตร์เป็นวิชาการเก่าแก่ของมนุษยชาติ ในยุคดึกดำบรรพ์มนุษย์มีความเกรงกลัวและยกย่องบูชาพระเจ้าที่อยู่เบื้องบนสวรรค์ เมื่อประมาณ 35,000 ปีมาแล้ว มนุษย์โบราณได้แกะสลักทำปฏิทินวงโคจรของดวงดวงจันทร์บนชิ้นส่วนกระดูก เพื่อบันทึกระยะข้างขึ้นข้างแรมของดวงจันทร์ ในช่วงพระจันทร์เต็มดวงมีพิธีบูชาพระจันทร์เต็มดวง เพื่อขอพลังอำนาจให้เกิดพลังชีวิต ในเรื่องการเจริญเติบโต และการเก็บเกี่ยวพืชผล และพลังงานนำทางในการล่าสัตว์ ต่อมาเมื่อประมาณ 20,000 ปีในประเทศ อังกฤษ ได้พบซากหินโบราณวางเรียงกันเป็นวงกลมอย่างประณีตเพื่อจำลอง การคำนวณวงรอบของดวงจันทร์และดวงอาทิตย์เป็นแผนที่ปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์บนแผ่นหิน ซึ่งเป็นสมบัติล้ำค่าที่ทำให้ได้ค้นพบโลกในยุคโบราณ

ในดินแดนต่างๆ เช่น บาบิโลเนีย อาระเบีย อินเดีย จีนและอียิปต์ แผนที่บนแผ่นฟ้าเป็นเครื่องมือให้นักดาราศาสตร์ที่เป็นนักบุญในศาสนาได้ประกอบพิธีกรรม และคำนวณหาเวลาที่เหมาะสมในการสถาปนาราชวงศ์หรือการอภิเษกสมรสของพระเจ้าแผ่นดิน จากการค้นพบแผนที่แผ่นฟ้าบนเพดานโบสถ์ของชาวอียิปต์ จึงกล่าวได้ว่านักโหราศาสตร์ในอดีตได้ค้นพบความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่างๆ บนพื้นโลกกับตำแหน่งของดวงดาวบนท้องฟ้าด้วยตาเปล่า จวบจนในยุคปัจจุบันที่มีการศึกษาการเคลื่อนที่วงโคจรและตำแหน่งดวงดาวผ่านกล้องส่องดูดาวทางไกล (กันยารวีร์ สัทธาพงษ์, 2551 : 38-39)

โหราศาสตร์ได้มีการพัฒนาแพร่หลายในเอเชีย ยุโรป ตะวันออกกลาง และอเมริกา พบว่ามีจุดกำเนิด ที่สมัยเมโสโปเตเมีย สมัยบาบิโลเนียโบราณ แล้วยังรวมถึงสมัยอียิปต์โบราณ แพร่หลายเข้ามาสู่กรีกในยุคกลางของศตวรรษที่ 4 ก่อนคริสตกาล โหราศาสตร์ของชาวบาบิโลเนียได้ผสมผสานเข้ากับปรัชญาอียิปต์ ซึ่งถือเป็นจุดตั้งแต่นั้นของโหราศาสตร์ในปัจจุบัน ที่ได้พัฒนาวิวัฒนาการ แดกแขนงมาเป็นจุดตั้งต้นของโหราศาสตร์ต่างๆ มากมาย (กันยารวีร์ สัทธาพงษ์, 2551 : 40-41) ได้แก่

- (1) โหราศาสตร์บาบิโลเนียน (Babylonian astrology)
- (2) โหราศาสตร์แบบกรีก (Hellenistic astrology)
- (3) โหราศาสตร์จีน (Chinese astrology)

พท ๑121

ผู้ศึกษามีความเห็นสอดคล้องกับพลตรีประยูร พลารีย์ จึงขอสรุปว่า โหราศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงทั้งหลาย โดยอาศัยปรากฏการณ์ของดวงดาวบนท้องฟ้าที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่ต้องการเป็นมูลฐาน ในการพยากรณ์เหตุการณ์ต่างๆ ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตอย่างมีเหตุผลโดยใช้หลักการทางตรรกวิทยา และการอนุมาน

2.1.3.2 ความเป็นมาของโหราศาสตร์

โหราศาสตร์เป็นวิชาการเก่าแก่ของมนุษยชาติ ในยุคดึกดำบรรพ์มนุษย์มีความเกรงกลัวและยกย่องบูชาพระเจ้าที่อยู่เบื้องบนสวรรค์ เมื่อประมาณ 35,000 ปีมาแล้ว มนุษย์โบราณได้แกะสลักทำปฏิทินวงโคจรของดวงดวงจันทร์บนชิ้นส่วนกระดูก เพื่อบันทึกระยะข้างขึ้นข้างแรมของดวงจันทร์ ในช่วงพระจันทร์เต็มดวงมีพิธีบูชาพระจันทร์เต็มดวง เพื่อขอพลังอำนาจให้เกิดพลังชีวิต ในเรื่องการเจริญเติบโต และการเก็บเกี่ยวพืชผล และพลังงานนำทางในการล่าสัตว์ ต่อมาเมื่อประมาณ 20,000 ปีในประเทศ อังกฤษ ได้พบซากหินโบราณวางเรียงกันเป็นวงกลมอย่างประณีตเพื่อจำลอง การคำนวณวงรอบของดวงจันทร์และดวงอาทิตย์เป็นแผนที่ปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์บนแผ่นหิน ซึ่งเป็นสมบัติล้ำค่าที่ทำให้ได้ค้นพบโลกในยุคโบราณ

ในดินแดนต่างๆ เช่น บาบิโลเนีย อาระเบีย อินเดีย จีนและอียิปต์ แผนที่บนแผ่นฟ้าเป็นเครื่องมือให้นักดาราศาสตร์ที่เป็นนักบุญในศาสนาได้ประกอบพิธีกรรม และคำนวณหาเวลาที่เหมาะสมในการสถาปนาราชวงศ์หรือการอภิเษกสมรสของพระเจ้าแผ่นดิน จากการค้นพบแผนที่แผ่นฟ้าบนเพดานโบสถ์ของชาวอียิปต์ จึงกล่าวได้ว่านักโหราศาสตร์ในอดีตได้ค้นพบความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่างๆ บนพื้นโลกกับตำแหน่งของดวงดาวบนท้องฟ้าด้วยตาเปล่า จวบจนในยุคปัจจุบันที่มีการศึกษาการเคลื่อนที่วงโคจรและตำแหน่งดวงดาวผ่านกล้องส่องดูดาวทางไกล (กันยารวีร์ สัทธาพงษ์, 2551 : 38-39)

โหราศาสตร์ได้มีการพัฒนาแพร่หลายในเอเชีย ยุโรป ตะวันออกกลาง และอเมริกา พบว่ามีจุดกำเนิด ที่สมัยเมโสโปเตเมีย สมัยบาบิโลเนียโบราณ แล้วยังรวมถึงสมัยอียิปต์โบราณ แพร่หลายเข้ามาสู่กรีกในยุคกลางของศตวรรษที่ 4 ก่อนคริสตกาล โหราศาสตร์ของชาวบาบิโลเนียได้ผสมผสานเข้ากับปรัชญาอียิปต์ ซึ่งถือเป็นจุดตั้งต้นของโหราศาสตร์ในปัจจุบัน ที่ได้พัฒนาวิวัฒนาการ แดกแขนงมาเป็นจุดตั้งต้นของโหราศาสตร์ต่างๆ มากมาย (กันยารวีร์ สัทธาพงษ์, 2551 : 40-41) ได้แก่

- (1) โหราศาสตร์บาบิโลเนียน (Babylonian astrology)
- (2) โหราศาสตร์แบบกรีก (Hellenistic astrology)
- (3) โหราศาสตร์จีน (Chinese astrology)

(4) โหราศาสตร์ในพระเวท หรือ โหราศาสตร์ในชโยติษะ (Vedic astrology or Jyotish astrology)

(5) โหราศาสตร์อินเดีย (Indian astrology)

(6) โหราศาสตร์ไทย (Thai astrology)

(7) โหราศาสตร์เปอร์เซีย และอาหรับ (Persian and Arabic astrology)

(8) โหราศาสตร์ของชาวอเมริกากลาง (Mesomeric astrology)

(9) โหราศาสตร์ยูเรเนียน (Uraian astrology)

โหราศาสตร์ในยุคเมโสโปเตเมีย (Astrology in Mesopotamia)

ช่วง 1800 ปีก่อนคริสตกาล ชาวเมโสโปเตเมียนับถือดวงดาวสามดวง เพราะถือว่าเป็นดวงดาวที่สว่างไสวบนท้องฟ้ามากที่สุด คือ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดาวศุกร์ พวกเขาเปรียบดวงดาวเป็นเทพเจ้าที่ประทานแสงสว่างแห่งชีวิต เทพเจ้าดวงอาทิตย์ (Shamash) เป็นผู้ประทานชีวิต เทพเจ้าดวงจันทร์ (Sumerian Nanna) เป็นผู้ให้ความเจริญให้ชีวิตเติบโตด้วยความงดงาม เทพเจ้าดาวศุกร์ (Sumerian Inanna: Ishtar) เป็นราชินีบนแดนสวรรค์เป็นตัวแทนแห่งความรัก (เทพเจ้าดาวศุกร์นี้เหมือนเทพเจ้าอียิปต์นับถือ เทวีไอซิส (Isis Gooddness) และ สำหรับชาวคริสเตียนคือพระแม่มารีย์ เทพเจ้าทั้งสามนี้จึงเป็นเสมือนตัวแทนของครอบครัวแสดงความเป็นพ่อแม่ และลูก นอกจากนี้มีเทพเจ้าอีกสี่องค์ที่แทนดวงดาว เช่น ดาวอังคาร ดาวพุธ ดาวพฤหัสบดี และดาวเสาร์ แต่ละเทพเจ้าจะมีอำนาจสามารถบันดาลให้เกิดปรากฏการณ์ต่างๆ ต่อธรรมชาติ พืชผล ธัญญาหาร สัตว์ และกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตมนุษย์ เช่น อาชีพ การเมือง เช่น เทพเจ้าดาวอังคาร (Nergal-Mars) มีอิทธิพลที่เกี่ยวกับสงคราม การต่อสู้ ความตาย เทพเจ้าดาวพุธ (Nabu-Mercury) ประทานอำนาจเกี่ยวกับความรู้ วิชาการ เทพเจ้าดาวพฤหัสบดี (Marduk-Jupiter) เป็นตัวแทนเรื่องกฎระเบียบ นักบุญ นักบวช และ เทพเจ้าดาวเสาร์ (Nimib Saturn) ประทานความยากลำบาก ความเหน็ดเหนื่อย งานกสิกรรม จากยุคของเมโสโปเตเมีย สู่ยุคสมัยกรีก ชื่อของเทพเจ้าปรับเข้ากับวัฒนธรรม และภาษาที่แตกต่างกันไป แต่คุณสมบัติของดวงดาวยังเหมือนเดิม ดังนั้นในสมัยกรีก เทพเจ้าเนร์เกิล (Nergal) ในยุคกรีก กลายเป็นแอรีส (Ares) และในยุคโรมันกลายเป็นมาร์ส (Mars) เทพเจ้าแห่งสงคราม และความตาย ส่วนอิซทาร์ (Inttar) กลายเป็นอะโฟรไดท์ (Aphrodite) และเป็นวินัส (Venus) เทพเจ้าแห่งความรัก เทพเจ้ามาร์ดุก (Marduk) เป็นซุส (Zeus) และเป็นจูปีเตอร์ (Jupiter) ซึ่งเป็นตัวแทนพระราชานักบุญที่เชื่อมโยงไปด้วยอำนาจ (กันยาวิร์ สัทธาพนธ์, 2551 : 41-42)

โหราศาสตร์ในยุคบาบิโลเนีย (Astrology in Babylonia)

ชาวบาบิโลเนียนับถือดวงดาวเป็นเทพเจ้าแต่มีใช้เพียงแค่ดาวเคราะห์ทั้งเจ็ดดวงเท่านั้นยังรวมถึงดาวฤกษ์ที่อยู่บนท้องฟ้าเป็นเทพเจ้าด้วย เทพเจ้าแห่งดวงดาวที่มีอิทธิพลเหนือชีวิตมนุษย์ที่ผ่านทางปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ จากแนวทางการเคลื่อนของดวงอาทิตย์ (solar orbit) เป็นรูปวงกลมซึ่งแบ่งเป็น 12 ช่องช่องละ 30 องศาซึ่งเรียกว่า จักรราศี (Zodiac) ที่แปลว่ารูปแบบชีวิต จะแสดงชีวิตที่ดำเนินไปในราศีซึ่งมีเทพเจ้าดวงดาวประจำอยู่ มีอิทธิพลในแต่ละฤดูกาล เช่นฤดูร้อน ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูฝน ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว ชาวบาบิโลเนียนสังเกตท้องฟ้าจนเข้าใจวัฏจักรการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดาวอังคาร ดาวพุธ ฯลฯ ว่ามีการเคลื่อนที่ไปบนแผ่นฟ้า ดาวแต่ละดวงมีอิทธิพลการโคจรที่แตกต่างกันในแต่ละวันซึ่งสามารถคำนวณเป็นตัวเลขได้ สามารถแบ่งความยาวนานของวัน (กลางวัน, กลางคืน) ออกเป็น 24 ส่วนเรียกแต่ละส่วนว่า ชั่วโมง ในหนึ่งชั่วโมงแบ่งออกเป็น 60 ส่วน เรียกว่า นาฬิกา แต่ละนาฬิกาแบ่งออกเป็น 60 ส่วนเรียกว่า วินาที ชาวบาบิโลเนียน สังเกตว่าทุกวันจุดสูงสุดของดวงอาทิตย์จะเคลื่อนที่ไปที่ละนิดจนครบวงรอบของแผ่นกรอบฟ้าเป็นวงกลมปีละรอบ โดยเทียบกับตำแหน่งตายตัวของดาวฤกษ์ เรียกว่าจักรราศี (Zodiac Sign) หนึ่ง ราศีเมษ (Aries คือ Ram) ราศีพฤษภ (Taurus คือ Bull) ราศีเมถุน (Gemini คือ Twins) ราศีกรกฎ (Cancer คือ Crab) ราศีสิงห์ (Leo คือ Lion) ราศีกันย์ (Virgo คือ Virgin) ราศีตุลย์ (Libra คือ Balance) ราศีพิจิก (Scorpio คือ Scorpio) ราศีธนู (Sagittarius คือ Archer) ราศีมีน (Capricornus คือ Horn-goat) ราศีกุมภ์ (Aquarius คือ Water-bearer) ราศีมีน (Pisces คือ Fishes) นอกจากนี้พวกเขายังสังเกตการโคจรของดาวจันทร์ และดาวเคราะห์ดวงอื่นๆ ว่าผ่านราศีใดเวลาใด เก็บสถิติเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกโดยสัมพันธ์กับดาวดวงอื่นบนท้องฟ้า ณ ตำแหน่งต่างๆ บนจักรราศีว่ามีความหมายใดบ้าง โดยถือว่าปรากฏการณ์บนท้องฟ้าเป็นภาษาที่เบื้องบนใช้พูดกับมนุษย์โดยอาศัยการตีความของผู้รู้ (ผู้ที่ศึกษาเรื่องดวงดาวเช่นนักโหราศาสตร์) เป็นผู้ใช้หลักเกณฑ์วิชาพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคตดาวต่างๆ โคจรเข้าตำแหน่งเดิมดังนั้นบุคคลที่เกิดในตำแหน่งราศีใด อิทธิพลของดาวฤกษ์นั้น และเมื่อมีดาวเคราะห์โคจรเข้ามาสัมพันธ์ในราศีใดมีปรากฏการณ์พิเศษใดเกิดขึ้นสามารถพยากรณ์สถิติที่เคยเก็บหรือบันทึกเอาไว้ เช่น บทบาทของโหราศาสตร์ต่อกำเนิดพระเยซู เพราะเชื่อกันว่าพระเยซูประสูติมีดาวหางปรากฏในท้องฟ้า นักดูดาวชาวบาบิโลเนียน ตีความหมายว่ามีผู้มีบุญมาเกิด ณ ขณะดาวหางเริ่มปรากฏ ผู้รู้ 3 คน คำนวณมาหาผู้บุญดังกล่าว ณ ตำแหน่งที่ตั้งของดาวหาง ซึ่งปรากฏว่าเป็นทุ่งเลี้ยงสัตว์ ณ ตำบลเบธเลเฮมของประเทศยูเดีย (Judea) ในขณะนั้น เมื่อพบแล้วก็ได้อวยสัการะพร้อมด้วยกำนัล 3 อย่าง คือ ทองคำ กำยาน และน้ำหอม ตามธรรมเนียมของพวกเขา (กันยาร์ สัทธาพงษ์, 2551 : 42-44)

โหราศาสตร์บาบิโลเนีย ดวงดาวและสัญลักษณ์ในจักรราศีเป็นตัวแทนของเทพเจ้าและเจ้าเรือนของเทพเจ้า โหราศาสตร์ในแง่สาขาวิชาการเป็นศาสตร์ที่สังเกตและคำนวณวิถีการโคจรของดวงดาวเรียกว่าวิชาดาราศาสตร์ ชาวบาบิโลเนียที่เป็นนักบุญหรือนักบวชในสมัยนั้นจะศึกษาและสังเกตทางเดินของดวงดาวในกิจการของศาสนา ซึ่งมีใช้เพียงแต่เรื่องของการบูชาเทพเจ้าดวงดาวเท่านั้น แต่ยังมีการศึกษา สังเกต จดบันทึก และ คำนวณการเคลื่อนที่แนวทางเดินของดวงดาว เพื่อพยากรณ์ในกิจการของการเมือง ในเรื่องของสงคราม ความเจ็บป่วย ความอดอยาก และการเก็บเกี่ยวพืชผล จึงพูดได้ว่าโหราศาสตร์ในยุคนี้ยกย่องบูชาดวงดาวเป็นเทพเจ้าในกิจศาสนา และมองว่าเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณการสังเกต และเก็บสถิติเพื่อแปลผลในเชิงวิทยาการ (กันยาวิรุ์ สัทธาพงษ์, 2551 : 44)

โหราศาสตร์ในยุคอียิปต์ (Astrology in Egypt)

โหราศาสตร์ในยุคอียิปต์นับถือเทพเจ้าดวงดาวมากกว่ายุคบาบิโลเนีย จากการแบ่งวงโคจรของดวงอาทิตย์ออกเป็น 36 ส่วนส่วนละ 10 องศา ชาวอียิปต์ตีความส่วนนี้เป็น 365 วันใน 1 ปี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 36 สัปดาห์ (หนึ่งสัปดาห์มี 10 วัน) ในแต่ละสัปดาห์จะมีเทพเจ้าดวงดาวดูแลอยู่ โหราศาสตร์อียิปต์ได้มีการรวมโหราศาสตร์บาบิโลเนีย และพัฒนาขึ้นในแง่มุมมองของศาสนา ปรัชญา และยังได้วิวัฒนาการเป็นรากฐานในยุคสมัยของ กรีก คริสเตียนและอิสลาม อย่างไรก็ตาม เซอร์ ไอแซค นิวตัน (Sir Isaac Newton) นักดาราศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ของอังกฤษ ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของโหราศาสตร์ว่า ชาวอียิปต์โบราณเป็นผู้กำหนดเวลาในรอบปี และฤดูกาลทั้ง 4 ในรัชสมัยของพระเจ้าแอมมอน (Ammon) พระเจ้าเมนนอน (Mennon) และกษัตริย์แห่งเมืองซาอิส (King Of Sais) ด้วยความช่วยเหลือของพวกหมอสอนศาสนาชาวอียิปต์โดยบุคคลดังกล่าว ได้ชื่อว่าเป็นผู้สร้างวิทยาศาสตร์แห่งโหราศาสตร์ขึ้นมา (Science Of Astrology) ด้วยการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างดาวพระเคราะห์ที่มีอิทธิพล ซึ่งกันและกันนั่นเอง (กันยาวิรุ์ สัทธาพงษ์, 2551 : 44-45)

โหราศาสตร์ในยุคกรีก (Hellenistic Astrology)

โหราศาสตร์ของกรีกเน้นเรื่องความเป็นอยู่ของมนุษย์ ธรรมชาติ และจักรวาลที่ประกอบด้วยดวงดาวสัญลักษณ์ของดาวฤกษ์จักรราศี (zodiac) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ลักษณะนิสัย คุณลักษณะของมนุษย์ สัตว์ พืช และแร่ธาตุโลหะ นักปรัชญากรีก ท่านเพลโตกล่าวถึงเรื่องนี้ในบทสนทนาเรื่องทิมิเอส (Dialogue on Timaeus) ที่พระเจ้าผู้สร้างโลก โหราศาสตร์ในศตวรรษที่ 19 และ 20 นักโหราศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่ได้คำนึงถึงดวงดาวเป็นเทพเจ้า แต่เข้าใจว่าดวงดาวเป็นอำนาจที่มีอิทธิพลเหนือมนุษย์ (กันยาวิรุ์ สัทธาพงษ์, 2551 : 45)

โหราศาสตร์ในจีน (Astrology in China)

โหราศาสตร์จีนเริ่มกำเนิดในเวลาเดียวกันกับยุคเมโสโปเตเมีย และอียิปต์ ประมาณ 2,700 ก่อนคริสตกาล ซึ่งมีรูปแบบรายละเอียดการแบ่งจักรราศี (zodiac) แบ่งจักรราศีเป็น 12 ส่วนเท่าๆ กัน ได้ 12 ราศี (zodiac sign) หนึ่งราศีเท่ากับ 30 องศา แต่ละราศีมีชื่อกลุ่มดาวฤกษ์ประจำอยู่เหมือนกันและมีสัญลักษณ์ของสัตว์ประจำราศีนั้นเพื่อสื่อถึงลักษณะนิสัยประจำราศีนั้นๆ และอารยธรรมจีนโบราณยังมีคัมภีร์อี้จิง หรือคัมภีร์แห่งความเปลี่ยนแปลงซึ่งนอกจากจะเป็นที่มาของแนวคิดจักรวาลวิทยาของจีนแล้ว ยังเป็นรากฐานทั้งหมดของวัฒนธรรมจีน ระยะเวลาของการคิดค้นแนวคิดหลักของอี้จิงมีความพยายามร่วมกันถึง 1500 ปี จาก 2000 ปีก่อนคริสตกาลถึง 500 ปีก่อนคริสตกาล สำนักปรัชญาจีนที่สำคัญสองสำนักคือลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋าใช้คัมภีร์นี้เป็นฐานในการสร้างแนวคิดทางจักรวาลวิทยาและศีลธรรม ดาราศาสตร์หรือโหราศาสตร์อยู่ด้วย ดังเช่น ชาวจีนสามารถหาได้ว่า 1 ปี มี 365 วัน เมื่อ 2,500 ปีก่อนคริสตกาล มีการสร้างปฏิทินช่วยในการทำนายนการเกิดอุปราคา ซึ่งชาวจีนโบราณถือว่าการเกิดสุริยุปราคา จะต้องมีการเซ่นไหว้เพื่อเอาอกเอาใจพระผู้เป็นเจ้า และชาวจีนเป็นชนชาติแรกที่ทราบว่าดวงจันทร์เคลื่อนที่จากทิศตะวันตกผ่านกลุ่มดาวต่างๆ บนท้องฟ้าไปยังทิศตะวันออกใช้เวลาครบรอบประมาณ 28 วัน (กันยาวิรุ สัทธาพงษ์, 2551 : 45-46)

โหราศาสตร์ในอินเดีย (Astrology in India)

โหราศาสตร์อินเดียได้รับอิทธิพลมาจากโหราศาสตร์เมโสโปเตเมียซึ่งไม่ได้มีแค่เพียง 12 จักรราศี แต่ยังมีการระบุที่ตั้งรายละเอียดเจ้าเรือน และง่ายต่อการพยากรณ์ในเรื่องค้าขายในชีวิตประจำวัน ประวัติความเป็นมาของการทำนายทายทัก มีมาช้านานในอินเดียโบราณ มีมาตั้งแต่ยุคพระเวท ปรากฏในไตรศตริยะสังหิตา (taitiiriya samhita) ว่าฤาษีสมัยก่อนทำนายว่าพิธีบูชาัญจะ เป็นไปด้วยดี หรือไม่ โดยจุดพุ่มไม้ให้ติดไฟด้วยก้อนขนมเผาะ ถ้าพุ่มไม้ไฟลุกดีเป็นสัญญาณว่าพิธีกรรมจะดำเนินไปได้ด้วยดี ความรู้ทางด้านดาราศาสตร์ของอินเดียก็มีปรากฏในคัมภีร์พระเวท ในการแบ่งเนื้อหาของพระเวทเป็น 6 เรื่องที่เรียกว่า เวทางค์ มีเรื่องหนึ่งเรียกว่า โยชุติษ (jyotish) เป็นรื่องกรอนมีประมาณ 40 โสลก กล่าวถึงพระอาทิตย์ พระจันทร์ และนักษัตร (กลุ่มดาวฤกษ์) ทั้ง 27 กลุ่ม (กันยาวิรุ สัทธาพงษ์, 2551 : 46)

อย่างไรก็ตาม ดร. บี. วี. รามัน (DR. B. V. RAMAN) โหราจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ของอินเดียยืนยันว่าโหราศาสตร์อินเดียคุณั้น เกิดขึ้นในอินเดียไม่ใช่โหราศาสตร์ที่ได้รับมาจากต่างประเทศแต่อย่างใด (บุญเลิศ ไพรินทร์, 2545 : 21-22)

โหราศาสตร์ในไทย (Astrology in Thailand)

โหราศาสตร์ไทยมีต้นกำเนิดมาจากโหราศาสตร์อินเดียตั้งแต่โบราณกาลมาแล้ว ซึ่งในสมัยโบราณผู้ที่สามารถเรียนรู้ในวิชาโหราศาสตร์จะมีเฉพาะชนชั้นปกครอง และพราหมณ์เท่านั้น ชนชั้นล่างไม่มีสิทธิได้เรียนรู้ เนื่องจากโหราศาสตร์ไทยจะมีการถ่ายทอดกันตามเชื้อสายเท่านั้น วิชาโหราศาสตร์เข้ามาในประเทศไทยไม่มีใครทราบ แต่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในสมัยสุโขทัยว่ามีการนำโหราศาสตร์มาใช้จากหลักศิลาจารึก (ฉะฉา ชินธิป, 2548 : 16)

ยุคกรุงศรีอยุธยาโหราศาสตร์มีความเจริญรุ่งเรืองมากในสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง และสมเด็จพระนารายณ์ เพราะมีการกล่าวถึง การพยากรณ์ของโหรอยู่หลายครั้ง ซึ่งโหรที่มีชื่อเสียงที่สุดในสมัยนั้นคือ พระโหราธิบดี ซึ่งใน ครั้งหนึ่งที่หนึ่งกล่าวกันว่าในขณะที่พระเจ้าปราสาททองเสด็จนั่งประทับในพระที่นั่งไพชยนต์มหาปราสาท ปรากฏว่ามีหนูตัวหนึ่งตกลงมาหน้าพระที่นั่ง พระเจ้าอยู่หัวมีคำสั่งให้เอาขันทองครอบไว้ แล้วให้ตามหาพระโหราธิบดีทำนายว่า มีอะไรอยู่ในขัน พระโหราธิบดีคำนวณดูฤกษ์ยามแล้วทำนายว่า มีสัตว์สี่เท้าอยู่ในขัน 4 ตัว พระเจ้าปราสาททองทรงพระกรุณาตรัสว่า สัตว์สี่เท้าในขันถูกต้อง แต่จำนวน 4 ตัวนั้นผิด แต่ครั้นเปิดขันทองดูปรากฏว่ามีลูกหนู 3 ตัว และแม่หนูอีก 1 ตัว จึงรวมเป็น 4 ตัว ทรงพระกรุณาตรัสว่า แม่นกว่าตาเห็นอีกให้พระราชทานเงินตราซึ่งหนึ่ง เลือเสื้อผ้าสองสำหรับ แต่นั้นมาก็เชื่อพระโหราธิบดี

ในยุคพระเจ้าปราสาททองปี พ.ศ. 2146 พระโหราธิบดีได้ถวายฎีกาแก่สมเด็จพระเจ้าปราสาททองว่าในสามวันจะเกิดไฟไหม้ในพระราชวัง ครั้นเมื่อถึงกำหนดครบสามวันก็ได้เกิดไฟเผาลงมาตรงเหมพระมหาปราสาท เกิดเป็นเปลวเพลิงลุกไหม้ขึ้นในพระที่นั่ง และเรือนที่อยู่ทั้งข้างหน้าข้างหลังปราสาทถูกเผาผลาญไปร้อยละสิบหลังจึงสามารถดับได้ ต่อมาในยุคสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมื่อคราวที่พระยาสิทธิราชเดโช ถูกพม่าเข้าศึกล้อมจับในสนามรบ สมเด็จพระนารายณ์จึงทรงรับสั่งให้พระพิมลธรรม ราชคณະวัตระวังพยากรณ์ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พระพิมลธรรมได้พิจารณาตามยามตรีเนตร แล้วถวายคำพยากรณ์ว่า พระยาสิทธิราชเดโชบัดนี้ได้น้ำหนีออกมาได้แล้ว และสามารถนำกำลังทหารต่อสู้จนมีชัยชนะเข้าศึก ต่อมาประมาณสามชั่วโมงก็มีทหารถือหนังสือแจ้งเข้ามาว่า พระยาสิทธิราชเดโชสามารถหนีออกมาได้ และสามารถตีเข้าศึกแตกพ่ายไปแล้ว (ภิญโญ พงศ์เจริญ, 2543 : 67-68)

โหราศาสตร์ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่สมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชก็มีการนำโหราศาสตร์มาใช้ในพิธีการปลูกบ้านสร้างเมือง จะเห็นได้จากการวางเสาหลักเมืองกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2325 เวลา 6.54 น. ในสมัยนั้นตำแหน่งโหรประจำราชสำนักก็ยังมีอยู่ทั้งฝ่ายวังหลวง และวังหน้า เรียกว่า กรมโหร มีผู้ศึกษาวิชาโหราศาสตร์ถึงขนาดเขียนตำราได้นั้นมีอยู่หลายท่าน แต่ที่มีหลักฐานแน่ชัดนั้นได้แก่ กรมสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส

ซึ่งได้ทรงพระนิพนธ์ตำราจักรที่ป้อนว่าด้วยลัคนาสถิตในราศีต่างๆ และดวงดาวที่อยู่ในราศีนั้นๆ และสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษ์มนตรี ซึ่งเป็นพระอนุชาของสมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี ได้ทรงพระนิพนธ์ลิลิตทักขิยาพยากรณ์ไว้เมื่อ พ.ศ. 2363 บรรดาโหราจารย์ต่างลงความเห็นว่างานทรงพระนิพนธ์ขึ้นภายหลังตำราจักรที่ป็นนี้ เพื่อแก้ไขความคลาดเคลื่อนแห่งคำพยากรณ์ของจักรที่ป็นนี้เอง (ฉัชชา ชินธิป, 2548 : 17)

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 4 พระองค์ทรงเป็นนักปราชญ์เอกควรแก่การยกย่องสรรเสริญ ทรงค้นคว้าความก้าวหน้ามาสู่วงการโหราศาสตร์ไทยตลอดเวลา ประจักษ์พยานที่เห็นได้ชัดคือ ทรงนำวิถีโคจรของดาวยูเรนัสมาผนวกกับสูตรคัมภีร์สุริยาตร์ และเรียกชื่อใหม่ว่า ความฤคยู บัดนี้ เราได้ใช้ความฤคยูมาประกอบการพยากรณ์ได้อย่างแนบเนียนดีที่สุด นอกจากนี้ยังทรงคิดวิธีการ โคจรของพระเกตุ ซึ่งมีผลจูงในการพยากรณ์เช่นกัน แม้แต่ในบัดนี้ยังไม่มีผู้ใดให้ความกระจ่างได้ว่าเหตุผลใด พระเกตุจึงปรากฏตัวในโหราศาสตร์ไทยได้ไม่ซ้ำแบบใครทั้งสิ้นนับเป็นมณีที่ล้ำค่าชิ้นหนึ่งที่เรารอหวงแหนอย่างยิ่ง สมควรแล้วที่ท่านโหราศาสตร์ทั้งหลายจะขนานนามพระนามพระองค์ว่า “พระบิดาแห่งโหราศาสตร์ไทย” (สิงโตสุริยาจารย์, 2526 : 6)

ในปัจจุบันธุรกิจธนาคาร และบริษัทขนาดใหญ่ๆ หลายแห่งได้มีโหราประจำโดยใช้วิชาโหราศาสตร์มาประยุกต์กับหลักวิชาการสมัยใหม่ เช่นกรณีการรับพนักงานเข้าทำงานของบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด การกำหนดฤกษ์เปิดบริษัท ธนาคาร และสาขาของธนาคาร ตลอดจนฤกษ์กระทำการเฉพาะกิจบางประเภท (ภิญญ โณ พงศ์เจริญ, 2543 : 8)

โหราศาสตร์ยูเรเนียน (Uraian astrology)

โหราศาสตร์ยูเรเนียน หมายถึง โหราศาสตร์ที่ว่าด้วยอิทธิพลของดวงดาวในระบบสุริยะจักรวาลที่พบเห็นกันโดยทั่วไป และดาวทรานส์เนปจูนทั้ง 8 ดวง ได้แก่ ดาวคิวปีโด (Cupido) ดาวฮาเดส (Hades) ดาวเซอุส (Zeus) ดาวโครโนส (Kronos) ดาวอาพอลลอน (Apollon) ดาวแอดเมตอส (Admetos) ดาววัลคานุส (Valcanus) และดาวโพไซดอน (Poseidon) นักพยากรณ์ได้นำมาตีค่าความหมายตามหลักวิทยาศาสตร์ ของนักดาราศาสตร์ ที่ดวงดาว และโลกอวกาศคู่กันก่อให้เกิดอิทธิพลทั้งด้านบวก และด้านลบ กับโลก และสิ่งที่มีชีวิตบนโลก โดยโหราศาสตร์แขนงนี้ได้ถูกบันทึก และได้รับการยอมรับในประเทศเยอรมนีมาก่อน โดย นายอัลเฟรด วิตเตอ (Alfred Witte) นักโหราศาสตร์ชาวเยอรมนี เป็นผู้คิดค้นโหราศาสตร์แขนงนี้ขึ้น และได้ก่อตั้ง โรงเรียนโหราศาสตร์ฮัมเบอร์ก (Hamburger Schule) ขึ้น เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้สนใจในวิชาโหราศาสตร์ในประเทศเยอรมนี ส่วนชื่อโหราศาสตร์ยูเรเนียน (Uraian astrology) นั้น เป็นชื่อที่

นายฮานส์ นิกเกอมนน์ (Hans niggemann) ชาวอเมริกันเชื้อสายเยอรมนีได้ตั้งขึ้นในเวลาต่อมา โดยตั้งตามชื่อ ดาวยูเรนัส (Uranus) ซึ่งเพิ่งถูกค้นพบใหม่ใน หน้านั้น (ค.ศ. 1781 หรือ พ.ศ. 2324) เพื่อดึงดูดความสนใจของชาวอเมริกัน และบรรดาผู้ศึกษาซึ่งกำลังเื่อมระอาวิชาโหราศาสตร์ ให้หันกลับมาศึกษาโหราศาสตร์ใหม่อย่างมีเหตุผล ยังผลให้มีผู้ต้นตัวศึกษาโหราศาสตร์ระบบนี้กันทั่วโลก (วินัย อวยพรประเสริฐ, 2550 : 2-5)

2.1.3.3 ลักษณะเด่นของโหราศาสตร์ยูเรเนียน

โหราศาสตร์ยูเรเนียนยอมรับหลักการทุกหลักของโหราศาสตร์ ที่ได้รับการศึกษาค้นคว้ามาแต่สมัยโบราณ เฉพาะที่ได้รับการพิสูจน์ทราบแน่ชัดแล้วว่า เป็นแก่นแท้ของวิชาโหราศาสตร์ ในขณะที่เดียวกันก็ได้อาศัยวิวัฒนาการยุคใหม่ ในการพัฒนากฎเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นโดยอาศัยหลักเกณฑ์โหราศาสตร์ เหล่านั้นเป็นมูลฐาน ผลงานของอัลเฟรด วิตเตอ (Alfred Witte) ที่สร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนโหราศาสตร์ฮัมเบอร์ก (Hamburger Schule) และได้กลายเป็นรูปแบบของโหราศาสตร์ยูเรเนียนในปัจจุบัน ได้แก่

- (1) การนำเอาทฤษฎีการสะท้อน (Antiscion) มาประยุกต์ใช้ในการพยากรณ์อย่างกว้างขวาง
- (2) การพัฒนาปัจจัยทางโหราศาสตร์ที่เรียกว่าจุดอิทธิพล (Sensitive Point) รวมถึงศูนย์รังสี (Half Sum) ซึ่งอำนวยความสะดวกแก่การโหราศาสตร์โลกอย่างมหาศาล เพราะทำให้ลดงานในขั้นตอนการอนุมานของกรรมวิธีพยากรณ์ลงมาก และสอดคล้องกับหลักทางตรรกวิทยา
- (3) การใช้ความรู้ทางโหราศาสตร์ค้นพบดาวเคราะห์ใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จัก (Unknown Planet) ซึ่งอยู่ห่างไกลจากดาวเนปจูนออกไปได้สำเร็จเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2467 โดยอัลเฟรด วิตเตอ (Alfred Witte) ค้นพบดาว 4 ดวง ได้แก่ ดาวคิวปิโด (Cupido) ดาวฮาเดส (Hades) ดาวเซอุส (Zeus) และ ดาวโครโนส (Kronos) ส่วนนายฟรีดริช ซีกกรุน (Friedrich sieggrun) ผู้เป็นศิษย์เอกก็สามารถค้นพบขึ้นอีก 4 ดวง ได้แก่ อาพอลลอน (Apollon) ดาวแอดเมตอส (Admetos) ดาววัลคานุส (Valcanus) ดาวโพไซดอน (Poseidon) รวมทั้งสิ้น 8 ดวง ซึ่งอัลเฟรด วิตเตอ (Alfred Witte) เรียกว่า ทราน์เนปจูน (Transneptun - Planeten) และได้สร้างปฏิทินบอกตำแหน่งดาวทรานส์เนปจูนทั้ง 8 ดวง ย้อนหลังไปในอดีต และล่วงหน้าไปในอนาคตโดยไม่มีที่สิ้นสุด โรงเรียนโหราศาสตร์เรียกดาวทรานส์เนปจูนเหล่านี้ว่า “ดาวทิพย์” ถึงแม้ว่าจะยังไม่เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการว่าดาวทิพย์ทั้ง 8 ดวงมีจริงหรือไม่ แต่ก็ปรากฏว่ามีนักดาราศาสตร์ต้องกล้องพบดาวเคราะห์แปลกๆ โคจรตรงกับตำแหน่งดาวทิพย์ทั้ง 8 ดวงเป็นระยะๆ

(4) การนำโค้งสุริยาศรี (Solar Arc) มาใช้สำหรับการพยากรณ์ตาม
อายุขัย (Prediction by Direction)

(5) การแยกเรือนชะตาเมอริเดียน (Meridian House) และเรือนชะตา
ลัคนา (Ascendant House) ออกจากกันอย่างเด็ดขาด

(6) การพัฒนาเรือนชะตาหลักไว้ 6 แบบ ได้แก่ เรือนชะตา เมอริเดียน
เรือนชะตาลัคนา เรือนชะตาราหู เรือนชะตาอาทิตย์ เรือนชะตาจันทร์ เรือนชะตาโลก เพื่อเป็นดวง
ชะตาอนุเคราะห์สำหรับการพยากรณ์ลึกลงไปในรายละเอียด (วินัย อวยพรประเสริฐ, 2550 : 2-5)

2.1.3.4 ประเภทของโหราศาสตร์

ทั้ง เลเวลลิน จอร์จ (Lewellyn George) และ ดร. เพอร์ซี่ เซมัวร์
(Dr. Percy Seymour) ได้แบ่งโหราศาสตร์ออกเป็น 5 สาขาใหญ่ๆ (บุญเลิศ ไพรินทร์, 2545 : 11-28)
ดังนี้

(1) โหราศาสตร์การแพทย์ หรือ โหรา - เวชศาสตร์ (Medical Astrology)
หรือ โหรา - พยาธิวิทยา (Astro - Pathology) ที่มุ่งศึกษาโหราศาสตร์เพื่อการวินิจฉัยโรค การป้องกัน
การรักษาโรคทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจจากโหราศาสตร์ ฮิปโป-
เครติส (Hippocrates) ผู้ได้รับการขนานนามว่าเป็น “บิดาในวงการแพทย์” (Father Of Medicine)
ได้ประกาศว่า “แพทย์จะไม่สามารถบริหารจัดการทางการแพทย์ได้อย่างปลอดภัยเลย ถ้าไม่มีย
ความคุ้นเคยกับวิชาโหราศาสตร์” (a physician cannot safely administer medicine if he be
unacquainted with astrology) แต่ก็ยังโชคดีที่มีสถาบันทางอายุรแพทย์ และศัลยแพทย์จำนวนไม่น้อย
ได้ศึกษาเข้าใจ และนำโหราศาสตร์ไปใช้ในวงการแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) โหรา - อุตุนิยมวิทยา (Astro - Meteorology) ซึ่งเป็นศิลปะในการ
ทำนายภูมิอากาศในขณะที่ดาวบนท้องฟ้าทำมุมซึ่งกันและกันและส่งอิทธิพลมายังโลก เป็นสาขาวิชา
ที่ได้รับความสนใจ และสามารถให้คำตอบเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศทั้งในสภาพปกติและสภาพที่
แปรปรวนหรือพายุร้ายแรงในรูปแบบต่างๆ แม้แต่สถาบันพยากรณ์อากาศของรัฐหลายแห่งก็ได้ใช้
วิชาความรู้นี้ผสมกับวิธีการทางอุตุนิยมวิทยา ได้ถูกต้อง และอย่างแม่นยำในการพยากรณ์อากาศ
โดยทั่วไป รวมทั้งการพยากรณ์แผ่นดินไหว และภูเขาไฟระเบิดอีกด้วย

(3) โหรา - รัฐศาสตร์ (State Astrology) หรือเรียกว่า โหรา - ตูลาการ
หรือ โหรา - พิพากษา (Judicial Astrology) เป็นวิชาที่ใช้ในการทำนายที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง หรือ
ในประเทศ ยกตัวอย่าง เช่น ความตึงเครียดเกี่ยวกับปัญหาทางการเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกาในปี
พ.ศ. 2540 เมื่อดาวจันทร์เคลื่อนตัวไปอยู่ในราศีการเงินของประเทศ ซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับราศีที่มีความ
มฤตยูเคลื่อนตัวอยู่ในขณะนั้น และโหราจารย์ในราชสำนักญี่ปุ่น ในสมัยโบราณก็มีความเชี่ยวชาญ

กับการใช้โหรา - วิทยาศาสตร์ ในการทำนายเหตุการณ์สงครามญี่ปุ่นกับรัสเซียในปี พ.ศ. 2447 - 2448 ว่าญี่ปุ่นจะได้รับชัยชนะ แต่นายทหารระดับสูง และบุคคลสำคัญของญี่ปุ่นขณะนั้นเชื่อว่ารัสเซียจะได้รับชัยชนะ และในที่สุดเหตุการณ์ก็เป็นไปตามคำทำนายของโหรหลวง นั่นคือ ญี่ปุ่นได้รับชัยชนะ ในการสงครามระหว่างญี่ปุ่น และรัสเซียดังกล่าว เหตุการณ์สำคัญๆ ในทำนองนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า วิชาโหราศาสตร์ สามารถช่วยให้ทราบความจริงได้ก่อนวิชาดาราศาสตร์ด้วยซ้ำไป ซึ่งได้แก่ การกำหนดตำแหน่งของดาววัลแคน (Vulcan) หรือการค้นพบความถดถู ดาวเนปจูน และดาวพลูโต เป็นต้น

(4) โหรา - กาลปจณา (Horary Astrology) เป็นโหราศาสตร์สาขาหนึ่งที่สามารถทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดแก่ผู้มาหา ขณะสอบถามโหรจารย์เกี่ยวกับปัญหาของเขาว่าจะเกิดเหตุการณ์ดีหรือร้ายแก่ตัวเอง และครอบครัวประการใดบ้าง หรืออาจถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเขาว่า เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ซึ่งโหรจารย์ที่มีความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้สูงจะสามารถให้คำตอบได้อย่างแม่นยำโดยการผูกดวงชะตา ในขณะที่มีผู้ถามปัญหาในเวลานั้น

(5) โหราศาสตร์ ผูกดวงชะตาขณะเกิด (Natal Astrology หรือ Genethliology) เป็นโหราศาสตร์ที่ผูกดวงชะตาของผู้คนที่ต้องการเกี่ยวกับความเป็นไปในชีวิตของเขา การผูกดวงชะตานั้นจะถือเอาเวลาเกิด เป็นเรื่องสำคัญมาก ทั้งนี้เพราะจะได้กำหนดจุดกำเนิดของเจ้าของดวงชะตาขณะคลอดออกจากครรภ์มารดานั้นเป็น วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่บนพื้นโลก เส้นรุ้ง และเส้นแวงที่เท่าใด ในราศีไหน กี่องศา และกี่ลิปดาในราศีนั้น ช่วงพระอาทิตย์อุทัยในเวลา 6.00 น. ณ ขอบฟ้าในทิศตะวันออก ที่เรารู้จักกันดีว่า “ลัคนาเกิด”

2.1.3.5 หลักโหราศาสตร์ไทย

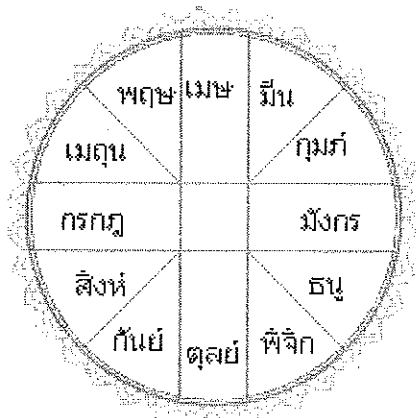
วิชาโหราศาสตร์ไทยจะคล้ายกับวิชาโหราศาสตร์อินเดีย เนื่องจากได้รับอิทธิพลทางโหราศาสตร์มาจากประเทศอินเดียซึ่งคนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพราหมณ์ - ฮินดู แต่โหรจารย์ไทยรับเข้ามาแล้วปรับปรุงให้เข้ากับหลักทางพระพุทธศาสนา เพื่ออธิบายผลกรรมที่จะได้รับในชาติปัจจุบัน ซึ่งการผูกดวงชะตาโหรจารย์จะต้องทราบวัน เดือน ปีเกิด เวลาเกิด และสถานที่เกิดของผู้ที่ต้องการให้ตรวจดวงชะตา จึงจะสามารถผูกดวงชะตาได้ครบถ้วน และสามารถพยากรณ์ได้อย่างแม่นยำ ซึ่งสิ่งที่สำคัญมากเป็นอันดับแรกคือ ลัคนาในดวงเกิด ซึ่งจะคำนวณได้จากเวลาเกิด หรือเวลาตกฟาก เมื่อหาลัคนาได้แล้วก็จะทราบว่าลัคนาอยู่ในราศีอะไร กลุ่มดาวใด และอยู่ในภุมย์อะไร จึงตั้งลัคนาเป็นเรือนชะตาที่ 1 หรือ เรือนตนุ หากใครจำเวลาเกิดไม่ได้ โหรจารย์ก็จะให้ใช้ดาวอาทิตย์ หรือดาวจันทร์ แทนลัคนาในเรือนที่ 1 แต่ความแม่นยำก็จะลดน้อยลงมา ซึ่งการผูกดวงชะตาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดหากจำเวลาเกิดผิด หรือคลาดเคลื่อนก็จะทำให้การพยากรณ์

ผิดพลาด หรือคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ เพราะฉะนั้นนักพยากรณ์จะต้องมีความรอบคอบ และแม่นยำในสูตรการพยากรณ์

2.1.4 วิธีการทางโหราศาสตร์ไทย

2.1.4.1 การผูกดวงชะตากำเนิด

ดวงชะตากำเนิด หมายถึง แผนที่ของดาวนพเคราะห์ ซึ่งสถิตอยู่ตาม จักรราศีในขณะที่เกิด มีลักษณะเป็นวงกลมในวงกลมแบ่งเป็นสิบสองช่อง ช่องละเท่าๆ กัน ทุกช่องแทนราศีซึ่งมีทั้งหมด 12 ราศี ช่องแรกตรงกลางด้านบนสุด เรียกว่า ราศี 0 (ราศีศุภย์) หรือ ราศีเมษ ราศีต่อไปที่อยู่ทางด้านซ้ายมือ คือ ราศี 1 (ราศีหนึ่ง) หรือ ราศีพฤษภ นับเวียนซ้ายไปเรื่อยๆ จนถึง ราศี 11 (ราศีสิบเอ็ด) หรือ ราศีมีน ซึ่งจะอยู่ชิดทางด้านขวาของราศีเมษ ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 การผูกดวงชะตากำเนิด

2.1.4.2 ดาวที่ใช้ในทางโหราศาสตร์ไทย

ดาวที่นำมาใช้ในวิชาโหราศาสตร์ไทยแต่เดิมมีอยู่เพียงเก้าดวงเท่านั้นคือ

ดาวเสาร์	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๗
ดาวพฤหัสบดี	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๕
ดาวอังคาร	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๓
ดาวอาทิตย์	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๑
ดาวศุกร์	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๖
ดาวพุธ	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๔
ดาวจันทร์	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๒
ราหู	สัญลักษณ์	ใช้แทนด้วยเลข ๘

เกตุ สัญลักษณ์ ใช้แทนด้วยเลข ๕

มฤตยู สัญลักษณ์ ใช้แทนด้วยเลข ๐

ดังนั้น จึงมีดาวที่ใช้ในวงการโหราศาสตร์ไทยทั้งสิ้น 10 ดวง ซึ่งการผูกดวงชะตากำเนิดอย่างง่าย จะต้องมียุคครุฑเพื่อใช้ในการผูกดวงชาตาดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิทินดาราศาสตร์ หรือปฏิทินโหราศาสตร์
- (2) แผ่นจานหมุนหาลัคนาสำเร็จ
- (3) แผ่นบันทึกดวงชาตา
- (4) ตารางรูปดวง และหมึกประทับ

2.1.5 วิธีการผูกดวงชะตา

การผูกดวงชาตากำเนิดสามารถกระทำได้โดยดูจากปฏิทินดาราศาสตร์ หรือปฏิทินโหราศาสตร์ ซึ่งปฏิทินดาราศาสตร์จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับ องศา และลิปดาของดาวแต่ละดวงมากกว่าปฏิทินโหราศาสตร์

เมื่อทราบวันเดือนปีเกิด เวลาเกิด หรือเวลาตกฟาก และสถานที่เกิดของผู้ต้องการผูกดวงชะตาแล้ว ก็เปิดปฏิทินดูว่าเจ้าของดวงชะตาเกิดวัน เดือน ปีอะไร ข้างขึ้นหรือข้างแรม วันที่เกิดเป็นวัน ธงชัย อธิปัตติ อุบาทว์ หรือ โลกาวินาศหรือไม่ โดยจะบอกไว้ในกาลโยค แต่ละปีในปฏิทิน จากนั้นจึงดูว่าวันที่เจ้าของชะตาเกิดมีดาวอาทิตย์อยู่ในราศีใด ก็องศา ก็ลิปดา จึงลงเลขแทนดวงดาวไว้ที่ราศีที่ปฏิทินกำหนด ส่วนตัวเลข องศา และลิปดาของดาวอาทิตย์ให้ลงไว้ที่ช่องกลางของดวงชะตาแบบเศษส่วน โดยตัวเลขด้านบนเป็นองศา ตัวเลขด้านล่างเป็นลิปดา จากนั้นจึงดูที่ดาวจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสศั ศุกร์ เสาร์ ราหู เกตุ มฤตยู ว่าโคจรอยู่ในราศีใด ก็องศา ก็ลิปดา โดยให้ลงตัวเลข หรือตัวอักษรแทนดาว ลงในวงกลมรูปดวงจนครบ จากนั้นจึงนำแผ่นจานหมุนลัคนาสำเร็จมาเพื่อหาลัคนา

ตัวอย่างปฏิทินโหราศาสตร์

ของอาจารย์ทองเจือ อ่างแก้ว

มะแม พ.ศ. 2510 จ.ศ. 1328 ปกติมาศ ปกติวาร ปกติสุรทิน

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	ว.ร. อ. ว.ร.ที่	ดาวเคราะห์
8 17	1 4	22 4		10 40	5 25	8 1 5	1 1	
18 2	5 6	18 13.23	11 44	6 31	1 6	1 2		
19 3		20 34	12 48	7 37	1 7	3		9. 0. 3. ศ 22.27 ศ
20 4	6 4	52 15.10	13 53	8 44	2 8	4		
21 5		19 6	14 57	9 50	3 9	5		
22 6	7 5	13 18.34	16 0	10 55	4 10	6		
23 7		17 7	17 2	11 59	5 11	7		
24 8	9 0	51 22.31	18 3	13 3	6 12	8		
25 9		14 23	19 5	14 5	7 13	9		9. 1. 0. 7 09.40 ศ
26 10	11 1	27 39	20 4	0 7	8 14	10		23.36
27 11		10 41 04.20	21 3	1 7	9 15	11		
28 12	13 2	23 19	22 0	2 5	10 16	12		
29 1		5 56 12.43	23 53	3 3	11 17	13		
30 2	15 3	17 57	24 52	4 3	12 18	14		← 16.00
1 3		8 23 23.12	25 48	5 3	1 19	15		
2 4	17 4	12 23	26 42	6 3	2 20	16		
3 5		24 37	27 36	7 4	3 21	17		
4 6	19 5	6 42 10.42	28 30	8 4	4 22	18		
5 7		18 50	29 25	9 5	5 23	19		
6 8	21 6	3 48 21.48	30 20	10 6	6 24	20		
7 9		13 36	31 16	11 7	7 25	21		
8 10	23 7	26 16	1 13	12 8	8 26	22		6. 0.15. ศ 03.45 ศ
9 11		9 10 06.57	2 11	13 9	9 27	23		อรุณโอรส
10 12	25 8	22 19	3 10	14 10	10 28	24		
11 1		5 42 13.47	4 10	15 11	11 29	25		
12 2	27 9	19 22	5 12	16 12	12 30	26		13.46
13 3		3 13 18.26	6 14	17 13	1 31	27		
14 4	29 10	17 17	7 18	18 14	2 32	28		10. 0.54. ศ 05.42 ศ
15 5		21 33	8 22	19 15	3 33	29		10. 0.41. 7 08.39 ศ
16 6	31 11	5 43	9 26	20 16	4 34	30		
17 7		0 23.59	10 30	21 1	5 35	31		

มกราคม 2510	6 3 46	13 48
กุมภาพันธ์ 2510	10 2 54	22 44
มีนาคม 2510	3 5 46	7 11
เมษายน 2510	10 4 38	22 52
พฤษภาคม 2510	10 27 58	24 36
มิถุนายน 2510	0 17 44	1 20
กรกฎาคม 2510	8 11 19	18 52
สิงหาคม 2510	4 28 30	11 8

ภาพที่ 2.2 ตัวอย่างปฏิทินโหราศาสตร์

2.1.6 วิธีอ่านปฏิทินโหราศาสตร์

ปฏิทินโหราศาสตร์แบบนี้ แบ่งออกเป็น 10 ช่อง

ช่องที่ 1 แสดงตำแหน่งของดาวอาทิตย์ มี 3 ช่อง คือ ราศี องศา ลิปดา เมื่อเวลา

24.00 น.

ช่องที่ 2 แสดงตำแหน่งของดาวจันทร์ มี 3 ช่อง คือ ราศี องศา ลิปดา เมื่อเวลา

24.00 น.

- ช่องที่ 3 บอกเวลาที่ดาวจันทร์ย้ายราศี
- ช่องที่ 4 บอกฤกษ์ของดาวจันทร์ที่ผ่านไปแล้ว และนาทิดฤกษ์
- ช่องที่ 5 บอกคติของดาวจันทร์ที่ผ่านไปแล้ว และนาทิดคติ
- ช่องที่ 6 บอกวันในสัปดาห์ ใช้อักษรแทนวัน คือ อ.-อาทิตย์ จ.-จันทร์
ภ.-อังคาร ว.-พุธ ข.-พฤหัสบดี ศ.-ศุกร์ ส.-เสาร์
- ช่องที่ 7 บอกขึ้นแรมทางจันทรคติแบบไทย
- ช่องที่ 8 บอกเดือน ทางจันทรคติ
- ช่องที่ 9 บอกวันที่ ทางสุริยคติ
- ช่องที่ 10 แสดงตำแหน่งของดาวที่ย้ายราศีเวลา 24.00 น. มี 3 ช่อง คือ ราศี

องศา ลิปดา อักษรแทนดาว ส่วนเลขข้างหลักดาว แสดงเวลาที่เข้าสู่ราศีนั้น อักษรหลังเวลา
ส.= เสริศ ม.= มนั พ.= พักร ดวงชาตาแสดงตำแหน่งของดาววันสิ้นเดือนตัวเลขแสดงราศี องศา
ลิปดา ของดาวต่างๆ ในวันสิ้นเดือน ส่วนเลขแถวหลัง ดาว คือ ฤกษ์ และนาทิดฤกษ์

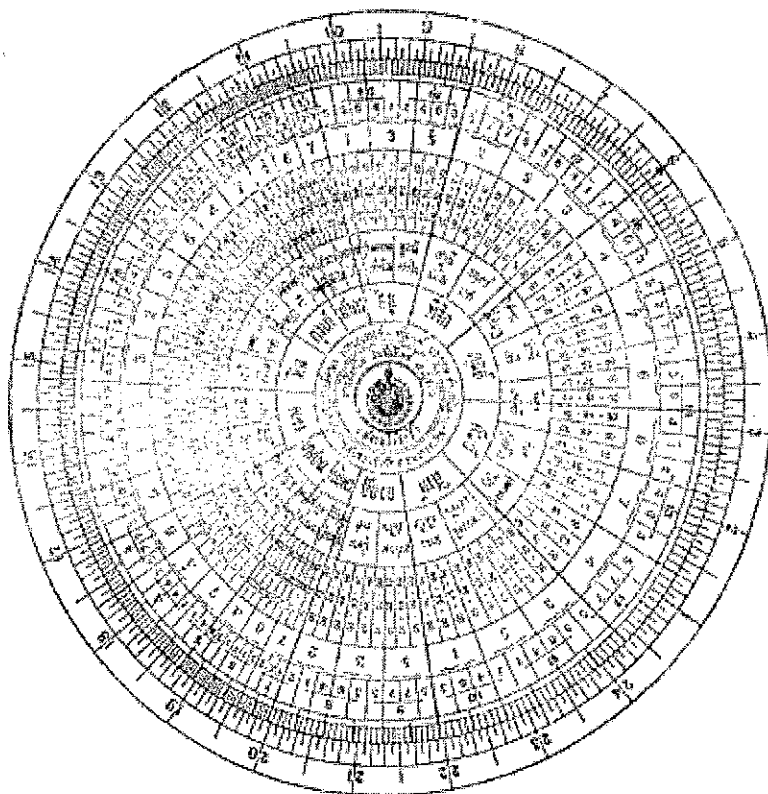
2.1.6 การวางฉัตร

ฉัตร หมายถึง เวลาเกิด หรือเวลาตกฟาก เป็นหัวใจของการผูกดวงชะตากำเนิด
ว่าอยู่ในราศีใด กลุ่มดาว และฤกษ์อะไร แล้วยังเป็นตัวตั้งในเรือนชะตาที่ 1 คือ เรือนตน ซึ่งหมายถึง
ตัวตนของเจ้าชะตาดังนั้นการที่จะวางฉัตรได้ถูกต้อง จะต้องมีข้อมูลสามประการคือ วัน เดือน ปี
เกิด เวลาเกิด และสถานที่เกิดของผู้ที่ต้องการทราบ

2.1.8 วิธีหาฉัตรเกิดอย่างง่าย

คูปฏิทินโหราศาสตร์ว่าดาวอาทิตย์ในวันที่เกิด อยู่ในราศีอะไร ก็องศา ที่ลิปดา
จากนั้นจึงนำแผ่นหมุนหาฉัตรสำเร็จมาหมุนให้มุมด้านขวาของราศีที่อาทิตย์สถิตอยู่ (แผ่นด้านบน)
ชี้ไปที่เวลา 6 นาฬิกาจากนั้นจึงหมุนแผ่นด้านบนไปทางซ้ายให้มุมด้านขวาของราศีที่อาทิตย์สถิตอยู่
ชี้ไปที่องศาของดาวอาทิตย์ แล้วจับไว้อย่าให้จานหมุนเขยื้อนจากนั้นจึงดูเวลาที่เกิดว่าอยู่ในราศีอะไร
กลุ่มดาว และฤกษ์อะไร จึงเขียนบันทึกลงในแผ่นดวง เพื่อพยากรณ์ต่อไป

ตัวอย่าง
แผ่นหมุนหาลัคนาสำเร็จ

ภาพที่ 2.3 ตัวอย่างแผ่นหมุนหาลัคนาสำเร็จ

ตัวอย่างการผูกดวงชะตา

สมมุติ วันเกิดของเด็กชาย กรประเสริฐ เกิดวันจันทร์ แรม 5 ค่ำ เดือน 2 ปีมะแม ตรงกับวันที่ 30 เดือนมกราคม พ.ศ. 2510 เวลาเกิด 06.20 นาฬิกา

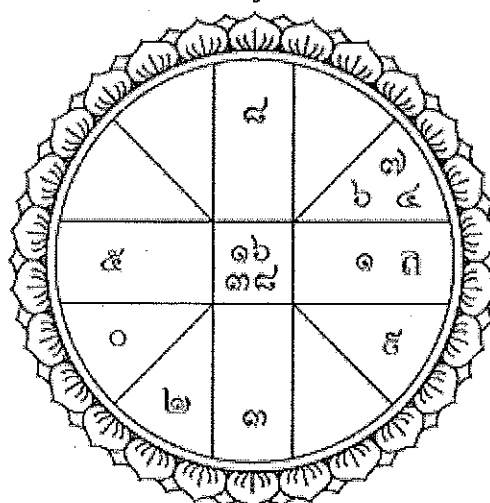
ผูกดวงชาตาสมมุติตามปฏิทินของ อาจารย์ทองเจือ อ่างแก้ว จะได้ตำแหน่ง ดวงดาวเคราะห์ ดังนี้

อาทิตย์	อักษร	อ.	เลข ๑.	สถิตอยู่ราศี	มังกร
จันทร์	อักษร	จ.	เลข ๒.	สถิตอยู่ราศี	กันย์
อังคาร	อักษร	ภ.	เลข ๓.	สถิตอยู่ราศี	ตุลย์
พุธ	อักษร	ว.	เลข ๔.	สถิตอยู่ราศี	กุมภ์
พฤหัสบดี	อักษร	ช.	เลข ๕.	สถิตอยู่ราศี	กรกฎ

ศุภ	อักษร	ศ.	เลข ๖.	สถิตยู่ราศี	กุมภ์
เสาร์	อักษร	ส.	เลข ๗.	สถิตยู่ราศี	กุมภ์
ราหู	อักษร	ร.	เลข ๘.	สถิตยู่ราศี	เมษ
เกตุ	อักษร	ก.	เลข ๙.	สถิตยู่ราศี	ธนู
มฤตยู	อักษร	ม.	เลข ๑๐.	สถิตยู่ราศี	สิงห์

ลัคนา สถิตยู่ราศีมังกร

ดวงชาตาที่ผูกเสร็จแล้ว

กำเนิด ณ วัน ๒ ๒ ค่ำ ปีมะแม
ตรงกับวันที่ ๓๐ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๐
เวลาเกิด ๐๖.๒๐ นาฬิกา
ลัคนาสถิตยู่ราศีมังกร

ภาพที่ 2.4 ดวงชาตาที่ผูกเสร็จแล้ว

2.1.9 การผูกดวงชาตาประจำวัน

การผูกดวงชะตาประจำวันจะใช้วิธีเดียวกันกับการผูกดวงชาตาเกิด ซึ่งจะใช้สำหรับนำไปเทียบดาวในดวงเกิดว่ามีความสัมพันธ์ในทางดี หรือทางร้าย หรือเป็นกลาง

2.1.10 การพยากรณ์ตามหลักโหราศาสตร์ไทย

การพยากรณ์ตามหลักโหราศาสตร์ไทยสามารถพยากรณ์ได้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านแรกคือ การพยากรณ์พื้นฐานดวงชะตากำเนิด ด้านที่สองคือ การพยากรณ์ดวงชาตาประจำวัน สำหรับการพยากรณ์พื้นฐานดวงชะตากำเนิดเพื่อดูว่าเจ้าชะตามีอุปนิสัยใจคอ หรือเป็นคนอย่างไร จะ

มีความเจริญรุ่งเรือง หรือตกต่ำอย่างไร จะมีโรคภัยไข้เจ็บ หรือความพิการเกิดขึ้นหรือไม่ ชีวิตสมรส จะเป็นอย่างไร อวัยวะในแต่ละส่วนจะมีลักษณะอย่างไร เป็นต้น ส่วนด้านที่สองคือ ดวงชะตาใน เวลาที่ต้องการทราบอาจจะเป็น อดีต ปัจจุบัน หรือในอนาคตก็ได้ซึ่งจะทำให้ทราบว่า ได้เกิด เหตุการณ์อะไรมาแล้ว และจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นอีกกับเจ้าชะตาเป็นต้น ซึ่งวิธีการพยากรณ์ตาม หลักโหราศาสตร์ไทยสามารถกระทำได้ดังต่อไปนี้

การพยากรณ์พื้นฐานดวงชาตากำเนิด

การพยากรณ์พื้นฐานดวงชะตากำเนิด สามารถทำได้โดยดูว่าเจ้าชะตาเกิดมีลักษณะ อยู่ในราศีอะไร กลุ่มดาว และฤกษ์อะไร วันข้างขึ้น หรือข้างแรม ตามกาลโยคในปีนั้นวันที่เกิดเป็น วันอะไร เช่น วันธงชัย วันอธิบดี วันอุบาทว์ วันโลกาวินาศ เป็นต้น จากนั้นจึงดูว่า ดวงดาวที่อยู่ใน ดวงชาตามีดาวเข้าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่ เช่น ดาวเกษตร ดาวอุจจ์ ดาวราชาโชค ดาวมหาจักร เป็นต้น เมื่อทราบข้อมูลทั้งหมดแล้วก็เอาราศีที่ลักษณะติดอยู่ตั้งเป็นเรือนที่ 1 คือ เรือน ตนุ ซึ่งหมายถึง ตัวตน และสิ่งแวดล้อมของเจ้าชะตา นับเวียนไปทางซ้าย เป็น เรือนที่ 2 เป็น เรือน กุมภะ คือ การเงิน หรือทรัพย์สินของเจ้าชะตา นับไปจนถึงราศีสุดท้าย คือ ราศีที่อยู่ติดทางดานขวา ของเรือนที่ 1 ตนุ ก็จะเป็น เรือนที่ 12 คือ เรือนวินาศ อย่างนี้เป็นต้น จากนั้นจึงออกคำพยากรณ์ พื้นดวงชะตาเกิดตามข้อมูลที่มีข้างต้น ซึ่งการพยากรณ์พื้นฐานดวงชะตาเกิดจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ เรื่องดังต่อไปนี้

อิทธิพลของราศี

ราศีที่มีอิทธิพลในภาคกลางวัน ได้แก่ ราศีสิงห์ กันย์ ตุลย์ พิจิก ธนู และราศีมังกร และราศีที่มีอิทธิพลในภาคกลางคืน ได้แก่ ราศีเมษ ภูมิภ มีน เมษ พฤษภ เมถุน และราศีกรกฎ

ดาวคู่ธาตุ

ธาตุที่สำคัญมีอยู่สี่ประการด้วยกันคือ ธาตุไฟ ธาตุดิน ธาตุลม และธาตุน้ำ ธาตุไฟ กับธาตุลมจัดไว้เป็นธาตุอกุศลธาตุ ธาตุดินกับธาตุน้ำเป็นกุศลธาตุ ซึ่งธาตุไฟครองทิศอีสาน ธาตุดิน ครองทิศบูรพา ธาตุลมครองทิศอาคเนย์ธาตุน้ำครองทิศทักษิณเรียงสลับกันไปตามลักษณะทักษิณาวัตร อาทิตย์ครองธาตุไฟ จันทรครองธาตุดิน อังคารครองธาตุลม พุธครองธาตุน้ำ เสาร์ครองธาตุไฟ พฤหัสบดีครองธาตุดิน ราหูครองธาตุลม และศุกร์ครองธาตุน้ำ ซึ่งดาวเคราะห์ที่ครองธาตุเดียวกัน เรียกว่า ดาวคู่ธาตุ ได้แก่

อาทิตย์กับเสาร์	คู่ธาตุไฟ	เข้าครองในราศีเมษ	ธาตุไฟ
พุธกับศุกร์	คู่ธาตุน้ำ	เข้าครองในราศีกรกฎ	ธาตุน้ำ
อังคารกับราหู	คู่ธาตุลม	เข้าครองในราศีตุลย์	ธาตุลม
จันทรกับพฤหัสบดี	คู่ธาตุดิน	เข้าครองในราศีมังกร	ธาตุดิน

ดาวคู่มิตร และคู่ศัตรู

ตามหลักวิชาโหราศาสตร์ไทย มีการแบ่งดาวเป็น คู่มิตร คู่ศัตรู ดังต่อไปนี้

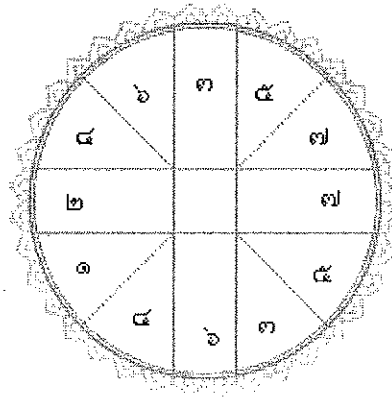
ดาวที่เป็นคู่มิตร คือ อาทิตย์กับพฤหัสบดี จันทรกับพุธ ศุกร์กับอังคาร และราหูกับเสาร์

ดาวที่เป็นคู่ศัตรู คือ อาทิตย์กับอังคาร พุธกับราหู ศุกร์กับเสาร์ และจันทรกับ

พฤหัสบดี

2.1.11 กฎเกณฑ์ และความหมายของดาวที่อยู่ในแต่ละราศี

ดาวเกษตร

ภาพที่ 2.5 ดาวเกษตร

ดาวเกษตร คือ ดาวที่ครองราศีต่างๆ ทั้ง 12 ราศี โดยกำหนดอาทิตย์เป็นเกษตรในราศีสิงห์ และจันทรเป็นเกษตรในราศีกรกฎ จากนั้นก็จัดดาวเข้าครองเป็นเกษตรโดยกำหนดตามระยะที่ดาวนั้นอยู่ใกล้ไกลโลก เรียงไปตามลำดับคือ พุธ ศุกร์ อังคาร พฤหัสบดี และเสาร์ โดยจัดให้พุธครองราศีกันย์ ศุกร์ครองราศีตุลย์ อังคารครองราศีพิจิก พฤหัสบดีครองราศีธนู และเสาร์ครองราศีมังกร จากนั้นก็เรียงลดยหลังต่อไปจนถึงราศีกรกฎคือ ราหูอยู่กุมภ์ พฤหัสบดีอยู่มีน อังคารอยู่เมษ ศุกร์อยู่พฤษภ และพุธอยู่เมถุน อาทิตย์ จันทร เสาร์ ราหูเป็นเกษตรครองเรือนประจำดวงละราศี

ดวงชะตาใดที่มีดาวพระเคราะห์อยู่ในตำแหน่งเกษตร ถือว่าเป็นดวงชะตาดี มันคงมีหลักฐาน มีความประพฤติดีมีคำทำนายผลของดาวพระเคราะห์เป็นเกษตรดังนี้

อาทิตย์ เป็นเกษตร จะชนะศัตรูมีทรัพย์สินสมบัติเป็นหลักฐานมีรูป

โฉมงาม

จันทร เป็นเกษตร จะเป็นที่รักใคร่ของขุนนางท้าวพระยาคน

ทั้งหลายจะนับถือบูชา มีทรัพย์สินและลาภมาก

อังการ เป็นเกษตร มีวิชาความรู้มาก จะได้เป็นขุนนางมีชื่อเสียงโด่ง
ดัง และจะบริบูรณ์ด้วยทรัพย์สิน

พุท เป็นเกษตร จะได้เป็นนักปราชญ์ผู้ใหญ่ในแผ่นดิน บริบูรณ์
ด้วยทรัพย์สิน อุดมกว่าญาติ

พฤหัสบดี เป็นเกษตร จะได้เป็นนักปราชญ์ราชบัณฑิต มีลาภมีทรัพย์
อุดมกว่าคนทั้งหลาย ประพฤติตัวตั้งมั่นอยู่ด้วย
คุณงามความดี

ศุกรี เป็นเกษตร มีทรัพย์สมบัติบริบูรณ์ด้วยเครื่องอุปโภคบริโภค
มีลักษณะดี เจริญบันเทิงดูงามในท่ามกลาง
บริษัทเป็นสง่าแก่คนทั้งหลาย

เสารัราหู เป็นเกษตร มีข้าหญิงชายและทรัพย์มาก จะได้ลาภเป็นอันดี
เพราะศักดิ์กล้าหาญ แต่เป็นคนตระหนี่ทรัพย์ไม่
ทำบุญสุนทานและจะมีผมบาง

ถ้าผู้ใดมีเกษตร 1 ตัว จะมีข้าทาสชายหญิง มีเกษตร 2 ตัว จะมีทรัพย์สิน
เงินทองข้าวปลาอาหารสมบูรณ์มาก มีเกษตร 3 ตัว จะมีวัวควายช้างม้าจำนวนมาก มีเกษตร 4 ตัว จะมี
ภรรยามาก มีเกษตร 5 ตัว จะเป็นนักปราชญ์โหราธิบดีผู้ใหญ่ มีเกษตร 6 ตัว จะเป็นพระอรหันต์ มี
เกษตร 7 ตัว จะเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า มีเกษตร 8 ตัวจะได้ตรัสรู้เป็นพระอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้า

ดาวปรเกษตร

ดาวปรเกษตร คือ ดาวที่อยู่ตรงข้ามกับดาวเกษตร เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ประ
จะอยู่ในราศีตรงข้ามกับดาวเกษตร ถือว่าไม่ดี มีกำลังอ่อนให้ผลตรงข้ามกับดาวเกษตร
ขาดความสามารถ ไม่เอาการเอางาน อาภัพ เช่น อังการ อยู่ในราศีเมษเป็นเกษตร เปลี่ยนมาอยู่ราศี
ตรงข้ามคือราศีตุลย์ เป็นประ มีคำทำนายดังต่อไปนี้

อาทิตย์เป็นประ	ดิชั่วปนกันมักอาภัพ
จันทร์เป็นประ	รูปไม่งาม
อังการเป็นประ	อาภัพพี่น้องและมิตร
พุทเป็นประ	อาภัพบุตรภรรยาถึงมีก็หาดีไม่ได้
พฤหัสบดีเป็นประ	อาภัพครูบาอาจารย์
ศุกรีเป็นประ	หูดามักพิการ
เสารเป็นประ	ใจบาปหยาบช้า กล้าหาญ
ราหูเป็นประ	นัยน์ตาจะเอียง เป็นคนหยาบช้ากล้าแข็ง

เมื่อพิจารณาการจัดดาวพระเคราะห์เป็นเกษตรประจำทั้ง 12 ราศี จะเห็นว่าเมื่อเอาตัวเลขประจำดาวพระเคราะห์ทั้งสองดวงมารวมกันแล้วจะได้จำนวน 9 เช่น ดาวพฤหัสบดี (๕) เป็นเกษตรในราศีธนู อยู่ตรงข้ามกับดาวพุธ (๔) เกษตรในราศีเมถุน ดังนั้นถ้าดาวพระเคราะห์ทั้งสองอยู่สับรื้อกัน เมื่อรวมตัวเลขแล้วก็ยังคงได้จำนวน 9 เท่าเดิม จึงอนุโลมให้พระเคราะห์สับรื้อเป็นเกษตรได้ด้วย อีกประการหนึ่งพระเคราะห์ที่แลกเปลี่ยนกันแล้วเป็นเกษตร เช่น อังคารเป็นเกษตรในราศีเมษ แต่ไปอยู่ราศีพฤษภ ศุกร์เป็นเกษตรในราศีพฤษภไปอยู่ราศีเมษ ก็ให้นับว่าดาวพระเคราะห์ทั้งสองดวงนี้ได้รับตำแหน่งเกษตรด้วย

ดาวอุจจ์

อุจจ์ มีความหมายว่า สูง ดังนั้นดวงชะตาใดมีดาวพระเคราะห์ที่สถิตในราศีอันเป็นตำแหน่งอุจจ์ของดวงดาวนั้น จัดว่าดวงชะตานั้นประเสริฐยิ่ง ให้คุณมากกว่าดาวพระเคราะห์ที่เป็นเกษตร และให้คุณผาสุกกว่าปกติธรรมดา มีคำทำนายดาวที่ได้ตำแหน่งอุจจ์ไว้ดังนี้

อาทิตย์	เป็นอุจจ์ จะมีสมบัติมาก มีปัญญาอุดมกว่าญาติทั้งปวง มีความสุขมาก
จันทร์	เป็นอุจจ์ จะมีความสุขมีทรัพย์สินสุวรรณสารเป็นอันมาก จะไปในที่ใด ย่อมมีสง่างามในท่ามกลางบริษัทชนทั้งหลายจะบูชาจะได้เป็นเสนาศิมีชื่อเสียง
อังคาร	เป็นอุจจ์ จะมีโภคสมบัติ และบริวาร ช้าง ม้า โค กระบือ มากไปในทิศทางต่างๆ ย่อมมีลาภทุกเมื่อ
พุธ	เป็นอุจจ์ มีความเจริญด้วยความสุข ได้ทรัพย์สินเงินทอง แก้วแหวน และชนะข้าศึกทั้งปวง
พฤหัสบดี	เป็นอุจจ์ มีทรัพย์มีขยานพาหนะ ช้าง ม้า และธัญญาหาร มาก มีปัญญาแก้แค้นล้างอายนัก
ศุกร์	เป็นอุจจ์ได้เป็นอำมาตย์มีรูปอันงามเป็นที่รักแก่มหาชนทั่วไป
เสาร์	เป็นอุจจ์ มีปัญญามีพลพาหนะ และความเพียรมาก แต่จะคู่ร้ายไม่ละอายบาป จะมีโรคน้อยทุกข์โทษภัยไม่มี
ราหู	เป็นอุจจ์ มีโภคทรัพย์ มีความโกรธน้อย มีจิตเป็นกุศลมาก จะไปในที่ใดๆ ย่อมไปด้วยขยานพาหนะมีช้างม้าต่างๆ ทุกข์โทษภัยไม่มี

ดวงชาตาใดมีอูจน์หลายตัว ท่านว่าเป็นคนเข้มแข็ง ใจคอแข็งแกร่งไม่ยอม
ลงใครง่ายๆ ไม่เกรงกลัวต่อภัยอันตรายต่างๆ มุ่งแต่ความมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้ ท่านสรรเสริญว่าดวง
ชะตาที่มีพระเคราะห์ ได้ตำแหน่งอูจน์ว่าเป็นดวงดี มีความสมบูรณ์พูนสุขกว่าตระกูล มีคำทำนายดวง
ชาตาที่ได้ตำแหน่งอูจน์หลายตัวไว้ดังนี้

ดวงชาตาใดได้อูจน์ 1 ตัว จะตั้งอยู่ในสัมมาทิฐิประพฤติการกุศล ได้อูจน์
2 ตัว จะเป็นปราชญ์ รู้สรรพธรรมมาก ได้อูจน์ 3 ตัว จะได้เป็นอำมาตย์ ได้อูจน์ 4 ตัว จะได้เป็นกษัตริย์
ได้อูจน์ 5 ตัว จะได้เป็นจักรพรรดิราช ได้อูจน์ 6 ตัว จะได้เป็นพระอรหันต์ ได้อูจน์ 7 ตัว จะได้เป็น
พระปัจเจกพุทธเจ้า ได้อูจน์ 8 ตัว จะได้เป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า สำหรับดาวพระเคราะห์ที่
จะได้ตำแหน่งอูจน์ทั้ง 8 ตัวนั้น จะเป็นได้ก็แต่ในตำราขับพระเคราะห์เข้าอูจน์ โดยธรรมดาแล้วจะ
เป็นไปได้ไม่ได้

ดาวนิจ

นิจ แปลว่า ต่ำ ดาวที่เป็นนิจจะส่งผลให้ดวงชะตาต่ำลง ไม่มีกำลังให้
คุณแก่ดวงชะตา ทำให้ถอยวาศนา เป็นคนอาภัพ ดาวพระเคราะห์ที่อยู่ในราศีเปลี่ยนเรือนกับอูจน์
จัดเป็นดาวพระเคราะห์คู่ศัตรู เรียกว่านิจ ส่งผลให้ดวงดังปรเกษครเป็นศัตรูกับเกษตร เช่น อาทิตย์อยู่
เมษ และเสาร์อยู่ตุลย์ จัดว่าเป็นอูจน์ แต่ถ้าเสาร์มาอยู่เมษ อาทิตย์มาอยู่ตุลย์ จัดว่าเป็นนิจ มีคำทำนาย
ดาวนิจ ดังนี้

อาทิตย์เป็นนิจในราศีตุลย์ จะเป็นทาสแก่ตนเอง มีญาติมิตรล้วนแต่
เป็นคนชั้นต่ำ มีศัตรูเบียดเบียนมาก

จันทร์เป็นนิจในราศีพิจิก จะมีโรคภัยไข้เจ็บรบกวนมากมีทรัพย์ก็มัก
ฉิบหาย

อังคารเป็นนิจในราศีกรกฎ หากทรัพย์มิได้จะเป็นทาสผู้อื่น

พุธเป็นนิจในราศีมีน (ตั้งแต่ 1-15 องศา) จะมีญาติมักเป็นทาสเขา

พฤหัสบดีเป็นนิจในราศีมังกร เจรจามักผิดทำให้เกิดโทษเพราะวาจา

ศุกร์เป็นนิจในราศีกันย์ มีบุตรมักตายหาพี่ขันธ์มิได้

เสาร์เป็นนิจในราศีเมษ จะเป็นคนทุศีลหาญาติมิได้

ราหูเป็นนิจในพฤษภ จะต้องพ้นการจงจำ

ดาวมหจักร

มหจักร คือ อำนาจ ยศศักดิ์ และการชนะศัตรู ดาวที่ได้ตำแหน่งมหจักร
ท่านนิยมน่าดีนัก มีคำทำนายดังนี้

อาทิตย์ เป็นมหจักร จะมียศศักดิ์ยิ่งใหญ่

จันทร์ เป็นมหาจักร จะได้คุ้มครองที่ดีเป็นที่พึ่งแก่คน
 อังคาร เป็นมหาจักร จะมีสติปัญญา มีบุญวาสนา
 พุธ เป็นมหาจักร จะเป็นผู้ที่อ่อนหวาน มีบริวารมาก
 พฤหัสบดี เป็นมหาจักร จะเจริญด้วยวุฒิเป็นที่บูชาของมหาชนทั่วไป
 ศุกร์ เป็นมหาจักร จะมียศและทรัพย์มาก
 ราหู เป็นมหาจักร จะเจริญด้วยโภคทรัพย์มีชัยแก่ศัตรู

ดาวราชาโชค

ดาวพระเคราะห์ที่ได้ตำแหน่งราชาโชค จะให้คุณแก่เจ้าชะตาให้เป็นผู้มี
 ทรัพย์สินบริบูรณ์ มีอำนาจและประสบโชคลาภมีตำแหน่งดังนี้

อาทิตย์เป็นราชาโชค จะมีอำนาจมากเป็นที่รักของคนทั้งหลาย
 จันทร์ เป็นราชาโชค จะได้คู่เป็นคนสูงศักดิ์สตรีผู้ใหญ่จะให้ความ
 เมตตา
 อังคาร เป็นราชาโชค จะได้มิตรสหายเป็นที่พึ่ง
 พุธ เป็นราชาโชค จะมีสติปัญญามากเจรจาอ่อนหวาน
 พฤหัสบดี เป็นราชาโชค จะมีความสุขผู้ใหญ่จะชุบเลี้ยง
 ศุกร์ เป็นราชาโชค จะบริบูรณ์ด้วยทรัพย์สินเงินทองทำราชการดี
 เสาร์ เป็นราชาโชค ทำราชการฝ่ายทหารดีอายุยืน
 ราหู เป็นราชาโชค จะอุดมด้วยทรัพย์กว่าญาติทั้งหลาย

2.1.12 ลักษณะพยากรณ์

ในคัมภีร์โหราศาสตร์ไทยมาตรฐานฉบับสมบูรณ์กล่าวว่า หากลักษณะอยู่ใน
 ในราศีใดสามารถให้คำพยากรณ์ได้ดังนี้ (หลวงวิศาลดรุณกร (อ้น สาริกบุตร, 2540 : 310-311)

ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีเมษ จักเป็นคนกล้าหาญ
 ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีพฤษภ จักเป็นคนเค็ดเคี้ยวแต่ไร้ญาติพี่น้อง
 ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีเมถุน จักเป็นคนทำงานใดๆ สำเร็จทุกสิ่ง
 ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีกรกฎ จักเป็นผู้ที่มีวาจาดีอ่อนหวาน
 ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีสิงห์ จักเป็นคนมักกล่าวเท็จ สั่งสอนยาก
 และมีกตมารยาเลห์เหลี่ยม
 ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีกันย์ จักเป็นผู้มีปัญหาไว้อำนาจจรด และ
 ธรรมง่าย
 ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีตุลย์ จักเป็นคนซื่อตรง มีใจคิดชอบ

ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีพิจิก จักเป็นผู้มีจิตคิดระแวงสงสัยเป็นนิตย์

ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีธนู จักเป็นผู้มีความคิด ไม่สู้ดีหลาย

ประการ

ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีมังกร จักเป็นแม่ทัพ นายกอง ปราบกวด

ธงชัยเฉลิมพล

ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีกุมภ์ จักเป็นผู้มีปัญญานึกคิดกิจการอย่าง

สูงเท่าใดคงสำเร็จ

ลักษณะของเจ้าชะตาสถิตในราศีมีน จักเป็นผู้มีความสุข ประกอบด้วยสิริ

ผ่องใส

2.1.13 การนับเรือนชะตา

หลวงวิศาลดรรชนี (อิน สาริกบุตร, 2540 : 341 - 342) กล่าวว่าถ้าลักษณะ
สถิตในราศีใด ราศีนั้นจัดเป็นปฐมจักร แล้วนับแต่ปฐมจักรนั้นไปตามลำดับราศีว่า ตนุ กุมภ์พะ สหัช
ชะ พันธุ ปุตตะ อริ ปัตนิ มรณะ สุกะ กัมมะ ลากะ วินาสนะ หากลักษณะอยู่ในราศีเมษก็ให้นับเริ่มต้น
ที่ราศีเมษว่า ตนุ แล้วให้นับเวียนไปทางราศีซ้ายมือ คือราศีพฤกษภว่ กุมภ์พะ นับไปเรื่อยจนถึงราศี
มีนคือเรือน วินาสนะ

ราศีใดเป็นตนุ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งตน

ราศีใดเป็นกุมภ์พะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งทรัพย์ของตน

ราศีใดเป็นสหัชชะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งมิตรของตน

ราศีใดเป็นพันธุ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่ง ของตน

ราศีใดเป็นปุตตะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งบุตรของตน

ราศีใดเป็นอริ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งศัตรูของตน

ราศีใดเป็นปัตนิ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งคู่ครองของตน

ราศีใดเป็นมรณะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งโรค และการตายของตน

ราศีใดเป็นสุกะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งความเจริญของตน

ราศีใดเป็นกัมมะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งกิจการงานของตน

ราศีใดเป็นลากะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งลาภผลของตน

ราศีใดเป็นวินาสนะ ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่งความฉิบหายแห่งตน

ราศีใดเป็น ราศีนั้นเป็นที่สถิตแห่ง ของตน

2.2.2 การพยากรณ์ดวงชะตาประจำวัน

การพยากรณ์เหตุการณ์ประจำวัน สามารถทำได้โดยนำดวงชะตาเกิด ไปเทียบดวงในวันที่ต้องการ เพื่อทราบว่าในปัจจุบัน หรือในอนาคตจะมีดาวอะไรมากระทบดาวในดวงชะตาเกิด เป็นคู่มิตร หรือคู่ศัตรู ให้คุณ หรือให้โทษ เพื่อจะได้วางแผนในปัจจุบัน และอนาคตว่าควรเตรียมตัวในการรับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ได้อย่างไร หรือทำตัวให้สอดคล้องกับเหตุการณ์อย่างไร และยังสามารถใช้ในการหาฤกษ์ยามในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ได้อีกด้วย

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับโหงวเฮ้ง

2.2.1 ความหมาย และความเป็นมาของโหงวเฮ้ง

โหงวเฮ้งเป็นคำศัพท์มาจากภาษาจีนแต้จิ๋วซึ่งคำว่า โหงว แปลว่า ห้า ส่วน เฮ้ง แปลว่า ลักษณะ ซึ่งโหงวเฮ้ง เป็นลักษณะทั้งห้าประการของคนประกอบไปด้วยคิ้ว หู ตา จมูก ปาก (พรณธิพา เตมะศิริ, 2553 : 11) เป็นรูปลักษณะที่บ่งบอกว่าดีหรือร้ายในใบหน้า ในตำราคุณลักษณะของจีน (มิตซึน, 2547 : 940) โดยโหงวเฮ้ง เป็นตัวแทนของธาตุทั้ง 5 คือ ธาตุน้ำ ธาตุไฟ ธาตุไม้ ธาตุโลหะ และธาตุดิน ซึ่งเป็นลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ และเป็นตัวกำหนดบทบาท ที่เป็นรูปธรรม บ่งบอกถึงอุปนิสัย สติปัญญา ความมั่งมี หรือมีทุกข์ภัย และชี้ถึงการดำรงชีวิตของบุคคลนั้นๆ (วนิช ศิริพานิช, 2531 : 38 - 39)

โหงวเฮ้ง เป็นศาสตร์เก่าแก่นับพันปีของชนชาติจีนที่ใช้ในการดูลักษณะใบหน้าของคนมาแล้วหลายต่อหลายชั่วอายุคน (ณรงค์ฤทธิ์ พัทธมรากุลม, 2545 : 3) และนำมาใช้ในประเทศไทยนานมาแล้ว ซึ่งมีหลักฐานการจดบันทึกไว้ว่า ในแผ่นดินพระเจ้าอู่ทุมพร สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ขณะที่นายสิน (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) และนายทองด้วง (สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช) อุปสมบทอยู่นั้น ในระหว่างอุปสมบทพระภิกษุทองด้วงได้ออกบิณฑบาตพร้อมกับพระภิกษุสิน เป็นประจำ เช้าวันหนึ่งพระภิกษุทั้งสองเดินไปตามถนน เพื่อรับบิณฑบาตจากพระราชวังหลวง มีชายจีนผู้หนึ่งเดินผ่านพระภิกษุทั้งสองไปได้ 3-4 ก้าว ก็หยุดชะงักหันกลับมาดูแล้วก็หัวเราะ ทำเช่นนี้ถึง 5-6 ครั้ง สองภิกษุมองหน้าแล้วถามว่าหัวเราะเรื่องอะไร ชายจีนผู้นั้นบอกว่าตนเป็นจีนแสดหมอดู สามารถทายลักษณะของบุรุษหรือสตรีได้ แล้วทำนายให้พระภิกษุทั้ง 2 องค์กรว่า ในภายภาคหน้าจะได้เป็นกษัตริย์ครองบัลลังก์ในเขตพื้นที่เดียวกัน ซึ่งมีรายละเอียดคำทำนาย ดังนี้

ชินแสทนายพระภิกษุองค์ที่ 1 (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) ว่า

ชายใดไกรลักษณ์พร้อม	เพราองค์
ศักดิ์กษัตริย์ถนัดทรง	ส่อชี้
สมบัติขัตติยมง	คลครอบ ครองแฮ
ชายนั้นคือท่านนี้	แน่ข้าพยากรณ์ฯ

ชินแสทนายพระภิกษุองค์ที่ 2 (พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช) ว่า

ท่านเป็นบุรุษต้อง	ตามลักษณ์ ล้วนแล
บุญเด่นเห็นประจักษ์	เจดกล้า
จักสู่ประภูศักดิ์	สุรกษัตริย์
สืบสุวงษ์ทรงหล้า	สถณฺ์เลี้ยง เวียงสยาม
เกิดมาข้าพเจ้าไม่	เคยเห็น
สองสหายหลายประเด็น	เด่นชี้
ภายหน้าว่าจักเป็น	ปิ่นกษัตริย์
นั่งอยู่ คู่กันนี้	แน่ล้วน ชวนหัว

สองภิกษุว่า

สองข้าอายุใกล้	เคียงกัน
ทั้งคู่จะทรงขันท์	ผดเค้า
เป็นกษัตริย์ร่วมรัฐบัล	ลังก์ร่วม ไฉนขอ
เห็นจะสัดดวงข้าว	แน่แท้คำทายฯ

ต่อจากนั้นมาได้มีการนำเอาหลักโหงวเฮ้งมาใช้เป็นคู่มือในการเลือกรับข้าราชการในสมัยนั้น (ศุภกิจ พุทธยวรรณสาขา, ม.ป.ป. : 7)

ในยุคปัจจุบัน กุณชี้อบรมวิทยานาคใหญ่ หรือแม้กระทั่งธนาคารทุกระดับของเมืองไทย ได้นำเอา โหงวเฮ้งมาประยุกต์ใช้ในการคัดเลือกพนักงานเข้าทำงาน หรือเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับงาน ตำรา โหงวเฮ้งจึงเปรียบได้กับเบื้องหลังความสำเร็จของธุรกิจ และการดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวัง และไม่ผิดพลาด (ณรงค์ฤทธิ์ พยัคฆรากุล, 2545: 3) ซึ่งองค์กรมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาศาสตร์โหงวเฮ้ง ในการบริหารบุคคล เพื่อความสำเร็จขององค์กร (ศ. ดุสิต, 2544 : 7)

2.2.2 ทฤษฎีโหงวเฮ้ง

โหงวเฮ้งเป็นการดูลักษณะทั้ง 5 ประการของคนได้แก่ หู คิ้ว ตา จมูก ปาก ซึ่งจะสามารถบ่งบอกได้ว่าบุคคลผู้นั้น มีลักษณะอุปนิสัย และพฤติกรรมอย่างไร จะประสบเคราะห์กรรมหรือมีความเจริญก้าวหน้าอย่างไร นอกจากการดูลักษณะทั้ง 5 ประการดังกล่าวข้างต้นแล้วยังสามารถดูรายละเอียดต่างๆ บนใบหน้าได้อีก เช่นลักษณะของใบหน้า การเดินช่วงอายุของใบหน้า หน้าผาก โหนกแก้ม และคางเป็นต้น โดยผู้ศึกษาจะจัดลำดับให้ง่ายต่อการดูโหงวเฮ้งเป็น 7 ลำดับดังต่อไปนี้

2.2.2.1 การวิเคราะห์ใบหน้า

การวิเคราะห์ใบหน้าสามารถที่จะบ่งบอกถึงอุปนิสัยที่ต่างกัน ในบางคนอาจจะมีอุปนิสัย 2 แบบปะปนกันเรียกว่า “ใบหน้าผสม” ทำให้มีอุปนิสัยปะปนกันอยู่ในตัว มักไม่มีลักษณะไหนเด่น หรือด้อยกว่ากัน ซึ่งโครงสร้างของใบหน้าที่เด่น บ่งบอกถึงธาตุที่มีอยู่ 5 ลักษณะดังต่อไปนี้

1) ใบหน้ารูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

เป็นใบหน้าที่มั่นคง มีรูปร่างบึกบึน กระดูกใหญ่ เนื้อหนาหลังอูม คอกลมใหญ่ มือเท้าจะกลมมน แข็งแรง โครงสร้างใบหน้า จะเป็นสี่เหลี่ยมเจ้าเนื้อ หรือสี่เหลี่ยมโครงกระดูก

นิสัยโดยทั่วไป เป็นคนโผงผาง เสียงดังฟังชัด หนักแน่น มั่นคง รักษาคำพูด ชีวคัมในอุดมการณ์ ใจนักเลง กล้าได้กล้าเสีย มีความรับผิดชอบต่อการกระทำที่สูง จะประสบความสำเร็จในบั้นปลายของชีวิต ถ้าเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส เจ้าเนื้อ จะเป็นคนซื่อตรง ขยัน พุดจริง ทำจริง รักความยุติธรรม ชอบในเรื่องของวัตถุนิยมที่ได้แน่นอนมากกว่าที่จะมานั่งวางแผน หรือหวังไปข้างหน้าแบบจินตนาการ

ถ้าเป็นสี่เหลี่ยมโครงกระดูก เป็นลักษณะของคนที่ใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ แต่ซื่อสัตย์ กตัญญูรู้คุณคน มีความคิดช้า รั้นหัวแข็ง

ถ้าเป็นผู้หญิง ที่มีใบหน้าแบบนี้ จะเป็นคนแข็งแรง ขยัน อดทน แข็งแกร่งยิ่งกว่าผู้ชาย ชีวิตรักมักจะไม่สมหวัง นอกจากจะแต่งงานถูกหลักเกณฑ์ จะมีอำนาจเหนือฝ่ายชาย แต่ถ้าแต่งงานไม่ถูกหลักเกณฑ์ก็จะอาภัพเรื่องคู่ครอง

2) ใบหน้ารูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

เป็นลักษณะของใบหน้าที่ดี มีรูปร่างสมส่วน คิ้วชัดเจน โหนกแก้มเต็ม นูน จมูกโด่ง ใบหูตั้งหนาวยาว เป็นใบหน้าของผู้มีบุญวาสนา มักสบายตั้งแต่วัยเด็ก จนถึงวัยชรา

นิสัยโดยทั่วไป มีคุณธรรมสูง รับผิดชอบทั้งตนเองและผู้อื่น รักความยุติธรรม ซื่อสัตย์ ใจบุญ เฉลียวฉลาด สุขุม มีเหตุผล รักอิสระ ชอบสันโดษ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตัดสินใจเด็ดขาด จะทำสิ่งใดหากตัดสินใจแล้วต้องทำจนสำเร็จ แข็งแกร่งดังทอง

หากมีใบหน้าทั้งสามส่วนสมดุลกัน มักจะเป็นผู้นำคน มีอำนาจในการปกครอง และการบริหาร ประสบความสำเร็จในธุรกิจ เฉลียวฉลาดมองการณ์ไกล สุขุมรอบคอบ อดทนต่อความเหน็ดเหนื่อย กล้าพูดกล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบ

3) ใบหน้ารูปสามเหลี่ยม

เป็นใบหน้าที่มีคางแหลม ศีรษะยาวสูง หรือแหลม หน้าผากกว้าง มีไรผมตรงกลางหน้าผาก กระจับปายแหลม ผิวหน้าจะออกแดง โหนกแก้มสูง จมูกเรียวโด่ง มีฟันแหลม หางตาและหางคิ้วชี้ขึ้น ใบหูสูงแหลม

นิสัยโดยทั่วไป เป็นคนกระฉับกระเฉง ทะเยอทะยาน ชอบการผจญภัย ใจร้อน วู่วาม ทำสิ่งใดรวดเร็ว มุทะลุ ข้างคิด ข้างฝัน อุดมคติสูง ชอบค้นคว้าหาเหตุผล มักเรียนเก่ง แต่จะอาภัพเรื่องคู่ครอง ความเป็นอยู่เรียบง่าย แต่บางคนหยิ่งทะนงตน เอาความคิดตนเป็นใหญ่ เก่งด้านวิชาการ และศิลปะ

4) ใบหน้ารูปวงรี หรือรูปไข่

มีใบหน้าที่คล้ายรูปไข่ คายาวรี จมูกมักสูงตรงยาว สูงโปร่ง แขน และขายาว เส้นผมสวย ละเอียดอ่อน

นิสัยโดยทั่วไป เป็นคนมีวิสัยทัศน์ กว้างไกล โอบอ้อมอารี โกรธยาก ฉลาดทันคน ไหวพริบปฏิภาณเป็นเลิศ ถนัดการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีลักษณะเป็นผู้นำ มีวาทศิลป์ ในการพูด แต่หากผู้ใด มีคางแหลมจนเกินไป บั้นปลายชีวิตมักไม่ค่อยดี อาจต้องอยู่ลำพังผู้เดียว ถ้ามีคางงอนยาวโค้งงอนขึ้นมามีคางหน้า จะมีอายุยืน สุขภาพแข็งแรง

5) ใบหน้ากลมมน

มักมีใบหน้าที่กลมมน คอสั้น แก้มดูม คางสั้นเหมือนสองชั้น จมูกกลม ลำตัวกลม น้ำเสียงอ่อนโยน มือเท้านุ่มนวล กลมมน มองไม่เห็นข้อกระดูก

นิสัยโดยทั่วไป เป็นคนเปิดเผย ชอบเข้าสังคม ปรับตัวเก่ง มีความยืดหยุ่นสูง มีกลางสังหรณ์เด่น คาดเคาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้แม่นยำ อารมณ์อ่อนไหวง่าย เก็บความรู้สึกเก่ง ฉลาดหลักแหลม ชอบเรื่องอาหารการกิน และการนอนหลับพักผ่อน รักความสะดวกสบาย ชอบเรื่องสนุกสนาน ไม่ชอบความเครียด เป็นนักจัดการที่ดี มีรสนิยมสูง

2.2.2.2 การวิเคราะห์ลักษณะหน้าผาก

ตามตำรากล่าวไว้ว่า หน้าผากบ่งบอกถึงเรื่องสติปัญญา ความคิดที่ปราดเปรียวเฉลียวฉลาด ทะเยอทะยาน สนใจศึกษาหาความรู้ มีเหตุผล รับฟังผู้อื่น มีความเป็นอยู่ที่สุขสบาย แต่หากว่า หน้าผากแคบ ในระหว่างเดินอายุวัยนั้น จะต้องเห็นคั่นเห็นอับ ขาดการดูแลเอาใจใส่จากบุพการี ประสบปัญหามากมาย หรืออาจต้องพลัดพรากจากถิ่นเกิดตั้งแต่วัยเด็ก การเล่าเรียนจะประสบความสำเร็จต่ำกว่าปกติ จึงอาจต้องใช้ความอดทน และพยายามอย่างมาก จึงสามารถจะเรียนจบตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ซึ่งการวิเคราะห์ลักษณะหน้าผากสามารถวิเคราะห์ได้ 5 รูปแบบดังต่อไปนี้

1) ลักษณะหน้าผากนูน ผู้มีหน้าผากนูนมักจะมีอุปนิสัย ใจเย็น มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ชอบเข้าสังคม มักมีเพื่อนฝูงมากมาย

2) ลักษณะหน้าผากกว้าง ผู้มีหน้าผากกว้างมักจะมีอุปนิสัย เป็นคนเฉลียวฉลาด คิดอ่านทำสิ่งใดมักประสบความสำเร็จ กระตือรือร้น กล้าแสดงออก สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว มีความทะเยอทะยานมุ่งมั่นในเป้าหมาย ใจใหญ่ กล้าที่จะเสี่ยงลงมือทำ รู้จักถกถนวลสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ตนทุกครั้งที่มีโอกาส

3) ลักษณะหน้าผากแคบ ผู้มีหน้าผากแคบมักจะมีอุปนิสัย ใจคอคับแคบ ไม่ค่อยเผื่อแผ่ความช่วยเหลือให้ผู้อื่น โดยไม่จำเป็น ค่อนข้างจะเห็นแก่ตัวอยู่บ้าง มักน้อยถือตัว มีความสุภาพเรียบร้อย ระวังระวังการพูดจา และการกระทำต่อผู้คนรอบข้าง คิดก่อนพูด หรือก่อนลงมือทำเสมอ

4) ลักษณะหน้าผากสูง ผู้มีหน้าผากสูง มักมีอุปนิสัย เป็นผู้ที่มีรสนิยมสูง กล้าที่จะใช้ของที่ราคาแพง และมีข้อคิดอันดีในสังคม เป็นผู้ที่หยิ่ง ยึดถืออุดมคติของตน มีความเฉลียวฉลาด ชอบศึกษาหาความรู้ มีจินตนาการ รักษาเกียรติยศและชื่อเสียง แต่หากมีหน้าผากที่ทั้งกว้างและมีความสูงด้วยแล้ว มักเป็นผู้มีกใหญ่ไผ่สูง จึงจะประสบผลสำเร็จในชีวิต ตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

5) ลักษณะหน้าผากต่ำ ผู้มีหน้าผากต่ำ มักมีอุปนิสัย ชอบที่จะเรียนรู้ด้วยการลงมือทำด้วยตนเอง จะไม่ชอบการอ่านเขียนมากเท่าที่ควร เป็นนักประสบการณ์ มากกว่านักวิชาการ รักสบาย มีรสนิยมทางวัตถุนิยม ไม่ค่อยมีความพิถีพิถัน ขาดความรอบคอบ มักชอบแสวงหาความสุขทางกายมากกว่าความสุขทางใจ

2.2.2.3 การวิเคราะห์ลักษณะตัว

1) รูปตัว บ่งบอกถึงอารมณ์ สุขภาพ การแสดงออก และอุปนิสัยใจคอมี

11 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

- รูปตัวหนาเข้ม มักมีอุปนิสัยมั่นใจในตัวเองสูง กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ มีความเข้มแข็ง อดทนต่ออุปสรรค ตรงไปตรงมา เปิดเผยร่าเริง สุขภาพและพลังทางเพศแข็งแกร่ง

- รูปตัวบางจาง มักมีอุปนิสัย ขาดความมั่นใจในตนเอง อ่อนโยน ละเอียดยะมัดระวังเกินกว่าเหตุ เก็บความรู้สึกได้เก่ง มักกังวลห่วงใยคนในครอบครัวมากเกินไป ไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงออก ทำสิ่งใดมักปัดๆ บังๆ พูดยาอำมค้อม อ้างอิงมากมาย ตัดสินในลำช้า

- รูปตัวยาว มักมีอุปนิสัย เชื้อกเย็น สุขุม รอบคอบ เฉลียวฉลาด สมารถดี มีความอดทน อดกลั้นสูง มีความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น

- รูปตัวสั้น มักมีอุปนิสัย ใจร้อน น้อยใจเก่ง ขาดความอดทน สมารถไม่ค่อยดี ส่วนใหญ่ที่น้องมักจะน้อย ขาดความอบอุ่น ขาดกำลังใจ มักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเก่ง แต่วางแผนระยะยาวหรือติดตามอะไรนานๆ ไม่ค่อยได้

- รูปตัวสามเหลี่ยม มักมีอุปนิสัย หวาดระแวง ไม่ค่อยเชื่อใจใครง่ายๆ ฉลาดเฉลียว รู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมของผู้อื่น สุขุม รอบคอบ ชอบสิ่งที่ท้าทายมักทดสอบ ลองทุกอย่างด้วยตัวเอง ตัดสินใจเด็ดขาด มีวิสัยทัศน์กว้างไกล

- รูปตัวเข้ตรงเฉียงขึ้น (ตัวผู้กล้า) เป็นลักษณะตัวของผู้ที่มีความโชคดี มักมีสิ่งดีๆ และ โอกาสดีๆ เข้ามาในชีวิต เป็นคนมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง จึงกล้าที่จะเสี่ยง มีสติปัญญาเป็นเลิศ สามารถแก้ไขปัญหได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

- รูปตัว ปลายหางตัวโค้งลง แล้วตัวขึ้น เหมือนลักษณะของดาบ มักมีอุปนิสัยเป็นคนตัดสินใจเด็ดขาด หากตั้งใจจะทำสิ่งใดแล้วไม่เปลี่ยนแปลง กล้าที่จะตัดสินใจ มีความดูร้ายซ่อนอยู่ภายใน หากอยู่ในอารมณ์ที่กำลังโกรธมากๆ สามารถตัดสินใจทำสิ่งผิดๆ ที่ร้ายแรงขึ้นได้ นำไปสู่การทำร้ายผู้อื่นให้ถึงกับชีวิตได้

- รูปตัว หางกระจาย มักมีอุปนิสัย เจ้าอารมณ์โกรธเร็วง่าย อารมณ์รุนแรง แต่หากหางตัวกระจายสั้นๆ หรือหางตัวขาดหายไป จะมีพี่น้องน้อย หรือพี่น้องไม่สามัคคีช่วยเหลือกันเท่าที่ควร

- รูปตัว หางตัวชี้ลงล่าง (หางตัวตก) มักมีอุปนิสัย อ่อนน้อม ถ่อมตน เกรงใจผู้อื่นมากเกินไป จึงอาจต้องรับภาระมากมาย ด้วยความเกรงใจ ไม่กล้าแสดงออก มีความฉลาดในการแก้ปัญหา แต่ในบางครั้งดูคล้ายบุคคลที่ขาดความมั่นใจในตัวเอง

- รูปคิ้วหยิกหยอยไม่เป็นระเบียบ มักมีอุปนิสัย ขาดความมั่นใจในตนเอง โสเล สับสนในความคิด สามารถเปลี่ยนใจได้ง่าย ลมเพลมพัด อารมณ์ไม่แน่นอน ขาดความละเอียดรอบคอบ

- รูปคิ้ว ขาดๆ หายๆ มักมีอุปนิสัย ไม่มั่นคงในอารมณ์ และความคิดแปรปรวน ตามสิ่งแวดล้อม และแรงกระตุ้นรอบข้าง เปลี่ยนแปลงง่าย เดียวดี เดียวร้าย

2) ขนคิ้ว ลักษณะเส้นขนคิ้วบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงหรือความมั่นคงทางด้านอารมณ์ ความคิด และการกระทำ ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้

- เส้นขนคิ้วใหญ่แข็ง และหนาคดโค้งไปในทางเดียวกัน มักมีอุปนิสัย มั่นใจในตนเองสูง จะไม่ค่อยชอบรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นคนกล้าคิดกล้าทำ กล้าตัดสินใจ อาจพูดจาก้าวร้าวในบางครั้ง ทุกสิ่งทุกอย่างต้องลงมือทำด้วยตัวเอง ไม่ชอบพึ่งพาผู้อื่น มีความมุ่งมั่นในเป้าหมายจนประสบความสำเร็จได้ดี แต่อาจเข้าไปข้าง เนื่องจากหลงผิดหลงถูกด้วยตนเอง ไม่ค่อยเชื่อผู้ใด มีพลังทางเพศแข็งแกร่ง

- ขนคิ้วอ่อนนุ่ม และสม่ำเสมอไปในทางเดียวกัน มักมีอุปนิสัย อ่อนโยนมีเหตุมีผล สุขุม รอบคอบ ในการคิดตัดสินใจและการกระทำ มีคุณธรรมความรับผิดชอบสูง มักคิดจนรอบคอบก่อนลงมือทำเสมอ เป็นคนเสมอต้นเสมอปลาย อ่อนน้อม ถ่อมตน อ่อนน้อม เก็บความรู้สึกเก่ง แต่มักวิตกกังวล

- ขนคิ้วหยิก วกไปวนมา มักมีอุปนิสัย โสเลไม่มีจุดยืน ในอารมณ์ ความคิด และการกระทำ ชีวิตไม่ประสบความสำเร็จ ขาดความเชื่อถือจากผู้คนรอบข้าง ต้องดิ้นรนเหน็ดเหนื่อยตลอดชีวิต

3) โหนกคิ้ว บ่งบอกถึงความเป็นผู้นำ หรือเป็นผู้ติดตาม (บริวาร) ความมีเสน่ห์ และขาดเสน่ห์ ความทะเยอทะยานและความเรียบง่ายมี 2 ลักษณะดังต่อไปนี้

- กระดูกโหนกคิ้วสูง มักเป็นชนมีเสน่ห์ มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีความทะเยอทะยานมุ่งมั่นในจุดหมายที่ได้ตั้งไว้ เป็นผู้เฉลียวฉลาด มักจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และชีวิตครอบครัว

- กระดูกโหนกคิ้วต่ำราบเรียบ มักชอบชีวิตเรียบง่าย ไม่วุ่นวายกับใคร หรือเรียกง่ายๆ ว่า สันโดษ รักความสะอาดสบาย ไม่ชอบการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกับใคร บุคลิกนิ่งเฉยไม่ค่อยกระตือรือร้นเท่าใดนัก

4) เส้นรอยย่นระหว่างคิ้ว บ่งบอกถึง เรื่องของอารมณ์ ที่มีเหตุผลเห็นแก่ตัว ชอบใช้อำนาจหรือมักถูกเอาเปรียบ ประสบอุปสรรคปัญหา มี ไปนี้ 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

- เส้นรอยย่นระหว่างคิ้ว มี 1 เส้น อุปนิสัย มักจะเห็นแก่ตัว เอาตนเองเป็นใหญ่ ขาดการมีน้ำใจกับผู้อื่น

- เส้นรอยย่นระหว่างคิ้ว มี 2 เส้น มักจะมีอุปนิสัย และรักในคุณธรรม มีเหตุผล รู้จักจังหวะในการใช้ทั้งอำนาจ และบารมี ฉลาดเฉลียว สุขุม รอบคอบ และเก็บความรู้สึกเก่ง กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบ

- เส้นรอยย่นระหว่างคิ้ว มี 3 เส้น มักมีอุปนิสัยระแวงตัวจนมากเกินไป ไม่ชอบเอาเปรียบใคร แต่ก็ไม่ชอบให้ใครเอาเปรียบเช่นกัน และหากใครสปอร์ตมากก็จะสปอร์ตกลับ แต่ถ้าใครมาร้ายก็จะร้ายกลับเช่นกัน

- เส้นรอยย่นระหว่างคิ้ว มี 4 เส้น มักมีอุปนิสัยไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเองเท่าใดนัก หวาดระแวงภัยเกินกว่าเหตุ มักสับสนในการตัดสินใจ มีอารมณ์แปรปรวน และมีหลายอารมณ์ ไม่มีเหตุผล จึงมักต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอยู่บ่อยครั้ง มีความกังวลสูง ความเครียดสูง

5) ช่องว่างระหว่างคิ้ว บ่งบอกถึงความคิด และจิตใจ หรือน้ำใจที่มีให้แก่คนรอบข้าง แสดงออกถึงความใจกว้าง หรือจิตใจคับแคบ อาณาตผู้อื่น มี 3 รูปแบบดังต่อไปนี้

- ช่องว่างระหว่างคิ้วกว้าง มักมีอุปนิสัยใจกว้างต่อผู้อื่น ไร้เรขาคณิต โกรธง่ายหายเร็ว ชอบเรื่องสนุกสนาน เสียสละและให้อภัยต่อผู้อื่น มีความอดทนอดกลั้นสูงกว่าผู้อื่น

- ช่องว่างระหว่างคิ้วแคบ มักมีอุปนิสัย ใจคอคับแคบ มีความวิตกกังวล หวาดระแวง ความคิดฟุ้งซ่าน

- ช่องว่างระหว่างคิ้วไม่มี (มีคิ้วต่อกัน) มักจะเป็นผู้มีอุปนิสัย คือร้อนแรงไปตรงมา ไม่ค่อยมีระเบียบแบบแผนอะไรมากนัก มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง หากเป็นผู้หญิง มีโอกาสหย่าร้าง หรือเป็นหม้ายสูง

6) การวิเคราะห์ลักษณะขนตา ลักษณะของขนตา มี 2 รูปแบบ บ่งบอกถึงอารมณ์ที่เข้มแข็ง หรืออ่อนไหว

- ลักษณะขนตาที่ยาวอ่อนสวย มักมีอุปนิสัย สุขภาพ อ่อนโยน ใจดี อ่อนไหวง่าย ชอบความโรแมนติก หรือบรรยากาศที่โรแมนติก บทเพลงที่คลาสสิก นุ่มนวล และมีความหมายที่ดี เข้ากับบรรยากาศและอารมณ์

- ลักษณะขนตาที่สั้นตรง มักมีอุปนิสัยใจคอ ตรงไปตรงมา ไม่ค่อยจะโรแมนติก แต่งตัวเรียบง่าย ใจดีเข้มแข็ง มีลักษณะอนุรักษ์นิยม ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของบรรพชน

7) ลักษณะรอยย่นที่หางตา รอยย่นที่หางตาในภาษาจีน เรียกว่า “หมักจ๋า” บ่งบอกถึง ความเป็นหม้าย ความฉลาดเฉียบแหลม เป็นผู้นำคน บุคคลที่ภายนอกดูอ่อนโยน มีจิตใจ แข็งแกร่ง มักเกรงใจผู้อื่น ไม่ชอบการปะทะ หรือเกิดปัญหากับผู้ใดมี 4 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

- รอยย่นที่หางตาเส้นเดียวยาวชี้ลง มักมีอุปนิสัย เกรงใจผู้อื่นมาก เกินไป มักยอมรับสภาพเสียเปรียบก่อนเสมอ ภาระมากเกินไป ล้วนแล้วแต่มาจากผู้คนรอบข้าง ไม่กล้าเอ่ยปากขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ยอมรับภาระและความทุกข์ทั้งกายและใจไว้แต่เพียง ผู้เดียว

- รอยย่นที่หางตาเส้นเดียวยาวชี้ลงแล้วปลายกลับย้อนตัวขึ้น มักมี อุปนิสัย อ่อนนอกแข็งใน เป็นผู้ที่ยอมรับฟังผู้อื่นก่อนเสมอ หรือมักประนีประนอมก่อน แล้วจึงหา วิธีจากข้อมูลผู้นั้น เพื่อบทสรุปข้อตกลง ที่มักได้เปรียบและแบบฉบับที่สุด เป็นเสมือนนักเจรจาต่อรอง ชั้นยอด เรียกได้ว่า แกล้งโง่ให้ตายใจ แก้ปัญหาคับปัญญาที่เฉลียวฉลาดอย่างสร้างสรรค์

- รอยย่นที่หางตาเส้นเดียวตัวขึ้นจากหางตา มักมีอุปนิสัย สุขุม รอบคอบ มีความเฉลียวฉลาด เรียนรู้เร็ว มีลักษณะเป็นผู้นำ สามารถทำสิ่งใดได้หลายอย่างในเวลา เดียวกัน หยิ่งในศักดิ์ศรีความสามารถของตนเอง มักมองโลกในแง่ดี มีความสดใส

- รอยย่นที่หางตา 2 - 3 เส้น กระจายจากหางตา ตามตำรากล่าวไว้ว่า มักมีโอกาสมันหม้ายสูง ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย เนื่องจากบ่งบอกถึง อารมณ์ที่แปรปรวน บางครั้งดีก็ดีใจหาย บางครั้งร้ายก็ร้ายสุดๆ ไม่ยอมใครเลยเช่นกัน ถ้าหากผู้ใดมีรอยย่นหางตา 2 - 3 เส้น ตั้งแต่วัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงของการใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ด้วยอารมณ์ที่แปรปรวน หากมีคู่ ช่วงวัยรุ่น มักเป็นหม้ายหย่าร้างหรือทำร้ายจิตใจและร่างกายซึ่งกันและกัน จนอาจถึงแก่ความตายได้

2.2.2.4 ดวงตา และแววตา

ดวงตาเป็นหน้าต่างของหัวใจ แววตา และความสดใสของดวงตาบ่งบอกถึง พลังชีวิต สภาพของจิตใจ และสุขภาพ ดวงตาที่ดีตาขาวต้องขาวสดใส ตาดำต้องดำสนิทแวววาว มี 10 รูปแบบดังต่อไปนี้

1) แววตาคม่นหมองมีตำหนิ อาจเกิดจากอุบัติเหตุ มีเศษวัสดุเข้าตา ทำให้เกิดตำหนิ มักเป็นคนผิดหวังในชีวิต ทำอะไรขาดความรอบคอบ อาจเกิดเหตุการณ์สูญเสียเงิน ทองอันเนื่องมาจากปัญหาด้านสุขภาพ หรือมีการที่ตัดสินใจที่ผิดพลาด

2) ตาขาวมีสีออกแดง ให้ระมัดระวัง การเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงจนถึงแก่ ชีวิต เพราะลักษณะตาขาวที่แดงด้วยเส้นเลือด บ่งบอกถึงการพักผ่อนไม่เพียงพอ หากเดินทางขับรถ ด้วยตนเอง อาจเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้

3) ตาขาวมีสีออกอมเขียว หรืออมน้ำเงิน ให้ระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องของสุขภาพ โรคภัยที่เกี่ยวกับอวัยวะภายในร่างกายที่ทำงานผิดปกติหรืออาจเกิดจากเลือดและฮอร์โมนเกิดความแปรปรวนไม่สมบูรณ์ดังเดิม

4) ตาขาวมีสีออกอมเหลือง ให้ระมัดระวังโรคที่เกี่ยวกับระบบน้ำดี เช่น คีซ่าน ตับพิการ

5) ดวงตาโตสวยงามสมดุกล มักมีอุปนิสัย ร่าเริง ใจกว้าง โอบอ้อมอารี มีเสน่ห์ต่อผู้พบเห็น มีลักษณะของความเป็นผู้นำ มีอำนาจอยู่ภายในตน เป็นผู้ที่โรแมนติก ร่างกายแข็งแรง แต่หากหญิง-ชายใด มีตาโตแวววาวเหมือนลักษณะการยิ้มอยู่ตลอดเวลา มีคิ้วที่หนาคล้ำชัดเจน อีกทั้งโหนกคิ้วที่สูงด้วยแล้ว มักไม่มีคู่เพียงคนเดียว

6) ดวงตาโตโปน ให้สังเกตเปลือกตาทั้งด้านล่างและด้านบน ซึ่งดูตาหุนนูนออกมาชัดเจน ถ้าสังเกตจากด้านข้างจะสังเกตได้ชัดเจนขึ้น มักมีอุปนิสัยชอบทะเลาะทะเลาะชานกล้าที่จะเสี่ยงทดลองด้วยตนเองจนมากเกินไป มีความใฝ่สูง ไม่ค่อยยอมคน จึงมักมีปัญหาชีวิตคู่ที่ไม่สมหวัง

7) ดวงตาที่เรียวเล็ก มักเป็นคนที่จริงจังกับชีวิตและการกระทำ เก็บซ่อนความรู้สึกไว้ในใจ ไม่ค่อยแสดงออกให้ใครได้รับรู้ สามารถเป็นคู่ครองที่ดีได้ แต่มีข้อเสียอยู่เพียงประการหนึ่ง คือ มักเป็นคนขี้อิจฉา และหวงแหนของที่ตนรัก

8) ตาเหล่ (ชิดเข้าหากัน หรือแยกออกจากกัน) มักเป็นคนเกิดมาโชคร้าย ขาดแคลนเรื่องเงินในวัยกลางคน อาจเป็นเพราะดวงตาที่เหล่ ไม่สามารถเข้าสังคมด้วยความมั่นใจ หรือใช้สายตาได้อย่างปกติ ทำให้การทํามาหากินลำบาก ขาดคนยอมรับในวัยแห่งการทำงานสร้างฐานะ จึงอาจขัดสนการเงินในวัยนั้น

9) รูปแบบดวงตาที่มีอำนาจ มักมีอุปนิสัย ชอบมองคนตรงๆ โดยไม่กลัวเกรงไม่ละสายตาจากสายตาผู้อื่น มักเป็นคนที่สามารถอ่านใจคนได้ดี ด้วยสัญชาตญาณการสังเกต มีทั้งอำนาจและบารมีหมายถึง มีทั้งความเด็ดขาดและมีน้ำใจกับบริวารหรือผู้คนที่เกี่ยวข้อง เป็นลักษณะของผู้นำที่ดี

10) รูปแบบตาลอย ให้สังเกตว่า บุคคลที่มีตาลอย จะต้องเห็นตาขาวทั้ง 3 ด้านขึ้นไปมักมีอุปนิสัยไม่ค่อยดีเท่าใดนัก อารมณ์มักคุ้ยี่น รุนแรง ในบางคนจะโหดร้ายมาก จึงมักอาจเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุ หรือตายแบบไม่รู้ตัว โดยเฉพาะในช่วงที่ตาขาวออกสีแดง หรือขอบตาและใบหน้าคล้ำดำ ผู้ที่มีดวงตาเช่นนี้ ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางไกล หรือเสี่ยงต่ออันตราย แต่อุปนิสัยที่ไม่ดีนั้น อาจถูกหักล้างจากลักษณะอื่นที่ดีได้เช่นกัน

3) ตาขาวมีสีออกอมเขียว หรืออมน้ำเงิน ให้ระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องของสุขภาพ โรคภัยที่เกี่ยวกับอวัยวะภายในร่างกายที่ทำงานผิดปกติหรืออาจเกิดจากเลือดและฮอร์โมน เกิดความแปรปรวนไม่สมบูรณ์ดังเดิม

4) ตาขาวมีสีออกอมเหลือง ให้ระมัดระวังโรคที่เกี่ยวกับระบบน้ำดี เช่น คีซ่าน ตับพิการ

5) ดวงตาโตสวยงามสมดุล มักมีอุปนิสัย ร่าเริง ใจกว้าง โอบอ้อมอารี มีเสน่ห์ต่อผู้พบเห็น มีลักษณะของความเป็นผู้นำ มีอำนาจอยู่ภายในตน เป็นผู้ที่โรแมนติก ร่างกายแข็งแรง แต่หากหญิง-ชายใด มีตาโตแวววาวเหมือนลักษณะการยิ้มอยู่ตลอดเวลา มีคิ้วที่หนาคมดำ ชัดเจน อีกทั้งโหนกคิ้วที่สูงด้วยแล้ว มักไม่มีคู่เพียงคนเดียว

6) ดวงตาโตโปน ให้สังเกตเปลือกตาทั้งด้านล่างและด้านบน ซึ่งลูกตา หนุนนูนออกมาชัดเจน ถ้าสังเกตจากด้านข้างจะสังเกตได้ชัดเจนขึ้น มักมีอุปนิสัยชอบทะเลาะทะเลาะ ยานกล้าที่จะเสี่ยงทดลองด้วยตนเองจนมากเกินไป มีความใฝ่สูง ไม่ค่อยยอมคน จึงมักมีปัญหาชีวิตคู่ที่ไม่สมหวัง

7) ดวงตาที่เรียวเล็ก มักเป็นคนที่จริงจังกับชีวิตและการกระทำ เก็บซ่อนความรู้สึกไว้ในใจ ไม่ค่อยแสดงออกให้ใครได้รับรู้ สามารถเป็นคู่ครองที่ดีได้ แต่มีข้อเสียอยู่เพียงประการหนึ่ง คือ มักเป็นคนขี้หึง และหวงแหนของที่ตนรัก

8) ตาเหล่ (ชิดเข้าหากัน หรือแยกออกจากกัน) มักเป็นคนเกิดมาโชคร้าย ขาดแคลนเรื่องเงินในวัยกลางคน อาจเป็นเพราะดวงตาที่เหล่ ไม่สามารถเข้าสังคมด้วยความมั่นใจ หรือใช้สายตาได้อย่างปกติ ทำให้การทำมาหากินลำบาก ขาดคนยอมรับในวัยแห่งการทำงานสร้างฐานะ จึงอาจขาดทุนการเงินในวัยนั้น

9) รูปแบบดวงตาที่มีอำนาจ มักมีอุปนิสัย ชอบมองคนตรงๆ โดยไม่กลัวเกรง ไม่ละสายตาจากสายตาผู้นั้น มักเป็นคนที่สามารถอ่านใจคนได้ดี ด้วยสัญชาตญาณการสังเกต มีทั้งอำนาจและบารมีหมายถึง มีทั้งความเด็ดขาดและมีน้ำใจกับบริวารหรือผู้คนที่เกี่ยวข้อง เป็นลักษณะของผู้นำที่ดี

10) รูปแบบตาลอย ให้สังเกตว่า บุคคลที่มีตาลอย จะต้องเห็นตาขาวทั้ง 3 ด้านขึ้นไปมักมีอุปนิสัย ไม่ค่อยดีเท่าใดนัก อารมณ์มักคุ้ยี่น รุนแรง ในบางคนจะโหดร้ายมาก จึงมักอาจเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุ หรือตายแบบไม่รู้ตัว โดยเฉพาะในช่วงที่ตาขาวออกสีแดง หรือขอบตาและใบหน้าคล้ำดำ ผู้ที่มีดวงตาเช่นนี้ ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางไกล หรือเสี่ยงต่ออันตราย แต่อุปนิสัยที่ไม่ดีนั้น อาจถูกหักล้างจากลักษณะอื่นที่ดีได้เช่นกัน

2.2.2.5 การวิเคราะห์ลักษณะใบหูประเภทต่างๆ

ใบหูนั้นเปรียบเสมือนธาตุทอง หมายถึง สุขภาพ ความเป็นอยู่ในวัยเด็ก ลักษณะใบหูที่ดีต้องมีความอ้วนหนาและใหญ่ จับดูนุ่มนวล สีส้มชมพู กลมมน สวยไม่มีตำหนิ รูหูต้องใหญ่ปานกลาง อยู่ระหว่างคิ้วกับจมูกพอดี ลักษณะของใบหู มี 11 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1) ใบหูที่ดี สำหรับคนรูปร่างอ้วน คนอ้วนนั้น ลักษณะใบหู ควรแนบชิด ใบหน้าด้านข้าง และตึงหู ควรซ่อนมาด้านหลัง

2) ใบหูที่ดี สำหรับคนรูปร่างผอม คนผอมนั้น ลักษณะใบหูควรกางออก และหากมีติ่งหู ควรลู่ลงจึงจะดี

3) ใบหูที่ดี สำหรับเด็กที่ส่งเสริม พ่อ แม่ เด็กที่มีขอบใบหูอวบอ้อม ปลายติ่งเรียวอนยาว จะได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีจากพ่อแม่

4) หูซ้ายสวอวบอ้อม ปลายหูกมีติ่ง หูเรียวอนงาม ก็จะหมายถึงการเกิดมาส่งเสริมให้คุณพ่อได้ดี ประสบความสำเร็จและโชคลาภในช่วงอายุ 1-7 ปี

5) หูขวาสวอวบอ้อม ปลายหูกมีติ่งหูเรียวอน ก็แสดงว่าเด็กที่เกิดมานั้นส่งเสริมคุณแม่ให้ได้ดี มีโชคลาภในช่วงอายุ 8-14 ปี

6) ใบหูที่มีขอบหูขรุขระ มักจะต้องเกิดเหตุการณ์พลัดพรากจากถิ่นที่อยู่ หรือขาดการดูแลเอาใจใส่จากบิดา มารดา ไม่ดีเท่าที่ควร และสุขภาพในวัยเด็ก ช่วงเดินอายุระหว่างใบหูนั้น ไม่ค่อยแข็งแรงเท่าใดนัก

7) ใบหูที่มีขอบใบหูพลิกออก มักเป็นคนที่ไม่ยอมใครนัก ไม่ฟังความเห็น หรือ คำสอนจากผู้ใด ในบางครั้งอาจแสดงความก้าวร้าว โดยสถิติส่วนใหญ่ มักไม่ใช่บุตรคนโต

8) ใบหูกลม มักมีอุปนิสัย รักสงบ สนุก เฮฮา ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ไม่ชอบความเครียด มีคุณธรรมความรับผิดชอบสูง แก้ปัญหา เฉพาะหน้าเก่ง มักจะวังตัวมากจนกังวล

9) ใบหูไม่มีติ่ง มักเป็นคนหวาดระแวงมากเกินไป จึงขาดความมั่นใจ ในตนเอง ค่อนข้าง ไม่ค่อยฟังใคร เก็บความลับไม่ค่อยอยู่ เป็นคนขี้รำคาญ ไม่ชอบความจำเจ ทนความงอแงของเด็กหรือบุตรไม่ค่อยได้ จึงควรเลี้ยงดูบุตรในลักษณะเพื่อน จะสามารถเข้ากับบุตรได้ดีขึ้น

10) ใบหูที่มีติ่งหูสวย เรียวอนยาว และอวบอ้อม มักเป็นคนมีเสน่ห์ ต่อผู้คนรอบข้าง ใจดี มีเมตตา จลาลเจลิยว ส่วนใหญ่บุตรจะรักและเชื่อฟัง และบุตรจะคอยดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิดในวัยชรา

11) ใบหูปลายบนแหลม มักเป็นผู้ที่จะอาภัพในวัยเด็ก ต้องว่าเหว่คั่นรณ ขวนขวายด้วยตัวเอง ไม่ค่อยได้รับความช่วยเหลือเอาใจใส่จากใคร จึงไม่ค่อยมีความจริงใจกับใครมากนัก และใช้เล่ห์เหลี่ยมเพื่อเอาตัวรอดจนเคยชิน

2.2.2.6 การวิเคราะห์ลักษณะจุมุกประเภทต่างๆ

จุมุกภาษาจีนเรียกว่า “เจ้าสัว” หรือ “จ่อซัว” แปลว่า ขุนนางกลางใบหน้าของคน จุมุกเป็นสัญลักษณ์แห่งความมั่งคั่ง หากมีปีกจุมุกอวบอ้อม กลมมนสวยได้รูป สัน และปลายจุมุกอวบอ้อม จะเป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยทรัพย์สินเงินทอง จุมุกเสยรู้ส่วนใหญ่ รุจุมุกมักปิดนินๆ เมื่อมองหน้าตรงไม่ค่อยเห็นรุจุมุกมากนัก บ่งบอกว่าเป็นบุคคลที่รู้จักใช้รู้จักจ่าย สามารถแบ่งลักษณะของจุมุกได้ดังต่อไปนี้

- 1) รุจุมุกปิด ไม่เห็นรุจุมุก จะเป็นคนประหยัดมากลัคนิด
- 2) รุจุมุกหงายขึ้น เห็นรุจุมุกเด่นชัด มักจะเป็นผู้ที่กล้าใช้กล้าจ่าย

(ค่อนข้างฟุ่มเฟือย)

3) คิ้วปิดหรือชิดกัน แต่จุมุกเปิดเห็นรุจุมุกชัดเจน จะเป็นผู้ที่กล้าใช้จ่ายกับตัวเอง แต่ไม่ประหยัดในการใช้จ่ายกับผู้อื่น เช่น เวลาเลี้ยงเพื่อนเลี้ยงถ้วยเดียว เวลาตนเองกินต้องกัดตาการ

4) จุมุกงุ้ม และมีติ่ง จะฉลาดแกมโกง มักรู้เท่าทันผู้อื่น ไม่ยอมเสียเปรียบใคร แต่ถ้าจุมุกงุ้ม ประกอบกับลักษณะไม่ดีทั้งปวง เช่น โหนกแก้มสูง (เจ้าอารมณ์วู่วาม) ลักษณะรูปตาเป็นรูปสามเหลี่ยม ตาปลาตุก หรือตาเหยี่ยวนั้น ควรจะต้องห่างบุคคลประเภทนี้ไว้ให้มาก เพราะสามารถหักหลังได้แม้กระทั่งลูกเมีย พ่อ แม่ พี่น้องหรือเพื่อนฝูง เพื่อตนเองสามารถอยู่รอดได้

5) ปลายจุมุกงอนตัวขึ้น มักงอนเก่ง ทั้งคือ ทั้งวัน ใจร้อน วู่วาม แต่ก็มักใจกว้างใจสปอร์ต

6) จุมุกเป็นสันขาว ดูแข็งตรงเหมือนไม้บรรทัด มักหยิ่งโโส รักความสันโดษ ไม่ชอบความวุ่นวาย ลักษณะจุมุกบางส่วน สามารถบอกถึงสุขภาพภายในบางโรคได้

7) จุมุกที่มีสันจุมุกแคบ ดูแล้วคมคล้ายกับสันมีด ตามตำราได้ระบุไว้ว่า มักต้องคืนรน ขัดสนเรื่องการเงินอยู่ตลอดเวลา และชอบความสันโดษ ไม่ชอบความวุ่นวาย ชีวิตในปัจจุบันปลายต้องพึ่งพาตนเอง

8) จุมุกเขี้ยวเวลามองด้านหน้า ปลายจุมุกมักเป็นลูกกลม เล็กใหญ่แล้วแต่ขนาดและมักมองเห็นรุจุมุก มีอุปนิสัยร่าเริง สนุกสนาน ไม่ชอบความเครียด งอนเก่ง และเป็นคนที่ค่อนข้างเอาแต่ใจตนเอง

9) จุมุกหงาย มองด้านหน้า จะสังเกตเห็นรุจุมุกชัดเจน ซึ่งส่วนใหญ่เห็นใบหน้าเกือบกลม หรือเป็นรูปกลมเลยในบางราย มักมีอุปนิสัยที่เก็บความลับไม่อยู่ เป็นคนเปิดเผย ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเป็นส่วนใหญ่ มักต้องเดือดร้อนเรื่องการเงินในวัยกลางคน ยิ่งหากจุมุกเล็กด้วยแล้ว เรื่องการเงินวัยกลางคน จะยังมีปัญหามากขึ้น

10) จมูกปิด หมายถึง ลักษณะมองด้านหน้าแล้ว ไม่เห็นรูจมูก มักจะมีอุปนิสัยรู้จักใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล สามารถเก็บอารมณ์เก่ง เก็บความลับได้ดีเยี่ยม

11) จมูกสั้น วิธีสังเกต ควรสังเกตจากความสมดุลของใบหน้า เช่น ส่วนแบ่งพื้นที่อยู่บนใบหน้า ดูแล้วพอดี และสังเกตรอยพับบนดั้งจมูก เป็นจุดเริ่มต้น ถึงปลายจมูก หากมองด้วยตาแล้ว ดูสั้น ไม่สมดุลกับใบหน้า ถือว่าจมูกสั้น มักมีอุปนิสัยกระตือรือร้น ขยันทำงาน คล่องแคล่วว่องไว สนุกสนานร่าเริง แต่โชคมักไม่ค่อยดี อาจต้องลำบากเรื่องการเงิน ในวัยกลางคน

12) จมูกที่มีโหนกให้สังเกต ดั้งจมูกนั้นจะนูนเป็นเนินสูง แล้วหักลงเป็นคลื่น หากมองด้านข้างจะสังเกตได้ชัดเจนกว่า อุปนิสัยมักจะคื้อร้น ไม่ค่อยจะเชื่อฟังคำเตือนของผู้ใด ควรหมั่นตรวจเรื่องสุขภาพ มักจะมีโรคภัยภายในวัยกลางคน

13) จมูกเศรษฐี ให้สังเกต ส่วนบนสันจะกว้าง ปลายจมูกกลมมนใหญ่ แก้มจมูกทั้งสองข้าง จะมีเนื้อหนาสวย รูจมูกต้องมองเห็นบ้าง ไม่มากนัก อุปนิสัย เป็นผู้มีเหตุมีผล ในการใช้จ่าย ทั้งกับตนเองและผู้อื่น ถือได้ว่ามีทั้งอำนาจ เงินทองและบารมี

14) จมูกมีดิ่ง การแบ่งเนื้อที่ร่องรูจมูกตรงกลาง จากปลายจมูกจนจรด เนื้ออูม เนื้อริมฝีปากบน หากย้อนกลับ และ โกงกลับ หุบ ไปด้วยในถือว่าไม่ใช่ลักษณะของดั้งจมูก หากเป็นลักษณะมีดิ่ง คือ เนื้อแบ่งช่องระหว่างรูจมูก ต้องย้อนยื่นลงมา จรดเนื้ออูมตรงที่ผู้ชายชอบไว้หนวด และต่ำกว่าเนื้อปีกจมูกทั้ง 2 ข้าง

2.2.2.7 การวิเคราะห์ริมฝีปากประเภทต่างๆ

ริมฝีปากนั้น บ่งบอกได้หลายอย่าง อาจหมายถึง สุขภาพ อุปนิสัยที่แสดงออกภายนอก และอุปนิสัยซึ่งซ่อนลึกลงภายในใจ ลักษณะริมฝีปากมี 5 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1) ลักษณะริมฝีปากรูปกระจับ มักมีอุปนิสัย ข่างเจรจา มีพรสวรรค์ด้านการพูดจาอย่างฉลาดหลักแหลม มีสามารถพูดจาโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น ให้คล้อยตามตนเองได้อย่างง่ายดาย มีจิตใจเมตตากรุณา

2) ลักษณะริมฝีปากมุมปากห้อยลง สังเกตลักษณะ คล้ายคนที่ทำหน้าที่หยิ่ง มุมปากที่แหลมจะชี้ลงทั้ง 2 ข้าง มักมีอุปนิสัย เย่อหยิ่งทะนงตน ไม่ชอบฟังพาทผู้อื่น เป็นคนคื้อร้น มีความรู้สึกไวต่อปฏิกิริยาจากการเปลี่ยนแปลง หรือผู้คนรอบๆ ตัว

3) ลักษณะริมฝีปากบางมาก สังเกตริมฝีปากทั้งบนและล่าง จะบางจนดูแล้วเหมือนเม้มปากอยู่ตลอดเวลา มักมีอุปนิสัย เค็ดขาด ใจเค็ดในการตัดสินใจลงมือทำ ไม่เห็นแก่ผู้ใด ในบางครั้งบางคนเหมือนลงมือกระทำอย่างเล็ดเย็น หรือคล้ายคนเห็นแก่ตัว

4) ลักษณะริมฝีปากคล้ายสี่เหลี่ยม ให้สังเกตริมฝีปาก ทั้งบนและล่างจะหนา และมุมปากจะสั้นไม่แหลม รูปปากจึงคล้ายเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า อุปนิสัย พูดจาตรงไปตรงมา

ประจบเอาใจใครไม่เป็น ซื่อสัตย์ พุดน้อย รักษาเครดิตชื่อเสียง รักษาคำพูด มีอารมณ์ที่มั่นคง เปลี่ยนแปลงยาก คือเจียบ เปิดเผยความจริงใจต่อผู้คน ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม

5) ลักษณะริมฝีปากบิดเบี้ยว โดยสังเกตจากริมฝีปากบนหรือล่างที่ผิดรูป ความหนาของริมฝีปากไม่สมดุลกัน หนาใหญ่เหมือนบิดเบี้ยวไปข้างใดข้างหนึ่ง อุปนิสัย เจ้าเล่ห์ เจ้าเหลี่ยม อุบายมากมาย ไม่รักษาคำพูด ไม่ซื่อสัตย์ เชื่อใจยาก

การไว้หนวด

ผู้ที่ไว้หนวดได้นั้น ริมฝีปากบนต้องบางและหลบเข้าไปไม่หนุนอิม ริมฝีปากล่างต้องยื่นออกมาชัดเจน ต้องไว้หนวดเพื่อเสริมเต็มเต็ม ในส่วนที่ไม่สมดุล ให้สมดุลขึ้นจึงจะดี เช่น คนที่รูจมูกใหญ่ แต่ปากเล็ก ก็เปรียบเสมือนมังกรตัวใหญ่ อยู่ในบ่อน้ำเล็กๆ จะดันก็ดันขึ้นไม่ได้ ก็จะอัดอัดตายไปเอง ส่วนผู้ที่มีจมูกเล็ก และปากใหญ่ เหมือนอยู่ในทะเลใหญ่ มีปลามากมาย แต่กลับกินที่เล็กๆ เท่านั้น หากผู้ที่มีทั้งจมูกก็ใหญ่สมบูรณ์พอดี สอดคล้องกับปากใหญ่กว่าเล็กน้อย ถือว่าสมดุล เปรียบเสมือนมังกรตัวใหญ่ ลงสู่ทะเลใหญ่มีปลามากมาย และสามารถกินเหยื่อครั้งละคำใหญ่ๆ ได้ดี เปรียบเสมือนการทำธุรกิจใหญ่ๆ ได้อย่างสบาย

2.2.2.8 ลักษณะโหงวเฮ้งจากการแสดงออก

โหงวเฮ้งนอกจากจะวิเคราะห์ลักษณะขององค์ประกอบบนใบหน้าแล้ว ยังสามารถวิเคราะห์ได้จากการแสดงออกทางกิริยาท่าทางต่างๆ บ่งบอกถึงอุปนิสัยใจคอ และความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันออกไป ได้ 5 รูปแบบดังต่อไปนี้

1) การเดิน สามารถบ่งบอกได้ถึง บุคลิกอุปนิสัยในคอของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป และยังบ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่เดินเข้ามาหาเราได้ด้วยเช่นกัน ลักษณะการเดินเข้ามามี 12 ลักษณะดังต่อไปนี้

- เดินเร็ว บ่งบอกถึง เป็นคนใจร้อน วู่วาม ทำสิ่งใดรวดเร็วจนอาจจะก่อให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย เช่น มักลงมือทำลงไปก่อนแล้วจึงมาคิดแก้ไขในภายหลัง

- เดินก้มหน้า บ่งบอกถึง การครุ่นคิดกังวลอยู่ตลอดเวลา เป็นคนเจ้าทุกข์ วนเวียนอยู่กับปัญหา จึงเหมือนคนจับจวด วนอยู่ที่เดิม

- เดินลอยหน้าลอยตา บ่งบอกถึง เป็นคนช่างคิดช่างฝัน เพื่อฝันขอบวาทวิมานในอากาศ คนประเภทนี้เรียกว่า เป็นจอมโปรเจกต์ก็ได้ ช่างคิดจินตนาการมากมาย เช่น คิดโครงการไว้มากมาย แต่อาจทำได้จริงเพียงโครงการเดียว เรียกว่าง่าย ๆ ว่า เป็นนักจินตนาการมากกว่าลงมือทำ

- เดินพุงยื่นแอ่นตัว เป็นคนแบบง่าย ๆ สบายๆ ทำสิ่งใดทำไปเรื่อยๆ ไม่ค่อยกระตือรือร้น ไม่ชอบความวุ่นวาย ชอบสันโดษ ไม่ค่อยรู้หนาวรู้ร้อน กับเรื่องของใคร

- เดินสายอากาศฯ ทางแขนงขา ลักษณะท่าทางเหมือนนักแสดงโต
พูดจาเสียงดัง โฉ่งฉาง ตรงไปตรงมา ก่อนข้างกะกะ เกร ไม่ยอมคน คนประเภทนี้ มักต้องหางาน
ส่วนตัวทำเอง หากทำงานเป็นลูกน้องใครมักไม่ดี ไม่ยอมลงให้ใคร มักเกิดแต่ปัญหาทะเลาะวิวาท
กับผู้อื่นอยู่เสมอ

- เดินแกว่งแขนไปมา ลักษณะบ่งบอกถึง ผู้ที่ขาดระเบียบมักง่าย ขาด
ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มักไม่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและชีวิตครอบครัว

- เดินสั้นเท้าลอย สังเกตการณ์เดิน ใช้ปลายเท้าเดินสั้นลอยไม่ค่อยคิด
พื้น เปรียบเทียบเหมือนวิญญาณเท้าไม่คิดพื้น มักทำสิ่งโง่เขลาความมั่นคง เปลี่ยนแปลงง่าย ไม่มั่นใจ
ในตัวเอง อาจเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ โดยไม่รู้ตัว

- เดินสุขุม และก้าวเท้าสม่ำเสมอ หรือที่เรียกตามหลักของตำรา
โบราณว่า “ก้าวอย่างอย่างมังกรเหยียบอย่างเสือ” ซึ่งเป็นลักษณะของผู้นำ ที่มีความสุขรอบคอบ
หนักแน่น มีความมั่นใจในตนเอง ถือได้ว่ามีทั้งอำนาจและบารมี ทำสิ่งใดมักประสบความสำเร็จ

- เดินปลายเท้าเข้าหากัน สังเกตเปรียบเทียบคล้ายคนที่ขาโก่ง แต่
พยายามเดินให้ปลายเท้าตรง จึงเดินตัวค่อมปลายเท้าเข้าเหมือนกับนางแบบเดิน จะมีอุปนิสัย เก็บ
ความรู้สึกเก่ง ไม่เปิดเผย มักเป็นคนที่รู้จักใช้รู้จักจ่าย ประหยัด บางรายอาจจะมีความเห็นแก่ตัวอยู่
บ้าง

- เดินแบบตีนเป็ดปลายเท้าชี้ออก สังเกตการณ์เดินซึ่งบางคนใน
ปัจจุบันนำมาล้อกันว่าเดินแบบบ้ายโมง หรือบ้ายสองโมงนั่นเอง ลักษณะนิสัย เป็นคนเปิดเผย
ตรงไปตรงมา จริงใจกับผู้อื่น แต่มักเก็บเงินทองไม่อยู่ ควรแนะนำให้เก็บเป็นทรัพย์สิน หรือสิ่งของ
จึงจะเก็บอยู่

- เดินขาโก่ง สังเกตได้ง่ายๆ คือ หว่างขาจะโค้งห่างตรงกลาง ไม่ว่าจะ
พยายามยืนอย่างไรก็ตาม ลักษณะอุปนิสัย มักเป็นคนเก่ง ฉลาดเรียนรู้ได้รวดเร็ว รู้เท่าทันผู้อื่น
สามารถทำงานได้หลายอย่าง

- เดินขากระเผลกปล่อยขา สังเกตได้จากลักษณะการเดินเวลาขึ้นนิ่งๆ
เหมือนปลัดขิกเท่านั้น แต่ในขณะที่เดินเหมือนปล่อยขาข้างใดข้างหนึ่ง จึงดูเหมือนขาไม่เท่ากัน
เป็นคนเจ้าเล่ห์ เจ้าเหลี่ยมมักชอบเอาเปรียบผู้อื่น ไม่ค่อยหาคบหาใคร

2) การนั่งการนั่งสามารถบ่งบอก ความแข็งแกร่ง ความมั่นคงของ
อารมณ์ และร่างกาย ได้แก่

- การนั่งตัวตรง ดูแล้วสง่าผ่าเผย เป็นลักษณะการนั่งที่ดีและถูกต้อง
บ่งบอกถึงความมั่นใจในตนเอง ความสุขุมรอบคอบ มั่นคงในความคิด สติปัญญา เฉลียวฉลาด
เปิดเผย จริงใจ สุขภาพร่างกายแข็งแรง

- การนั่งตัวคู้ตัวงอ ดูแล้วไม่สง่าผ่าเผย ไม่มีราศี บ่งบอกถึงความ
อ่อนแอทางร่างกายและจิตใจ ไม่มั่นคงในอารมณ์และความคิด มักหนีปัญหาไม่ค่อยกล้าสู้ความจริง
ยอมพ่ายแพ้ต่ออุปสรรคทั้งปวงได้อย่างง่ายดาย มักไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตเท่าที่ควร

3) การยืน การยืนสามารถบ่งบอกถึง ความมั่นคงด้านอารมณ์และจิตใจ
ลักษณะของการยืนที่ดี ต้องยืนให้ปลายเท้าห่างกันเล็กน้อยและส้นเท้าต้องห่างกันประมาณครึ่งคืบ
บ่งบอกถึงการยืนที่มั่นคง มีสมาธิและสติปัญญาที่ดี ลักษณะของการยืนตัวตรง ยืดออกเล็กน้อย หลัง
ตรง หน้าตรง ไม่ค่อยวอกแวก บ่งบอกถึง เป็นผู้ที่มีอารมณ์ที่มั่นคง ไม่ประมาท มีความสุขุมรอบคอบ
ลักษณะของการยืนพิงเท้า สืบเนื่องจากการยืนที่ปล่อยขาหย่อนสบายข้างใดข้างหนึ่ง บ่งบอกถึงเป็น
ผู้ที่ไม่ค่อยระวังตัว สบายๆ ง่ายๆ ไม่ค่อยพิถีพิถันอะไร จึงขาดความละเอียดรอบคอบ

4) การนอนการนอนสามารถบ่งบอกถึง อุปนิสัยหลักที่แตกต่างกัน
โดยเฉพาะการนอนของผู้หญิง ได้แก่

- การนอนตะแคง เป็นลักษณะการนอนที่ดี บ่งบอกถึง ความมีเสน่ห์
รู้จักระมัดระวังตัว อบอุ่นและโรแมนติก

- การนอนหงาย เป็นลักษณะการนอนที่ไม่ดี บ่งบอกถึง ความไม่มี
เสน่ห์ ไม่รู้จักปกปิด ไม่เข้ายวน หากเป็นหญิง สามีจะไม่ค่อยรัก ไม่ค่อยห่วงเท่าที่ควร

- การนอนคว่ำ เป็นลักษณะการนอนที่บ่งบอกถึง การระมัดระวังตัว
จนมากเกินไป เหมือนกับการระวังจนเกิดความระแวง ปิดกั้นตัวเอง จึงทำให้ดูเหมือนคนใจดำและ
ใจแข็ง

- การนอนอ้าซ่า เป็นลักษณะการนอนทางแขนขาพาออกไปทั่ว
บ่งบอกถึง ผู้นั้นไม่ค่อยระมัดระวังตัวเอง เป็นผู้ที่เปิดเผย ไร้เร้น มองโลกในแง่ดี ไม่มีลัษมลคมใน
กับใคร

- การนอนกรน เป็นลักษณะการหายใจที่ผิดปกติ ทำให้เกิดเสียงที่
รบกวนจิตใจ บ่งบอกถึงสุขภาพที่ไม่ค่อยดี หากนอนกรนในบางครั้งลักษณะหลับสนิทเพราะ
เหนื่อยมาก ถือว่ายังไม่ค่อยเป็นอะไรมากมายนัก แต่ถ้าหากนอนกรนแล้วเกิดเสียงสะดุดหายใจเข้า

ออกที่กระโหลก หรือขาดเสียงเป็นช่วงๆ เหมือนหายใจไม่สะดวก ควรปรึกษาแพทย์ให้ระวังสุขภาพให้มาก อาจหลับไปเลยไม่ตื่น เพราะขาดอากาศหายใจกะทันหันขณะนอนหลับ

5) กริยาท่าทาง สามารถบ่งบอกถึง ชาติกำเนิด หรือวงศ์ตระกูล หมายถึง อุปนิสัย ความเคยชินซึ่งถูกปลูกฝังจากสิ่งแวดล้อมของตระกูลนั้น ส่วนใหญ่จะไม่เหมือนกันโดยสิ้นเชิง สิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา คือพลังงานที่กำหนดชะตาชีวิต มักแตกต่างอยู่ที่ความพร้อมในความสมดุลของพลังงาน ทั้งจากภายนอก เช่น ผู้คนที่ต้องเกี่ยวข้องกับครอบครัว หรือสิ่งแวดล้อมภายใน เช่น สภาพฐานะเงินทอง ที่พักอาศัย การแสดงออกจากพ่อ แม่ พี่น้อง คนใกล้ชิดทั้งหมด การดูที่ถูกต้องควรสังเกตหลายอย่างประกอบกัน อาจวิเคราะห์จากต้นกำเนิดที่เป็นผู้กำหนดความเคยชินของลูกหลานและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตถึงปัจจุบัน

- ลักษณะของคนที่มีเสน่ห์เป็นผู้ดีมีเงินมีทอง และมีโอกาสเป็นเจ้าคนนายคน มักมีอุปนิสัย นุ่มนวล สุขุม รอบคอบ กริยาท่าทางสุภาพ เรียบร้อย ระวังตัวเองอยู่เสมอ เหมือนลักษณะของผู้มีคุณธรรม คือ รู้จักรับผิดชอบตนเองและผู้อื่น ไม่ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเกิดปัญหา นั่นคือ ผู้ที่มีเหตุผล รู้จักที่จะวิเคราะห์พิจารณา ก่อนตัดสินใจลงมือกระทำออกไป จึงมักประสบความสำเร็จในชีวิต

- ลักษณะของคนที่ต้องต่อสู้ คับขันและเหน็ดเหนื่อย มักมีอุปนิสัย กระโโครกเดก ไม่ค่อยมีความรอบคอบ หรือระวังตัว เป็นลักษณะผู้ที่มักขาดความรับผิดชอบ กริยาตุเกะกะแก้ง้าง ทำสิ่งใดไม่วิเคราะห์เหตุและผลต่างๆ ให้ดีเสียก่อน จึงมักเกิดปัญหาให้ต้องตามแก้ไขอยู่ตลอดเวลา

6) ลักษณะของน้ำเสียงน้ำเสียงสามารถบ่งบอกถึง ความมีอำนาจและบารมีของผู้นั้น ได้แก่

- น้ำเสียงของผู้ชาย ลักษณะน้ำเสียงของผู้ชายควรมีน้ำเสียงกังวานหนักแน่น โทนเสียงไม่มีปัญหา คือไม่มีลักษณะเสียงสูงๆ ต่ำๆ ที่แตกต่างกันจนเหมือนสะดุดโทนเสียง เวลาได้ฟังการพูดแต่ละประโยค แต่ถ้าหากมีเสียงทุ้ม ต้องดังก้องกังวานและหนักแน่น ไม่ใช่เสียงทุ้มแบบระงังแตก ฟังแล้วอ้อแอ้ไม่ค่อยรู้เรื่อง และต้องไม่ใช่เสียงแบบแหบๆ หรือเสียงที่เบาจนเหมือนไม่มีพลังเสียง ถ้าหากผู้ชายใดที่เสียงแหลมเล็ก ต้องมีเสียงที่ใสและดังกังวาน ฟังแล้วชัดเจน บ่งบอกถึง ผู้ที่มีทั้งความเข้มแข็งหนักแน่น และความฉลาดเฉลียว มีทั้งอำนาจและบารมีอยู่ในตัวเอง มักประสบความสำเร็จในชีวิต

- น้ำเสียงของผู้หญิง ลักษณะน้ำเสียงต้องใสมีหางเสียงฟังแล้วเสนาะรื่นหู และถ้ามีเสียงที่เหมาะสมกับรูปร่าง เช่น รูปร่างเล็กเสียงก็เล็ก รูปร่างพวมพอดีเสียงก็จะทุ้มขึ้นพอดี รูปร่างอ้วนเจ้าเนื้อ เสียงก็จะทุ้มขึ้นอีกเล็กน้อย บ่งบอกถึง ผู้หญิงที่มีอำนาจวาสนา และ

บุญบารมี มักประสบความสำเร็จในชีวิต แต่หากหญิงใดเสียงแหบๆ ห้าวๆ ทุ้มใหญ่เหมือนผู้ชาย มักจะอาภัพคู่ครอง เพราะลักษณะส่วนใหญ่ จะมีอุปนิสัยเป็นผู้นำเหมือนชาย จึงต้องรับผิดชอบตนเอง และภาระครอบครัว

7) ลักษณะโครงสร้าง-รูปร่าง

ตามลักษณะที่ดี หรือโหงวเฮ้งที่ดี ซึ่งบ่งบอกว่า ผู้นั้นมีวาสนาดี โครงสร้าง-รูปร่าง ต้องสมดุลกัน ตั้งแต่โครงสร้างของใบหน้า ไปจนถึงช่วงต่างๆ ของรูปร่าง ต้องสมดุลแล้วพอดี จึงถือได้ว่าเป็นลักษณะที่ดี ถ้าหากช่วงตัวยาวแต่ช่วงขาสั้น ตามตำรากล่าวไว้ว่า จะเป็นคนเกียจคร้าน ไม่ขยันขันแข็ง แต่ถ้าหากช่วงตัวสั้นแต่ช่วงขายาว ตำรากล่าวไว้ว่า จะเป็นคนที่ทำสิ่งใดคล่องแคล่ว ว่องไว ปราดเปรียว ไม่อยู่นิ่งเฉย

8) ลักษณะผิวพรรณ และเส้นผม

สามารถบ่งบอกถึง โชคชะตาวาสนาที่สบาย หรือต้องเหน็ดเหนื่อย ลำบาก ในเส้นทางการดำเนินชีวิต หากผู้ที่มีเส้นผมแข็งแรงกระด้าง ตั้งตรงเหมือนขนเม่น เปรียบเสมือน ต้นไม้ที่เกิดท่ามกลางความไม่อุดมสมบูรณ์ จึงมักมีแต่ความแห้งแล้ง พบเพียงกิ่งก้านแข็งกระด้าง ไม่ค่อยพบใบไม้ และผลที่เป็นตัวแทนแห่งความอุดมสมบูรณ์ นั้นหมายถึง ผู้นั้นเกิดมาโชคชะตาต้องดิ้นรน ลำบาก เหน็ดเหนื่อย ตั้งแต่ในวัยเด็ก

หากผู้ที่มีเส้นผมนุ่มสลวยบางเป็นเงางาม เปรียบเสมือนต้นไม้ที่ได้รับการเอาใจใส่เป็นอย่างดี อุดมไปด้วยน้ำและสารอาหาร ทำให้ผลิดอกออกผล มองดูแล้วอ่อนโยน นุ่มนวล นั่นก็หมายถึง ผู้นั้นเกิดมา โชคชะตากำหนดให้เกิดในสิ่งแวดล้อมที่มีความงามพร้อม สบายไม่ต้องลำบาก มีคนคอยดูแลและเอาใจใส่อยู่ตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงบางคนโหงวเฮ้งลักษณะดี ถูกต้องตามตำราทุกอย่าง แต่เส้นผมและผิวพรรณหยาบกระด้าง จึงต้องลำบากเป็นแม่ค้าในตลาด

ผู้หญิงที่มีลักษณะที่ดี มีบุญวาสนา สบาย เน้นที่ผิวพรรณ ไม่ว่าจะเป็น ผิวดำ หรือขาว ผิวต้องนวลเนียนละเอียด เช่น ถ้าเป็นผู้หญิงผิวดำ แต่ผิวละเอียดนวลเนียน ชีวิตก็จะสบายกว่าผู้หญิงที่มีผิวขาวแต่หยาบกระด้าง

ลักษณะอีกอย่างหนึ่งที่ควรระวังในการคบหา นั่นคือ คนที่มีผมหยิก หน้ากรือ และคอสั้น บ่งบอกถึงผู้ นั้น เป็นคนฉลาดแกมโกง กะล่อน เจ้าเล่ห์ เชื่อถือไม่ได้ ควรหลีกเลี่ยง

9) ลักษณะสันเท้า

ให้สังเกตการยืน และมองด้านหลังช่วงเอ็นข้อเท้า ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

- สันเท้าที่อึดโค้งสวย มองดูแล้วไม่เห็นเส้นเอ็นใหญ่ บ่งบอกถึงบุญวาสนาที่ดี เป็นเท้าของคุณหญิงคุณนาย หรือคนร่ำรวยที่ส่วนใหญ่แล้ว จะนั่งโต๊ะอยู่กับที่ ไม่จำเป็นต้องออกแรงให้เหน็ดเหนื่อย

- สันเท้าตบ มองเห็นเส้นเอ็นใหญ่ชัดเจน บ่งบอกถึง ผู้ที่ต้องเดินทาง วังเดินไม่ค่อยได้อยู่กับที่ หากเป็นเจ้าของกิจการ ก็อาจต้องเดินทางติดต่อธุรกิจต้องเหน็ดเหนื่อยด้วยตนเองอยู่บ่อยๆ

10) ราศีบนใบหน้า ราศีบนใบหน้าบ่งบอกถึง สุขภาพ โรคภัย อุบัติเหตุเคราะห์ภัยต่างๆ (สังเกตจากสีได้ผิวหนัง) สามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

- ราศีผู้อยู่ในวัยหนุ่มสาว ให้สังเกต ความผุดผ่อง สดใส และเต่งตึง ออกสีชมพูเรื่อๆ จึงถือว่าดี บ่งบอกถึงผู้นั้น มีความเป็นอยู่ที่สุขสบาย สิ่งแวดล้อมธุรกิจการงานและครอบครัวที่ดีมีความสุข มักประสบความสำเร็จในชีวิต

- ราศีผู้อยู่ในวัยสูงอายุ ให้สังเกตความผ่องใสได้ผิวหนังที่อ่อนกว่าวัย อมเลือดฝาดเล็กน้อย จึงถือว่าดี บ่งบอกถึงผู้นั้นประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัว และธุรกิจการงานมีความมั่นคง สุขสบาย ทั้งกาย และใจ

- ราศีผู้มีปัญหาด้านสุขภาพ ให้สังเกตสีได้ผิวหนัง หากออกเป็นสีชมพูจัด หรือแดงมาก บ่งบอกถึง โรคที่เกี่ยวกับความดันโลหิตสูง ถ้าดูชัดเขียวให้ไปปรึกษาแพทย์ ตรวจดูภายในร่างกาย อาจมีส่วนใดส่วนหนึ่งทำงานผิดปกติ ทำให้ระบบเลือดจางลง

- ราศีผู้ที่กำลังมีเคราะห์ หรือเหตุการณ์ร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นกับตนเอง อย่างไม่คาดฝันให้สังเกตสีได้ผิวหนัง ออกสีเทาอมดำ หรือที่เรียกกันบ่อยว่าหน้าดาหมองคล้ำ เป็นสถิติที่บ่งบอกถึง ให้ระวังอาจมีเคราะห์ร้ายแรง ที่เกิดจากภัยสิ่งแวดล้อม เช่น อุบัติเหตุ โรคภัย หรือถูกกระทำจากผู้อื่นให้ได้รับบาดเจ็บ (ทั้งนี้ทั้งนั้นจะร้ายแรงมากน้อย ให้สังเกต ดำหนิหรือสีได้ผิวหนัง ในตำแหน่งการเดินอายุบนใบหน้าประกอบด้วย) หากต้องการให้ยืนยันความรุนแรงของเหตุการณ์ ให้วิเคราะห์จากรอบอายุ โดยนับแบบจีน ซึ่งผู้ชายมักเข้าเคราะห์อายุ เมื่อเลขท้ายของอายุลงท้ายด้วย (3, 6, 9) ส่วนผู้หญิงนั้น มักเข้าเคราะห์อายุ เมื่อเลขท้ายของอายุลงท้ายด้วย (2, 5, 8)

2.2.3 การนำการนำลักษณะของโหงวเฮ้งมาใช้ในการบริหารงานบุคคล

2.2.3.1 การนำลักษณะของโหงวเฮ้งมาใช้ในการมอบหมายงานให้ถูกกับคน (Put the right man in the right job)

การมอบหมายงานให้ถูกกับคน หากเรามาพิจารณาตามหลักโดยอ้างอิงข้อมูลทางวิชาการเพียงด้านเดียว ซึ่งไม่ยากในทางวิเคราะห์ และนำมาวางแผนในทางปฏิบัติ เช่นในปัจจุบันมักใช้การพิจารณาจากเอกสารที่บันทึก และมีการยอมรับในหลักการพิจารณา แต่ยังมี

สิ่งหนึ่งที่สามารถช่วยในการคัดเลือกคนให้เหมาะสมกับงาน มีความสอดคล้องกับพฤติกรรม และอุปนิสัยส่วนตัว คือวิชาโหงวเฮ้งนั่นเอง

2.2.3.2 การนำลักษณะของโหงวเฮ้งมาใช้ในการคัดเลือกพนักงานให้เหมาะสมกับงานสามารถแบ่งลักษณะ และการสังเกตออกได้เป็น 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) ลักษณะใบหน้าด้านข้างตรง
- 2) ลักษณะใบหน้าด้านข้างนูน
- 3) ลักษณะใบหน้าด้านข้างเว้าเข้า

ลักษณะใบหน้าด้านข้างตรงให้สังเกตจากรูปหน้าด้านข้าง เริ่มจากหน้าผาก ไหลลงมาที่จมูกถึงปลายคาง ค่อนข้างเป็นเส้นตรง บุคคลลักษณะนี้ มีอุปนิสัยการทำงานที่ชอบอยู่กับที่นานๆ ไม่ต้องดิ้นรนเดินทางไปมาบ่อยๆ ให้เหน็ดเหนื่อย สามารถนั่งทำงาน หรือยืนทำงานได้เป็นเวลานานๆ โดยไม่ต้องลุก หรือเดินไปไหน บุคคลลักษณะเช่นนี้ เหมาะสมกับลักษณะของงานประเภทพนักงานโรงงาน ช่างประจำโรงงาน พนักงานรักษาความปลอดภัย พนักงานประชาสัมพันธ์ พนักงานธุรการ พนักงานบัญชี และการเงิน

ลักษณะใบหน้าด้านข้างนูนให้สังเกตจากรูปหน้าโดยมองด้านข้าง เริ่มจากหน้าผาก ไปที่จมูก ไปถึงคาง สังเกตจมูกจะยื่นแหลมออกไปด้านหน้าคล้ายหัวกระสุน บุคคลลักษณะนี้ มักมีอุปนิสัยในการทำงานที่ไม่ชอบอยู่กับที่ เป็นคนที่ชอบลงมือทำงานไปเรื่อยๆ อย่างไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค กล้าพูดกล้าทำ กล้าแสดงออก จึงมักชอบทำงานนอกสถานที่ หรืองานที่มีการเดินทางอยู่ตลอดเวลาบุคคลลักษณะนี้ เหมาะสมกับงานที่ไม่อยู่กับที่ เช่น พนักงานขาย พนักงานส่งเอกสาร พนักงานส่งของ ฝ่ายบริการภายนอกสถานที่ต่างๆ

ลักษณะใบหน้าด้านข้างเว้าเข้าลักษณะใบหน้าด้านข้างเว้าเข้า หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ลักษณะฟันล่างครอบฟันบนให้สังเกตจากรูปหน้าโดยมองจากด้านข้าง เริ่มจากหน้าผาก มองลงมาถึงจมูก และลงมาถึงรูปคาง จะมีลักษณะหน้าผาก และจมูกแบนเป็นลักษณะค่อนข้างตรง แต่เมื่อสังเกตที่ปากและคาง จะเห็นได้ว่าริมฝีปากล่างจะยื่นไปด้านหน้า มากกว่าริมฝีปากบน ซึ่งบ่งบอกถึงฟันภายในปากที่ชุดของฟันล่างไปครอบชุดของฟันบนบุคคลลักษณะนี้มักมีอุปนิสัยทำอะไรล่าช้า เฉื่อยและ รักสบาย ช่างเพื่อฝันพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่ค่อยกระตือรือร้น ฉลาดเฉลียวแบบมีเล่ห์เหลี่ยม รักสบาย จึงใช้ความฉลาดแบบมีเล่ห์เหลี่ยมในทางที่ผิด เวลาอยากได้สิ่งใด หรืออยากทำอะไร มักใช้วิธีหลอกล่อให้ผู้อื่นไปทำ หรือเสี่ยงภัยแทนตน ด้วยเล่ห์เหลี่ยมที่แยบยล บุคคลลักษณะนี้จึงเหมาะสมกับงานที่คอยควบคุมดูแล แต่ต้องไม่มีอำนาจในการตัดสินใจเปลี่ยนนโยบาย และระเบียบ หรือวิธีการปฏิบัติต่างๆ เช่น ให้ไปปรับตำแหน่งหัวหน้าแผนกโกดัง หรือหัวหน้าแผนกบริการต่างๆ

2.2.4 โทงวเฮ้งกับการใช้คน

การใช้บุคคลมิใช่แต่เพียงหมายถึง ใช้คนภายในบ้านเท่านั้น ในวงราชการ วงการค้าอุตสาหกรรม วงการศึกษาล้วนแต่ต้องมีการใช้บุคคลทั้งสิ้น ซึ่งจำลอง พิสนาคะ (2535 : 49 - 89) ได้จำแนกลักษณะคนใช้ดังต่อไปนี้

2.2.4.1 ลักษณะคนใช้ที่คล่องแคล่ว

ลักษณะคนใช้ที่คล่องแคล่ว ขึ้นแรกจตุที่ดวงตาทั้งคู่มีแวว หว่างคิ้วผ่องใส นิ้วมือแหลมเล็ก ถัดจากนั้นจึงสดับฟังน้ำเสียง ดังชัดเจนและสูง รวดเร็วแต่ไม่เลื่อนลอย นี่คือนิยามลักษณะของความคล่องแคล่ว สิ่งที่ต้องสนใจคือ ถ้ามดวงตาของบุคคลผู้นั้นมีแววกลอกกึ่ง คือลักษณะของคนเจ้าชู้มักมากทางกาม แม้คล่องแคล่วแต่ไม่ควรนำมาใช้

2.2.4.2 ลักษณะคนใช้ที่เที่ยงตรง

คนใช้ที่เที่ยงตรง ต้องมีอวัยวะทั้ง 5 ตั้งตรงเรียบร้อย ส่วนปลายจมูกเป็นโขนกลางทรวงพยี่สินของเจ้าของตัวเอง แม้จะใหญ่หรือเล็กก็ไม่ต้องคำนึงถึง เมื่อสรุปแล้วผู้ที่ไม่มีจมูกเหยี่ยวหรือจมูกเขียดก็ใช้ได้ มีคนคิดจอมปลอมเหมือนกัน ใบหน้าดีแต่จิตใจไม่ซื่อ วิธีสังเกตนั้นต้องถือเอาดวงตาที่ไม่ซายตามอง ทั้งนี้เนื่องจากดวงตาเป็นเครื่องหมายของจิตใจ จิตใจที่เที่ยงตรงดวงตาก็เที่ยงตรง คนที่เที่ยงตรงที่ซายตามองตั้งแต่โบราณกาลนานมาหาได้น้อย จำต้องสังเกตสายตาอย่างไม่รู้สึคน จึงค่อยตัดสินใจรับตัวเอาเข้ามาไว้ใช้

2.2.4.3 ลักษณะคนใช้ที่ซื่อสัตย์

คนใช้ที่ซื่อสัตย์มีศีรณะกลม แวดตาซ่อนเร้นไม่เลื่อนลอย ในขณะที่ประสานตากับคนอื่น ที่หว่างคิ้วมีริ้วรอยอ่อนโยนน่าสนิทสนมด้วย เรื่องนี้ย่อมสังเกตได้ง่าย มีบ้างบางคนที่มีใบหน้าคล้ายคนซื่อสัตย์ แต่ความจริงใจดำ ในขณะที่ประสานสายตากับผู้อื่น แม้มีสีหน้ายิ้มแย้มอ่อนโยน แต่หาทราบไม่ว่านั่นคือมารยาทที่แสร้งกระทำ ซึ่งแตกต่างกันอย่างใหญ่หลวง กับผู้ที่แสดงออกอย่างจริงใจประการหนึ่ง เนื่องจากจิตใจบริสุทธิ์ แท้ ถ้อยคำพูดสั้นไม่โอ้อวดมดเท็จประการหนึ่งเนื่องจากจิตใจคดโกงมีเล่ห์เหลี่ยม ถ้อยคำที่กล่าวออกมาส่วนมากจึงโป้งปดมดเท็จ เรื่องนี้ จะต้องพิจารณากันอย่างละเอียดแล้วตัดสินใจจริงเท็จ

2.2.4.4 ลักษณะคนใช้ที่โง่เขลา

อันคนใช้ที่โง่เขลาชั้นต่ำ มิใช่มีข้อบกเขตอยู่กับสามัญสำนึก หรือเนื่องจากไม่ได้รับการศึกษามาแต่เยาว์วัย จึงขาดความเฉลียวฉลาด แม้ว่าใบหน้าไม่ขุ่นมัว แต่บุคคลโง่เขลาก็เหมือนดังตุ๊กตาหรือหุ่นไม้ การสังเกตลักษณะคนใช้จำพวกนี้ต้องสังเกตถ้อยคำพูดกับกิริยาท่าทาง ซึ่งจะต้องกล่าวคำพูดที่โง่ทึ่ม กิริยาท่าทางเฉื่อยชาเชื่องช้า

คนไข้โง่เขลาชั้นปานกลาง ส่วนมากสืบเนื่องมาจากกรรมพันธุ์ ดังนั้น แม้จะได้รับการศึกษา แต่ยังไม่มีความรู้บุคคลที่โง่เขลาอย่างนี้ ส่วนมากจะสังเกตได้จากบนใบหน้า คิ้วทั้งคู่จะชิดติดกันและตกต่ำ ดวงตาสั้นเล็กเหมือนตาแพะ ริมฝีปากเชิด ฟันไม่เป็นระเบียบ มองเห็นเพียงแวบเดียวก็ทราบได้ว่าเป็นคนโง่เขลา

2.2.4.5 ลักษณะคนไข้ที่คดโกง

ลักษณะคน โกงมิใช่แต่มีอย่างเดียว หรือคิ้วทั้งคู่เป็นตำหนิและบาง หรือ ดวงตาทั้งคู่แดงอยู่เสมอทั้งที่ไม่เป็น โรคหรือแหวะตากลอกกลิ้ง เหล่านี้เป็นลักษณะเล็กน้อยของคนคดโกง ซึ่งยังมีโอกาสแนะนำให้เป็นคนดีได้ หรือมีโอกาสกลับตนเป็นคนดี มีแต่จุกเหี้ยวซึ่งเป็นคนคดโกง โดยเฉพาะต้องการกินเลือดเนื้อของผู้เป็นนาย ถ้าหากพบคนไข้ที่มีลักษณะคดโกงดังนี้ จะปฏิบัติอย่างเด็ดขาด อย่าได้ทดลองรับเอาไว้ใช้สักหลายวันเลย เนื่องจากการกระทำของคนจำพวกนี้ สามารถทำให้ถูกใจผู้เป็นนายได้จนมอบหมายหน้าที่อันสำคัญให้ด้วยความไว้วางใจ เมื่อนั้นจะกลายเป็นผลร้ายสุดที่จะประมาณ ได้ จึงจำเป็นอย่าได้ประมาทในตอนต้น

2.2.4.6 ลักษณะคนไข้ที่แข็งแกร่ง

ลักษณะคนไข้ที่แข็งแกร่ง ส่วนมากปรากฏอยู่ที่หว่างคิ้วกับดวงตา ที่เกี่ยวข้องกับคิ้ว คือขนคิ้วหยาบคดหรือย้อมสับสน หรือคิ้วสั้น หรือคิ้วขึ้นอย่างเด่นชัด หรือเหมือนกระจับตั้งสูง หรือกระดุกคิ้วหลบต่ำ ที่เกี่ยวกับดวงตาตาโปน หรือตาเหลือก หรือตากลมโต ถ้ามีเพียงอย่างเดียวดังที่กล่าวมาแล้วคนไข้ผู้นี้ต้องมีนิสัยแข็งแกร่ง คนไข้จำพวกนี้มักทำกิจการงานเสียหายได้ง่าย

2.2.4.7 ลักษณะคนไข้โง่เขลา

การสังเกตลักษณะคนไข้โง่เขลา ขึ้นอยู่ที่ดวงตาทั้งคู่ ทั้งนี้เนื่องจากดวงตาเป็นธาตุแห่งจิตใจ คนโง่เขลาตายย่อมแผ่ความโง่เขลาไว้ด้วย คิ้วชัดเจนดวงตาดังตรง เวลามองไม่เห็นนัยน์ตาขาวทั้งข้างล่างข้างบน นี่คือสัญลักษณ์ของความโง่เขลา แต่ทางลักษณะมิได้กำหนดไว้นั่นอนตายตัว มีบางครั้งเป็นผู้ที่มีดวงตาโง่เขลา แต่มีจุกเหี้ยวย้อมมีนิสัยโลกมาก เมื่อพิจารณา ดูแล้วย่อมสังเกตเห็นได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจากดวงตาของคนโง่เขลามีแววมืดตาซ่อนเร้นไว้มากมาย ดวงตาของคนโลกมากแววมืดตาเลื่อนลอยและกลอกกลิ้ง ถ้าพิจารณาพิเคราะห์ดูแล้ว จำแนกออกมาได้

2.2.4.8 ลักษณะคนไข้ที่ไม่หลอกลวง

คนไข้ที่ไม่หลอกลวงผู้เป็นนายย่อมประเสริฐกว่าคนไข้ที่เที่ยงตรง มีบางครั้งเป็นเพราะหักห้ามใจไว้ไม่ได้บางครั้งหลอกลวงเพราะช่วยเหลือเพื่อนฝูงผู้ที่ไม่หลอกลวง จะไม่ยอมกระทำลักษณะของคนจำพวกนี้ ดวงตามองตรง ปากสีเหลี่ยม ฟันเป็นระเบียบ มีความ

เคารพนอบน้อมอย่างเคร่งครัด ความประพฤดิเรียบร้อย ใจตรงปากเร็ว เห็นสิ่งที่ดีก็ยินดีด้วย ได้ยินสิ่งที่ชั่วก็ไม่พอใจ นี่คือนิสัยของผู้ที่ไม่หลอกลวง

2.2.4.9 ลักษณะคนใช้ที่ไว้วางใจไม่ได้

ลักษณะคนใช้ที่ไว้วางใจไม่ได้ จึงสังเกตดูที่กระดุกโหนกแก้ม เนื่องจากโหนกแก้มคือความมีอำนาจตลอดชีวิตของเจ้าตัว ผู้ที่ไม่มีโหนกแก้มจึงไม่ควรไว้วางใจ ผู้ที่มีกระดุกโหนกแก้มจมนลึก กระดุกโหนกแก้มไม่มีเนื้อไม่มีสีล้วนแต่เป็นลักษณะที่ไว้วางใจได้ยาก หรือผู้ที่มีกระดุกโหนกแก้มสูง แต่จมนลึกไม่เหมาะสมกัน ที่เรียกว่าไม่เสริมช่วยประกอบกัน ก็ยากยิ่งที่จะไว้วางใจได้ ถ้าได้ดวงตามีเส้น ที่เรียกว่า เส้นยุ่ง โหนกแก้ม เป็นลักษณะที่ไว้วางใจได้ยากเหมือนกัน

2.2.4.10 ลักษณะคนใช้ที่ไม่ชนะใจคนทั้งปวง

ลักษณะคนใช้ที่ไม่ชนะใจคนทั้งปวง เพียงแต่เห็นแวบเดียวก็ยอมทราบได้กระดุกโหนกแก้มจมนลึก ขนคิ้วคกรกระจายดวงตาสั้นเล็ก แวต่าขุนมัวเหมือนนอนหลับหรือมีแวต่าหวดกลัวเหมือนตกใจ ลักษณะใบหน้าขาดหว่างคิ้วปราศจากริ้วรอยความมีอำนาจแม้แต่นิดเดียว ลักษณะที่ไม่ชนะใจคนทั้งปวงดังกล่าวมาแล้ว เพียงแต่มีอย่างเดียวยกยิ่งที่จะชนะใจคนทั้งปวงได้

2.2.4.11 ลักษณะคนใช้ที่ติดยาเสพติด

ลักษณะคนใช้ที่ติดยาเสพติด ส่วนมากมาจากความเคยชินมิใช่เกิดจากสันดานเดิม คล้ายดังกับจะไม่มีวิธีดู แต่หาทราบไม่ว่าลักษณะที่ติดยาเสพติด กับลักษณะผู้ที่ไม่ติดยาเสพติด ย่อมแตกต่างกัน อุปมาเหมือนคั่งผู้ที่ดินในใบหน้าต้องเหี่ยวแห้ง ดวงตาทั้งคู่วาวขุนมัวเหมือนคนนอนหลับท่าทางเหนื่อยๆ ไม่กระชุ่มกระชวย เพียงแต่มองเห็นปราดเดียว ไม่ว่าใครก็จะทราบได้ว่าเป็นคนติดฝิ่น

2.2.4.12 ลักษณะคนใช้ที่เจ้าผู้หญิง

ลักษณะคนใช้เจ้าผู้หญิง ดวงตาทั้งคู่มีแวต่าขุนมัวเหมือนนอนหลับ ที่เรียกว่าดวงตาเมาหรือแวต่ากลอกกลิ้ง เลื้อยลอยเรียกว่า ตาเจ้าผู้ ล้วนแต่เจ้าผู้หญิงทั้งสิ้น มีนิสัยชอบแต่งกายแต่ละครั้งที่เห็นหญิง ต้องหัวเราะก่อนพูดและมีท่าทางอาลัยอาวรณ์ยิ่งยวดอย่างหนึ่ง ที่แสดงออกมาในเวลาที่ไม่รู้สีกตน มองเห็นเพียงครู่เดียวก็ทราบได้ว่าเป็นคนเจ้าผู้

2.2.4.13 ลักษณะคนใช้ที่ชอบการพนัน

ลักษณะคนใช้ที่ชอบการพนันมีนิสัยโลภมากล้วนแต่มีจุมุกเหี้ยว สันจุมุกเปิด เนื่องจากจุมุกเป็นตำแหน่งของโชคลาภ ผู้ที่ชอบการพนันจึงยากจนมากมายดังนั้นจึงเกิดมาจุมุกเสีย ทรัพย์สินดวงตางมลึกหรือกลม หรือลูกนัยน์ตาทั้งคู่เป็นสีเหลือง ล้วนแต่เป็นการแสดงออกมาของนักเลงการพนัน คนใช้จำพวกนี้ จงอย่าได้วางใจในเรื่องการเงินการทองเป็นอันขาด

2.2.4.14 ลักษณะคนใช้ที่มีสัจจะ

ลักษณะคนใช้ที่มีสัจจะ ใบหน้าแดงแก้มสีน้ำตาลแม้ว่าจุมูกเขตรันคือเจ้าตัวเองไม่มีโชคลาภมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ที่เป็นนาย การคบหาสมาคมกับผู้อื่น ไม่ยอมรับปาก ผู้ใดง่าย ๆ เมื่อรับปากต้องปฏิบัติตามคำพูด เพราะสาเหตุที่ยึดมั่นในสัจจะ จึงต้องสังเกตพิจารณาอย่างไม่ประมาท

2.2.4.15 ลักษณะคนใช้ที่ประจบสอพลอ

ลักษณะคนใช้ที่ชอบประจบสอพลอ มีใช้คนโง่เขลาเหมือนลูกเซมมีลักษณะก๊วซัดเจนดวงตาดี ริมฝีปากบาง ฟันเรียบเสมอช่างเจรจาตลอดวันมีรอยยิ้มตรงหว่างคิ้วไม่คลาย นี่คือนิสัยลักษณะของการประจบสอพลอ สิ่งควรสนใจคือต้องจำแนกคิชั่ว ที่คินั้นรอบรู้ในเหตุการณ์ทั้งปวงมีฝีมือคบหาสมาคมอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นเมื่อคบหาสมาคมกับคนจึงชอบยกยอปอขึ้น มีแต่เป็นคุณต่อผู้เป็นนายไม่มีสิ่งเสียหาย ที่ชั่วนั้น มุ่งหน้าแต่ยกย่องสรรเสริญแต่ความเห็นแก่ตนยามใดที่ได้กุมอำนาจอย่างใหญ่หลวง เมื่อนั้นก็จะเห็นผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้งแต่ประการเดียว ผู้เป็นนายจะสิ้นเปลืองหมดไปเท่าไรก็ไม่คำนึงถึง ที่คิกับชั่วยอมตรงกันข้ามดังนี้ ดังนั้นในการทำนายลักษณะ จึงต้องเพิ่มคำอธิบายอย่างละเอียดเหมือนดั่งเช่นคนหนึ่งช่างเจรจา ในขณะที่พูดกับผู้อื่นสายตาไม่มองดูผู้อื่น นั้นมิใช่ลักษณะของคนดี

2.2.4.16 ลักษณะคนใช้ที่ช่วยนายให้เจริญรุ่งเรือง

ลักษณะคนใช้ที่ช่วยนายให้เจริญรุ่งเรือง ใบหน้าสันต้องเปล่งปลั่งผุดผ่อง คิ้วยาวและงาม ดวงตาทั้งคู่มีแววซ่อนแต่ไม่แน่นอน ลักษณะจุมูกคิชั่วไม่เหมือนกัน จะกำหนดได้ตามตำแหน่งของคนใช้แต่ละคน เหมือนดั่งเช่นเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของทางราชการ หรือเจ้าหน้าที่สำคัญในวงการค้าชั้นสูงเท่าที่สามารถช่วยผู้เป็นนายเจริญรุ่งเรืองได้ พร้อมกับตนเองมั่งคั่งมีวาสนาสูงนี้มีควรขอบเขตอันจำกัด ต้องมีจุมูกเหมือนลักษณะดัดแขวนหรือจุมูกสูงโด่ง จุมูกตั้งตรงเหมือนเสา หรือจุมูกกระบอกตัดเนื่องจากช่วยนายให้เจริญรุ่งเรืองพร้อมกับตนยังมั่งคั่งมีวาสนาสูง

ส่วนคนใช้ ที่ช่วยนายให้เจริญรุ่งเรืองอย่างธรรมดาจุมูกจะไม่มีลักษณะเหมือนดั่งกับที่ได้กล่าวมาแล้ว หรือมีจุมูกใหญ่เกิดไปแต่บางหรือจุมูกสูงแต่โหนกแก้มทั้งสองข้างต่ำ เนื่องจากแม้ว่าสามารถช่วยนายให้เจริญรุ่งเรืองได้ แต่ตนเองไม่มีโอกาสมั่งคั่งวาสนาสูง ดังนั้นลักษณะจุมูกจึงไม่ดีแต่เพียงราศีกับสีที่ผุดผ่องเปล่งปลั่ง หน้าผากเกลี้ยงเกลาหว่างคิ้วห่างกัน ดวงตาซ่อนแววไว้ไม่ขุ่นมัวนี่คือ ลักษณะคนใช้ที่ช่วยนายให้เจริญรุ่งเรืองอย่างธรรมดา

2.2.4.17 ลักษณะคนใช้ที่สร้างความเดือดร้อนให้นาย

ลักษณะคนใช้ที่สร้างความเดือดร้อนให้นาย ต้องมีลักษณะแตกเสียวหาย หรือศีรษะแหลมหน้าผากแคบหรือคิ้วผ่านข้ามหว่างคิ้ว หรือติดต่อกลิ้งชิดกับดวงตาหรือคิ้วชี้ขึ้นแต่สั้น หรือคิ้วหยาบแตกแต่ยุ่งสับสน หรือคิ้วสูงกระดุกคิ้วหลบหายล้วนแต่เป็นลักษณะคิ้วที่น่าอันตรายมาสู่ เพียงแต่มีอย่างเดี๋ยวก่สร้างความเดือดร้อนมาสู่ นายได้ยิ่งกว่านั้น ดวงตาทั้งคู่โปนออก และดวงตาแดงลอบชาตาชำเลื่องดู เหล่านี้ล้วนแต่เป็นลักษณะตาที่น่าอันตรายมาสู่ เพียงอย่างเดียวก็สร้างความเดือดร้อนให้นายได้เหมือนกัน ยิ่งกว่านั้นที่หน้าผากกับฝ่ามือมีเส้นชั่วร้ายเกิดขึ้นเช่นเส้นศีรษะขาด เส้นศพ นอนขวาง เส้นรูปมิด เส้นรูปไฟมีเพียงอย่างเดียวก็สร้างความเดือดร้อนให้นายได้เช่นเดียวกัน

2.2.4.18 ลักษณะคนใช้ที่ทรยศง่าย

ลักษณะคนใช้ที่ทรยศง่าย ต้องมีลักษณะของคนโกงและโลภมาก คิ้วต้องบกร่องและบาง พร้อมกับกระดุกคิ้วขึ้นขึ้นดวงตาทั้งคู่โปนออกเป็นสีแดง การมองถ้าไม่มองขึ้นก็มองลง หรือชายตามอง ไม่เคยมีผู้ใดที่มองตรง โหนกแก้มขวาง หรือขึ้นขึ้น ไม่เหมาะสมกับจมูก หรือได้ดวงตามีเส้นเฉียง ตามตำราปรกฤษณ์กล่าวไว้ว่า “เส้นยู่โหนกแก้มแตก เป็นลักษณะใจคิดทรยศได้ง่าย จมูกไม่สูงโด่งเหมือนเสาดังตรง ถ้าไม่เบียดกับบกร่อง หรือจมูกแหลมจุ่มเหมือนจมูกเหยี่ยว ลักษณะแต่ละอย่างดังที่กล่าว ไม่ต้องมีครบหมดทั้งสิ้น เพียงมีอย่างเดี๋ยวก่ทำให้เกิดใจคิดทรยศขึ้นมาได้ง่าย”

2.2.4.19 ลักษณะคนใช้ที่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง

ลักษณะคนใช้ที่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง จิตใจต้องซื่อสัตย์ลักษณะต้องใจบุญ แวดตาอ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ ปลายจมูกตั้งตรงไม่บิดเบี้ยว ไม่เข้ครั้น ไม่ชอบหลับนอนไม่ชอบเล่น ทำงานเป็นระเบียบไม่ยุ่งเหยิง ขยันอดทนไม่กล่าวคำบ่นพ้อ นี่คือนิสัยลักษณะของคนใช้ที่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง

2.2.4.20 ลักษณะคนใช้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง

ลักษณะคนใช้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง ถ้าลักษณะไม่คดโกงก็ต้องดูร้าย เมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะคนใช้ที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งแล้วก็ตรงกันข้าม จมูกจะต้องใหญ่ คิ้วสูงชี้ขึ้น แวดตาเปิดอย่างโคดเคี้ยว กระดุกคิ้วไม่มีคิ้วกลายๆเป็นตานกกระจอก หรือตาไก่ ล้วนแต่มีนิสัยโอหังชอบโต้เถียงอย่างหวังเลยว่าจะยอมปฏิบัติตามคำสั่ง

2.2.4.21 ลักษณะคนใช้ที่คดทอนกรากกรำ

ลักษณะคนใช้ที่คดทอนกรากกรำ ส่วนมากถือกำเนิดมาจากครอบครัวที่ยากจนต่ำต้อย ลักษณะส่วนมาก ศีรษะเล็ก หน้าผากแคบ คือ ตนเองต้องลำบากยากจนแต่เขาวัวย คิ้ว

ทั้งคู่ไปร้งห่างและสั้น ดวงตามีแววแม้ว่าโคนสันจมูกขาดแต่ปลายจมูกไม่เซิ่ตรัน เส้นผมแน่นดำ หยาดยู่เหยงเป็นลักษณะอดทนกรากกร้า เมื่อคู่ที่ปลายคางดำมีเนื้ออูมอวบต้องอดทนกรากกร้าเป็น นิจสิน ต่อเมื่อวัยแก่เฒ่า จึงจะสบายควรรับเอาไว้ใช้ตลอดกาล และเป็นคุณค่าคู่ผู้เป็นนาย

2.2.4.22 ลักษณะคนใช้นิสัยเกียจคร้าน

ลักษณะคนใช้นิสัยเกียจคร้าน คิ้วเหลืองบาง ดวงตาสั้นเล็กมีแววขุ่นมัว จมูกสั้นแหลมและเล็กหรือใหญ่เกินไป แต่บางไม่มีโหนกแก้มเสริมช่วย ใบหูไม่มีขอบหรือใบหูกาง หรือใบหูปลิ้น ปลายคางสั้นและเลี่ยม แต่ละอย่างเหล่านี้ล้วนเป็นลักษณะเกียจคร้านเพียงแต่มีอย่าง เดียว พร้อมกับไม่มีลักษณะที่ดีมาเสริมช่วย ต้องเป็นผู้มีนิสัยเกียจคร้าน

2.2.4.23 ลักษณะคนใช้ที่ไม่โลกเห็นแก่ตัวเล็กน้อย

ลักษณะคนใช้ที่ไม่โลกเห็นแก่ตัวเล็กน้อย ส่วนมากดวงตาสั้นยาว เวลา มองไม่เห็นนัยน์ตาขาวทั้งสองข้าง ล่างข้างบนจมูกตั้งตรงปากสีเหลืองมั่งคั่งตั้งตรง เดินไม่โคลง กายล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์ที่ไม่โลกเห็นแก่ตัวเล็กน้อย ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่ไม่โลกเห็นแก่ตัวเล็กน้อย จิตใจเที่ยงตรงไม่เห็นแก่ตน ดังนั้นรูปร่างภายนอกจึงมีลักษณะเที่ยงตรงด้วย

2.2.4.24 ลักษณะคนใช้ที่เห็นแก่ตัว

ลักษณะคนใช้ที่เห็นแก่ตัว ต้องก้มหน้าเหลียวหลังมอง ขมวดคิ้วมอง ดวงตาทั้งคู่มีนัยน์ตาดำมากกว่านัยน์ตาขาว จมูกเล็กเบี้ยว จมูกใหญ่แต่เป็นจมูกเหยี่ยวพุดจาเลื่อนลอย และรวดเร็วชอบนั่งสงบเหม่อลุ่มคิด สิ่งที่เกิดขึ้นคือเรื่องเห็นแก่ประโยชน์แห่งตนทั้งสิ้น คนใช้ จำพวกนี้ปฏิบัติงานต้องขยันขันแข็ง เพื่อแสดงความแข็งแรงซ่อนเร้นความจริงใจของตนไว้ บังเอิญผู้ เป็นนายมีพันตรวจตราสังเกต คงถูกหลอกลวง หรือ คบตาผ่านไปได้ง่าย จำเป็นต้องเพิ่มความ พิจารณาในการทำนาย

2.2.4.25 ลักษณะคนใช้ที่รับภาระในหน้าที่

ลักษณะคนใช้ที่รับภาระในหน้าที่ ส่วนใหญ่หว่างคิ้วกว้างดวงตาทั้งคู่มี แววซ่อนแต่ไม่ขุ่นมัว หรือน่านับถือแต่ไม่ดู จมูกใหญ่เล็กยาวแตกต่างกัน ผู้ที่กุมอำนาจมาจากจมูกต้อง สูงโด่ง คนใช้อย่างธรรมดา แม้จมูกเล็กแต่ไม่เซิ่ตรัน เมื่อสรุปแล้วจมูกของคนที่ได้รับภาระในหน้าที่ ไม่ว่าขนาดใหญ่ หรือเล็ก จะต้องมิลักษณะเสริมช่วยโหนกแก้ม ถ้าจมูกใหญ่ โหนกแก้มสูง ถ้าจมูก เล็กโหนกแก้มต้องดำมี นิสัยอ่อนโยน พุดจาสุภาพเรียบร้อยปฏิบัติงานมีหลักเหตุผลไม่มีนิสัยวู่วาม แม้แต่นิดเดียว นี่คือนิยามลักษณะของผู้ที่มีจิตใจรับภาระในหน้าที่

2.2.4.26 ลักษณะคนไข้ที่ไม่รับภาระในหน้าที่

ลักษณะคนไข้ที่ไม่รับภาระในหน้าที่ เกิดมามีนิสัยโง่เขลามาก ก็จะต้องตกต่ำลงมา ดวงตาสั้นและเล็กและมีแววหวาดกลัว จมูกกับโหนกแก้มสูงต่ำไม่เหมาะสมกัน ส่วนมากโหนกแก้มต่ำจมูกสูง ปฏิบัติงานหยาบและไม่เรียบร้อย ขี้ลาดเกรงกลัวความลำบาก นี่ล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่ไม่รับภาระในหน้าที่

2.2.4.27 ลักษณะคนไข้ที่มีไหวพริบปฏิภาณมาก

ลักษณะคนไข้ที่มีไหวพริบปฏิภาณมากคือชัดเจนดวงตาดี นัยน์ตาขาวกับนัยน์ตาดำแยกกันชัดเจน แววดาว่องไวคิดกว่าคนธรรมดา ถ้าจมูกเหมือนกระบอกตัดหรือตบเขวน โหนกแก้มเสริมช่วยพอเหมาะสม ราศีกับสีปลั่งปลั่งก็พอที่จะมอบหมาย หน้าที่อันสำคัญให้ ได้มีปฏิภาณความสามารถเปลี่ยนแปลงได้มากมายต้องสามารถช่วยให้นายเจริญรุ่งเรืองได้แน่นอน พร้อมกับตนเองยังได้รับความมั่งคั่งกับวาสนาสูง

2.2.4.28 ลักษณะคนไข้ที่กุมอำนาจอย่างใหญ่หลวง

ลักษณะคนไข้ที่กุมอำนาจอย่างใหญ่หลวง ศีรษะกลม หน้าผากกว้าง คิ้วยาวพร้อมกับมีอำนาจ ทั้งดวงตาดี นัยน์ตาขาวกับนัยน์ตาดำแยกกันชัดเจน ลูกนัยน์ตามีประกายแต่ไม่เลื่อนลอย ยามโกรธไม่ได้เถียง โหนกแก้มมีเนื้อมียี่สูงต่ำเหมาะสมกับจมูก โคนสันจมูกสูง ปลายคางอวบอุดมสมบูรณ์ ผู้ที่มีลักษณะอันดีต่างๆ เหล่านี้ จึงจะสามารถกุมอำนาจอย่างใหญ่หลวงได้และดำรงอยู่ได้อย่างถาวรยาวนาน ถ้าหากเพียงแต่ศีรษะกลมจมูกยาวดวงตามีอำนาจ โคนสันจมูกหัก ปลายจมูกอ้วนใหญ่ (ที่เรียกกันว่าจมูกน้ำเต้า) ปลายคางไม่เชิดขึ้น แม้ว่าบุคคลจำพวกนี้สามารถกุมอำนาจอย่างใหญ่หลวงไว้ได้ แต่เป็นระยะเวลาชั่วคราวไม่ยาวนานทางนี้ เนื่องจากลักษณะบนใบหน้ามีดีเพียงครึ่งเดียวตอนบน หลังจากวัยกลางคนแล้ว ถ้ามอบอำนาจอย่างใหญ่หลวงให้ มิใช่เจ้าตัวตาย ผู้เป็นนายก็ต้องประสบกับความล้มเหลว จนกระทั่งในที่สุดต้องสูญเสียอำนาจของตนเอง นี่เป็นลักษณะที่กุมอำนาจแต่ไม่มีจุดจบที่ดี จึงจำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ

2.2.4.29 ลักษณะคนไข้ที่ไม่สามารถกุมอำนาจอย่างใหญ่หลวงไว้ได้

ลักษณะคนไข้ที่ไม่สามารถกุมอำนาจอย่างใหญ่หลวงไว้ได้ ต้องมีตาถ่าง นัยน์ตาดำกับนัยน์ตาขาวคลุมเครือ ขอบเหง้าหน้ามอง การเคลื่อนไหวส่วนมากดูวุ่นวายกระทำการอันใดมักเจรจาโอ้อวด ชอบเล่นและเกียจคร้านกล่าวคำพูดน้ำเสียงคลุมเครือไม่ชัดเจน บุคคลใดมีลักษณะอย่างนี้มอบงานเล็กน้อยให้ยังสามารถรับภาระได้ยาก ถ้าหากมอบให้กุมอำนาจอย่างใหญ่หลวง ทำการงานต้องล้มเหลว

2.2.4.30 ลักษณะคนใช้ที่ชอบพูดเท็จ

ลักษณะคนใช้ที่ชอบพูดเท็จมีอยู่ 2 อย่าง 1. ศีรษะ โต ร่างกายอ้วน ดวงตาเล็กนัยน์ตาดำ เวลาก้าวเท้าเดินตาต้องมองลง ปลายจมูกงุ้มเป็นตะขอ ปากกว้างแต่ไม่ตรงริมฝีปากบนบางริมฝีปากล่างหนา นี่เป็นลักษณะคนลวนที่ชอบพูดเท็จ 2. ศีรษะเล็กร่างกายผอม ดวงตาเล็กนัยน์ตาสีเหลือง มองคนแฝงไว้ด้วยแววโกรธเคือง จมูกสั้นแหลมและเอียง ริมฝีปากหนาจู้ และบาง นี่คือนักลักษณะคนผอมที่ชอบพูดเท็จ ลวนแต่ทำให้นายต้องเสียหายไม่ได้ประโยชน์ทั้งสิ้น

2.2.4.31 ลักษณะคนใช้ที่มักมากในกาม

ลักษณะคนใช้ที่มักมากในกาม ตาเล็ก นัยน์ตาลม นัยน์ตาดำต้องมีประหลาดแต่ครั้งที่พบเห็นหญิง ต้องเลิกขย้อ้นด้วยสายตา กล่าวคำพูดเลื่อนลอย การเดินนั่งต้องโคลงสั่นศีรษะ ผู้ที่มีลักษณะอย่างนี้จิตใจไม่มีงาม มินิสัยเจ้าชู้มักมากในกามคุณ แม้อยู่ภายในบ้านก็ร่วมประเวณีอย่างสำส่อน มินิสัยโลกมากลุ่มคุณคน

2.2.4.32 ลักษณะคนใช้ที่ชอบขโมย

ลักษณะคนใช้ที่ชอบขโมย มีศีรษะแหลม คิ้วขมวด ดวงตาสีเหลือง การมองชอบมองลงหรือชายตามอง หรือดวงตาสวมเหลี่ยม จมูกสั้น ริมฝีปากเช็ดฟันไม่เป็นระเบียบ ปลายคางแหลมเสี้ยว ผู้ที่มีลักษณะเหล่านี้ ปฏิบัติงานอย่างคล่องแคล่วว่องไว แต่จิตใจคิดชั่วร้ายในที่สุด ต้องกลายเป็นโจรผู้ร้าย

2.2.4.33 ลักษณะคนใช้ที่คิดร้ายผู้อื่น

ลักษณะคนใช้ที่คิดร้ายผู้อื่น ต้องมีคาง ดวงตากลมเล็ก ลูกนัยน์ตาสีเหลือง หรือดวงตาสวมเหลี่ยมคิ้วสูงหยาบและคด หรือขนคิ้วขย้อ้นสั้นและขมวดหรือเอียงเหมือนมีดจุมกลมเป็นตะขอ ใบหูกาง นิสัยร้อนรนใจร้ายใบหน้าเขียวม้กแฝงไว้ด้วยรอยโกรธผู้ที่มีลักษณะอย่างนี้ต้องก่อเหตุร้ายขึ้นจนได้ และสร้างความเดือดร้อนถึงผู้เป็นนาย

2.2.4.34 ลักษณะคนใช้ที่ขี้ลาดหาวดกลัว

ลักษณะคนใช้ที่ขี้ลาดหาวดกลัว ลูกนัยน์ตาเล็กและเหลือง นัยน์ตาขาว กับนัยน์ตาดำคลุมเครือ จมูกสั้นหักและร่างกายสูง กล่าวคำพูดเลื่อนลอยหาความจริงไม่ได้ มินิสัยโง่เขลาและเกียจคร้าน นี่คือนิสัยลักษณะของคนขี้ลาดหาวดกลัว

2.2.4.35 ลักษณะคนใช้ที่ขี้ลาดแต่มีบุญมาก

ลักษณะคนใช้ที่ขี้ลาด มิใช่ว่าตนเองจะต้องยากจนข้นแค้น แต่ยังมีผู้ที่มีบุญมากเหมือนกัน คนใช้จำพวกนี้มีลักษณะศีรษะกลม ดวงตากลมเล็กเหมือนตาเต่าร่างกายสั้น เวลา มองชอบเบงหน้ามอง หดศีรษะหัดคอ ลักษณะต่างๆ เหล่านี้คือลักษณะเต่า มินิสัยละเอียดยึดถ่วง ปฏิบัติงานอันใดไม่เสียหาย เจ้าตัวเอง ขี้ลาดแต่มีบุญมากและอายุยืน

2.2.4.36 ลักษณะคนใช้ที่มีนิสัยอิจฉาริษยา

ลักษณะคนใช้ที่มีนิสัยอิจฉาริษยา กระตือรือร้นมาก คำนึงเล็กน้อยและแฉง เวลานั่งชอบก้มหน้า เวลาเดินชอบเหลียวหลังมอง เวลามองต้องขมวดคิ้ว นัยน์ตาดำมีมาก นัยน์ตาขาวมีน้อย ผู้ที่มีลักษณะเหล่านี้จิตใจคดอิจฉาริษยาธรรมชาติ ชอบทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

2.2.4.37 ลักษณะคนใช้ใจร้อนก่อเหตุร้าย

ลักษณะคนใช้ใจร้อนก่อเหตุร้าย คือหยาบและดกหรือสูงชันคิ้วตั้ง ดวงตาลักษณะสามเหลี่ยม นัยน์ตาขาวมีน้อยมีสีแดงมาก คล้ายสลิมนัสหรือขุนมัวจุมูกต้องมีตำหนิหรือบกพร่องเสียหาย หรือจุมูกเขตรันพุดจาเลื่อนลอยและรวดเร็ว นิสัยใจร้อนวู่วาม นี่คือนิสัยที่ก่อเหตุร้าย

2.2.4.38 ลักษณะคนใช้เร่ร่อน หาความสำเร็จไม่ได้

ลักษณะคนใช้ที่เร่ร่อนหาความสำเร็จไม่ได้ คือเมื่อถูกคนอื่นจ้างแล้วคิ้วสั้น ชอบขมวดดวงตาเล็ก ลูกนัยน์ตาแดงเยิงหน้าชายตามอง โคนสันจมูกหัก จมูกสั้น เวลาเดินโคลงกาย สันเท้าไม่ติดพื้นเหล่านี้เป็นลักษณะชั่ว ยากยิ่งที่จะวางใจในตำแหน่งหน้าที่อันใดได้ในที่สุดต้องเร่ร่อนหาความสำเร็จอันใดมิได้

2.2.4.39 ลักษณะคนใช้ที่เยือกเย็นสุขุม

ลักษณะคนใช้ที่เยือกเย็นสุขุม คือชัดเจนดวงตาดี แววตาอ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ จมูกกับโหนกแก้มเหมาะสมท่าทางอ่อนโยนสนิทสนมด้วย เวลาจิตใจหรือโกรธไม่แสดงออกมานอกหน้า นี่เป็นลักษณะคนใช้ที่เยือกเย็นสุขุม

2.2.4.40 ลักษณะคนใช้ที่ชอบรับแขก

ลักษณะคนใช้ที่ชอบรับแขก นี่คือนิสัยในการคบหาสมาคม คล้ายดังจะไม่มีลักษณะอันใดที่จะกล่าวได้ แต่หาทราบไม่ว่าผู้ที่มีฝีมือคบสมาคม มีลักษณะเพียงมองเห็นปราศเดี๋ยวก็ทราบได้ คือชัดเจนและดีงาม ดวงตามีแววเต็มริมฝีปากแดง ฟันเป็นระเบียบ สีหน้ายิ้มแย้ม อ่อนโยนนิสัย ซื่อสัตย์และช่างเจรจา มีความอดทน แม้โกรธจัดก็ไม่แสดงออกนอกหน้า นี่คือนิสัยลักษณะของคนใช้ที่ชอบรับแขก

2.2.5 ลักษณะผู้เป็นนาย

ลักษณะผู้เป็นนาย หมายถึง บรรดาผู้ที่มีอำนาจใช้คนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานที่กำหนด ซึ่งจำลอง พิศนาคะ (2535 : 49 - 89) ได้จำแนกลักษณะผู้เป็นนายได้ดังต่อไปนี้

2.2.5.1 ลักษณะนายที่รักลูกน้อง

ดวงตาต้องมีแวว ขอบตาตั้งตรง แฝงแววเมตตาปราณี ใบหน้าอ่อนโยน น่าสนิทสนมด้วย ชอบนั่งสงบ ไม่ชอบพูดมาก ถ้าหากเป็นนายที่อยู่ในวงราชการ หรือการเมือง ส่วนมากประพฤตินอย่างบริสุทธิ์ คือไม่ทำให้ตนเองต้องเสียหาย และไม่ทำให้ผู้อื่นต้องเสียหาย ถ้าเป็นนายที่อยู่ในวงการค้า ไม่ชอบทำการเชิงโกง ไม่โลภมากหากำไรเกินควร ตอกับลูกจ้างด้วยน้ำใจที่รักใคร่

2.2.5.2 ลักษณะนายที่ใจบุญ

คือดี ดวงตามีแวว ขอบตาตั้งตรง แววตาแฝงความอ่อนโยน ตอกับผู้อื่น ไม่ได้แบ่งแยกชั้นหรือฐานะถือว่าเสมอเหมือนกันหมด มีกิริยามารยาทเรียบร้อย ไม่ดูหมิ่นคนยากจน ต่ำกว่า ชอบทำแต่ความดี บนใบหน้ามีรอยยิ้มตลอดวัน นิสัยขยันหมั่นเพียร ว่องไวทันเหตุการณ์การเดินเป็นระเบียบ ความประพฤติเรียบร้อย นี่คือนิยามของนายใจบุญ

2.2.5.3 ลักษณะนายที่เข้มงวด

ดวงตามีประกายอำนาจ โหนกแก้มทั้งสองข้างสูงน้ำเสียงพูดดั่งชัดเจน วางตนด้วยความเข้มงวดกวดขันอย่างยิ่ง มีความไม่ประมาทอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากถือว่าตนบริสุทธิ์ จึงต้องการให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย นี่คือนิยามของความเข้มงวด

2.2.5.4 ลักษณะนายใจดำ

ส่วนมากคือผู้ที่ร่ำรวย แต่ไม่มีน้ำใจเมตตาปราณี เนื่องจากตนมีโชคลาภ ดังนั้นส่วนมากจึงมีหน้าผากกว้าง ใบหูถี่เหลื่อม ปลายจมูกสูงอวบสมบูรณ์กิริยาท่าทางนอบน้อม แต่อันที่จริงภายในใจโลภมาก คิดเล็กคิดน้อยถ้าตนเสียหายเล็กน้อย ก็จะแสดงสีหน้าโกรธเคืองออกมานอกหน้า ถ้าตนได้เปรียบเล็กน้อยก็นึกดีใจ รักหวงแหนทรัพย์สินเงินทองยิ่งกว่าชีวิตของตนเอง ถ้าถูกจ้างหรือคนใช้ประมาทพลั้งเผลอ ทำภาระเสียหาย ก็จะโกรธเคืองจนตัวสั่นเหมือนเจ้าเข้า ถึงกับบังคับชดใช้ค่าเสียหายให้ตน

2.2.5.5 ลักษณะนายที่เที่ยงตรง

สายตาเที่ยงตรง จมูกกับโหนกแก้มเสริมช่วยพอเหมาะสม ถ้าเป็นผู้ที่อยู่ในวงราชการ เห็นแก่ราชการเป็นใหญ่ เมื่อได้รับคำสั่งปฏิบัติ เข้าใกล้ประชาชนก็ทำให้ประชาชนนิยมชมชื่นไม่เกรงกลัวต่ออันตรายใดๆ ถ้าเป็นนายอย่างธรรมดาเป็นผู้ที่กล้าปฏิบัติงาน เมื่อเห็นผู้อื่นผิดพลาด ก็จะตำหนิซึ่งหน้า

2.2.5.6 ลักษณะนายที่อ่อนแอ

ดวงตามีแววหวาดกลัวเหมือนตกใจ กล่าวคำเลือนลอย ชอบสนทนาเรื่อง สัพเพเหระกับผู้อื่น ขาดนิสัยเชิงอันตราย ไม่กล้าตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด นายที่มีลักษณะเหล่านี้ไม่ว่าจะประกอบกิจการค้าขาย หรือเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ ยากยิ่งนักที่จะประสบผลสำเร็จอันดั่งาม

2.2.5.7 ลักษณะนายที่ใจกว้าง

คิ้วเหยียดชี้ขึ้น ดวงตามีแววเต็มนิสัยกล้าหาญ ไม่เกรงกลัวกับเหตุการณ์ใหญ่หลวง ชอบบริจาคเงินทองช่วยเหลือคนยากจน ไม่ชี้เหนียวเห็นอันตรายเกิดขึ้น ไม่หวาดหวั่นกล้าหาญในการทำความดี ให้อภัยความผิดเล็กน้อยกับผู้อื่น ถ้าเป็นความผิดมากก็ลงโทษ ไม่ยอมให้อภัยแม้แต่น้อย

2.2.5.8 ลักษณะนายที่ชอบสงบสุข

ลักษณะของนายที่ชอบสงบสุข ต้องมีนิสัยเที่ยงตรงต่อผู้อื่นด้วยการให้อภัย กล้าหาญในการทำความดี รู้จักหลักปกครองภายในครอบครัว ดังนั้นภายในครอบครัวจึงมีแต่ความสงบสุข มีลักษณะคิ้วชัดเจน ดวงตาตั้งตรง แววตาอ่อนโยน แต่ไม่อ่อนแอ กล่าวคำพูดคนอบน้อม แม้ว่าจะประสบกับเหตุการณ์ไม่เป็นธรรมก็ไม่แสดงความโกรธออกมานอกหน้า ชอบคำหิผู้อื่นซึ่งหน้า นี่คือนิสัยลักษณะของนายชอบสงบสุข

2.2.5.9 ลักษณะนายที่ร่ำรวย

ลักษณะของนายที่ร่ำรวยมีอยู่มากมายยิ่งนัก คือยอมเป็นไปตามฐานะ มีทั้งนายที่ร่ำรวยมาก ร่ำรวยน้อย ร่ำรวยพร้อมกับมีวาสนาสูง ร่ำรวยอย่างเลว การดูลักษณะนายที่ร่ำรวยต้องสังเกตที่จมูกก่อน จมูกเหมือนกระบองคัด เหมือนดั่ง ปลายจมูกอวบหนุนขึ้น โหนกแก้มรับกันอย่างเหมาะสม ช่วงทั้งสามบนใบหน้าเท่ากัน ขุนเขาทั้งห้าห้อมล้อมกันไว้ เวกกลม หลังหนา ใบหูใหญ่แนบติดหนังศีรษะ ลักษณะฟันเหมือนทับทิม หรือมีลักษณะยาวห้าอย่าง สั้นห้าอย่างเปิดห้าอย่างครบครันหมดแล้ว แต่เป็นลักษณะที่ร่ำรวยมาก

จมูกมีสัน ปลายจมูกโค้งสูง เวลานอนเหมือนปลาตะเพียน ใบหูคุ้มช้อย แววตาสุขบริสุทธิ์ เสียงดัง คิ้วกว้าง ล้วนแต่เป็นลักษณะของผู้ที่ร่ำรวยน้อย

ปลายจมูกอ้วนกลม ใบหูย้อยไปข้างหลัง ปากแดงเหมือนทาสีมืออ่อน นุ่มเหมือนสำลี ฝ่ามือแดงเหมือนโลหิต ดวงตาเหมือนดาหังส์ เสียงดังกังวานเหมือนระฆังลั่นแต่เป็นผู้ร่ำรวยและวาสนาสูง

ถ้าเข้าไปหานายที่มีลักษณะร่ำรวยหลายชนิด ดังที่กล่าวมาแล้วก็สามารถอาศัยฟังฟังตั้งตนเป็นบ้านช่องได้ มีนายที่มีลักษณะร่ำรวยอย่างเลว ส่วนมากมีนิสัยโลภและใจดำ ยากยิ่งที่จะอาสารับใช้อยู่ได้ยิ่งยืนยาวนาน ปลายจมูกต้องอวบอุดมสมบูรณ์ ตำแหน่งหูตาอย่างอื่น

ต้องมีลักษณะชั่ว 1 หรือ 2 อย่าง ทำให้ดำรงความร่ำรวยไว้นานไม่ได้ การเลือกนายจึงจำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ

2.2.5.10 ลักษณะนายที่เจริญรุ่งเรือง

ลักษณะนายที่เจริญรุ่งเรืองสูงศักดิ์ มีอยู่หลายชนิดไม่เหมือนกัน มีนายบางคนถือกำเนิดมาจากการสำรวมจิตบำเพ็ญความเพียรทางธรรม รูปร่างหน้าตาสดใสเยี่ยงคนโบราณ การเคลื่อนไหวว่องไวรวดเร็ว มีวาสนาสูงศักดิ์ มักมีจิตใจสำรวมอยู่เสมอ

มีนายบางคนถือกำเนิดมาจากเทพเจ้า รูปร่างหน้าตาบริสุทธิ์ การเคลื่อนไหวเคร่งครัดเป็นระเบียบ มีวาสนาสูงศักดิ์อย่างยิ่ง จึงเป็นที่เคารพบูชาของคนทั่วไป

มีนายบางคนถือกำเนิดจากดวงดาว มีรูปร่างหน้าตาสวยงามอย่างประหลาด การเคลื่อนไหว สุภาพเรียบร้อย แม้ว่ามีความสูงศักดิ์ แต่ตอบกับผู้อื่นด้วยความอ่อนน้อม

มีนายบางคนถือกำเนิดมาจากดวงวิญญาณ มีรูปร่างหน้าตาอัปลักษณ์อย่างประหลาด นิสัยโหดร้ายดุร้าย มีวาสนาสูงศักดิ์ จิตใจแข็งแรงแรงเที่ยงตรง

มีนายบางคนถือกำเนิดมาจากเทวดา มีรูปร่างหน้าตาสวยงามอย่างประหลาด แม้ว่าตนมีวาสนาสูงศักดิ์แต่ชอบเที่ยวป่าเขาถ้ำนาไพร

นี่คือลักษณะสูงศักดิ์ 5 ประการ ผู้ที่มาจากเทพเจ้าหรือดวงวิญญาณส่วนมากได้อาศัยวิชาดำลึงฝ่ามือฝ่าเท้าสร้างฐานะของตนขึ้นมา นอกจากนี้มีลักษณะสูงศักดิ์ ที่ได้สร้างสมบุญกุศลไว้แต่ชาติปางก่อน ลักษณะสูงศักดิ์อย่างธรรมดาก็มีมากมายยิ่งนัก

ผู้ใดที่มีรูปร่างเตี้ยใบหน้ายาว อวัยวะทั้งห้าบนใบหน้าชัดเจนศีรษะมีกระดูกตั้งตรง ใบหน้ามีกระดูกหน้า ผากมีแก่นนูนขึ้น เสียงดังกังวาน ใบหน้าดำร่างกายขาว ใบหน้าใหญ่ร่างกายเล็ก เท้าสั้นมือยาว ร่างเล็กเสียงใหญ่หน้าสั้นตาขาว เนื้อน้อยยอดกระบาลเรียบราบ ล้วนแต่มีวาสนาสูงศักดิ์

ผู้ใดศีรษะเสื่อ คางนกงาแอน คางตามีตุ้กดาค้อน มือทั้งสองยาวเกินกว่าหัวเข่า ปากอมกำหนัดไว้ ลิ้นแลบถึงปลายจมูก เดินเหมือนมังกรเลื้อย เสือย่าง ดาหงส์ ตามังกร ล้วนแต่มีวาสนาสูงศักดิ์อย่างใหญ่หลวง

ผู้ใดมีหนวดเหมือนปลาช่อน ใบหูขาวกว่าใบหน้า หมายถึงสามีอาศัยภรรยา มีวาสนาสูงศักดิ์ ตาคำเหมือนลงรัก ลำตัวข้างบนข้างล่างสั้น ปากสี่เหลี่ยมรับประทานเหมือนมังกรกลืนเสือเขมื่อ ล้วนแต่มีวาสนาสูงศักดิ์ปานกลาง

ผู้ใดหน้าผากสูง ปลายคางกลมสี่เหลี่ยม ฟันขาว ใบหน้าใหญ่ คิ้วโปร่ง คางตาม ปากเหมือนคันศร ริมฝีปากแดงเหมือนทาสี ล้วนแต่มีวาสนาสูงศักดิ์เล็กน้อย

เมื่อสรุปกล่าวถึงลักษณะสูงศักดิ์แล้ว มีทั้งเบาทั้งหนามีทั้งใหญ่ทั้งเล็ก มีทั้งพอมทั้งอ้วน ล้วนแต่จะต้องมีเสน่ห์งามด้วยทั้งสิ้น

2.2.5.11 ลักษณะนายที่ยากจน

ใบหน้าปรากฏริ้วรอยวิตทุกซ່อ้นเสมอ ใบหน้าเหมือนต้องฝุ่นละออง ครอบคลุมมิได้ว่างเว้น ท่าทางไม่แน่นอน คิ้วเสียดแน่น ดวงตาไม่มีแวว จมูกต่ำ โหนกแก้มสูง ข้างบนและข้างล่างหว่างคิ้วลึก หลังบางอ่อนแอ จมูกเชิดเปิด เวลาเดินมองเห็นตะโพก เวลาพูดมองเห็นลิ้น ริมฝีปากเหมือนสีดบไก่อ่ หนวดหยาบ บนปากมีเส้น มีหลังแต่ไม่มีมือ ร่องหางตาเป็นหลุมลึก มุมปากสองข้างห้อยย้อย เมื่อถึงวัยกลางคนชีวิตผันผวน หรือแก่เฒ่าแล้วไม่ประสบความสำเร็จอันใด ล้วนแล้วแต่เป็นลักษณะลำบากความยากจน

2.2.5.12 ลักษณะนายที่รอบรู้

ลักษณะนายที่รอบรู้ จำแนกออกเป็นสูงและต่ำ ถ้าช่วงทั้งสามบน ใบหน้าเท่ากัน ลักษณะของแม่น้ำทั้งสี่เรียบร้อยเสมอกัน อวัยวะทั้งห้าตั้งตรง ทุกตำแหน่งล้วนแต่เข้าจัน ผู้นั้นจะรอบรู้แต่ด้วยหนุ่ม

ผู้ที่มีใบหน้าเปล่งปลั่ง ปรากฏสีแดงและสีเหลือง คือความรอบรู้ตามราศี จรประจำปี

ผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์จิตใจบริสุทธิ์ปลอดโปร่ง จะเป็นผู้ที่มีความสุข

ผู้ใดมีเสียงดังกังวาน ใบหูยาวกว่าใบหน้า จะวาสนาสูง

ผู้ใดมือเท้าเล็กอ่อนนุ่ม จะสุขสบายชั่วชีวิต

ผู้ใดผิวหนังลื่นเกลี้ยง จะมีความสุขตลอดชีวิต

ผู้ใดมีโครงกระดูกสวยงาม จะมั่งมีสุขชั่วชีวิต

ผู้ใดมีรูจมูกนิ้วมือสอดใส่ได้ หรือคำเหมือนแค้นรัก ล้วนแต่เป็นลักษณะที่รอบรู้

2.2.5.13 ลักษณะนายที่ล้มละลาย

ลักษณะนายที่ล้มละลายมีเร็วเข้า อันลักษณะช่วยยอมแตกต่างกัน ถ้าหน้าผากแคบ หน้าผากเหมือนฟองไข่ไก่ ไผ่ผด้าและคกหน้า จะต้องล้มละลายก่อนอายุ 20 ปี

ถ้าหากแง่หน้าผากกับหว่างคิ้วจมลึก คิ้วเหลืองและบางจะล้มละลายเมื่อก่อนอายุ 30 ปี

ถ้าแววตาขุนมัว เหมือนคนเมาหรือนอนหลับ โคนสันจมูกแคบ ร่องน้ำตาที่หัวตาจมลึก โหนกแก้มทั้งสองข้างเหมือนบวมข้ำ สันกลางจมูกเป็นปล้อง ปลายจมูกแหลม บาง รูจมูกเชิดเปิด จะล้มละลายเมื่อก่อนหน้าอายุ 50 ปี

ถ้าร่องกลางริมฝีปากบนเต็มเรียบเสมอ รูจมูกเขิด ปากเบี้ยว หรือปากแหลมจู่ เหมือนปากเป่าไฟริมฝีปาก สีชมพูแกมดำ ฟันเขิน ไม่เรียบ คางทั้งสองข้างสอบปลาย คางเสียมแหลม หนองคราหยาบงอกปะปนกัน ไม่ชัดเจนจะล้มละลายเมื่อก่อนอายุ 70 ปี

2.2.5.14 ลักษณะนายที่เสื่อมถอย

ลักษณะนายที่เสื่อมถอย หมายถึง ต้องออกจากตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือดำเนินกิจการค้าขายขาดทุน ถ้าหน้าผากกว้าง ปลายคางเป็นตำหนิ คางบางเสียม จะเสื่อมถอย

สันจมูกเล็ก รูจมูกเขิดเปิด จิตใจฟุ้งซ่าน เสียงแหบแห้ง ใบหูบาง หงายปากเล็กเนื้อน้อย ท่าทางเหมือนหวาดหวั่นพรึ่นพริ้ง เวลาโกรธเสียงแตกพร่า เหวหักหลัง บาง เท้าขยี้คิ้วสั้น รับประทานเหมือนหนู เดินเหมือนงูเลื้อย ใบหน้าแดง ลื่นเล็ก ใบหน้าเต็มไปด้วยฝ้า เวลาเดินโคลงกาย รูจมูกเขิดเปิด คางบาง ฟันไม่เรียบ หว่างคิ้วแตกเสียว ใบหูทั้งสองข้างดำคล้ำ ฝ่ามือเหี่ยวแห้ง รับประทานอาหารร่วงหล่น จะต้องเสื่อมถอยในวัยหนุ่ม

ถ้าปลายคางแหลมบาง ปากเล็กมุมปากห้อยย้อย หนองคกหยาบ ไม่ชัดเจน มีรูปร่างเหมือนปีศาจ การเคลื่อนไหวเงื่องหงอยเศร้าสร้อย ริมฝีปากเขิดเผยเห็นฟัน อวัยวะทั้งห้าบนใบหน้าไม่สมบูรณ์ เวลาเดินเหมือนนกกระจอกกระโดดเดิน รับประทานมูมามเหมือนสุกร ปากจู่ เหมือนเป่าไฟเส้นจากแก้มจมูกเข้าปิดมุมปาก อยู่ข้างหลังใบหูมองเห็น โคนคางใบหูกาง ล้วนแต่เสื่อมถอยเมื่อวัยแก่เฒ่า

2.2.5.15 ลักษณะนายที่ชั่วร้าย

ลักษณะนายที่ชั่วร้าย มีชั่วร้ายอย่างเขือกเขิน กับชั่วร้ายอย่างร้อนแรง ชั่วร้ายมาก ชั่วร้ายน้อย ไม่มีว่าคนจะไม่ร้าย ไม่มีว่าคนร้ายจะไม่คู่ การเลือกลักษณะ ต้องพิถีพิถันในลักษณะ ถ้าเห็นนายมีเพลิงครอบคลุมดวงตาเรียกว่า ตาคูหรือมีสี่เหมือนเมาและนอนหลับ เรียกว่า จิตใจคู ถ้าเสียงดังเหมือนม้าล่อแตกเรียกว่าเสียงคู ถ้าร่างกายเอียงเบี้ยว เรียกว่ารูปร่างคู ล้วนแต่เป็นการแสดงออกถึงความชั่วร้าย

นายที่มีก้อนเนื้อขวางใบหน้า คิ้วชี้เหมือนมีดจมูกเหมือนสันกระบี่ ริมฝีปากปิดฟันไม่มิด ดวงตาโปนมีแววร้อนแรง ปากเขิดตาโปน ใบหน้าร้อนผ่าว ผิวหนังตึง จมูกโหนกแก้มย้อนกลับ เส้นผมแข็งเส้นผมสั้น หน้ามีก้อนเนื้อเป็นลำขวาง หน้าผากแตก โหนกแก้มทั้งสองข้างมีขนขึ้น ดวงตา ขอบชายตามอง เหลียวหลังมองอย่างสุนัขป่า เสียงเหมือนหมาใน จมูกหักสามท่อน เห็นคนยิ้มเหี้ยมเกรียม ล้วนแต่เป็นลักษณะชั่วร้ายทั้งสิ้น

2.2.5.16 ลักษณะนายเจ้าเล่ห์

ลักษณะนายเจ้าเล่ห์ ดวงตาทั้งคู่จะไม่มองตรง หรือมองขึ้นหรือมองลง หรือมองร้อนรน หรือลอบมองเวลาพูดกับผู้อื่น ไม่กล้าสบสายตา หน้าร้อนปากบาง ถ้าเป็นนายที่มั่ง

กั๋งและมีวาสนาสูง จมูกต้องสูงและตั้งตรง โหนกแก้มสูงต่ำเหมาะสม ถ้าหากเป็นเจ้าของร้านค้ามีทุนเล็กน้อย มักมีจมูกงุ้มเป็นตะขอ ซึ่งเจ้าเล่ห์คดโกงยิ่งกว่านายที่มั่นคงและมีวาสนาสูง

2.2.5.17 ลักษณะนายที่ละเอียดถี่ถ้วน

ลักษณะนายที่ละเอียดถี่ถ้วน คือต้องละเอียดชัดเจน ดวงตาต้องแน่วนิ่ง สายตาแจ่มใส ไม่เคลื่อนที่ หรือซ่อนหรือปรากฏมีประกาย คำพูดอ่อนโยน การเคลื่อนไหวเรียบร้อย ปฏิบัติงานขยันไม่ประมาท ไม่พูดโอ้อวดภายนอกนุ่มนวล ภายในแข็งแกร่ง สงบนิ่งพูดน้อย แม้ว่านั่งคนเดียวตลอดวัน ไม่มีสีหน้าเหินเหินน้อย

2.2.5.18 ลักษณะนายที่สงสารคนใช้

นายที่มีจิตใจสงสารคนใช้ ลักษณะย่อมเป็นสง่ารูปร่างหน้าตาผ่องใส คิ้วสูงและตั้งสวย ใบหน้าแผ่รอยยิ้มอยู่เสมอ เมื่อเห็นผู้อื่นตกทุกข์ได้ยากเดือดร้อน ต้องยอมช่วยเหลือเมื่อมีภัยอันตรายยอมบริจาคทรัพย์เงินทองช่วยเหลือทั้งนี้เนื่องจากมีนิสัยเมตตาสงสาร ดังนั้นจึงตอบกับคนใช้ด้วยใจที่เมตตาสงสาร

2.2.5.19 ลักษณะนายที่ใ้รางวัล และลงโทษอย่างกระจ่างแจ้ง

ต้องมีลักษณะมีอำนาจน่าเกรงขาม ห่วงคิ้วห่างสายตาไม่โกรธแต่มีอำนาจอยู่ในตัว เมื่อมองมีประกายแสงจิตใจสมบูรณ์ คำพูดตั้งชัดเจน รักษาและระวังป้องกัน เกียรติยศชื่อเสียง ใช้คนถือเอาผู้ที่มีคุณสมบัติเรียบร้อย มีหลังพิจารณาตรวจสอบ ตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาดตอบกับคนใช้ถ้าทำดีก็ได้รางวัล ถ้าผิดก็ลงโทษ นิสัยเที่ยงตรงไม่อคติ เมื่อเพื่อนฝูงทำความผิดพลาด ก็มีได้ถือโทษหนักให้อภัยเสมอ

2.2.5.20 ลักษณะนายที่ใ้รางวัล และลงโทษไม่กระจ่างแจ้ง

ต้องมีลักษณะอ่อนนุ่ม ไม่ผ่องใส คิ้วทั้งคู่ตกไม่มีขนงอกแซม สายตาอ่อนโยนแต่น่ากลัว จมูกสูง โหนกแก้มต่ำลึก นิสัยโง่เขลา มีสติปัญญาอ่อนชอบอวดเก่ง มักโกรธและดีใจได้ง่าย คำพูดเลื่อนลอย ชอบคนยกยอ ชอบคบหาสมาคมกับคนประจบสอพลอ นี่คือนิสัยลักษณะของนายที่ใ้รางวัลและลงโทษไม่กระจ่างแจ้ง

2.2.5.21 ลักษณะนายที่ไม่รู้จักการดีร้าย

ต้องมีสายตานิ้งไม่เปลี่ยนแปลง หรือไม่มีแววและหวาดกลัว มีโหนกแก้มไม่เหมาะสม โหนกแก้มสูงจมูกต่ำ หรือมีจมูกไม่มีสิ่งเสริมช่วย จมูกสูง โหนกแก้มต่ำ ส่วนมากไม่รู้จักการดีการร้าย นิสัยชอบคนยกยอ ชอบพูดคุย โอ้อวดคน สวมใส่เสื้อผ้าแพรพรรณเป็นชั้นชมเดิน โกลงกายนึกว่าตนกล้าหาญ ไม่รู้ธรรมาศของผู้อื่นใดทั้งสิ้น จิตใจโลเลเหลวไหล คำพูดเลื่อนลอยหาความจริงไม่ได้ ล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่ไม่รู้จักการดีการร้าย

2.2.5.22 ลักษณะนายที่หลอกลวงไม่ได้ง่าย

ส่วนมากคิ้วสูงตาดี สายตาเป็นประกายกล้าแข็ง นัยน์ตาดำกับนัยน์ตาขาวชัดเจน พูดจาไม่เร็วไม่ช้า เสียงสูงแต่ไม่ลอย ใบหน้าแฝงความมีอำนาจ ทำให้ผู้อื่นพบเห็นรู้สึกเกรง ไม่กล้ากระทำความผิดหรือคิดร้าย นิสัยไม่เห็นแก่ประโยชน์เล็กน้อย พร้อมกับไม่มีฉันทาคติไม่สะทกสะท้านพรันพรังต่อสิ่งใดทั้งสิ้น เชื่อวชาญในการจำแนกแยกหาเหตุผล ชอบนั่งขริมพูดน้อย คบหาติดต่อกับผู้ใดไม่มีมารยาท ถ้าผู้ใดทำผิดก็ตำหนิ ถ้าผู้ใดทำดีก็ให้รางวัลนี้เป็นลักษณะที่หลอกลวงไม่ได้ง่าย

2.2.5.23 ลักษณะนายใจดำและไม่รู้จักรักคุณคน

ถ้ามองทางด้านหลังศีรษะจะเห็นโคนคาง ดวงตาเล็กแต่ไม่ยาว ลูกนัยน์ตาสีเหลือง ผิวหนังบนใบหน้าร้อนเผำ ริมฝีปากบาง ทำการอันใดเกรงกลัวต่อเหตุผล มีนิสัยเย่อหยิ่งจองหอง ชอบบ่นเรื่องจู้จี้จ่มจี้ ไม่รู้จักคุณคน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ยามพลาดหวังตอบกับผู้อื่นด้วยอ่อนโยน ยามสมหวังมองข้ามคนทั้งปวง นี่เป็นลักษณะนายใจดำ

2.2.5.24 ลักษณะนายที่ชั่วร้าย

ลักษณะคนชั่ว คิ้วสูงและดก นัยน์ตาฉายแสงชั่วร้าย มองคนดูมักกลอกกลิ้ง กระดุกโหนกแก้มขึ้นขวางเป็นลำ จมูกแหลมปากเซ็ด พูดเร็วและเลื่อนลอย เสียงดังเหมือนม้าล่อแตก ตอบกับผู้อื่นภายนอกมีท่าทางเป็นชายชาติทหาร แต่ภายในน้ำใจชั่วร้าย ชอบทำตามอำเภอใจอย่างกำแหงหาญ ไม่คำนึงถึงทำนองคลองธรรม เห็นญาติพี่น้องเหมือนศัตรู เห็นเพื่อนฝูงเหมือนหญ้าแพรกล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์ของคนชั่วร้าย

2.2.5.25 ลักษณะนายที่อ่อนแอ ตัดสินใจไม่เด็ดขาด

คิ้วทั้งคู่ไม่งาม ดกและยู่งสับสน บางแตกกระจาย สายตาอ่อนแอ มักแผ่แว่วหวาดกลัวเสมอ นิสัยโง่เขลาและหยาบ คบมิตรไม่มีหลักเกณฑ์ ตอบกับผู้อื่นไม่มีมารยาท ขาดพลังพินิจพิเคราะห์ ชอบคนประจบสอพลอ ชอบให้คนยกย่อง นี่เป็นลักษณะนายที่อ่อนแอ ตัดสินใจไม่เด็ดขาด

2.2.5.26 ลักษณะนายที่สุขุมเยือกเย็น

สายตาซ่อนแว่วไม่ขุ่นมัว หว่างคิ้วปรากฏริ้วรอย อ่อนโยนเสมอ แม้ประสบกับสิ่งที่ตนไม่พอใจ ก็ไม่แสดงสีหน้าออกมา คบหาสมาคมกับผู้อื่น ไม่ชอบพูดเลื่อยล่อยรักความสงบ แม้วานั่งคนเดียวตลอดวันก็ไม่มีสีหน้าเหินแค้นน้อย ปฏิบัติงานด้วยความปรีชาเฉลียวฉลาดและสามารถ ชอบครุ่นคิดการณ์ไกล ไม่มีว่าจะผิดหวัง ล้วนแต่คิดตรงเป้าหมายทั้งสิ้น นี่เป็นเพราะลักษณะนายที่สุขุมเยือกเย็น

วิชาโหงวเฮ้งเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะการนำหลักโหงวเฮ้งมาใช้ในการบริหารงานบุคคล เพราะโหงวเฮ้งสามารถจำแนกลักษณะของคนออกเป็นหลายลักษณะ ผู้บริหารสามารถจัดวางคน หรือคัดเลือกพนักงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งได้โดยยึดหลักโหงวเฮ้งประกอบกับประวัติส่วนตัวได้โดยไม่ยากนัก

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับฮวงจุ้ย

2.3.1 ความหมายของฮวงจุ้ย

โดยทั่วไปฮวงจุ้ยจะ หมายถึง ทำเล หรือที่ตั้งอันเป็นชัยภูมิ (พจนานุกรมฉบับมติชน, 2547 : 996) โดยฮวงจุ้ยเป็นทั้งความเชื่อ และเป็นทั้งศาสตร์ที่ว่าด้วยการตั้งบ้านเรือนให้ถูกต้องตามทิศอันเป็นสิริมงคล แก่ เจ้าของ และผู้อยู่อาศัย (เจดต์ วิญวัต, 2547 : 291) ซึ่งถ้าแปลตามความหมายในภาษาจีนแต่จื๊อแล้ว “ฮวง คือ ลม” “จุ้ย คือ น้ำ” ลมกับน้ำคือ สัญลักษณ์แห่ง หยิน และ หยาง (มงคล ไพศาลวานิช, 2543 : 8 - 11) ซึ่งลมกับน้ำ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากขาดลม และน้ำ หรือมีลม และน้ำมากเกินไปก็จะเกิดความไม่สมดุลของธรรมชาติ ทำให้มนุษย์เกิดความเดือดร้อนขึ้นมา การเลือกทำเลที่อยู่อาศัยของมนุษย์จึงเป็นเรื่องสำคัญ และสาเหตุที่มนุษย์เลือกทำเลที่อยู่อาศัยใกล้น้ำก็เนื่องจากมีความสะดวกในการใช้สอยน้ำ ทำกิจกรรมต่าง เช่น การเกษตรกรรม การปลูกสัตว์ การอุปโภค และบริโภคเป็นต้น และการเลือกอยู่อาศัยในที่สูงก็เพราะจะได้มองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ถนัด เป็นการระวังป้องกันอันตราย นอกจากนี้มนุษย์ยังรู้จักสังเกตเรียนรู้ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้น เช่น ทิศทางของ กระแสลม และน้ำในฤดูกาลต่างๆ พายุฝน น้ำท่วม ความแห้งแล้ง แผ่นดินไหวเป็นต้น ซึ่งมนุษย์ได้บันทึก และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบจนสามารถหาข้อสรุปได้ว่าที่ใดเป็นที่ๆ ปลอดภัย และเหมาะสำหรับการตั้งถิ่นฐานที่สุด โดยไม่ต้องย้ายถิ่นอีกต่อไป (พิสมัย สุภัทรานนท์, 2540 : 1 - 7)

กล่าวกันว่าวิชาฮวงจุ้ย ถือเป็นสุดยอดโหราศาสตร์จีนที่มีมากกว่า 3,000 ปี (Jeffy Webboard, 2545 : 1) ซึ่งแต่เดิมวิชาฮวงจุ้ยมีไว้เพื่อองค์ฮ่องเต้ใช้ในการสร้างเมือง พระราชวังที่ประทับห้องบรรทม หรือใช้เลือกชัยภูมิสำหรับฝังพระศพ ทั้งนี้ เพื่อนำหลักการของฮวงจุ้ยไปใช้เสริมให้เกิดสุขภาพที่ดี มีบารมีอายุยืนนานสำหรับการปกครองประเทศต่อไป วิชาฮวงจุ้ยจึงถือเป็นความลับสวรรค์ การถ่ายทอดวิชาจะถ่ายทอดจากปากต่อปากเฉพาะลูกหลานในวงศ์ตระกูลเท่านั้น การเรียนรู้ของบุคคลภายนอกจึงถือเป็นเรื่องยาก แต่เนื่องจากวิชา ฮวงจุ้ยถือเป็นชุมทรัพย์ที่มีคุณค่า ยิ่งจึงมีการตีความ แปลความหมาย มีการเสริม ประยุกต์เรื่อยมา แม้กระทั่งมีการใช้อุปกรณ์เสริมต่างๆ เช่น ตู้ปลา ลูกคริสตัลบอล น้ำพุ น้ำตก ธนู โคมไฟ ซึ่งศาสตร์โบราณไม่มีสิ่งเหล่านี้ กลายเป็นฮวงจุ้ยประยุกต์ แต่ในปัจจุบันศาสตร์ฮวงจุ้ยดั้งเดิมก็ยังมียุ (สุรัฐพงศ์ สุวรรณรัตน์, 2544 : 42)

ซึ่งรากเหง้าของดวงจ्यूเติบโตมาจากวิถีชีวิตแบบเกษตรกรรมดั้งเดิม ซึ่งเป็นสมัยที่โชคชะตาของมนุษย์ผูกพันอย่างแนบแน่นกับปรากฏการณ์อันสืบเนื่องมาจากดิน ฟ้า และอากาศ (อานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์, 2538 : 15 - 18) เพราะฉะนั้นการเลือกดวงจ्यूที่ดี จะต้องไม่ขัดกับหลักธรรมชาติ และจะต้องมีเข้าใจในเรื่องทิศทางต่างๆ กับสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อทำเลที่ตั้ง อันจะก่อให้เกิดทั้งผลทางบวก และทางลบ ซึ่งการหมุนเวียนของธาตุต่างๆ จะนำมาซึ่งความรุ่งเรืองในกิจการค้า และการอยู่อาศัยอย่างสงบสุข (สุรัฐพงศ์ สุวรรณรัตน์, 2544 : 42) ซึ่งดวงจ्यूเป็นทั้งศาสตร์ และศิลป์ในการเลือกชัยภูมิ ทำเลที่อยู่อาศัย หรือกิจการร้านค้าต่างๆ และการตกแต่งรายละเอียด ภายในมิใช่การคาดเดา หรือการทำนาย แต่เป็นหลักแห่งความกลมกลืนกับกฎธรรมชาติเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับหลักวิทยาศาสตร์อย่างไม่น่าเชื่อ ความรู้ลับของพลังธรรมชาติ สามารถส่งผล กระทบต่อชะตาชีวิต ทั้งความตกต่ำ และความรุ่งเรืองของเราทุกคน ดวงจ्यूที่ดีจึงสามารถส่งเสริม ดวงชะตาให้เจริญรุ่งเรือง และในทางกลับกัน หากดวงจ्यूไม่ดีก็สามารถ ทำให้ดวงชะตาชีวิตตกต่ำลง ได้ ดังนั้น การศึกษาเรียนรู้หลักดวงจ्यूและการนำศาสตร์แขนงนี้มาใช้จึงไม่ใช่เรื่องเสียหาย หรือ งามายแต่อย่างใด กลับจะสร้างปรากฏการณ์แปลกใหม่ให้กับวิถีชีวิต และกิจการ ได้อย่างน่าอัศจรรย์ (หยก ตั้งธนาวัฒน์, 2544 : 5) ซึ่งในปัจจุบัน กระแสความนิยมของศาสตร์ ดวงจ्यूนี้ ทำให้สถาปนิก มัณฑนากร หรือแม้แต่นักพยากรณ์โหราศาสตร์ด้านอื่นๆ ยังต้องหันกลับมาศึกษา หรือเรียนรู้วิชา ดวงจ्यूมากขึ้น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ การโฆษณา โดยเฉพาะในวงการที่เกี่ยวกับบ้าน และที่อยู่อาศัยล้วน แต่มีศาสตร์ ดวงจ्यूเข้าไปเกี่ยวข้อง ทั้งสิ้น (Jeffy Webboard, 2545 : 1)

ผู้ศึกษาจึงขอสรุป และให้ความหมายของดวงจ्यूว่า เป็นศาสตร์แห่งการเลือกทำเล หรือชัยภูมิในการตั้งบ้านเรือน สำนักงาน และหลุมศพของบรรพบุรุษให้ถูกต้องตามทิศทางอันเป็น สิริมงคล และสอดคล้องกับความสมดุลของธรรมชาติ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของผู้เป็นเจ้าของ

2.3.2 ทฤษฎีดวงจ्यू

ดวงจ्यू เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการผสมผสานของหยิน และหยาง หยิน คือความมืด หยางคือ ความสว่าง หรือจะเปรียบได้ว่าหยิน และหยางเป็นของคู่กัน เช่น ความมืด กับความสว่าง ดำ กับขาว มีส่วนได้ กับส่วนเสีย มีดีกับไม่ดี มีทุกข์ กับมีสุข เป็นต้น ผู้ศึกษาดวงจ्यूจึงจะต้องรู้และ เข้าใจในเรื่องหยิน และหยางซึ่งก่อให้เกิดการหมุนเวียนของธาตุทั้ง 5 คือ ดิน ทอง น้ำ ไม้ และไฟ ทุกธาตุเข้ามาสัมพันธ์กันทั้งทางด้านบวก และทางด้านลบเสมอ การเข้าใจ และนำศาสตร์แขนงนี้มา ผสมผสานเพื่อให้เกิดการ ไหลเวียนของธาตุทั้ง 5 ซึ่งแต่ละธาตุมีที่มา และที่ไปเสมอ เช่น การกำเนิด ของธาตุ ดินกำเนิดทอง ทองกำเนิดน้ำ น้ำกำเนิดไม้ ไม้กำเนิดไฟ และไฟกำเนิดดิน ซึ่งในแนวคิดนี้ คือ หยาง ซึ่งเป็น ความสว่าง ความรุ่งโรจน์ และความดีงาม แต่ในธาตุทั้ง 5 นี้ ยังพิฆาตกัน เช่น ดิน พิฆาตน้ำ น้ำพิฆาตไฟ ไฟพิฆาตทอง ทองพิฆาตไม้ และ ไม้พิฆาตดิน เป็นวัฏจักรของธาตุที่หักล้าง

กัน ซึ่งส่วนนี้เป็นหยิน พลังของธรรมชาติต้องก่อเกิดความสมดุลต่อการหมุนเวียนของธาตุทั้งหมด และต้องเอื้อ และอุปถัมภ์กัน จึงถือว่าการเลือกภูมิทัศน์ และสภาวะแวดล้อมเป็นศาสตร์ที่สามารถใช้หลักของวิทยาศาสตร์เข้ามาสนับสนุน และอธิบายได้ (พิสมัย สุภัทรานนท์, 2540 : 23)

2.3.3 หลักวงจ้ยทั่วไป

ตามหลักวิชาวงจ้ย จะต้องมียน้ำ และภูเขาเป็นส่วนประกอบ ในสมัยโบราณน้ำ และภูเขาถือเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตเนื่องจากที่ใดมีน้ำก็จะสามารถทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และนำมาใช้ในการอุปโภค และบริโภคได้ ส่วนภูเขาจะมีประโยชน์ในการป้องกันลมพายุได้ โดยจีนเชื่อว่าน้ำ และภูเขามีกษณะแห่งความสมดุลทางธรรมชาติ หรือไม่

2.3.4 น้ำตามหลักวงจ้ย

ถ้าด้านหน้ามีน้ำสกลใสสวยงาม ทรัพย์สินเงินทองจะเพิ่มมากขึ้น ด้านหน้าหันไปหาพื้นที่สกลใสสวยงามจะร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง คำโบราณกล่าวไว้ว่า “ภูเขาควบคุมสมาชิกในครอบครัว น้ำควบคุมทรัพย์สินเงินทอง” ในสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์ของวงจ้ย ผู้หวังอยากจะทำร่ำรวยโดยมากจะเริ่มลงมือจากการสังเกตน้ำโดยทั่วไปตำราเกี่ยวกับน้ำจะแบ่งแม่น้ำลำคลองออกเป็น 5 ลักษณะ (ม.อิงอรณ, 2553 : 103-104) คือ

2.3.4.1 น้ำลักษณะทองคือ น้ำที่ลักษณะวงกลม หรือลักษณะกลม คือการโอบกอด น้ำลักษณะนี้เป็นลางบอกเหตุว่าเจ้าจะร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง

2.3.4.2 น้ำลักษณะไม้คือ น้ำที่คล้ายกับเส้นขวางเส้นหนึ่งผ่านด้านหน้า น้ำลักษณะที่ดีคือลางบอกเหตุว่าทรัพย์สินเงินทองไม่ขุ่นนวล

2.3.4.3 น้ำลักษณะลูกคลื่น บ่งบอกถึงความร่ำรวยเงินทอง

2.3.4.4 น้ำลักษณะไฟคือ น้ำลักษณะสามเหลี่ยม น้ำลักษณะนี้บอกถึงจะเสียเงินทองโดยคาดไม่ถึง

2.3.4.5 น้ำลักษณะดินคือ น้ำลักษณะสี่เหลี่ยมรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาวไปจัดอยู่ใน ลักษณะไม้) แต่ถ้าหากรูปครึ่งสี่เหลี่ยมหรือรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าคล้ายกับการโอบกอดจะเป็นสิริมงคล

2.3.5 น้ำสิริมงคล

น้ำที่เป็นสิริมงคลจะนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรือง และทรัพย์สินเงินทองที่มั่งคั่ง ซึ่ง ม.อิงอรณ (2553 : 103 - 104) ได้จำแนกน้ำที่เป็นสิริมงคลดังต่อไปนี้

2.3.5.1 น้ำใสสะอาด น้ำสงบเงียบ หมายถึงการได้มาทรัพย์สินเงินทองด้วยความถูกต้อง

2.3.5.2 น้ำที่เย็นสบาย และสดชื่น คือลางบอกเหตุว่าทรัพย์สินเงินทองจะเพิ่มขึ้น และจะมีโชคลาภ

2.3.5.3 น้ำไหลสงบเงียบหรือเสียงเบา มีจังหวะ คือลางบอกเหตุถึงการที่จะสามารถหาเงินทองได้อย่าง สะดวกสบาย

2.3.5.4 น้ำมีความเมตตาปราณีคือ น้ำไหลวนเป็นรูปวงกลม

2.3.6 น้ำอัปมงคล

น้ำอัปมงคล หมายถึง น้ำที่นำมาซึ่งเหตุให้เสียทรัพย์ หรือความเสื่อมทั้งหลาย ซึ่ง ม.อึ้งอรุณ (2553 : 105 - 106) ได้จำแนกน้ำที่เป็นอัปมงคลมงคลดังต่อไปนี้

2.3.6.1 น้ำขุ่น และสกปรก คือลางบอกเหตุว่าจะเสียทรัพย์ หรือหาเงินทองด้วยวิธีการที่ผิดกฎหมาย

2.3.6.2 น้ำที่มีกลิ่นเหม็นคาว (น้ำเหม็นคาว) คือลางบอกเหตุว่าจะเกิดเจ็บป่วย ทรัพย์สินเงินทองไม่ขุมนม

2.3.6.3 น้ำไหลเสียงก้อง (น้ำคำราม) เสียงน้ำไหลดังเกินไป นอกจากเป็นลางบอกเหตุว่าจะเสียทรัพย์ บ่อยๆ แล้ว ยังเป็นลางบอกเหตุว่า บ้านพักอาศัยไม่มีความสงบสุข

2.3.6.4 น้ำไหลรูปสามเหลี่ยม (น้ำไร้ความเมตตาปราณี) คือลางบอกเหตุว่า ทรัพย์สินเงินทองจะลดน้อยลง

2.3.7 ภูเขาตามหลักฮวงจุ้ย

ม.อึ้งอรุณ (2553 : 110 - 111) กล่าวว่า ตามหลักฮวงจุ้ยด้านหลังของบ้านจะต้องมีภูเขา จึงจะมีอำนาจวาสนา ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะของภูเขาได้เป็น 5 ประเภทดังนี้

2.3.7.1 ภูเขาลักษณะทองคือ ภูเขาจะกลม คล้ายกับรูปครึ่งวงกลม

2.3.7.2 ภูเขาลักษณะไม้คือ ภูเขาจะสูง ผอม

2.3.7.3 ภูเขาลักษณะน้ำคือ ภูเขาสามลูกขึ้นไปติดต่อกัน มองไกลๆ จะคล้ายกับลูกคลื่น และคล้ายกับรูป ครึ่งวงกลมหลายรูปเรียงกัน

2.3.7.4 ภูเขาลักษณะไฟคือ ภูเขาที่มียอดเขาแหลมมาก

2.3.7.5 ภูเขาลักษณะดินคือ ภูเขาที่มียอดราบเรียบกว่าเป็นเป็นแนวขวางกว่า

ในตำราฮวงจุ้ยถือว่าภูเขาลักษณะทอง ภูเขาลักษณะไม้ ภูเขาลักษณะน้ำ ลักษณะดิน คือ ภูเขาที่เป็นสิริมงคล ส่วนภูเขาที่มีลักษณะไฟ คือภูเขาอัปมงคลแต่สภาพแวดล้อมของเมืองไทย ภูเขาซึ่งตรงตามลักษณะข้างต้นมีไม่มาก ดังนั้นจึงไม่ต้องเน้นลักษณะภูเขามาก การเลือกซื้อที่ดินควรให้ด้านหลังของที่ดินมีภูเขา ซึ่งก็คือภูเขาหนูนหลังนั่นเอง การมีภูเขาหนูนหลังจะมีข้อดีดังนี้

- (1) ตนเองจะมีอำนาจได้ง่าย
- (2) ผู้อื่นจะยอมรับความคิดของตนเองได้ง่าย
- (3) จะได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา

2.3.8 มังกรเขียวและพยัคฆ์ขาว

มังกรเขียว และพยัคฆ์ขาว คือภูเขาด้านซ้าย และด้านขวา มีหน้าที่ปกป้องรักษาซึ่งพื้นที่ๆ ดีที่สุดนอกจากจะต้องมีด้านหน้าคือน้ำ และด้านหลังอิงภูเขาแล้ว ด้านซ้าย และด้านขวาจะต้องมีแต่ภูเขา แต่ภูเขาแห่งนี้จะต้องเตี้ย และเล็กกว่าภูเขาหนุหลัง ในตำราฮวงจุ้ยถือว่า มังกรเขียวอยู่ด้านซ้าย และพยัคฆ์ขาวอยู่ด้านขวา ซึ่งมังกรจะต้องแข็งแรงกว่าพยัคฆ์ สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท (ม.อิงอรุณ, 2553 : 114) ดังต่อไปนี้

2.3.8.1 มังกรพยัคฆ์แก้ว

2.3.8.2 มังกรยาวพยัคฆ์สั้น

2.3.8.3 มังกรไกล่ พยัคฆ์ไกล่ ภูเขาเล็ก หรือตึกรามบ้านช่องที่อยู่ด้านซ้ายของตึกไกล่ชิดกับตนเอง มากกว่า และภูเขาเล็ก หรือตึกรามบ้านช่องที่อยู่ด้านขวา ของตึกอยู่ห่างจากตนเองมากกว่า

2.3.8.4 มังกรแข็งแรง พยัคฆ์อ่อนแอ ด้านซ้ายของตึกมีภูเขาเล็ก หรือตึกรามบ้านบังมากเป็นพิเศษ และ ด้านขวาของตึกมีภูเขาเล็ก หรือตึกรามบ้านช่องน้อยมาก

หลักฮวงจุ้ยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ถือว่ามีความสำคัญมาก และเป็นหลักใหญ่ที่ซินแสมักจะให้คำแนะนำในการเลือกทำเลปลูกสร้างบ้านเรือน และอาคารสำนักงาน แต่ทำเลดังกล่าวก็ไม่ใช่ว่าหาง่าย ถึงแม้จะมีอยู่ไม่น้อย แต่ก็มีความแพง ในปัจจุบันจึงมีการปรับฮวงจุ้ยให้สอดคล้องกับหลักดังกล่าวเรียกว่า ฮวงจุ้ยแบบประยุกต์ โดยได้นำมาใช้ในภาคธุรกิจก่อน และต่อมาได้มีการนำมาใช้ในภาคราชการ

2.3.9 ฮวงจุ้ยกับราชการ

ม.อิงอรุณ (2553 : 11 - 14) ได้ให้วิธีการตรวจสอบ 4 ประการก่อนการมีบ้าน หรือก่อนย้ายเข้าบ้านใหม่สำหรับผู้ประกอบอาชีพรับราชการ รวมทั้งการที่จะมีบ้าน หรือห้องพักหลังใหม่ ซึ่งมีสิ่งที่พึงสังวรอยู่ 4 ประการ ก่อนการย้ายเข้าบ้าน หรือห้องพักแห่งใหม่ คือ

2.3.9.1 อย่าแขวนโป๊ยช่วยตามอำเภอใจถึงแม้ว่าประโยชน์ของโป๊ยช่วยจะมีอยู่มากมาย โดยเฉพาะสามารถต่อต้านสิ่งชั่วร้าย หากจำเป็นจะต้องแขวนโป๊ยช่วย จะต้องไปขอคำชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญด้านฮวงจุ้ย และกระทำในฤกษ์ยามที่ดีงาม มิเช่นนั้นแล้วประโยชน์ที่พึงได้จากโป๊ยช่วยจะก่อให้เกิดผลในทางตรงกันข้าม

2.3.9.2 การแขวนแผ่นป้ายเทพเจ้า ก่อนการแขวนแผ่นป้ายเทพเจ้าจะต้องนำแผ่นป้าย ไปให้ชินแสเบิกเนตรก่อนจึงจะเกิดผล ถ้าหากไปหาซื้อมาแล้วนำมาแขวนเองตามใจชอบปราศจากการตรวจสอบถึงฤกษ์ยามดีแล้ว มิเพียงแต่ไม่บังเกิดผลดี แต่อาจทำให้ได้รับผลในทางตรงกันข้ามได้

2.3.9.3 การแขวนแผ่นป้ายด้านสิ่งชั่วร้ายนั้น (ไม่ว่าจะเป็นโป๊ช่วย หรือไม่กี่ตาม) กระจกบนแผ่นป้ายนั้นๆ จะต้องบูมเข้า ถ้าหากเป็นกระจก พื้นผิวราบก็จะไม่บังเกิดผลทั้ง 3 กรณีข้างต้น ถ้าหากบาน หรือห้องพักนั้นมีเจ้าของ หรือผู้ซื้อที่พำนักอยู่มาก่อนหน้านี้ ซึ่งได้แขวนแผ่นป้ายด้านสิ่งชั่วร้ายต่างๆ มาก่อนหน้านั้นแล้ว ควร ถือโอกาสตรวจสอบและกระทำการให้ถูกต้อง

2.3.9.4 อย่าย้ายเข้าบ้านหรือห้องพักใหม่ ในขณะที่ภรรยากำลังตั้งครรภ์ ข้อห้ามประการนี้เป็นข้อห้ามซึ่งคนส่วนมากทราบกันดีว่า ห้ามย้ายบ้านขณะภรรยาตั้งครรภ์ แม้แต่การเคลื่อนย้ายเครื่องใช้ชิ้นใหญ่ ภายในบ้านก็ห้ามเด็ดขาด แม้กระทั่งการซ่อมแซมบ้านก็ไม่เหมาะที่จะกระทำ

2.3.10 การจัดสิ่งแวดล้อมตามหลักฮวงจุ้ย

2.3.10.1 การจัดสิ่งแวดล้อมภายนอกบ้าน

ม.อึ้งอรุณ (2553 : 17 - 26) ได้ให้วิธีการวิเคราะห์ภูมิทัศน์ภายนอกบ้าน หรือห้องพักว่า ควรตรวจสอบสิริมงคล และอัปมงคล 14 ประการ (1 สิริมงคล 13 อัปมงคล) อันจะมีผลกระทบต่อความมีวาสนา บารมี และอำนาจในการปกครอง สิ่งเหล่านี้ยังส่งผลกระทบถึงการได้รับความเมตตาปราณีจากผู้บังคับบัญชา รวมทั้งการพัฒนาเลื่อนขั้นที่ราบรื่นไปตามสายงานที่สมัคร และก้าวหน้าตามอายุราชการ มีวิธีการดังต่อไปนี้

1) บ้าน หรือห้องพักซึ่งทางด้านทิศใต้ของตัวบ้าน หรือห้องพักเป็นที่ว่าง โลง มีอากาศและลมพัดผ่านแสงแดดส่องถึง สามารถมองเห็น หรือลงไปเดินสัมผัสได้ นับเป็นสิริมงคล ผู้พักอาศัยจะได้รับผลที่ดี จะมีแต่ความสุขความเจริญอาชีพการงานก้าวหน้า ผู้บังคับบัญชามีเมตตา ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ความเคารพยำเกรง (สิริมงคล)

2) บ้าน หรือห้องพักที่เผชิญกับทางสามแพร่ง ตามตำราฮวงจุ้ยถือว่าปากทางสามแพร่ง คือสิ่งชั่วร้ายที่สุด ควรหลีกเลี่ยง หากฝ่าฝืนจะพบแต่ภัยพิบัติไม่มีความเจริญก้าวหน้า ทำอะไรก็จะไม่เจริญรุ่งเรือง ผู้บังคับบัญชาไม่พึงพอใจ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่มีความกระตือรือร้น มีโอกาสพลัดหลังถูกสอบสวน การเลื่อนขั้นสะดุดหรือร้ายแรงถึงถูกพักราชการได้ (อัปมงคล)

3) บ้าน หรือห้องพักไม่ควรอยู่ใกล้ หรือติดกับโรงพยาบาล หรือสถานตำรวจ และเมรุประกอบพิธีฌาปนกิจ เพราะจะพบเห็นแต่สิ่งไม่ดี ทำให้กระทบต่อสุขภาพจิตของคน

ที่พักอาศัยอยู่ในบ้าน หรือห้องพักดังกล่าว นานวันเข้าอาจเป็น โรคประสาทอ่อน หรืออาจเจ็บไข้ได้ป่วยบ่อยๆ ก็เป็นไปได้ สำหรับผู้ประกอบการเป็นข้าราชการ สิ่งไม่ดีจากสถานที่ดังกล่าวอาจแผ่เข้ามาสั่งสม ทั้งความอ่อนแอ และพฤติกรรมก้าวร้าว จนส่งผลกระทบไปถึงเวลาปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกับประชาชนทั่วไป (อัปมงคล)

4) ผู้จะเข้าอยู่อาศัยจะต้องวิเคราะห์ดูว่าบ้าน หรือห้องพักหลังนั้น สร้างอยู่ข้างสะพานลอย หรือไม่ เพราะสถานที่ข้างสะพานลอยไม่เหมาะที่จะก่อสร้างเป็นที่พักอาศัยบ้าน หรือห้องพัก เนื่องจากจะมีเสียงรบกวนไม่หยุด และเกิดการสั่นสะเทือนในระยะยาว อันจะทำให้ผู้ที่พักอาศัยเกิดเป็น โรคประสาทอ่อน ได้ง่าย ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงที่จะอยู่อาศัยในบ้าน หรือห้องพักข้างสะพานลอย (อัปมงคล)

5) หากจะดำเนินการก่อสร้างบ้าน หรือตึกในลักษณะที่สูงและโคดเดี่ยว ตระหง่านขึ้นท่ามกลางบ้านเรือนแวดล้อมใกล้เคียง ไม่เป็นสิริมงคลจะทำให้ผู้พักอาศัยรู้สึกโคดเดี่ยว อาจส่งผลให้ท่านไร้ญาติขาดมิตรขาดผู้อุปถัมภ์ค้ำชู โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านประกอบอาชีพข้าราชการ อาจถูกห่างเหินจากเพื่อนร่วมงานรอบข้าง (อัปมงคล)

6) หากบริเวณหน้าบ้านมีบ่อน้ำแห้งขอด จะถือว่าไม่เป็นสิริมงคล ควรถมทิ้งมิเช่นนั้นจิตใจของผู้คนในครอบครัวจะไม่สงบสุข ทั้งยังอาจส่งผลให้ผู้พักอาศัยอยู่เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่ายอีกด้วย (อัปมงคล)

7) ต้องวิเคราะห์ดูว่าบริเวณรอบๆ ตัวบ้าน ไม่ควรที่จะปล่อยให้มีความรกบ่อซึ่งมีน้ำสกปรกแช่ขังอยู่ เพราะนอกจากจะส่งผลไม่ดีแก่เด็ก และคนชราในบ้านแล้วยังจะทำให้เจ้าของบ้านสูญเสียทรัพย์สินเงินทอง ท่านผู้ประกอบการอาจมีคติความได้ (อัปมงคล)

8) หากมีสะพานเล็กพุงชนประตูบ้านหลังใด จะทำให้เจ้าของบ้านหลังนั้นเสียทรัพย์บ่อยๆ นับเป็นอัปมงคล เมื่อต้องเจอกับสภาพเช่นนี้ หากไม่สามารถย้ายสะพานเล็กนั้นไปไว้ที่อื่นได้ ก็จำเป็นต้องเปลี่ยนย้ายประตูบ้านไปไว้เสียที่อื่น อย่าปล่อยตำแหน่งไว้ให้ตรงกับสะพานเล็ก หากไม่เปลี่ยนแปลงแล้วท่านจะทำให้เสียทรัพย์ตลอดเวลา (อัปมงคล)

9) อย่าปล่อยให้หน้าบ้านหรือห้องพัก เป็นสถานที่สกปรกกองขยะ และถ้าหากมีใครเอาขยะมาทิ้งหน้าบ้านหรือหน้าห้องพัก จากนั้นคนข้างบ้าน หรือข้างห้องคนอื่นๆ ก็พลอยเอาขยะมาทิ้ง จนทำให้หน้าบ้าน หรือหน้าห้องกลายเป็นที่เหม็นๆ เป็นอัปมงคลอย่างยิ่ง คนที่อยู่ในครอบครัวจะอับโชค ซ้ำยังเกิดโรคภัยไข้เจ็บ ในกรณีที่จะย้ายเข้าบ้าน หรือห้องพักแห่งใหม่ และเจอกับสภาพการณ์เช่นนั้นต้องจัดกองขยะนั้น ไปให้หมดสิ้นเสียก่อน (อัปมงคล)

10) ถ้าใกล้บ้านพักมีลำคลองเล็กๆ หรือท่อระบายน้ำเสีย โดยถ้าข้างบนมีสะพานเล็กๆ ไม่ว่าจะเป็นสะพานไม้หรือสะพานซีเมนต์ ซึ่งพุ่งตรงมาจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือ

ต้องหลีกเลี่ยงการพักอาศัยในบ้านหลังนี้ ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ จะพบกับอุปสรรคในหน้าที่การงานอย่างร้ายแรงหรือจะต้องสูญเสียทรัพย์สินเงินทองจนหมด และจะทำให้เสียสุขภาพอีกด้วย (อัปมงคล)

11) บ้านที่มีท่อระบายน้ำล้อมรอบไม่เป็นมงคล ส่งผลให้คนในบ้านเจ็บไข้ได้ป่วยบ่อยๆ ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ อาจเกิดเรื่องราวมีการฟ้องร้องเมื่อพบกับสภาพเช่นนี้ ควรหาสถานที่พักอาศัยแห่งอื่น เพราะสภาพเช่นนี้แก้ไขได้ยาก (อัปมงคล)

12) การปลูกบ้านตรงทางน้ำในลำคลองไหลออกไม่เป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง ท่านผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ จะไม่มีทางเจริญรุ่งเรือง จะขัดสนเงินทองเงินหามาได้เท่าไร ก็ไม่สามารถเก็บสะสมเอาไว้ได้ ยิ่งไปกว่านั้นคนในครอบครัวอาจเกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต (อัปมงคล)

13) ถ้าหากหน้าบ้านหลังใดมีร่องระบายน้ำหรือคูคลองไม่เป็นสิริมงคลเจ้าของบ้านมีแต่เสียทรัพย์ และ อัปโชคท่านผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ ร่างกายจะไม่แข็งแรงอาจต้องเกษียณราชการก่อนกำหนดก็ได้ (อัปมงคล)

14) แสงสะท้อนจากสระว้ายน้ำส่องตรงเข้าไปในบ้านพักไม่เป็นมงคล ถ้าหากแสงสะท้อนนั้นส่องตรงไปยังห้องนอน หรือห้องอ่านหนังสือ ไม่ใช่อ่างล้างมือ วิธีแก้ไขที่ง่ายที่สุดคือให้ใช้ผ้ามาปิดบังแสงสะท้อนนั้นเสีย (อัปมงคล)

2.3.10.2 ถนนสิริมงคล และอัปมงคล

ถนนมีความสำคัญทางฮวงจุ้ยต่อบ้านหรือห้องพัก หลังจากการวิเคราะห์ภูมิทัศน์ภายนอกบ้านเสร็จสิ้นลงแล้ว ในที่นี้จะยกตัวอย่าง 6 ประการเกี่ยวกับถนนซึ่งมีความสำคัญต่อผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ โดยแยกแยะออกเป็น 2 สิริมงคล และ 4 อัปมงคล (ม.อึ้งอรุณ, 2553 : 29 - 33) ดังนี้คือ

1) หากทิศตะวันตกของบ้าน หรือห้องพักมีถนนผ่าน คือ ปราภฏการณ์ที่ดี และเป็นสิริมงคลยิ่ง เจ้าของบ้านซึ่งประกอบอาชีพข้าราชการ จะมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งรวดเร็วกว่าปกติ อีกทั้งจะเจริญรุ่งเรืองเงินทองไหลมาเทมาไม่ว่าจะคิดจะกระทำการสิ่งใดก็ได้สมดั่งใจปรารถนา (สิริมงคล)

2) ถนนที่ผ่านหน้าบ้าน หรือห้องพักที่คดเคี้ยวบ้าง ไม่พุ่งเป็นทางตรง จึงเป็นสิริมงคล จิตใจย่อมสงบไม่ตึงเครียด มีความสบายใจ ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ จึงทำงานด้วยความสุขุมรอบคอบเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนร่วมงาน และประชาชนรอบข้าง ก้าวหน้าด้วยดีตามลำดับ อีกทั้งร่ำรวยมีเงินมีทอง (สิริมงคล)

3) บ้านหรือห้องพักซึ่งอยู่ท้ายถนนไม่เป็นมงคลยิ่ง ผู้พักอาศัยจะทะเลาะวิวาทกัน จิตใจจะร้อนรนไม่เป็นสุข ครอบครัวไม่สงบ ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ อาจเกิดเรื่องวุ่นวายถึงขั้นขึ้นโรงขึ้นศาลได้ง่าย (อัปมงคล)

4) หน้าบ้าน หรือหน้าห้องพักมีถนนรูปโค้งคล้ายกับคันธนูผ่าน ไม่เป็นมงคล ผู้พักอาศัยจะเกิดการเจ็บป่วยอยู่เสมอ ผู้เป็นข้าราชการ จะไม่มีความสุขกับการทำงาน จิตใจไม่สงบ ขาดสมาธิ และความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน(อัปมงคล)

5) ถนนสองเส้นตัดกันเชื่อมโยงกันแล้วคล้ายกับลูกธนูอยู่บนสายธนู พร้อมทั้งยิงทันที ถึงแม้ว่าจะยังไม่ตรงบ้าน หรือห้องพัก แต่ก็เฉียดบ้านหรือห้องพักไป ลักษณะเช่นนี้ไม่เป็นสิริมงคลต่อผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ เจ้าของบ้านจะเจ็บไข้ได้ป่วย และสูญเสียทรัพย์สินเงินทอง (อัปมงคล)

6) ถนนสองสายตัดสลับคล้ายกับลูกธนูพุ่งเข้าในบ้าน ลักษณะเช่นนี้นับเป็นอัปมงคลอย่างยิ่งครอบครัวของผู้เป็นข้าราชการ ที่พักอาศัยอยู่ในบ้านหรือห้องพักลักษณะเช่นนี้ จะต้องเจ็บไข้ได้ป่วยอยู่เนืองๆ ครอบครัวไม่สงบสุข ชีวิตการงานอับเฉาหยุดนิ่ง อาจมีเรื่องร้ายแรงเกิดขึ้นถึงชีวิต (อัปมงคล)

2.3.10.3 กำแพงล้อมรอบบ้าน

เมื่อตรวจสอบดวงชัยทั้งภูมิทัศน์ภายนอก และถนนที่ผ่านเรียบร้อยแล้ว จึงดูแนวเขตบริเวณของพื้นที่คือ กำแพงรอบบ้านโดยมีข้อห้ามให้หลีกเลี่ยงอัปมงคล 4 ประการในการก่อสร้างหรือต่อเติมกำแพง (ม.อิงอรณ, 2553 : 35 - 38) ดังต่อไปนี้

1) กำแพงล้อมบ้านนั้นไม่ควรก่อสร้าง หรือต่อเติมให้สูงเกินไป หากมีเหล็กกั้น หรือเหล็กแหลมเหนือแนวขอบกำแพงขึ้นไป จะทำให้คล้ายกับคุก ผู้อยู่อาศัยหลังแนวกำแพงเปรียบเสมือนคนอยู่ในคุก และจะต้องอยู่ไม่เป็นสุขอีกทั้งไม่เป็นสิริมงคล ถ้าหากท่านผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ จะมีความอึดอัดในการทำงาน ไม่ก้าวหน้า อาจทำงานผิดพลาดจนถึงขั้นถูกปลดออก หรือถึงขั้นถูกจองจำได้ (อัปมงคล)

2) หากก่อสร้างกำแพงล้อมรอบบ้านเป็นรูปสามเหลี่ยม คือข้อต้องห้ามตามตำราของ ดวงชัย เพราะจะทำให้ผู้คนในครอบครัวไม่มีความสุข มีจิตใจถึงเครียดทั้งวัน ท่านผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ อาจประสบวิกฤตร้ายแรงจนสิ้นทางออกถึงขั้นคิดจะฆ่าตัวตายได้ (อัปมงคล)

3) การสร้างกำแพงล้อมบ้านนั้นจำเป็นต้องสร้างให้เสมอกันทั้งสี่ด้านอย่าให้มีด้านหนึ่งสูง แต่อีกด้านหนึ่งต่ำ หรือด้านหนึ่งใหญ่ แต่อีกด้านหนึ่งเล็ก หรืออีกด้านหนึ่งกว้าง แต่อีกด้านหนึ่งแคบ การกระทำเช่นนี้มีเพียงแต่ไม่สวยงามเท่านั้น แต่ยังไม่ถูกต้องตามหลักฮวง

จួយอีกด้วย ผู้เป็นเจ้าของบ้านจะมีโรคมก หรือสามีภรรยาจะไม่สามัคคีปรองดองกัน ครอบครัวอาจแตกแยกได้ (อัปมงคล)

4) ไม่ควรสร้างกำแพงล้อมบ้านติดกับตัวบ้านจนชิดเกินไปคือ ห่างกันไม่ถึงสองฟุต ลักษณะเช่นนี้นอกจากจะไม่เป็นมงคลแล้วผู้พักอาศัยในบ้าน หรือห้องพักนี้ จะกระวนกระวายไม่สบายใจทั้งวัน สำหรับผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ จะปฏิบัติหน้าที่การงานอะไรก็เกิดความพะวงอยู่ในใจทำให้การปฏิบัติงานไม่มีความราบรื่น เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าในอาชีพของตน (อัปมงคล)

2.3.10.4 ดันไม้สิริมงคล และอัปมงคล

คนไทยกับดันไม้มีความใกล้ชิดคุ้นเคย และผูกพันกันมาแต่ครั้งโบราณกาล ตามตำราฮวงจุ้ยนั้นได้กล่าวถึงอิทธิพลของดันไม้ที่มีต่อที่พักอาศัย และห้องพักของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ ซึ่งแบ่งเป็น 5 สิริมงคล และ 11 อัปมงคล (ม.อิงอร, 2553 : 41 - 53) ดังต่อไปนี้

1) หากปลูกดันไม้ไว้ทางทิศตะวันตกของบ้าน หรือห้องพักถือว่าเป็นสิริมงคล คล้ายกับมีเทพเจ้ามาปกปักรักษาบ้าน หรือห้องพักผู้คนที่พักอาศัยในสถานที่แห่งนี้จะอยู่เย็นเป็นสุข แคล้วคลาดจากภัยอันตรายใดๆ ทั้งปวง (สิริมงคล)

2) หากปลูกดันสนในลานบ้านจะเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง เพราะดันสนไม่กลัวลม ทนต่อความหนาวเย็น คล้ายกับมนุษย์มีจิตใจต่อสู้เพื่อความก้าวหน้าสามารถสงบนิ่งยามเผชิญกับแสงแดดแผดเผา และความร้อนระอุ หากในลานบ้านมีดันสนอยู่ด้านตะวันตกของบ้านจะเป็นสิริมงคลยิ่งขึ้น (สิริมงคล)

3) หากภายในรั้วบ้านของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ ยังมีที่ว่างอีกมาก และมีความรู้สึกวังว้างเกินไปไม่มีความสุขก็สามารถปลูกดันไม้ใหญ่ภายในบ้านเพื่อต่อต้านสิ่งชั่วร้ายและเพื่อนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่เจ้าของบ้านได้ (สิริมงคล)

4) การปลูกดันไม้รอบบ้าน จะทำให้เจ้าของอยู่เย็นเป็นสุข และร่ำรวยเงินทอง ไม่ว่าจะเป็นบ้านเก่าหรือบ้านใหม่ ถ้าหากรอบๆ ตัวบ้านมีดันไม้เขียวชอุ่มจะเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง หากผู้อยู่อาศัยเป็นข้าราชการ จะทำให้ครอบครัวเบื้องหลังมีความอบอุ่น ไม่ลำบากขัดสนสามารถจะทำให้ทุ่มเทกับการทำงานในหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องห่วงหน้าพะวงหลัง ทำให้ก้าวหน้าในการทำงานด้วยดีเป็นลำดับ และการปลูกดันไม้ในบ้านควรปลูกให้มากและถึงจะถูกต้องตามตำรา (สิริมงคล)

5) หากมีสิ่งชั่วร้ายซึ่งพุ่งมาจากบ้านข้างเคียงมาสู่บ้าน หรือห้องพักของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ เช่น มุมแหลมของบ้านฝ่ายตรงข้ามพุ่งมา คล้ายกับลูกศรจะปักอก จะทำให้เกิดความไม่สบายใจ เมื่อพบเหตุการณ์เช่นนี้ ควรปลุกต้นไม้ หรือวางกระดางต้นไม้เพื่อด้านมุมแหลมของฝ่ายตรงข้ามได้ (สิริมงคล)

6) เมื่อเห็นผู้อื่นปลุกต้นไม้ในสวนแล้วอยู่เป็นสุข และร่ำรวย หรือทราบมาว่าข้าราชการจะแนะนำให้ปลุกต้นไม้ภายในสวน แต่ที่จริงแล้วการปลุกต้นไม้ในสวนไม่ก่อให้เกิดผลดีใดๆ แล้ว ยังไม่เป็นสิริมงคล (อัปมงคล)

7) หากต้องการจะปลุกต้นไม้ภายในบริเวณรอบๆ บ้านต้องเลือกปลุกต้นไม้ที่แข็งแรง ใบไม่ร่วงง่าย และกิ่งก้านไม่แห้งเหี่ยวง่าย มิเช่นนั้นจะกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานของเจ้าของบ้าน (อัปมงคล)

8) หากใกล้บ้านมีต้นไม้ใหญ่ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตาม ถ้ามีใบไม้แห้งปลิวลงบริเวณบ้านมากเกินไป จะเกิดผลกระทบที่ไม่ดี โดยเฉพาะกับคนชราในบ้าน หรืออาจทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ต้องหมั่นเก็บกวาดอย่าให้มีใบไม้เหลืออยู่ในบ้านนานเกินไป (อัปมงคล)

9) ถ้าหน้าบ้าน มีต้นไม้ขนาดใหญ่ หรือเสาไฟฟ้าตั้งอยู่ตรงกับประตูบ้านในแนวมุมฉาก นับเป็นอัปมงคล จะกระทบต่อหน้าที่การงาน จะขัดขวางการเลื่อนตำแหน่ง นอกจากนั้นยังทำให้สุขภาพร่างกายของคนในครอบครัวไม่ดี ทำให้เจ็บไข้ได้ป่วยบ่อย (อัปมงคล)

10) หากผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ ชอบต้นไม้ใบหนาเป็นพิเศษแต่ไม่ยั้งดูแลรักษาปล่อยให้หญ้าขึ้นหน้าบ้านเป็นพุ่มรก สกปรก จะกระทบต่อโชคลาภของคนในบ้านเพราะฉะนั้น ผู้ที่หน้าบ้านมีสนามหญ้าจะต้องดูแลรักษาสนามหญ้าให้เรียบร้อยมีเขื่อนกั้นที่แยกที่มีโชคลาภ (อัปมงคล)

11) ห้ามปลูกเถาวัลย์เกาะเลื้อยรอบๆ กำแพงบ้านพัก หรือบนคาตฟ้าห้องพัก ซึ่งเถาวัลย์ที่พันรอบๆ กำแพงล้อมบ้านก็คล้ายกับเจ้าของบ้านถูกพัน รััดในทุกเรื่อง สำหรับผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ ซึ่งเป็นเจ้าของบ้าน หากปล่อยให้เกิดสภาพการณ์เช่นนี้ จะทำให้การทำงานมีอุปสรรค และยังอาจมีการฟ้องร้องเรื่องการปฏิบัติงานได้ง่าย (อัปมงคล)

12) ควรตรวจสอบรอบๆ บ้านหรือห้องพักทั้งด้านหน้า ด้านหลัง ด้านขวา และด้านซ้าย ไม่ให้ต้นไม้ในพื้นที่ของบ้านท่านมีเถาวัลย์พันรัด ถ้าหากมีต้องรีบขจัดทิ้ง มิเช่นนั้นคนในบ้านจะทะเลาะวิวาทกันไม่หยุด ร้ายแรงกว่านั้นก็อาจเกิดการวิวาทกับเพื่อนบ้าน ขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานได้ (อัปมงคล)

13) ไม่ควรปลูกต้นหลิวไว้หน้าบ้านเนื่องจากจะกระทบต่อโชคลาภ และหน้าที่การงานแล้ว ยังทำให้อัปโชค จิตใจไม่เบิกบานหน้านี้ควั้ขมวดทั้งวัน (อัปมงคล)

14) หากต้นไม้ใหญ่ทอดยอดทอดใบคลุมหลังคาบ้านหรือห้องพัก หรือ ต้นไม้ใหญ่จากบ้านเรือนข้างเคียงรุกล้ำเข้ามาในขอบเขตบ้านของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ ไม่เป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง ควรหาทางแก้ไข (อัปมงคล)

15) หากบ้านเล็กต้นไม้ใหญ่ ค้ำราสวางยู่ถือว่าเป็นสิ่งต้องห้าม เพราะ ใบไม้ตกเกินไปจะบังแสงแดด ทำให้คนในบ้านต้องตกอยู่ท่ามกลางความมืดสลัว และอากาศที่มีความชื้นสูงทั้งวัน เป็นภัยต่อสุขภาพของครอบครัวของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ (อัปมงคล)

16) ผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ มักจะชอบรักษาต้นไม้ใหญ่ที่มีอยู่เดิม เอาไว้ หรือบางครั้งก็ปลูกขึ้นใหม่กลางลานบ้าน แท้จริงแล้วการมีต้นไม้ใหญ่อยู่กลางบ้าน จะกระทบต่อสุขภาพร่างกายของคนในครอบครัว และอาจถึงกับเลือดตกยางออก จนต้องเข้าโรงพยาบาล (อัปมงคล)

2.3.10.5 กฎเกณฑ์หลักของตัวบ้านสิริมงคล และอัปมงคล

กฎเกณฑ์ของตัวบ้านตามตำราสวางยู่ ซึ่งผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ พึงตรวจสอบ เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อชีวิต และหน้าที่การงาน โดยหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นอัปมงคลอันจะบั่นทอนชีวิต และขัดขวางความรุ่งเรืองในงานอาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 3 สิริมงคล และ 8 อัปมงคลในการพิจารณา (ม.อึ้งอรุณ, 2553 : 55 -65) ได้แก่

1) ทิศตะวันออกของบ้าน หรือห้องพักมีหน้าต่าง ตามตำราสวางยู่ถือว่าเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง สำหรับผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ หน้าต่างทางทิศตะวันออกจะนำมาซึ่งพลังแห่งความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ช่วยให้มีความสำเร็จรุ่งเรือง หากจะกล่าวตามหลักวิทยาศาสตร์ ยุคปัจจุบันทิศตะวันออกของบ้านหรือห้องพักมีหน้าต่าง นำมาซึ่งแสงแดดยามเช้าอันเป็นแสงที่ดี ต้องสามารถนำมาซึ่งความเป็นสิริมงคลอย่างแน่นอน (สิริมงคล)

2) ฐานแรกของบ้านต้องสูงกว่าฐานของรอบนอก จึงจะเป็นสิริมงคล บ้านที่มีรากฐานสูงขึ้นมาสวมชั้นบันได จะทำให้ครอบครัวที่พักอาศัยอยู่เย็นเป็นสุข มีฐานะมั่งคั่ง ร่ำรวย ถ้าประกอบอาชีพข้าราชการ จะนำมาซึ่งการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง และมีความก้าวหน้ากว่าปกติ (สิริมงคล)

3) ด้านหน้าของตัวบ้านควรออกแบบตกแต่งให้ราบเรียบเป็นดีที่สุด จะนำมาซึ่งความเป็นสิริมงคล ครอบครัวอบอุ่น ลูกหลานเจริญเติบโตได้ดี และรุ่งเรืองดังใจปรารถนา มีความสุขถ้วนหน้า (สิริมงคล)

4) หากจะสร้างศาลาเล็กๆ เป็นที่พักผ่อน และนั่งรับลมนั้น ห้ามสร้างศาลาเชื่อมต่อกับตัวบ้าน เพราะไม่เป็นสิริมงคล ทางเชื่อมต่อกับตัวบ้านไปตัวศาลาจะเป็นเสมือนหนทางที่นำสิ่งอัปมงคลเข้ามาในตัวบ้าน หากเชื่อมต่อกับศาลาเข้ากับตัวบ้าน จะได้รับเรื่องยุ่งยาก วุ่นวายใจจากผู้ได้บังคับบัญชาไม่หยุด (อัปมงคล)

5) ขณะทำประตูบ้าน หรือห้องพักต้องใช้ไม้กรอบประตูที่ดีๆ หากนานวันเข้าวงกบประตูอาจคดงอ มิเพียงแต่จะทำให้ไขว่ไขว่ได้ยากเท่านั้น กล่าวสำหรับฮวงจุ้ยแล้ว ก็ไม่เป็นสิริมงคล คนในครอบครัวจะเจ็บไข้ได้ป่วยหรืออาจได้รับบาดเจ็บ ไม่คาดฝัน ดังนั้น เมื่อวงกบประตูคดงอเปลี่ยนรูปต้องรีบซ่อมแซมให้เรียบร้อย วงกบประตูที่คดงอเปลี่ยนรูป อาจส่งผลให้ถูกโยกย้ายจากตำแหน่งหน้าที่เดิม ไปสู่ตำแหน่งใหม่ซึ่งไม่มีก้าวหน้า (อัปมงคล)

6) ไม่ควรสร้างที่จอดรถไว้หน้าประตูบ้าน ปิดกั้นทางเข้าบ้านตรงประตูใหญ่ ถือว่าไม่เป็นมงคล ควรสร้างที่จอดรถเฉียงมาทางด้านข้าง ทางที่ดีต้องสร้างที่จอดรถไว้หลังบ้าน ยกเว้นการจอดรถไว้หน้าประตูด้านหน้าโดยที่ไม่ได้สร้างเป็นที่จอดรถถาวร หากทำผิดจะทำให้ไม่สมหวังในตำแหน่งหน้าที่การงาน (อัปมงคล)

7) หากประตูบ้าน หรือห้องพักใหญ่ไม่ได้สัดส่วนกับตัวบ้าน (หมายถึง ใหญ่เกินไปหรือเล็กเกินไป) ไม่เป็นสิริมงคล ผู้เป็นเจ้าของบ้านหรือห้องพักจะไม่เจริญรุ่งเรือง หรือไม่ร่ำรวย ฐานะ และทรัพย์สินเงินทองจะหมดไป โดยเฉพาะท่านผู้เป็นข้าราชการจะมีตำแหน่งที่ปราศจากอำนาจบารมีไร้คน ยำเกรง (อัปมงคล)

8) การต่อเติมบ้านหรือห้องพักขึ้นบนคาบฟ้า จะเป็นอันตรายเพราะบางครั้งอาจเกิดการพังทลาย ทางด้านฮวงจุ้ยก็ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ฮวงจุ้ย ถือว่าไม่เป็นสิริมงคล ในกรณีเช่นนี้พึงระวังเพราะอาจมีเหตุให้เกิดคดีความจากหน้าที่การงาน (อัปมงคล)

9) การต่อเติมห้องเล็กๆ บนคาบฟ้าถือว่าไม่เป็นสิริมงคล เจ้าของบ้านจะทุกข์ใจจนต้องหาทางระบายออก ด้วยการกิน และดื่มอย่างหนัก เอาแต่เที่ยวหาความสุขสำราญ ไม่สนใจกิจการงาน เฉกเช่นเดียวกัน ท่านผู้เป็นข้าราชการ เพื่อพบกับกรณีเช่นนี้ อาจพบกับอุปสรรคในการทำงาน จนกระทั่งหันไปลุ่มหลงมัวเมาในอบายมุข (อัปมงคล)

10) การปลูกบ้านหรือห้องพักเป็นเหลี่ยมเป็นมุม ถือว่าไม่เป็นสิริมงคล หากพักอาศัยอยู่ในบ้าน หรือห้องพักนี้ จิตใจจะตรึงเครียด และผู้คนในครอบครัวจะไม่ปรองดองกัน ปราศจากความสงบสุข ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้ชีวิต และหน้าที่การงานของเจ้าของบ้านประสบความล้มเหลว (อัปมงคล)

11) ในบ้านหรือห้องพักมีรังมด รังปลวกต่างไม่เป็นมงคลทั้งสิ้น ถ้าหากว่าประตูบ้าน เสาบ้าน ช่อบ้าน ไม่เว้นแม้แต่โคนต้นไม้ในสนามบ้าน มีรังมดรังปลวกอยู่ จะนำ

ความอับจนมาให้ ทำให้กิจการหน้าที่การงาน ติดขัดประสบปัญหา วิธีแก้เคล็ดอย่างง่ายๆ คือ ขจัด
รังมดรังปลวกทิ้งไปให้หมด (อับจน)

2.3.10.6 การจัดสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน

เมื่อผู้ประกอบการอาชีพรับราชการ ย้ายเข้าบ้าน หรือห้องพักหลังใหม่ สิ่งที่ต้องตรวจสอบคือ การจัดวางสิ่งของ และการสรรหาสิ่งที่เป็นสิริมงคล ถูกต้องตามหลักการ และกฎเกณฑ์จากตำราฮวงจุ้ย ซึ่งมี 8 ด้าน ได้แก่

1) การจัดวางห้องรับแขกให้อยู่กลางพื้นที่ทั้งหมดนับเป็นสิริมงคล ซึ่งจะต้องใช้สถานที่ซึ่งมีพื้นที่กว้างสักหน่อย จะทำให้ผู้ประกอบการอาชีพข้าราชการ มีความก้าวหน้า
รุ่งเรืองในหน้าที่การงาน (สิริมงคล)

2) ห้องรับแขกจะต้องใหญ่กว่าห้องอื่นๆ การอยู่การกินจึงจะเป็น
สิริมงคล (สิริมงคล)

3) ห้องนอนควรเป็นที่เหลี่ยมจัตุรัสจึงจะเป็นสิริมงคล จะส่งเสริมให้
ชีวิต และหน้าที่การงานรุ่งเรือง มีความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งครอบครัวจะอบอุ่นสมบูรณ์พูนสุข
บุตรธิดาดำเนินชีวิตไปตามครรลองที่พึงปรารถนา (สิริมงคล)

4) สีของเพดานห้องรับแขกให้ใช้สีอ่อนสดใสจะเป็นสิริมงคล เพราะ
การใช้สีอ่อนสดใส ทำให้ภายในห้องมีแสงสว่างส่งผลให้มีความรู้สึกแจ่มใส คนที่พักอาศัยอยู่ใน
บ้านหรือห้องพักมีความสุขสบาย มีโชคลาภ ท่านผู้ประกอบการอาชีพข้าราชการ จะเป็นที่รักใคร่ของ
ผู้ร่วมงานและประชาชนทั่วไป (สิริมงคล)

5) ฝ้าผนังห้อง และเพดานของห้องต้องทาด้วยสีอ่อนๆ ซึ่งดูแล้วสบาย
ตาสบายใจ จะทำให้ปฏิบัติหน้าที่การงานได้อย่างลุล่วง สะดวกสบาย งานที่ยากก็กลับกลายเป็นง่าย
ก้าวหน้าในอาชีพ (สิริมงคล)

6) การใช้พืชที่สีเขียวเสมอประดับเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง ทำให้คนใน
บ้านมีโชคลาภ จิตใจผ่องใส สำหรับผู้ประกอบการอาชีพข้าราชการ จะส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชามีความ
เมตตาปราณี (สิริมงคล)

7) การแขวนกระดิ่งลมที่ไม่ได้กระทำตามอำเภอใจ แต่ทำตาม
คำแนะนำของผู้รู้ หรือซินแสฮวงจุ้ย เมื่อสามารถปฏิบัติอย่างถูกต้องย่อมช่วยให้สภาพฮวงจุ้ยดีขึ้น
เกิดสิริมงคลแก่ผู้พักอาศัยในบ้านหรือห้องพัก สำหรับผู้ประกอบการอาชีพข้าราชการ จะช่วยให้มีผู้มา
บอกกล่าวให้รู้ล่วงหน้า ก่อนที่ภัยอันตรายจากผู้ริษยา หรือผู้คิดร้ายมาถึงตัวท่าน (สิริมงคล)

8) การจัดโต๊ะในห้องประชุมย่อย หรือห้องทำงานในบ้าน ควรจัด โต๊ะของผู้เป็นข้าราชการ ต้องหันไปทางผู้ได้บังคับบัญชา หรือสมาชิกในครอบครัว จะส่งเสริมให้เกิดอำนาจบารมี และเพิ่มความเคารพยำเกรง (สิริมงคล)

2.3.10.7 การจัดวางภายในบ้าน หรือห้องพัก

เมื่อข้าราชการ ย้ายเข้าภายในบ้าน หรือห้องพักหลังใหม่ สิ่งที่จะต้องพิจารณา และการจัดวาง และสรรหาสิ่งที่เป็นสิริมงคล ถูกต้องตามหลักการ และกฎเกณฑ์จากตำราฮวงจุ้ย นอกจากนั้น ต้องสำรวจหาสิ่งที่เป็นอัปมงคล เมื่อค้นพบจะต้องโยกย้าย ขจัดออก หรือทำการแก้ไขเคล็ดเสีย โดยยึดหลัก อัปมงคล 36 ประการ (ม.อึ้งอรุณ, 2553 : 77 - 99) ดังต่อไปนี้

1) การตั้งรูปเทพเจ้า หรือพระพุทธรูป โดยไม่เคารพกราบไหว้ถือเป็น การกระทำที่เป็นอัปมงคล (อัปมงคล)

2) ห้องนอนคือ ห้องสำหรับนอน พักผ่อน ดังนั้นจึงไม่เหมาะที่จะเก็บ หรือแขวนอาวุธร้ายไว้ในห้องนอน หากฝ่าฝืนจะทำให้จิตใจไม่สงบ และอาจเกิดเรื่องร้ายแรงถึงขั้น คอขาดบาดตายได้ (อัปมงคล)

3) การแขวนมีดดาบไว้ในห้องรับแขกตาม ตำราฮวงจุ้ยถือว่าไม่เป็น มงคล (อัปมงคล)

4) หากในบ้านของท่านมีแท่นบูชาเพื่อเซ่นไหว้บรรพบุรุษ หรือเทพเจ้า นอกจากจะต้องทำความสะอาดทุกวันแล้ว บนแท่นบูชาต้องวางแต่สิ่งของซึ่งเกี่ยวข้องกับการเซ่น ไหว้เท่านั้น การจะนำสิ่งของจุลกิมอื่นๆ ไปวางบนแท่นบูชาไม่ได้เด็ดขาด มิเช่นนั้นจะถูกตัดสินว่า ท่านไม่เคารพนับถือ และทำให้เทพเจ้าไม่สบายใจ การเซ่นไหว้ก็หมดความหมายสูญสลายไปสิ้น (อัปมงคล)

5) หากจุดใดของฝ่าผนังในบ้านเกิดการแตกร้าวต้องรีบซ่อมแซมทันที มิฉะนั้นครอบครัวผู้พักอาศัยอยู่ในบ้าน หรือห้องพักจะขาดความผาสุก สามิ ภรรยาจะทะเลาะกัน บุตรธิดาไม่เชื่อฟังพ่อแม่ อยู่กันอย่างไร้ความสุข ผู้เป็นข้าราชการ จะประสบกับปัญหาการแข็งขัน จากผู้อยู่ได้บังคับบัญชา (อัปมงคล)

6) การจัดเนื้อที่รับแขกไว้ได้นั้นโคหมูนวน ไม่เป็นสิริมงคล จะทำให้แขกผู้มาเยือนรู้สึกไม่ดี ต่อเจ้าของบ้าน ทำให้การเจรจาต่างๆ ประสบความล้มเหลว ผู้เป็นข้าราชการ จะประสบปัญหาต่างๆ มีความติดขัดในการประสานงาน (อัปมงคล)

7) บ้านหรือห้องพักที่ด้านหน้ากว้าง ด้านหลังแคบ ไม่เป็นสิริมงคล โชคลาภเสื่อมถอย อยู่ไม่เป็นสุข เกิดเรื่องยุ่งยากขึ้นมาอย่างไม่ขาดสาย หน้าที่การงานสะดุดติดขัด หากความก้าวหน้าไม่ได้ (อัปมงคล)

8) ไม่ควรทาสีดำ หรือติดกระจกที่เพดานห้องรับแขก หรือห้องนอน เพราะจะทำให้เกิดภัยพิบัติ (อัปมงคล)

9) ขณะซื้อบ้าน หรือห้องพักเพื่ออยู่อาศัย ต้องสังเกตดูให้ดีว่า ทิศตะวันออก และทิศตะวันตกเว้าเข้าหรือไม่ ถ้าหากว่าเว้าเข้าอย่าซื้อเนื่องจากผู้เป็นเจ้าของจะไม่เจริญรุ่งเรือง ไปจนตลอดชีวิต (อัปมงคล)

10) บ้านหรือห้องพักซึ่งมีเหลี่ยมมุม และถ้าหากท่านผู้เป็นเจ้าของใช้จุดที่เป็นเหลี่ยมมุมนี้มาเป็นห้องนอน จะไม่มีประโยชน์ต่อโชควาสนาอย่างยิ่ง ทางที่ดีควรหลีกเลี่ยง ไม่ใช้จุดนี้มาเป็นห้องนอน และใช้ทำเป็นห้องครัวหรือที่เก็บของจะดีที่สุด (อัปมงคล)

11) ทั้งสี่ด้านของห้องนอนเป็นหิ้งออกยื่นออกมาจะทำให้จิตใจวุ่นวาย ไม่มีความสุข หากเผชิญกับสถานการณ์เช่นนี้ ควรปรับตกแต่งหิ้งออกที่ยื่นออกมาให้เป็นฝาผนังเรียบจะดีที่สุด (อัปมงคล)

12) ห้องนอน ประตูห้องจะต้องไม่ตรงกับประตูใหญ่ หากไม่ระวัง จะทำให้มีความเลื่อมใสไม่กระตือรือร้นในการทำงาน ไม่พยายามแสวงหาความก้าวหน้าในชีวิต อาจตกเป็นทาสของอบายมุข (อัปมงคล)

13) ถ้าน้ำต่างห้องนอนเปิดออกไปทางทิศเหนือ ไม่เป็นสิริมงคล กระแสแห่งความเจ็บไข้ได้ป่วยจะไหลเข้ามา (อัปมงคล)

14) การติดตั้งเครื่องปรับอากาศตรงฝาผนังด้านที่อยู่ติดกับเตียงนอน ไม่เป็นสิริมงคล ดังนั้น ควรหลีกเลี่ยงการกระทำดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าสถานที่จะคับแคบเพียงไรก็ตาม (อัปมงคล)

15) หน้าต่างในห้องนอนควรอยู่สูงกว่าเตียงนอนหนึ่งฟุต ถ้าหากอยู่ในระดับเดียวกับเตียงนอน จะไม่เป็นสิริมงคล แม้ว่าจะติดม่านหน้าต่างก็ช่วยอะไรไม่ได้ (อัปมงคล)

16) ห้องนอนคือห้องพักผ่อน ดังนั้น แสงไฟต้องมีความนุ่มนวล อย่างนำเอาโคมไฟหลายดวงซึ่งใช้ติดในห้องรับแขกไปติดในห้องนอน การกระทำเช่นนี้ผิดต่อหลักฮวงจุ้ย (อัปมงคล)

17) หัวเตียงนอนไม่ควรมีกระจก โตะเครื่องแป้งไม่ควรอยู่ตรงข้ามกับเตียงนอน ไม่ว่าจะด้านใดของห้องนอนต่างไม่เหมาะที่จะมีกระจกเทียบเคียงกัน โดยเฉพาะตำแหน่งหัวเตียง หากท่านมีกระจกเทียบเคียงกัน ต้องรีบแก้ไข และแขวนไว้ในที่มืดชิด (อัปมงคล)

18) ชื่อของบ้านหรือห้องพัก ต้องทำการตกแต่งปกปิดมิดชิดอย่าให้โผล่ออกมา มิเช่นนั้นคนในบ้านจะถูกช้อท ทำให้ไม่มีความสุขสบาย กิจการงานยากที่จะพัฒนา (อัปมงคล)

19) การสร้างตู้ติดมุมฝาผนังเป็นรูปสามเหลี่ยม อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อคนในผู้เป็นข้าราชการ จะถูกบีบจากการงานที่ได้รับมอบหมาย และจากเพื่อนร่วมงาน (อัปมงคล)

20) การวางสิ่งของไว้บนหัวเตียงมากเกินไปจะกระทบต่อจิตใจของผู้นอนเตียงนั้น ทำให้ท่านรู้สึกว่ามีแรงกดดันถาโถมเข้ามามาก อีกทั้งยังทำให้จิตสับสนไม่เป็นสิริมงคล และเป็นอุปสรรคต่อการทำงานที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้คนจำนวนมาก (อัปมงคล)

21) เพดานที่เว้าเข้าคือ หนึ่งในข้อต้องห้ามของฮวงจุ้ย จะทำให้คนที่พักในห้องเกิดความรู้สึกแหว่งว้าง โดดเดี่ยว และท้อถอยหมดกำลังใจ (อัปมงคล)

22) ไม่ควรตั้งกระถางไม้ดอกไม้ในหอนอน (อัปมงคล)

23) การใช้แผ่นกระจกกันเป็นฝาผนัง มองดูแล้วคล้ายกับบ้านโปร่งใส การกระทำเช่นนี้ผิดต่อหลัก ฮวงจุ้ย จะทำให้คนในครอบครัวเกิดมีปากเสียงกัน และจิตใจไม่สงบสุข ส่วนเจ้าบ้านผู้เป็นข้าราชการ ก็จะประสบกับเรื่องวิวาทในที่ทำงาน (อัปมงคล)

24) พื้นห้องรับแขก พื้นห้องนอน หรือพื้นห้องน้ำต้องเรียบ นอกจากนั้นใดแล้ว พื้นต่างระดับต้องพยายามหลีกเลี่ยงการมีขั้นบันได มิเช่นนั้นแล้ว จะทำให้คนชรา และเด็ก เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายแล้วยังทำให้การทำงานไม่ราบรื่น และไม่มีความก้าวหน้าในอาชีพ (อัปมงคล)

25) ในห้องเดียวกัน ถ้าหากมีประตูเกินหนึ่งบาน ต้องให้ทิศทางของการเปิดประตูเหมือนกัน หากบานหนึ่งเปิดไปทางขวา บานหนึ่งเปิดไปทางซ้าย การทำงานจะล้มเหลว ขาดความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน (อัปมงคล)

26) ประตูใหญ่ซึ่งทะลุผ่านทางเดินภายในบ้านต้องราบเรียบไม่มีสิ่งกีดขวาง เพราะจะกระทบต่อหน้าที่ของผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ เกิดอุปสรรค และไม่ผดหวังในการเลื่อนตำแหน่ง (อัปมงคล)

27) เครื่องใช้ภายในบ้านที่เป็นทองเหลือง ไม่เป็นสิริมงคล เพราะจะกระทบต่อความแข็งแรงของคนในครอบครัว ทำให้คนในครอบครัวเสียทรัพย์ และเจ็บไข้ได้ป่วย ท่านผู้เป็นข้าราชการ อาจถูกฟ้องร้องเรื่องเกี่ยวกับเงินทอง (อัปมงคล)

28) ห้องครัวไม่ควรใช้เป็นที่ตากเสื้อผ้า หากฝืนฝืนถือว่าไม่เคารพเทพเจ้าแห่งเตา เจ้าของบ้านที่เป็นข้าราชการ อาจได้รับความเกลียดชังจากผู้บังคับบัญชา (อัปมงคล)

29) อย่าตั้งเครื่องซักผ้าไว้ในห้องครัว เพราะว่าเครื่องซักผ้าคือ เครื่องใช้สำหรับซักผ้าที่สกปรก การซักเสื้อผ้าที่สกปรกในครัวถือว่าไม่เคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาจเกิดภัยพิบัติ หรืออาจถูกถอดออกจากหน้าที่ราชการ (อัปมงคล)

30) ชื่อนี้ในห้องต้องปิดให้มิดชิด มิเช่นนั้นจะเป็นภัยต่อแม่บ้าน อาจเจ็บไข้ได้ป่วยบ่อย หรือมีจิตใจไม่สงบ (อัปมงคล)

31) ห้องนอนต้องไม่ติดกับห้องครัว มิเช่นนั้นแล้วผู้อยู่อาศัยในบ้านจะมีแต่เรื่องทุกข์ร้อน มีเรื่องต้องเข้าโรงพยาบาล (อัปมงคล)

32) บ้านแต่ละหลังล้วนต่างมีจุดศูนย์กลาง จงหลีกเลี่ยงการตั้งเตาไฟ เตาแก๊ส เตาไฟฟ้าตรงจุดศูนย์กลางบ้านเด็ดขาด การตั้งเตาไฟตรงจุดศูนย์กลางของบ้านถือว่าผิดหลักฮวงจุ้ย (อัปมงคล)

33) ศูนย์กลางของบ้านคือตำแหน่งหลัก ถ้าหากใช้ประโยชน์ผิดๆ ก็มีโทษมากกว่าคุณ และถ้าหากใช้จุดศูนย์กลางของบ้านทำเป็นห้องน้ำแล้ว ก็จะเป็นอัปมงคลอย่างยิ่ง (อัปมงคล)

34) การให้ห้องน้ำเปียกและชื้น หรือสกปรก ยิ่งถ้าเป็นห้องน้ำในห้องนอนต้องสะอาดเสมอ หากละเลยปล่อยให้สกปรก จะไม่มีวันประสบความสำเร็จในหน้าที่ราชการได้เลย (อัปมงคล)

35) ห้องน้ำต้องมีช่องระบายอากาศเพื่อให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก ถ้าห้องน้ำไม่มีช่องระบายอากาศ จะส่งผลให้สุขภาพร่างกายคนในครอบครัวไม่แข็งแรง จะอับโชคไม่เป็นสิริมงคล (อัปมงคล)

36) ห้องเก็บของไม่เหมาะสมที่จะอยู่ใกล้ห้องนอน จะทำให้ไร้อำนาจวาสนา และขาดความเคารพยำเกรงจากผู้ได้บังคับบัญชา (อัปมงคล)

2.3.11 ทฤษฎีสีตามหลักฮวงจุ้ย

2.3.11.1 ความหมายของสี (Color)

สีตามที่บัญญัติไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ลักษณะของแสงที่ปรากฏแก่สายตาของเราจนเกิดเป็นสีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดำ แดง เขียว เหลือง ม่วง ฯลฯ ซึ่งผู้ที่มีสายตาเป็นปกติสามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสทางตา หรือที่เรียกว่าจักขุสัมผัส แสงต่างๆ ที่ปรากฏแก่สายตาเรานั้นเรียกว่า สเปกตรัม (รัศมีของแสง) ความหมายดังกล่าวมีความพ้องกันกับคำจำกัดความที่ผู้เชี่ยวชาญเรื่องทฤษฎีสีได้กล่าวเอาไว้ว่า สีนั้นคือ ความเข้มของแสง หรือเกิดจากการสะท้อนของรัศมีแสงมากระทบกับสายตาของเรา (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 13)

2.3.11.2 สีกับฮวงจุ้ย

ฮวงจุ้ยมีความเชื่อว่า สีมีส่วนช่วยเสริมให้ที่อยู่อาศัยหรือสถานประกอบการดีขึ้น ทั้งในแง่ของโชคลาภ การกระตุ้นพลังชีวิตในร่างกาย เสริมสร้างเกิดพลังความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพในการทำงาน และแม้แต่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินชีวิตประจำวัน รวมไปถึง

ถึงสุขภาพอนามัยทั้งกาย และใจดีขึ้นได้ อีกด้วย สืบกับวัฒนธรรมจึงแทบจะหลอมรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเลยทีเดียว

ชาวจีนได้นำเอาสี่ต่างๆ มาใช้เพื่อกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และความต้องการที่จะนำมาใช้ การเลือกใช้สี่ที่ไม่เหมาะสมนอกจากจะไม่สามารถดึงดูดใจคนได้แล้ว ยังจะนำความหายนะมาสู่ผู้เป็นเจ้าของกิจการหรืออาคารต่างๆ ได้อีกด้วย (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 40)

2.3.11.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสี่ และชี

ความเชื่อของชาวจีนโบราณมีความผูกพันอยู่กับธรรมชาติโดยรวมอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะกระแสลม กระแสน้ำที่ไหลเวียนอยู่รอบๆ โลก รวมไปถึงดวงดาวที่โคจรรอบบนฟากฟ้า สิ่งที่จะช่วยหลอมรวมมนุษย์กับธรรมชาตินั้นคือ กระแสสี่ ที่ไหลเวียนอยู่โดยรอบนั่นเอง ดังนั้นจึงไม่สามารถหาคำจำกัดความของคำว่าสี่ได้อย่างแน่นอนจนจะลงไปได้ เพราะสี่ไม่มีตัวตน ไม่สามารถมองเห็น แต่ทุกคนสามารถสัมผัสได้ถึงพลังงานของสี่ กระแสสี่ที่ไหลเวียนอยู่โดยรอบนี้ มีทั้งกระแสสี่ที่ดี และกระแสสี่ที่ร้าย ส่งเสริม หรือบั่นทอน ขึ้นอยู่กับคุณภาพของสี่ ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีกระแสสี่ที่ไหลเวียนอยู่โดยรอบก็จะพลอยดีตามไปด้วย ส่งผลให้เกิดโชคลาภตามความเชื่อ แต่ถ้าหากกระแสสี่ที่คือนคุณภาพ ซึ่งมาจากสภาพแวดล้อมที่ขาดความสมดุลแล้ว ความหายนะย่อมบังเกิดขึ้นได้ สรุปว่า สี่เป็นพลังงานที่ไหลเวียนอยู่โดยรอบๆ ตัวเรา ไหลเวียนอยู่ในร่างกายของเรา คือพลังชีวิตของเรา คือพลังชีวิตแห่งธรรมชาติทั้งมวล หาก ดีเอ็นเอ คือพิมพ์เขียวของหลักฐานทางพันธุกรรม ในเชิงวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ซึ่งก็น่าจะเป็นพิมพ์เขียวของชะตาชีวิต พฤติกรรม และศักยภาพในตัวมนุษย์ด้วย การรักษาสมดุลที่มีอยู่ตามธรรมชาติเป็นการสร้างให้เกิดกระแสสี่ที่ดี และมีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการรักษาสมดุลภายในร่างกายของเราเอง หรือรักษาสมดุลของสภาพแวดล้อมโดยรอบๆ ก็ตามที สิ่งหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการรักษาสมดุล หรือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ได้แก่ สีสัน และเมื่อกระแสสี่มีผลต่อโชคลาภ ความมั่นคง และความหายนะของเราได้ ดังนั้นสีจึงมีส่วนในการกุมชะตาชีวิตของเราตามไปด้วย (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 40 - 41)

นอกจากนี้สียังมีอิทธิพลต่อความรู้สึก และอารมณ์เป็นอย่างยิ่ง สีบางสีช่วยในการรวบรวมสมาธิ สีบางสีช่วยทำให้เรารู้สึกผ่อนคลายสดชื่น และกระปรี้กระเปร่า ดำรงอายุได้และแนววิวัฒนาการ และส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของแต่ละคนด้วยการนำเอาสีเข้ามาเป็นตัวช่วยเสริมในฐานะที่สีมีอิทธิพลต่อชีวิตในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย สถานที่ทำงาน เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และแม้แต่สีสันของอาหารก็มีผลต่อความสามารถในการรับประทานของแต่ละคน อย่างไม่น่าจะเป็นไปได้ เมื่อสังเกตความสัมพันธ์ และอิทธิพลของสีที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเราแล้วก็

จะพบว่า สีเริ่มเข้ามาเกี่ยวข้องกับเราตั้งแต่ลืมตาตื่นขึ้นมาเลยทีเดียว เริ่มจากเพดานห้องหรือฝาผนัง จากนั้นก็เป็นสีของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องใช้ต่างๆ รถยนต์ เสื้อผ้า สิ่งแวดล้อม อาคารบ้านเรือนต่างๆ สีของต้นไม้ สีในบรรยากาศของการทำงาน และเมื่อดวงตาเริ่มรับรู้ถึงแสงสีที่เข้ามากระทบ โสตประสาททางการมองเห็น มันก็จะส่งความรู้สึกที่มันได้รับจากการประมวลผลออกมาเป็นความรู้สึก ดำราฮวงจุ้ยกล่าวว่า จะเกิดการแปรปรวนของชีภายในร่างกายทันที ส่วนจะเป็นไปในแนวทางดีหรือร้ายนั้นขึ้นอยู่กับว่า สีแต่ละสีส่งผลกระทบต่ออารมณ์ และความรู้สึกในแง่ใด และเมื่ออารมณ์ถูกกระทบ ไม่ว่าจะเป็นแง่ดี หรือร้าย ย่อมส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและการแสดงออกตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา ทำทางการวางตัว การเก็บจำความรู้สึก และควบคุมอารมณ์ความรู้สึก แนวคิด ภาษาพูด ภาษากาย และชีวิตทั้งชีวิตของเราเลยทีเดียว (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 43)

2.3.11.3 ธาตุทั้งห้า และสีตัวแทนแห่งสัญลักษณ์

มงคลธรรม ฉางหลวง(ม.ป.ป. : 44 - 45) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสมดุลตามธรรมชาติ ได้แก่ ธาตุต่างๆ ชาวจีนได้ทำการศึกษา และบัญญัติธาตุต่างๆ ขึ้นมาได้ห้า ธาตุดังต่อไปนี้

ธาตุทอง เป็นตัวแทนของความบริสุทธิ์ผุดผ่อง ดังนั้นจึงมีสีขาวเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะทั้งภายนอก และภายใน ของร่างกาย ซึ่งได้แก่ ไบหูด้านซ้าย และปอด ธาตุทองส่งเสริมสนับสนุนให้ก่อเกิดธาตุน้ำ และทำลายล้างธาตุไม้ สีขาวสว่างสดใสไม่มีชืดนั้นจะช่วยส่งเสริมให้เกิดโชคลาภคิ่งคุณทรัพย์สิน นามาส่งความเจริญรุ่งเรือง

ธาตุน้ำ เป็นตัวแทนของความลึกลับซับซ้อน และผสมกลมกลืน หลอมรวมเจกเช่นเดียวกันกับสายน้ำ ดังนั้น จึงมีสีดำเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะทั้งภายนอก และภายในของร่างกาย ซึ่งได้แก่ ปาก และไต ธาตุน้ำสนับสนุนส่งเสริมก่อให้เกิดธาตุไม้ และทำลายล้างธาตุไฟ สีดำที่หม่นหมองจะลดทอนพลังอำนาจของธาตุน้ำ ทำให้ อับเฉาเรื่องบุตร คู่ครอง บริวาร และญาติมิตร

ธาตุไม้ เป็นตัวแทนของการเจริญเติบโต และความเจริญรุ่งเรือง การปรับเปลี่ยน ดังนั้น จึงมีสีเขียวเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะทั้งภายนอก และภายในของร่างกาย ซึ่งได้แก่ ไบหูด้านขวา และตับ ธาตุไม้สนับสนุนส่งเสริมก่อให้เกิดธาตุไฟ และทำลายล้างธาตุนดิน สีเขียวของธาตุไม้จะช่วยส่งเสริมในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพทั้งร่างกาย และจิตใจ

ธาตุไฟ เป็นตัวแทนของความสดชื่นกระปรี้กระเปร่า สดใส ดังนั้นจึงมีสีแดงเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะทั้งภายนอกและภายในของร่างกาย ซึ่งได้แก่ หน้าผาก และหัวใจ ธาตุไฟสนับสนุนส่งเสริมก่อให้เกิดธาตุดิน และทำลายล้างธาตุทอง สีแดงของธาตุไฟจะช่วยเสริมโชคกลาง รักษาระดับของความเจริญรุ่งเรืองให้คงอยู่

ธาตุดิน เป็นตัวแทนของความหนักแน่นมั่นคง ความบริบูรณ์ในเชิงของวัตถุ และสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิต ดังนั้นจึงมีสีเหลือง และสีในโทนที่เกี่ยวเนื่องด้วยสีเหลืองเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะทั้งภายนอก และภายในของร่างกาย ซึ่งได้แก่ จมูก และม้าม ธาตุดินส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดธาตุทอง และทำลายล้างธาตุน้ำ สีเหลืองสดใส หรือสีน้ำผึ้งจะช่วยส่งเสริมความมั่นคงในเรื่องของหลักฐานบ้านช่อง อำนาจบารมี

ธาตุทั้งห้า อันได้แก่ ดิน น้ำ ไม้ ทอง และไฟ ซึ่งได้เกริ่นไว้ในข้างต้นนี้ ถือเป็นองค์ประกอบของทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม จะต่างกันก็ตรงที่สิ่งใดมีธาตุใดเด่น และค้อยในธาตุใดบ้างเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองธาตุทั้งห้าจึงมีอิทธิพลในเชิงของความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันของสิ่งต่างๆ ที่รวมกลุ่มอยู่ด้วยกัน

2.3.11.4 ความสัมพันธ์ของฮวงจุ้ย กับสี

ฮวงจุ้ยได้ผูกพันกับสีอย่างลึกซึ้งจนไม่สามารถแยกแยะออกจากกันได้ เริ่มตั้งแต่ทิศทางต่างๆ ที่มีสีประจำทิศ ได้แก่ สีแดงประจำทิศใต้ สีดำประจำทิศเหนือ สีขาวประจำทิศตะวันตก สีเขียวประจำทิศตะวันออก สีฟ้า สีม่วง และสีแสดประจำทิศตะวันออกเฉียงใต้ สีดำ สีฟ้า และสีเขียวประจำทิศตะวันออกเฉียงเหนือ สีขาว สีเทา และสีดำประจำทิศตะวันตกเฉียงเหนือ สีแดง สีชมพู และสีขาวประจำทิศตะวันตกเฉียงใต้ คนโบราณสังเกตสีของท้องฟ้า เพื่อพยากรณ์เหตุการณ์ ดี ร้าย ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ เช่น ฝนจะตกภายหลังจากที่ท้องฟ้ามีสีแดง และที่ละเอียดไปกว่านั้นก็คือ การสังเกตสีของดวงดาวบนฟากฟ้าซึ่งแปรเปลี่ยนแล้วนำมาใช้ทำนายความเป็นไปของบ้านเมือง รวมถึงสภาพภูมิอากาศผลผลิตที่จะสามารถเก็บเกี่ยวได้ในช่วงเวลานั้น โชคลาภ และภัยพิบัติของชุมชนนั้นก็เพราะดวงดาวต่างๆ และมีธาตุทั้งห้าประจำอยู่เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้เองที่ชาวจีนในยุคก่อนนิยมตกแต่งบ้านเรือนโดยการสอเกียนแบบจักรวาล มีการแบ่งสัดส่วนในการวางตำแหน่งต่างๆ อย่างชัดเจน กล่าวคือ ได้มีการแบ่งตำแหน่งของฟ้า และดินเอาไว้ด้วย ตำแหน่งระหว่างฟ้า และดินจะต้องเป็นไปอย่างสมดุล มิเช่นนั้นแล้วผู้อาศัยจะประสบกับภัยพิบัติ หากตำแหน่งระหว่างฟ้าดินเป็นไปอย่างสมดุลเหมาะสม ตำแหน่งที่ควรจะเป็นฟ้าก็จัดให้เป็นฟ้า ตำแหน่งที่ควรจะเป็นดินก็จัดให้เป็นดิน ผู้อาศัยก็จะพบกับความผาสุกเจริญรุ่งเรือง ไม่แต่เฉพาะตำแหน่งต่างๆ ที่ถูกสมมติให้เป็นฟ้า และดินเท่านั้น แต่ยังมีภานำเอาสีมาช่วยในการตกแต่งแบ่งเขตแดนระหว่างฟ้า และดินด้วย ซึ่งในการแบ่งนี้ไม่ใช่การแบ่งที่ทำให้รู้สึกรู้ว่าทั้งสองส่วนนั้น

ห่างไกล หรือแยกออกจากกันอย่างชัดเจน และเมื่อธาตุทั้งห้านี้เป็นส่วนประกอบของทุกสรรพสิ่ง ในจักรวาล สิ่งซึ่งเป็นตัวแทนแห่งธาตุจึงถูกดึงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ถือเป็นอีกวิธีหนึ่งในการดึงเอาจักรวาลมาเกี่ยวเนื่องกันกับสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะสิ่งปลูกสร้างที่เป็นหลักยึดเหนี่ยวของจิตใจผู้คนจำนวนมากในแผ่นดิน เช่น สถานที่สำหรับจอมจักรพรรดิ หรือสถานที่สำคัญทางศาสนา ด้วยเหตุนี้เองทำให้ความมั่งคั่งร่ำรวย ความเจริญรุ่งเรือง และความโชคร้ายจึงถูกผูกกรวมกับดวงจู้และวัฒนธรรมของสื่ออย่างเหนียวแน่น (มงคลธรรม ฉางหลง, ม.ป.ป. : 46 - 47)

2.3.12 ความหมายของสีในแง่ของดวงจู้

สีแดง เป็นสีแห่งความเป็นมงคลของชาวจีน เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุไฟ คุณลักษณะที่สำคัญ และโดดเด่นของไฟก็คือความสว่างไสวในยามมืดมิด คือความอบอุ่นในยามเหน็บหนาว ดวงไฟที่ถูกโพล่งหมายถึง ความรุ่งเรือง โชติช่วง พลังอำนาจ ความร้อนแรงของไฟสามารถเผาผลาญความชั่วร้าย หรือสิ่งที่ไม่ต้องการให้มอดไหม้ไป ดังนั้นสีแดงจึงเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเอาคุณลักษณะอันโดดเด่นของไฟทั้งหมด และเมื่อใดที่ต้องการความเป็นมงคล หรือต้องการเพิ่มพลังอำนาจให้กับตนเอง ก็มักจะเลือกนำสีแดงมาใช้ ในแง่ของจิตวิทยาสีนั้นสีแดงมีผลกระทบต่อจิตใจ และอารมณ์ กระตุ้น ให้เกิดความสดใสมีพลังกระตือรือร้น และตื่นตัวอยู่เสมอ อีกนัยหนึ่งอาจหมายถึงการเตือนภัย และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความหมายในเชิงของดวงจู้ ก็ จะพบกับความพ้องหลายประการเหมือนกัน อารมณ์ที่ตึกคักแจ่มใส จิตใจที่กระตือรือร้นนั้นย่อมส่งผลดีต่อกระบวนการสร้างสรรค์ และปฏิบัติงาน ความมงคลจึงน่าจะเริ่มจากการที่ตนเองเปี่ยมไปด้วยพลังงานในการทำงานมากกว่า เมื่อสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ความเจริญรุ่งเรืองย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน อีกประการหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ ความเชื่อเฉพาะกลุ่มชาวจีนมีความผูกพันกับสีแดงในแง่ดีมาตั้งแต่เริ่มแรก ดังนั้น สีแดงจึงสื่อถึงความเป็นมงคล และรุ่งเรืองยิ่ง ดวงจู้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเตือนภัยเช่นเดียวกับจิตวิทยาสี แต่จะเน้นไปที่การป้องกันกระแสชั่วร้ายที่อาจเข้าบ้านทอนทำลายมากกว่า โดยมีความเชื่อว่า ด้วยพลังอำนาจของสีแดงสามารถป้องกันภัยจากสิ่งชั่วร้ายได้ (มงคลธรรม ฉางหลง, ม.ป.ป. : 51 - 52)

สีเหลือง เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุดิน ซึ่งหมายถึงความถึง ความหนักแน่นมั่นคง ทั้งในแง่ของอารมณ์ความรู้สึก และชีวิตความเป็นอยู่ ความเจริญรุ่งเรือง เป็นเครื่องหมายของจักรพรรดิ ซึ่งเป็นตัวแทนแห่งฟ้า เป็นพลังอำนาจที่สามารถควบคุมแผ่นดิน ดังจะสังเกตได้ว่า จักรพรรดิจีนมักจะแต่งพระองค์ด้วยชุดสีเหลืองหรือมีสีทองเป็นส่วนประกอบ ในแง่ของจิตวิทยาสี บ่งบอกถึงความบริบูรณ์ กระปรี้กระเปร่า พลังแห่งความหวัง ความสดชื่น รื่นเริงบันเทิงใจ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความหมายในเชิงของดวงจู้ก็จะเห็นว่าความสดชื่นรื่นเริง ความหวัง และกระปรี้กระเปร่า นั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา เมื่อประชาชนรักในจักรพรรดิของตนเอง จึงต้องการ

ให้สิ่งดีๆ เกิดขึ้นกับบุคคลที่ตนรักด้วยเช่นกัน ต่างกันก็ตรงที่สีเหลืองในเชิงของฮวงจุ้ยนั้นเป็นสิ่งที่สูงส่ง และถูกห้ามใช้ในบางกรณี เพราะต้องการสงวนไว้สำหรับจักรพรรดิเท่านั้น (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 52)

สีเขียว เป็นสัญลักษณ์แห่งธาตุไม้ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวเนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เติบโตขึ้น และเจริญงอกงามขึ้น นำความรุ่งเรืองสดใสมาสู่กระแสชีวิตที่ไหลเวียนอยู่โดยรอบ ในแง่ของจิตวิทยาสีก็ไม่แตกต่างกันมากนักในเรื่องของความหมาย และผลกระทบที่มีต่อสภาพจิตใจ และอารมณ์ สีเขียวเป็นสีที่อยู่ในวรรณะเย็น เป็นสีที่สามารถจับจ้องมองดูได้เป็นเวลานานๆ โดยไม่มีผลกระทบต่อสายตา เป็นสีของใบไม้ ดังนั้น มันจึงให้ความรู้สึกสดชื่นของธรรมชาติ ดูเหมือนว่าสีเขียวจะเป็นสัญลักษณ์แทนธรรมชาติที่ดีๆ โดยรวม สิ่งที่เป็นจุดเริ่มต้นทำให้ธรรมชาติสมดุลอยู่ได้เหมือนจะเป็นพืชพรรณต่างๆ เพราะนอกจากจะช่วยเพิ่มโอโซนให้กับโลกของเราแล้วยังเป็นอาหารของมนุษย์และสัตว์อีกด้วย สีเขียวของต้นไม้ใบหญ้าสามารถเยียวยาจิตใจที่เคร่งเครียดได้ดี ไม่ว่าจะเป็นการประดับตกแต่งสถานที่ด้วยต้นไม้หรือใช้ สีเขียวทาผนังห้องก็ตาม ผลที่ได้รับก็จะไม่แตกต่างกันมากนัก (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 52 - 53)

สีม่วง และสีที่อยู่ในโทนม่วงทั้งหมดนั้นมีความเป็นมงคลใกล้เคียงกับสีแดง อาจจะน้อยกว่า หรือมากกว่าขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละชุมชน ซึ่งเชื่อว่าสีม่วงดูทรงพลังและหนักแน่นมากกว่าสีแดง ถึงกระนั้นสีม่วงก็ยังสูงส่งไม่เท่ากับสีเหลือง หรือสีทอง เพราะชนชั้นที่นำเอาสีม่วงไปใช้นั้นเป็นเพียงแต่ผู้มีอำนาจ เศรษฐีผู้มั่งคั่ง หรือขุนนางผู้สูงศักดิ์เท่านั้น จุดประสงค์ที่นำเอาสีม่วงมาใช้ก็เพื่อเสริมให้เกิดความมั่งคั่งบริบูรณ์ เพิ่มอำนาจวาสนาให้มากยิ่งขึ้นนั่นเอง ในแง่ของจิตวิทยาสีนั้นมีความเห็นว่าสีม่วงเข้มบ่งบอกถึงความหดหู่ โศกสลด ส่วนสีม่วงที่มีความเข้มอ่อนลงมาหน่อยบ่งบอกถึงความลึกลับ อำนาจแห่งเสน่ห์ ยั่วยวน ดูเหมือนว่าในกรณีนี้ค่อนข้างจะแตกต่างกันกับฮวงจุ้ย ถึงแม้ว่าฮวงจุ้ยจะยกย่องสีม่วงให้เป็นสีแห่งมงคล โชคลาภ และอำนาจก็ตาม แต่ก็ยังเป็นอำนาจโดยรวม ไม่ใช่อำนาจที่เกิดจากเสน่ห์ยั่วยวนเหมือนกับจิตวิทยาสี อาจเป็นไปได้ว่า จิตวิทยาสีเป็นการกำหนดวิเคราะห์โดยชาวตะวันตก ดังนั้น มันจึงเป็นความรู้สึกของชนกลุ่มหนึ่งที่รู้สึกต่อสีม่วง แต่กระนั้นก็ตาม สิ่งที่ชนชั้นทั้งสองซีกโลกรู้สึกได้เหมือนกันก็คือ พลังอำนาจจากสีม่วง แม้ว่าที่มาของอำนาจจะแตกต่างกันก็ตามที (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 53 - 54)

สีดำ เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุน้ำ ซึ่งทำให้มีคุณลักษณะลึกลับไม่แน่นอน แต่สามารถหลอมรวมกับทุกสิ่งได้ มีทั้งพลังอำนาจ และความอ่อนไหวไปพร้อมๆ กัน ให้ทั้งคุณประโยชน์มากมาย และยังสามารถนำมาซึ่งภัยพิบัติที่ยากจะประเมินค่าได้ ดังนั้น สีดำจึงหมายถึงความคลุมเครือไม่แน่นอนเช่นเดียวกับกระแสน้ำ หมายถึงความลึกลับที่ยากหยั่งถึง หรือแม้กระทั่งหมายถึงความหดหู่เศร้าหมอง หดหู่หม่นหมอง ในแง่ของจิตวิทยาสีได้มองสีดำว่าเป็นความเร้นลับ

ไม่เปิดเผย เครื่องขริบ โศกเศร้า ในกรณีของความลึกกลับซับซ้อนนั้นไม่ใช่สิ่งที่เหนือความคาดหมายของผู้คนนัก นึกภาพง่ายๆ ความรู้สึกของเรายามที่ต้องเดินไปในสถานที่ซึ่งไม่คุ้นเคย ในตอนกลางคืน เราจะรู้สึกหวาดระแวง ไม่มั่นใจ เนื่องจากเราไม่ทราบว่ามีอะไรซ่อนอยู่ในความมืดบ้าง และเหตุที่ความลึกกลับของสายน้ำนี้เป็นสิ่งที่เร้นลับยากเกินหยั่ง ดังนั้น ชาวญี่ปุ่นจึงได้นำเอาสีดำมาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุน้ำ ถึงแม้ว่าสีดำจะให้ความรู้สึกลึกลับยากเกินหยั่ง แต่ทว่ามันกลับทำให้เกิดความรู้สึก สงบนิ่ง เครื่องขริบในคราวเดียวกันสำหรับผู้ที่กำลังสะสมความทุกข์โศกอยู่นั้นเมื่อได้พบเห็นสีดำก็จะยิ่งเพิ่มความรู้สึกหดหู่ซึมเศร้าเข้าไปอีก สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้สึกซ่อนอยู่ในจิตใจ การได้เห็นสีด้านนอกจากจะไม่ทำให้รู้สึกหดหู่ซึมเศร้าแล้ว ยังจะทำให้เกิดความรู้สึกสงบอีกด้วย (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 54 - 55)

สีเทาเป็นส่วนผสมระหว่างสีดำ และสีขาว ซึ่งทำให้มันไม่สามารถหาเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้ ด้วยเหตุนี้สีเทาจึงเป็นตัวแทนของความไม่ชัดเจน และด้วยเหตุที่มีสีเดียวกันกับเมฆฝน จึงทำให้สีเทามีความหมายไปในทางหม่นหมอง หดหู่ และสิ้นหวัง ดังคำกล่าวที่ว่า เมฆฝนเปรียบได้กับช่วงชีวิตที่มากไปด้วยอุปสรรคขวากหนาม และปัญหา ไม่รู้ว่าเมื่อใดที่เมฆฝนนี้จะลอยผ่านพ้นไปจากชีวิต หากแต่ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เชื่อว่าสีเทายังมีแง่ดีอยู่บ้างเหมือนกัน นั่นก็คือ ความสงบ และสมดุล ด้วยเหตุที่มันเป็นส่วนผสมระหว่างสีขาว และสีดำ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นอัตราส่วนระหว่างสีขาว และสีดำจะต้องมีปริมาณเท่าๆ กันด้วย ในแง่ของจิตวิทยานั้นสีเทามีความหมายถึง ความสงบนิ่ง และเฉยชามาก ดูเหมือนว่าสิ่งที่ตรงกันระหว่างจิตวิทยาสีกับชาวญี่ปุ่นก็คือ ความสงบสุข อาจเป็นเพราะสีเทามีความเป็นกลาง ไม่ขาวมากหรือดำสนิทจนเกินไป การเพ่งมองสีเทาอ่อนเป็นเวลานาน อาจช่วยทำให้ชีวิตจิตใจสงบขึ้น (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 55)

สีน้ำตาล เป็นสีซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนความอบอุ่นมันคงไปด้วยหลักทฤษฎีหลักฐาน มันเป็นสีเดียวกันกับสีของต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ บ่งบอกถึงอดีตอันยาวนาน และประสบการณ์ที่ผ่านมา ดังนั้น มันจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของผู้สูงอายุตามไปด้วย ถึงแม้สีน้ำตาลจะหมายถึงกาลเวลาที่เลยผ่าน แต่ความสุข และเยือกเย็นก็ยังคงเป็นเอกลักษณ์ของสีน้ำตาลด้วยเช่นเดียวกัน ในแง่ของจิตวิทยาสีนั้นสีน้ำตาลบ่งบอกถึงความแข็งแรง ไม่สั่นไหวว่าอบอุ่น ความเห็นพ้องระหว่าง ชาวญี่ปุ่น และจิตวิทยาสีนั้นก็คือ ความอบอุ่น และถึงแม้ว่าจิตวิทยาจะมองว่าสีน้ำตาลเป็นสีที่ให้ความรู้สึกแข็งแรง แต่หากเรานำเอาสีน้ำตาลมาใช้กับสีที่เพิ่มความสดใสในสัดส่วนที่เหมาะสมก็จะได้ทั้งความอบอุ่นมันคง และสามารถลดความแข็งแรงได้อีกด้วย (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 55 - 56)

สีน้ำผึ้ง หรือสีเหลืองเข้มอมน้ำตาลเล็กน้อยนี้ เป็นสีที่ผสมผสานระหว่างความสง่า ความโดดเด่น และอบอุ่นของสีน้ำตาล ความหวังความปรารถนาอันมันคงของสีเหลืองไว้

ร่วมกัน ในทางจิตวิทยาเห็นว่า สีนํ้าฝิ่งนั้นไม่ออกนํ้าตาลมากจนให้ความรู้สึกแห้งแล้ง แต่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของสีนํ้าตาลไว้อย่างดี นั่นก็คือความอบอุ่น สีเหลืองที่เชื่อมกับสีนํ้าฝิ่งนี้จะเป็นพลังแห่งความหวัง และความปรารถนา ในบางครั้งสีนํ้าฝิ่งยังมีประกายแห่งสีเหลืองออกทองด้วยเล็กน้อย ทำให้ดูเป็นสีที่มีความมั่งคั่งอีกด้วย (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 56)

สีส้ม ก็เป็นเช่นเดียวกันกับสีนํ้าฝิ่ง เพราะมันได้รวบรวมเอาเอกลักษณ์ของสีซึ่งเป็นส่วนประกอบของตัวมันอยู่ ได้แก่ สีแดง คือความรุ่งโรจน์ พลังอำนาจ และความเป็นมงคล และความมั่นคงหนักแน่น ความเจริญรุ่งเรืองของสีเหลืองเอาไว้รวมกัน ในเชิงจิตวิทยาสีมองว่า สีส้มหรือสีแสดนี้ หมายถึง การฟื้นตัวและพลังชีวิตนั้นก็เพราะสีส้ม ได้รวมเอาคุณลักษณะของทั้งสีแดงและเหลืองไว้ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นพลังอำนาจจากสีแดง หรือความหวังความปรารถนาจากสีเหลืองด้วยเหตุนี้เองทำให้สีส้มเป็นอีกสีหนึ่งที่ผสานสีที่มีผลกระทบต่ออารมณ์ และความรู้สึกในแง่ดี จากสองสีไว้รวมกัน (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 56 -57)

สีชมพู คือ ความสดใสบริสุทธิ์ของวัยสาว ความรักอันบริสุทธิ์ ความเบิกบาน รักแรกอันแสนหวาน ความคิด และจิตวิญญาณที่ปราศจากจริตมายา ในแง่ของจิตวิทยาสีมองว่า สีชมพูนั้นบ่งบอกถึงความละมุนละไม ความอ่อนเยาว์สดชื่น ละเอียดอ่อน ซึ่งพิจารณาแล้วก็สอดคล้องกันกับสิ่งที่ช่วงวัยได้บอกไว้เช่นกัน ด้วยคุณลักษณะของสีชมพูก็คงไม่มีใครปฏิเสธถึงความอ่อนหวานน่ารัก แม้ส่วนมากมักเลือกเสื้อผ้าเครื่องใช้ รวมไปถึงตกแต่งห้องด้วยชมพูเตรียมไว้สำหรับลูกสาว เพราะนอกจากจะเป็นสีแห่งความอ่อนหวานแล้ว การเลือกใช้สีชมพูสำหรับเด็กผู้หญิงนั้นเสมือนเป็นการอวยพรให้เด็กเป็นคนที่อ่อนหวานงดงามน่ารักและบริสุทธิ์ (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 57)

สีชมพูโอลด์โรส เนื่องจากสีชมพูโอลด์โรสเป็นสีซึ่งประกอบไปด้วยสีหลากหลาย ได้แก่ สีชมพู และสีส้มเล็กน้อย หากเป็นสีชมพูล้วน หมายถึง ความรักอันบริสุทธิ์ แต่เมื่อสีโอลด์โรสมีสีส้มเจือด้วยจึงทำให้ความรักอันบริสุทธิ์เปลี่ยนเป็นรักที่ทรงพลังอำนาจ แห่งความรักความปรารถนาแรงดึงดูดแห่งรัก อำนาจแห่งเสน่ห์ มันจึงไม่เป็นมงคลนักหากจะนำเอาสีดังกล่าวมาตกแต่งห้องนอนของคู่บ่าวสาว เชื่อกันว่าจะส่งผลให้เกิดรักสามเส้า ใครบางคนอาจตกหลุมรัก หรือติดบ่วงเสน่ห์ผู้ที่ไม่ใช่คู่ครองของตน สำหรับวัยหนุ่มสาวที่ยังไม่มีครอบครัว สีโอลด์โรสหมายถึง ความมีเสน่ห์ และมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี มีมิตรสหายมาก ในนิยายจีนมีวลีที่กล่าวถึง ราศีดอกท้อ ซึ่งสีโอลด์โรสในที่นี้ก็หมายถึง สีของดอกท้อนั่นเอง ราศีดอกท้อ หมายถึง ชายหนุ่มเนื้อหอมที่มีทั้งสาวน้อยสาวใหญ่มารุมรักมากมาย หากจะพิจารณากันในเชิงของจิตวิทยาแล้วก็จะวิเคราะห์ได้ว่า สีชมพูโอลด์โรสนั้นได้รวบรวมเอาคุณลักษณะของสีต่างๆ ไว้ถึงสามสีด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นความอ่อนหวานของ

สัททพ ความสดใส ความปรารถนาดีของสี่เหลืง และความร่อนแรงมีพลังของสี่แดง ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ชาวขัจะตีความไว้เช่นนั้น (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 57 - 58)

สี่ฟ้า ชาวจีนมักจะมองสี่ฟ้าว่าเป็นสี่แห่งการเปลี่ยนแปลง และเจริญเติบโต เช่นเดียวกับสี่เขียว มีไม่น้อยที่คิดว่าสี่ฟ้าเป็นสี่แห่งฤดูใบไม้ผลิ การสวมชุดสี่ฟ้าในช่วงเวลาดังกล่าวจึงเป็นเสมือนการต้อนรับฤดูกาลใหม่ ทว่ายังมีบางกลุ่มชนที่ไม่นิยมสี่ฟ้า เนื่องจากคิดว่าสี่ฟ้าเป็นสี่แห่งความโสโครก ในทางจิตวิทยาสิ้นนั้น มองสี่ฟ้าว่า บ่งบอกถึงความสดชื่น ความปลอดโปร่ง โล่งสบาย และสดใส จึงพ้องกับความคิดที่ว่า สี่ฟ้าเป็นสี่แห่งฤดูใบไม้ผลิ และการที่บางคนมองว่าสี่ฟ้าเป็นสี่แห่งการโสโครกนั้น น่าจะเป็นเพราะว่าสี่ฟ้าเป็นสี่ที่อยู่ในโทนอ่อน มีความเข้มของสีน้อย ขาดความโดดเด่น ไม่มีผลในการกระตุ้นให้เกิดความกระตือร่อนเช่นเดียวกับสี่เข้มบางสี เช่น สีแดงนั่นเอง (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 58)

สี่เขียวอมฟ้า เป็นสัญลักษณ์แทนธาตุไม้ ดังนั้นมันจึงหมายถึงความเจริญเติบโต หรือการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่า สี่ฟ้าแทนความหม่นหมอง แต่เมื่อมันมาอยู่รวมกันก็จะเกิดความหมายใหม่ๆ ที่ดี เพราะสี่เขียวอมฟ้า นั้นไปพ้องกับสี่ของใบไม้ซึ่งถือเป็นไม้มงคลของชาวจีน ชาวจีนมีความเชื่อว่าสี่เขียวอมฟ้าเป็นสี่แห่งความอ่อนเยาว์ ในแง่ของจิตวิทยาสามารถวิเคราะห์ได้ว่า สี่เขียวอมฟ้า นั้นได้รวบรวมเอาคุณลักษณะของสีหลายๆ สีเข้าด้วยกัน ได้แก่ สีเหลือง สีส้ม และสีขาบ แม้สี่ฟ้าจะถูกมองว่าเป็นสี่ที่หม่นหมอง แต่เมื่อได้ความสดใสจากสีเหลืองเข้ามาช่วยแล้วก็ทำให้สี่เขียวอมฟ้าช่วยกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกให้สดชื่นขึ้นได้ (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 58 - 59)

สายรุ้งนำโชค เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าสายรุ้งที่พาดผ่านท้องฟ้าในยามที่ฝนหยุดตกใหม่ๆ แล้วแดดเริ่มออกนั้นมีอยู่ด้วยกัน 7 สี คือ แดง ส้ม เหลือง เขียว ฟ้า คราม และม่วง นอกจากรุ้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติแล้ว เรายังสามารถสร้างรุ้งได้ด้วยวิธีเลียนแบบธรรมชาติ นั่นก็คืออาศัยการหักเหของแสง ซึ่งสีรุ้งทั้ง 7 ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะช่วยเพิ่มพลังก่อให้เกิดกระแสที่ดีเกิดขึ้นรอบๆ พื้นที่ที่มันอยู่ เราสามารถนำเอาความเลื่อมพรายของรุ้งมาใช้ได้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการเลือกเครื่องประดับที่สามารถหักเหแสงให้เกิดเป็นสีรุ้งได้ นำมาสวมใส่ในวันที่รู้สึกไม่ดีและขาดพลังความคิดสร้างสรรค์ สายรุ้งจากเครื่องประดับจะช่วยสร้างให้เกิดพลังที่ดี และเปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึกหตุ้เศร้าหมองของผู้สวมใส่ให้สดชื่นขึ้น หรือแม้กระทั่งนำเอาสีรุ้งมาช่วยปรับเปลี่ยนกระแสน้ในห้อง หรือมุมอับ ภายในบ้าน โดยการประดับภาพที่เกี่ยวกับรุ้งซึ่งมีสีของรุ้งเรียงตัวกันครบทั้ง 7 สี หรือจะหาหินจำพวกคริสตัลซึ่งมีคุณสมบัติในการหักเหแสงให้เกิดเป็นแสงสีรุ้งมาประดับในมุมที่ต้องการกระจายชีที่ดีไปรอบๆ บ้านก็ได้ เมื่อสิ่งต่างๆ ได้รับการปรับปรุงตามวิธีที่ได้ แนะนำไปแล้ว สายรุ้งก็จะนำมาซึ่งความสมบูรณ์พูนสุข ร่ำรวย ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 45 - 46)

ผลการนำเอาสมาธิใช้ในทางสวางจิต ผลจากการใช้สติปรับแต่งสวางจิตเพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง หรือปรับเปลี่ยนความโศคร้ายให้กลายเป็นความโชคคิ นั่นก็คือ ใช้หลักของสติที่มีผลกระทบต่ออารมณ์ และความรู้สึก ช่วยทำให้สุขภาพจิตของผู้ที่อยู่อาศัยดีขึ้น มีศักยภาพในการทำงาน และสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ได้ดีขึ้น ด้วยเหตุผลนี้เองที่สวางจิต กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงสวางจิตทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของคนผู้นั้น ไม่ว่าจะเป็นด้านชีวิตความเป็นอยู่ ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง ความสุข หรือแม้แต่ความมั่งคั่งร่ำรวย หากเราลองพิจารณาดูให้ถ่องแท้เราก็จะสามารถเข้าใจได้ทันทีว่า เมื่อเรามีจิตใจที่สงบสบาย หรือแจ่มใสแล้วละก็ เราจะสามารถสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากนำไปใช้กับการศึกษาเล่าเรียนก็จะประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าได้อย่างเช่นเดียวกัน เมื่อหน้าที่การงานดี คุณภาพชีวิตก็จะย่อมต้องดีตามไปด้วย แต่สวางจิตได้กล่าวอธิบายไว้ต่างกันถึงแม้ว่าผลลัพธ์มันจะเป็นสิ่งเดียวกันก็ตาม สวางจิตได้ให้เหตุผลไว้ว่า ผลจากการเลือกสติที่เหมาะสมเป็นมงคลตามหลักเกณฑ์นั้นจะเป็นการเพิ่มพลังให้กับกระแสชีวิตภายในร่างกายของเรา รวมไปถึงกระแสที่ไหลเวียนอยู่โดยรอบตัวด้วย ดังนั้น ผู้ที่ปฏิเสธศาสตร์แห่งสวางจิตโดยสิ้นเชิงจึงดูเหมือนจะตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบผู้ที่รับฟัง และหาสาเหตุในเชิงตรรกะมาอธิบาย เพราะนอกจากจะได้ฝึกกระบวนการคิดที่เป็นเหตุผลแล้ว ยังช่วยให้เราเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ไม่คับแคบ ขอมรับฟังในความคิดเห็นของผู้อื่น และที่สำคัญเรายังได้รับข้อคิดดีๆ เป็นผลพลอยได้อีกด้วย (มงคลธรรม ฉางหลวง, ม.ป.ป. : 48 - 49)

สรุปได้ว่าสวางจิตสามารถนำมาใช้ในการกำหนดชัยภูมิ ที่ตั้งบ้านเรือน สำนักงาน และหลุมฝังศพ ของบรรพบุรุษ เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง โดยวิชาสวางจิตนอกจากการกำหนดชัยภูมิ และทิศทางการตั้งบ้านเรือน และสำนักงานที่เป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกแล้ว ยังสามารถนำมาจัดตกแต่งสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน และอาคารสำนักงานได้อีกด้วย

จากหลักเกณฑ์ข้างต้นผู้ศึกษาจึงได้ข้อสรุปว่า สวางจิตเป็นศาสตร์ และศิลป์ในการเลือกชัยภูมิที่ดี ในการอยู่อาศัย และการประกอบอาชีพ หลักวิชาสวางจิตเมื่อนำมาวิเคราะห์แล้วจะพบว่ามีความเป็นเหตุ และผลซึ่งกันและกัน มีความเป็นวิทยาศาสตร์ในการจัดสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกที่อยู่อาศัย ให้มีความสมดุลกัน เมื่อสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลกัน สุขภาพจิต และสุขภาพกายของผู้อยู่อาศัยก็จะดีไปด้วย ซึ่งสวางจิตเป็นเหมือนกุศโลบายในการสอนให้คนมีความระมัดระวังในการดำเนินชีวิต เช่น การห้ามไม่ให้ซักผ้า หรือตากผ้าในห้องครัวเพราะเทพเจ้าเตาจะโกรธ แต่ในความเป็นจริงการซักผ้า หรือตากผ้าในครัวจะทำให้การประกอบอาหารเกิดการปนเปื้อน อาจส่งผลให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บเกี่ยวกับทางเดินอาหาร หรือห้องครัวที่ชื้นแฉะอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุลื่นหกล้มได้ง่ายเป็นต้น

บทที่ 3

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1 ความหมาย

ความหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะมีต่างกันบ้างก็คือสำนวนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 28-30)

เดเนียล วิท (Daniel Wit, 1967: 101-103 ; อ้างอิงจาก โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 28) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้นการบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลาง มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

วิลเลียม วี. ฮอลโลเวย์ (William V. Holloway, 1959: 101 - 103 ; อ้างอิงจาก โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 28) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้มีอำนาจการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

จอห์น เจ. คลาร์ก (John J. Clark, 1957: 87-89 ; อ้างอิงจาก โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 28) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดโดยเฉพาะ และหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและจะอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

แฮร์ริส จี. มอนตาญ (Harris G. Mongtagu, 1984: 574 ; อ้างอิงจาก โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 28) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระ พร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

อีไมล์ เจ. ซัดดี (Emile J. Sady, 1953 ; อ้างอิงจาก อุทัย หิรัญโต, 2523 : 4 ; อ้างอิงจาก โกวิท พวงงาม, 2552 : 29) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำกว่ารัฐ ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมาย และมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจกรรมในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง รวมทั้งอำนาจจัดเก็บภาษี เจ้าหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวอาจได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งโดยท้องถิ่นก็ได้

วิลเลียม เอ. ร็อบสัน (William A. Robson, 1953 : 574 ; อ้างอิงจาก โกวิท พวงงาม, 2552 : 29) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้อำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

ประธาน คงฤทธิศึกษาการ (2524 : 15 ; อ้างอิงจาก โกวิท พวงงาม, 2552 : 29) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

อุทัย หิรัญโต (2523 : 2 ; อ้างอิงจาก โกวิท พวงงาม, 2552 : 29) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐหาได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

จากนิยามต่างๆ ข้างต้น สามารถประมวลได้เป็นหลักการปกครองท้องถิ่นในสาระสำคัญดังนี้

(1) การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทยจัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา ตามเหตุผลดังกล่าว (Autonomy)

(2) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคืออำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควรเพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นก็จะกลายสภาพ

เป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะความเจริญและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญรวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

(3) หน่วยการปกครองท้องถิ่น (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ

(3.1) หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล เป็นต้น

(3.2) สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่นคืออำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

(4) มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะเทศมนตรีเป็นฝ่ายบริหารและสภาเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือในแบบมหานครคือกรุงเทพมหานคร จะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

(5) ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นจากแนวความคิดที่ว่าประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขของตนเองอย่างแท้จริง หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นมาบริหารงานเพื่อให้สมเจตนารมณ์และความต้องการของชุมชนและอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบ และกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอีกด้วย

3.1.1 สรุปสาระสำคัญของหลักการปกครองท้องถิ่น มีดังนี้

3.1.1.1 อาจมีรูปแบบหน่วยการปกครองท้องถิ่นหลายรูปแบบตามความแตกต่างของความเจริญ ประชากร หรือขนาดพื้นที่

3.1.1.2 ต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม

3.1.1.3 หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเองโดยสิทธินี้แบ่งเป็น 2 ประการ คือ

1) สิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรปกครองท้องถิ่น

2) สิทธิในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่
ที่มีอยู่

3.1.1.4 เมืองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและปกครองตนเอง คือเมืองค์กรฝ่าย
บริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ

3.1.1.5 ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

3.1.2 องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

ระบบการปกครองท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ คือ (อุทัย
หิรัญโต, 2523 : 22 ; อ้างอิงจาก โกวิท พวงงาม, 2552 : 31)

3.1.2.1 สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่าหากประเทศใดกำหนด
เรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศการปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมี
ความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่นเพราะข้อความที่กำหนดไว้ใน
รัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

3.1.2.2 พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนด
พื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์
ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชนจึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะ
กำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครอง
ท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ
โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม
(UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้
ความเห็นว่ายหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้
ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่จะต้องพิจารณาคด้วย เช่น ประสิทธิภาพใน
การบริหารรายได้ และบุคลากร เป็นต้น

3.1.2.3 การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่
มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

3.1.2.4 องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือ
รัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับ
ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้นๆ

3.1.2.5 การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจาก
ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการ
ปกครองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

3.1.2.6 อิสระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลยพินิจของตนเองในการปฏิบัติกิจการภายในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการ

3.1.2.7 งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

3.1.2.8 การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้มิได้หมายความว่ามิอิสระเต็มที่ทีเดียว หมายความว่า เฉพาะอิสระในการดำเนินการเท่านั้น เพราะมีฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตยไป (อนันต์ อนันตกุล, 2521 ; อ้างอิงจาก โกวิท พวงงาม, 2552 : 32) รัฐจึงต้องสงวนอำนาจในการควบคุมดูแลอยู่

องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้นนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ โกวิท พวงงาม (2552 : 32) ที่ได้กล่าวว่า องค์การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่

- (1) มีพื้นที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- (2) มีสถานะเป็นนิติบุคคลมหาชน
- (3) มีองค์กรเป็นของตนเอง
- (4) มีภารกิจหน้าที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของตนเอง
- (5) มีการกำกับดูแลจากรัฐ

การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎี การกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์กรหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเอง และที่สำคัญคือ ประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง

นอกจากนี้ คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น โดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ตามคำสั่งที่ 262/2535 เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2535 เพื่อศึกษาระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นของไทยที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ในทุกรูปแบบ หาแนวทางและข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจ

หน้าที่ การคลัง และงบประมาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล หน่วยงานส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค กับหน่วยการปกครองท้องถิ่นโดยกล่าวถึง องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น ไว้ดังนี้

- (1) เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และทบวงการเมือง
- (2) มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งตามหลักการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

- (3) มีอิสระในการปกครองตนเอง
- (4) มีเขตการปกครองที่ชัดเจนและเหมาะสม
- (5) มีงบประมาณรายได้เป็นของตนเองอย่างเพียงพอ
- (6) มีบุคลากรปฏิบัติงานของตนเอง
- (7) มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการให้บริการ
- (8) มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

แม่บท

- (9) มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะเป็นหน่วยงานระดับรองของรัฐ

3.1.3 วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

3.1.3.1 ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ทั้งทางด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

3.1.3.2 เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3.1.3.3 เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษากการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน

3.1.4 ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

3.1.4.1 การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

3.1.4.2 การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

3.1.4.3 การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นของตน

3.1.1.4 การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

3.1.4.5 การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต

3.1.4.6 การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง

3.1.5 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วย การปกครองท้องถิ่น

หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ควรจะต้องพิจารณาถึง กำลังเงิน กำลังงบประมาณ กำลังคน กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และหน้าที่ความรับผิดชอบควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากเกินกว่าภาระ หรือ เป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศ ก็ไม่ควรมอบให้ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น งานทะเบียนที่ดิน การศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ มีข้อพิจารณา ดังนี้

3.1.5.1 เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

3.1.5.2 เป็นงานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง

3.1.5.3 เป็นงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มีหน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา เป็นต้น

3.1.5.4 เป็นงานที่เกี่ยวกับการพาณิชย์ท้องถิ่น เป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเองไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงรับจำนำ การจัดตลาดและงานต่างๆ ที่มีรายได้โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชน (โกวิท ษ์ พวงงาม, 2552 : 28-34)

3.1.6 โครงสร้าง และภารกิจ อำนาจ และหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

ในปัจจุบันการปกครองท้องถิ่นของไทยประกอบไปด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

- (1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (2) เทศบาล
- (3) องค์การบริหารส่วนตำบล

(4) กรุงเทพมหานคร

(5) เมืองพัทยา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 รูปแบบ ต่างมีโครงสร้างภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเดียวกันก็คือ รูปแบบสภากับฝ่ายบริหาร (Council - Executive Form) ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังต่อไปนี้ รูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบนี้ นับได้ว่าเป็นรูปแบบที่ค่อนข้างแพร่หลายมากที่สุดในโลกก็ว่าได้ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่มีการแบ่งแยกฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภาออกจากกันอย่างชัดเจน

รูปแบบสภากับฝ่ายบริหารนี้ ถ้านำไปใช้กับเทศบาล เราจะเรียกว่า รูปแบบสภา กับนายกเทศมนตรี (Mayor - Council Form of Government) กล่าวคือ นายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ในขณะที่หัวหน้าฝ่ายสภา เราเรียกว่า ประธานสภาเทศบาล

องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบสภากับฝ่ายบริหาร นี้ได้แก่

- (1) มีการแบ่งแยกฝ่ายสภา และบริหารออกจากกัน
- (2) ฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่ในการบริหารกิจการภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
- (3) ฝ่ายสภา ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารและทำหน้าที่ในการออกกฎหมายในระดับท้องถิ่น

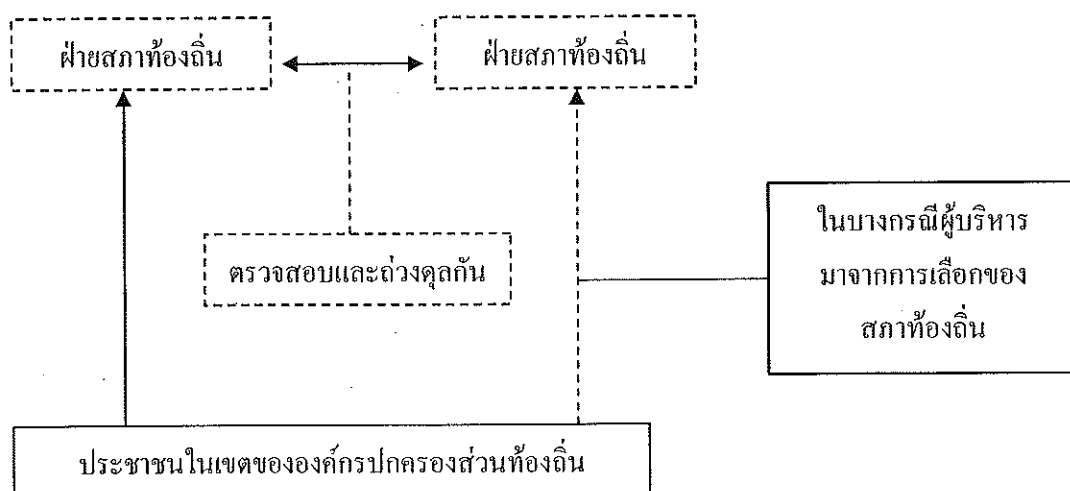
(4) สภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยตรงภายในท้องถิ่น

(5) หัวหน้าฝ่ายบริหาร ไม่จำเป็นต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงก็ได้ แต่อาจจะมาจากการเลือกของฝ่ายสภาโดยมีการตรวจสอบการทำงานซึ่งกัน และกัน แต่สำหรับในประเทศไทยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ภายหลังจากการแก้ไขกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่างๆ เมื่อปลาย พ.ศ. 2546-ต้น พ.ศ. 2547

เห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร หรือเมืองพัทยา ต่างใช้รูปแบบสภากับฝ่ายบริหารทั้งสิ้น ที่เป็นแบบนี้เนื่องมาจากผลของมาตรา 285 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ระบุไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่น และคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น”

ดังนั้น จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยทุกรูปแบบ ต่างมีโครงสร้าง และรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหมือนกันทั้งหมด คือการแบ่งแยกฝ่ายสภากับฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างชัดเจน

เพื่อให้เกิดความชัดเจน สามารถสร้างแผนภาพรูปแบบ และโครงสร้างของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบสภากับฝ่ายบริหารได้ดังนี้

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างสภากับฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแผนภาพข้างต้น เห็นได้ว่า ฝ่ายสภา แยกออกจากฝ่ายบริหารอย่างชัดเจน ในขณะที่ ทั้ง 2 ฝ่าย ต่างตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ซึ่งกัน และกัน ที่มาของทั้งฝ่ายบริหาร อาจจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือการเลือกของฝ่ายสภาก็ได้ (ซึ่งหากนำมา เปรียบเทียบกับรูปแบบการปกครองในระดับชาติ เราจะเรียกรูปแบบที่ฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชนว่า ระบบประธานาธิบดี และเรียกรูปแบบฝ่ายบริหารที่มาจากการเลือกของ สภาว่า รูปแบบรัฐสภา) ในขณะเดียวกัน สภาต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนเสมอ

รูปแบบการแบ่งแยกสภากับฝ่ายบริหารออกจากกันนี้ มีใช้แพร่หลายในเทศบาลของ ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก กล่าวคือ มีเทศบาลถึงร้อยละ 53 ที่ใช้รูปแบบนี้ สำหรับใน /ประเทศอังกฤษ พบว่ารูปแบบการแบ่งแยกสภากับฝ่ายบริหารออกจากกันไม่เป็นที่ยอมรับนัก อย่างไรก็ตาม รูปแบบดังกล่าวก็ได้รับการยอมรับมากขึ้นดังจะเห็นได้จาก การที่มหานครลอนดอนเปลี่ยน รูปแบบ และโครงสร้างการบริหารเมืองมาเป็นรูปแบบนี้ ตั้งแต่ ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา

นอกจากนี้ อิทธิพลของการปกครองส่วนท้องถิ่นของอเมริกาในรูปแบบนี้ ได้แพร่ขยาย ออกไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศที่เคยตกอยู่ภายใต้ ความดูแลของประเทศ

สหรัฐอเมริกามาก่อน เช่น ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ เป็นต้น สำหรับในยุโรปเอง ก็มีการใช้รูปแบบนี้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นกัน เช่น ในฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน เป็นต้น

จุดเด่นของรูปแบบนี้ก็คือ มีการแยกฝ่ายบริหารและฝ่ายสภาออกจากกัน ทำให้แต่ละฝ่ายมีหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน ภาระงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะถูกกระจายออกไปยังบุคคลต่างๆ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดความรวดเร็วในการทำงาน เพราะองค์กรฝ่ายบริหารก็ทำหน้าที่บริหารแต่เพียงอย่างเดียว ในขณะที่องค์กรฝ่ายสภา ก็ทำหน้าที่ในการออกกฎหมาย โดยไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับงานทางด้านบริหาร

จุดเด่นอีกประการ ก็คือ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายสภา ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ และถ่วงดุลกันได้อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม จุดด้อยหรือข้อเสียของการแบ่งฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภาออกจากกันก็คือในบางครั้งหากฝ่ายบริหาร และฝ่ายสภา เป็นคนละกลุ่มการเมืองกัน อาจทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานของท้องถิ่นได้ เช่น ฝ่ายสภาไม่ยอมผ่านร่างงบประมาณประจำปี เป็นเหตุให้ฝ่ายบริหารไม่สามารถบริหารงานของท้องถิ่นได้ เป็นต้น หรือในกรณีที่ฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภาเป็นกลุ่มการเมืองเดียวกัน ก็จะทำให้ไม่เกิดการตรวจสอบ และถ่วงดุลกัน จนอาจเป็นอันตรายต่อท้องถิ่นนั้นได้

การใช้อำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นจะเบ็ดเสร็จเด็ดขาดมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น บุคลิกภาพของผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำนาจตามกฎหมายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บทบาท และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น (นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2546 : 280)

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมีทั้งสิ้น 5 ประเภท (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา) แต่ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเทศบาลจึงขออธิบายเฉพาะกรณีเทศบาลดังต่อไปนี้

3.2 ประวัติความเป็นมาของเทศบาล

แนวความคิดในการจัดการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทย (คุณฐิ สุวัฒน์วิทยากร, 2551 : 5-7) มีขึ้นครั้งแรกในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงปฏิรูประบียบวิธีการบริหารราชการแผ่นดินที่ปฏิบัติอยู่เดิมเสียใหม่ เพื่อให้ทันกับนานาอารยประเทศนอกจากนี้ทรงมีพระราชดำริที่จะให้ประชาชน พลเมือง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศอีกด้วย เพื่อให้เป็นไปตามทัศนคติใหม่ของระบอบการปกครองแบบตะวันตก อันเป็นผลสืบเนื่องจากการที่พระองค์ได้เสด็จทอดพระเนตรกิจการต่างๆ ในทวีปยุโรป

สำหรับรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ได้ทรงเริ่มจัดตั้ง โดยได้ทรงพระราชทานดำริทดลองการปกครองรูปแบบสุขาภิบาลขึ้นในกรุงเทพฯ ก่อน เมื่อ พ.ศ.2440 และได้ตราพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ.116 (พ.ศ.2441) แต่การจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ยังไม่มีลักษณะการปกครองตนเอง เพราะกำหนดให้มีผู้บริหารเป็นราชการประจำทั้งสิ้น

วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ.2448 (ร.ศ.142) พระองค์ทรงจัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอม อำเภอเมืองสมุทรสาคร ซึ่งถือว่าเป็นการปกครองท้องถิ่นในหัวเมืองแห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งผลของการจัดตั้งสุขาภิบาลที่ท่าฉลอมเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ จนมีการขยายการจัดตั้งสุขาภิบาลต่อไปในท้องถิ่นต่างๆ เพิ่มมากขึ้น และถือกันว่าสุขาภิบาลเหล่านี้คือสถาบันการปกครองท้องถิ่นอันเป็นที่มาของการปกครองรูปแบบเทศบาลในปัจจุบัน

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชประสงค์อย่างแน่วแน่ที่จะจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลขึ้น จากหลักฐานการพระราชทานสัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ The New York Time ฉบับประจำวันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2474 มีความตอนหนึ่งว่า “เรากำลังเตรียมการออกพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นใหม่เพื่อทดลองเกี่ยวกับสิทธิการเลือกตั้ง ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ประชาชนจะมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกเทศบาล ข้าพเจ้าเห็นว่าสิทธิการเลือกตั้งของประชาชนควรจะเริ่มตั้งแต่การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชนควรมีสิทธิมีเสียงในกิจการของท้องถิ่น เราพยายามให้การศึกษาเรื่องนี้แก่เขา ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการผิดพลาด ถ้าเราจะมี การปกครองระบอบรัฐสภาก่อนที่จะประชาชนจะมีโอกาสเรียนรู้และมีประสบการณ์อย่างดีเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งในกิจการปกครองท้องถิ่น”

การริเริ่ม และปรับปรุงเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล (Municipality) เพื่อให้เป็นพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนต้นๆ รัชการ เนื่องจากการจัดตั้งสุขาภิบาลมีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานรักษาความสะอาด เจ้าหน้าที่ส่วนมากเป็นข้าราชการ และยังขาดอำนาจที่จะออกข้อบังคับในการดำเนินการเกี่ยวกับสุขาภิบาล และกิจการอื่น จึงได้มีการทดลอง

เทศบาลในรูปแบบใหม่ขึ้น โดยตราพระราชบัญญัติการจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลทิศตะวันตก เรียกว่า “การจัดบำรุงสถานที่ชายทะเลตะวันตก” ขึ้นในแถบชายทะเลที่มีอาณาเขต ตั้งแต่ตำบลบ้านชะอำลงไปถึงตำบลหัวหิน สภาดังกล่าวนี้กฎหมายกำหนดให้เป็นนิติบุคคล คณะกรรมการของสภาดังกล่าวเป็นข้าราชการซึ่งพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นมาทั้งหมด อย่างไรก็ตามรูปแบบการปกครองดังกล่าวมิได้เป็นการขยายการกระจายอำนาจในท้องถิ่นไปไกลกว่ารูปแบบการปกครองสุขภาพที่มีอยู่ในขณะนั้น

ใน พ.ศ.2473 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงจัดการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลขึ้น โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้ทูลเกล้าฯ ถวายแผนงานโครงการพร้อมด้วยร่างกฎหมายที่สำเร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อพิจารณา พระองค์ได้นำเข้าไปเข้าศึกษาในที่ประชุมเสนาบดี ซึ่งที่ประชุมไม่เห็นด้วย โดยให้เหตุผลว่าระบบใหม่นี้เป็นของดี แต่เมื่อพระราชทานไปยังราษฎรที่ไม่เข้าใจระบบดังกล่าว ผลดีก็จะไม่เกิดขึ้น กลับกลายเป็นเรื่องยุ่งยาก ควรที่จะให้การศึกษาแก่ผู้รับให้เกิดความรู้ความเข้าใจเสียก่อนจึงจะเกิดผลดีตามที่พระองค์ปรารถนา และอีกประการหนึ่ง การพระราชทานสิทธิแก่ประชาชนเช่นนี้ เป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างประเสริฐ แต่การปฏิบัติเช่นนี้ในทันทีทันใดทีเดียวยังไม่เป็นการเหมาะสม ควรแก้ไขให้ค่อยเป็นค่อยไป อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงตระหนักว่าการจัดการปกครองแบบเทศบาลจะเป็นการให้การศึกษาแก่ประชาชนในการที่จะก้าวไปสู่การปกครองแบบประชาธิปไตย ตามพระราชบันทึกได้ทรงตอบย้ำถึงการนี้ตอนหนึ่งว่า “มันเป็นการดีกว่าอย่างแน่นอนสำหรับประชาชนที่จะเริ่มต้นด้วยการควบคุมกิจการท้องถิ่น ก่อนที่พวกเขาพยายามที่จะควบคุมกิจการของรัฐ โดยผ่านทางสภา ข้าพเจ้าเชื่ออย่างจริงใจว่า ถ้าการปฏิรูปเหล่านี้ได้เริ่มใช้อย่างค่อยเป็นค่อยไปเช่นวิธีนี้ การปกครองประชาธิปไตยจะสามารถจะนำมาใช้ได้โดยไม่มีผลเสียมากนัก แต่กระบวนการนี้จะค่อยเป็นค่อยไป และมีการกระทำอย่างระมัดระวัง ถ้าการทดลองนี้ล้มเหลวในทุกขั้นตอน เมื่อนั้นจึงจะเป็นไปได้ที่จะชักจูงให้ประชาชนเชื่อว่าประชาธิปไตยเป็นไปได้สำหรับประชาชนประเทศสยาม อันตรายอยู่ที่ความไม่อดทน”

อนึ่งอย่างไรก็ตาม หลังจากที่คณะราษฎรได้ทำการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว ก็ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 และได้มีการจัดตั้งเทศบาลเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2478 โดยได้ยกฐานะสุขภาพที่มีอยู่เดิม 35 แห่ง ซึ่งเป็นสุขภาพเมือง 29 แห่ง และสุขภาพท้องถิ่น 6 แห่ง ขึ้นเป็นเทศบาล และได้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลถึงปัจจุบันหลายครั้ง กล่าวคือ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2481 พ.ศ.2486 และจนถึง พ.ศ. 2496 ซึ่งเป็นหลักมาจนถึงปัจจุบันนี้ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม 12 ครั้ง คือ

- (1) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498
- (2) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2498

- (3) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2505
- (4) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510
- (5) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511
- (6) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 336 ลงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2515
- (7) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2517
- (8) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2519
- (9) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2523
- (10) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542
- (11) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543
- (12) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546

ใน พ.ศ. 2540 ประเทศไทยได้มีรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนใช้เป็นฉบับแรก และในรัฐธรรมนูญ

ฉบับนี้ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีโครงสร้างการบริหารประกอบด้วยสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ส่งผลให้ราชการส่วนท้องถิ่นในรูปแบบสุขาภิบาลไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญใน พ.ศ. 2542 จึงได้มีการยกเลิกสุขาภิบาล โดย

เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลที่มีอยู่ทั้งหมดในขณะนั้น จำนวน 980 แห่ง เป็นเทศบาลตำบล และใน พ.ศ. 2543 ก็ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาลเพื่อให้มีการนำระบบการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงมาใช้กับเทศบาลเมือง และเทศบาลนคร จนถึง พ.ศ. 2546 จึงได้นำระบบการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงมาใช้กับเทศบาลทั้งหมด (คุณฤๅ สุวดีวิทยากร, 2551 : 5-7)

3.2.1 หลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจัดตั้งท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาลไว้ 3 ประการ ได้แก่

- (1) จำนวนของประชากรในท้องถิ่นนั้น
- (2) ความเจริญทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น
- (3) ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่น โดยพิจารณาถึงศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่าจะสามารถพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น กฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลขึ้นได้ 3 ประเภท ดังนี้

เทศบาลตำบล กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้อย่างกว้างๆ ดังนี้

(1) มีรายได้จริงโดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ตั้งแต่ 12,000,000 บาท ขึ้นไป

(2) มีประชากรตั้งแต่ 7,000 คนขึ้นไป

(3) ได้รับความเห็นชอบจากรายการในท้องถิ่นนั้น

สำหรับในกรณีที่มีความจำเป็น เช่น การควบคุมการก่อสร้างอาคาร การแก้ปัญหาชุมชนแออัด การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาท้องถิ่น หรือการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล กระทรวงมหาดไทยจะสั่งให้ดำเนินการยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลเฉพาะแห่งได้ หรือกรณีที่จังหวัดเห็นว่าสุขาภิบาลใดมีความเหมาะสมสมควรยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลได้ ก็ให้จังหวัดรายงานไปให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาสั่งให้ดำเนินการยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลได้ โดยให้จังหวัดชี้แจงเหตุผล และความจำเป็น พร้อมทั้งส่งข้อมูลความเหมาะสมไปให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาด้วย

เทศบาลเมือง มีหลักเกณฑ์การจัดตั้งดังนี้

(1) ท้องที่ที่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดทุกแห่ง ให้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้ โดยไม่ต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์อื่นๆ ประกอบ

(2) ส่วนท้องที่ที่มีใช่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด จะยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

(2.1) เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป

(2.2) มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่อื่นต้องทำตามที่กฎหมายกำหนดไว้

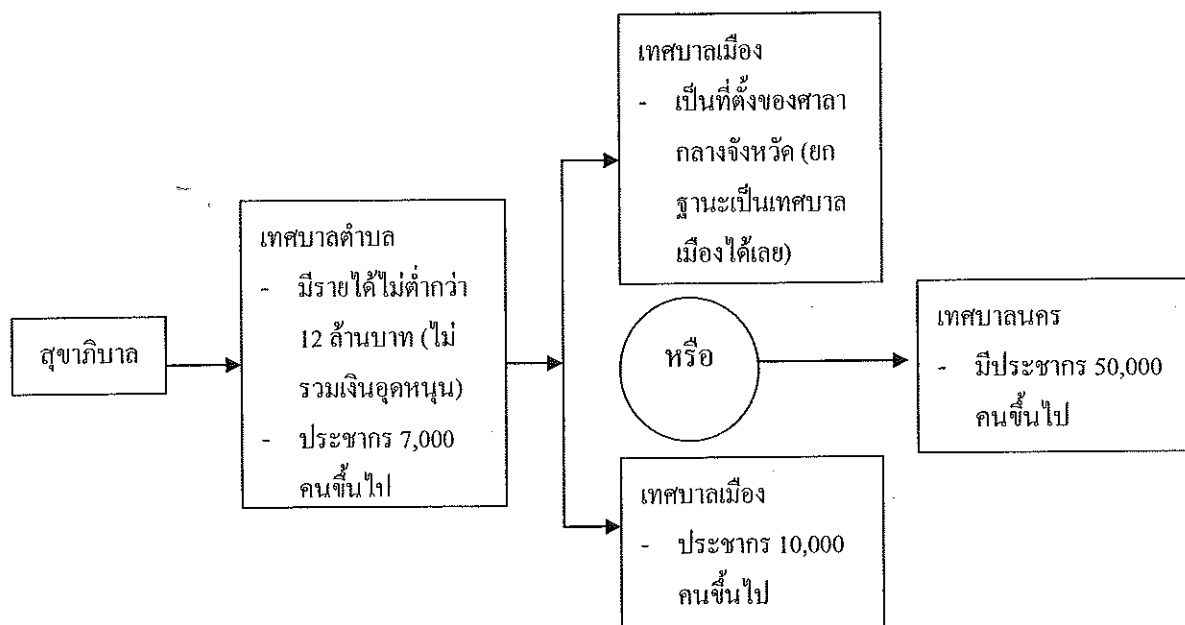
(2.3) มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง

เทศบาลนคร มีหลักเกณฑ์การจัดตั้งดังนี้

(1) เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 50,000 คน ขึ้นไป

(2) มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่อื่นต้องทำตามที่กฎหมายกำหนดไว้

(3) มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลนคร

ภาพที่ 3.2 เงื่อนไขในการจัดตั้งเทศบาลและประเภทของเทศบาล

3.2.2 โครงสร้างเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้แบ่งโครงสร้างของเทศบาลออกเป็น

2 ส่วน คือ **สภาเทศบาล และคณะเทศมนตรี**

สำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำในเทศบาล จะมีโครงสร้างทางเจ้าหน้าที่อีกส่วนหนึ่งเรียกว่า **พนักงานเทศบาล**

สภาเทศบาล ทำหน้าที่เป็น ฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งคอยควบคุมและการปกครองท้องถิ่น ตรวจสอบฝ่ายบริหารอันเป็นวิธิต่างแห่งการถ่วงดุลอำนาจ กำหนดให้สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และสมาชิกสภาเทศบาลนี้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 5 ปี (ปัจจุบันมีการแก้ไขให้อยู่คราวละ 4 ปี) ทั้งนี้จำนวนสมาชิกสภาเทศบาล จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของเทศบาล ดังนี้

สภาเทศบาลตำบล	มีสมาชิกทั้งหมด	12	คน
สภาเทศบาลเมือง	มีสมาชิกทั้งหมด	18	คน
สภาเทศบาลนคร	มีสมาชิกทั้งหมด	24	คน

สภาเทศบาลนั้นมีประธานสภาคนหนึ่ง และรองประธานสภาคนหนึ่งโดยให้ผู้ว่าราชการแต่งตั้งมาจากสมาชิกเทศบาลตามมติของสภาเทศบาล กล่าวคือ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เรียกประชุมสภาเทศบาลครั้งแรกภายใน 90 วัน นับแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเสร็จสิ้น

ให้สมาชิกสภาเทศบาลประชุมเลือกกันเองจากสมาชิกด้วยกัน จะเลือกบุคคลอื่นนอกจากสมาชิกสภาเทศบาลไม่ได้ ประธานสภามีหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับการประชุมเทศบาลควบคุมบังคับบัญชาข้าราชการความสงบ และเป็นตัวแทนสภาในกิจการภายนอก

คณะเทศมนตรี

ฝ่ายบริหารกิจการของเทศบาล ได้แก่ คณะเทศมนตรี ซึ่งอำนาจในการบริหารงานอยู่ที่คณะเทศมนตรี โดยคณะเทศมนตรีเลือกมาจากสมาชิกสภาเทศบาลที่สมาชิกสภาเทศบาลมีมติเห็นชอบซึ่งประกอบด้วยนายกเทศมนตรี และเทศมนตรี อีก 2 - 4 คน ตามฐานะเทศบาลกล่าวคือ

(1) กรณีที่เป็นเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลให้มีเทศมนตรีได้ 2 คนซึ่งเมื่อรวมนายกเทศมนตรีเป็นคณะเทศมนตรีแล้ว มีจำนวน 3 คน

(2) กรณีที่เป็นเทศบาลนคร ให้มีเทศมนตรีได้ 4 คน ซึ่งเมื่อรวมนายกเทศมนตรีเป็นคณะเทศมนตรีแล้วมีจำนวน 5 คน สำหรับเทศบาลเมืองที่มีรายได้จากการจัดเก็บปีละ 20 ล้านบาทขึ้นไป ให้มีเทศมนตรีเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

พนักงานเทศบาล

พนักงานเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของเทศบาลที่ปฏิบัติงานอันเป็นภารกิจประจำสำนักงานหรืออาจจะนอกสำนักงานก็ได้ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิด เพราะหน้าที่ของเทศบาลนั้นต้องติดต่อ และให้บริการแก่ประชาชนตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งเรื่องงานการทะเบียนการสาธารณสุข โภค การศึกษา การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งนับว่าเป็นภาระหน้าที่ที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมาก ซึ่งต่างกับคณะเทศมนตรีที่ว่าคณะเทศมนตรีรับผิดชอบและภารกิจในลักษณะของการ “ทำอะไร” ส่วนการ “ทำอย่างไร” ก็จะเป็นหน้าที่ของพนักงานเทศบาล โดยมีปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบ

พนักงานเทศบาลจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของงาน ส่วนการบรรจุแต่งตั้ง การให้เงินเดือนความชอบ ตลอดจนการออกจากตำแหน่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 เป็นสำคัญ

พนักงานเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่ประจำ มีการแบ่งหน่วยงานของเทศบาลออกเป็น 6 ส่วน (ระเบียบคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.) ว่าด้วยการกำหนดส่วนการบริหารของเทศบาล การกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของพนักงานเทศบาล พ.ศ. 2519 เพื่อที่จะให้บริการแก่ประชาชนได้ดังนี้

สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนและนโยบายของเทศบาล ทั้งมีหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรีเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานธุรการ งานประชาสัมพันธ์ งานนิติกร งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

งานทะเบียน ตลอดจนงานอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ เช่น สถานธนาบาลของเทศบาล (โรงรับจำนำ)

ส่วนคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินและการบัญชี การจัดเก็บภาษีต่างๆ เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ฯลฯ งานจัดทำงบประมาณ งานผลประโยชน์ของเทศบาลควบคุมดูแลพัสดุและทรัพย์สินของเทศบาล ตลอดจนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานของส่วนใดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนสาธารณสุข มีหน้าที่แนะนำช่วยเหลือด้านการเจ็บป่วยของประชาชน การป้องกันและระงับโรค การสุขาภิบาล การรักษาความสะอาด งานสัตวแพทย์ ตลาดสาธารณะ สุสาน และฌาปนสถานสาธารณะ ตลอดจนควบคุมการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น การแต่งผม การจำหน่ายอาหาร เป็นต้น ซึ่งรวมเรียกว่า การประกอบการค้าอันอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งงานสาธารณสุขอื่นๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรืองานที่ได้รับมอบหมายเทศบาลแห่งที่มีรายได้เพียงพอก็จัดตั้งโรงพยาบาลขึ้นเอง เช่น โรงพยาบาลของเทศบาลนครเชียงใหม่ นอกจากนี้แล้วเทศบาลเล็กๆ ก็จะจัดให้มีสถานอนามัย ศูนย์บริการสาธารณสุข

ส่วนช่าง มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานโยธา งานบำรุงรักษาทางบก ทางระบายน้ำ สวนสาธารณะ งานสำรวจและแบบแผน งานสถาปัตยกรรม และผังเมืองและงานสาธารณูปโภค งานควบคุมการก่อสร้างอาคารเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง งานเกี่ยวกับไฟฟ้าหรืองานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนการประปา มีหน้าที่ดำเนินการกิจการเกี่ยวกับการให้บริการ และจำหน่ายน้ำสะอาด ตลอดจนจัดเก็บผลประโยชน์ในการนี้

ส่วนการศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการกิจการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในด้านการศึกษาระดับประถมศึกษาของเทศบาล งานด้านการสอน การนิเทศ การศึกษา งานสวัสดิการสังคม และนันทนาการ ตลอดจนปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนต่างๆ เหล่านี้อาจจัดให้มีฐานะเป็นสำนัก กอง ฝ่าย แผนก หรืองานก็ได้ โดยคำนึงถึงลักษณะงานในหน้าที่และความรับผิดชอบ ปริมาณ และคุณภาพของงานได้ตามความเหมาะสมของแต่ละเทศบาล แต่หากงานใดยังไม่มีควมจำเป็นจะต้องแยกจัดเป็นส่วนการบริหารงานต่างหาก ก็ให้รวมกิจการนั้นเข้ากับส่วนอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้ หรือเทศบาลใดมีงานอื่นเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ และไม่อาจรวมไว้กับส่วนใดได้ก็อาจจัดเป็นส่วนต่างหากก็ได้ตามหลักเกณฑ์ข้างต้นโดยอนุโลม

3.2.3 พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543

ได้กำหนดโครงสร้างเทศบาลให้มีองค์ประกอบ ดังนี้

(1) โครงสร้างให้เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงจากประชาชนในเขตเทศบาลนคร และเทศบาลเมือง ภายหลังที่สมาชิกสภาเทศบาลนคร หรือเทศบาลเมือง ครบตามวาระ หรือมีเหตุต้องยุบสภาไป

(2) เทศบาลตำบล ให้มีทางเลือกกว่า เทศบาลแห่งใดจะมีการบริหารในรูปแบบ คณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลแต่ละแห่ง

จึงกล่าวได้ว่า เทศบาลใดจะใช้โครงสร้างแบบคณะเทศมนตรี ก็จะมีโครงสร้างดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น แต่หากเทศบาลใดใช้โครงสร้างแบบนายกเทศมนตรี จะส่งผลให้นายกเทศมนตรี ต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และคณะผู้บริหารเทศบาลจะประกอบด้วยนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ที่มาจากการแต่งตั้งของนายกเทศมนตรีตามจำนวน ดังนี้

เทศบาลตำบล ให้มีรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกิน 2 คน

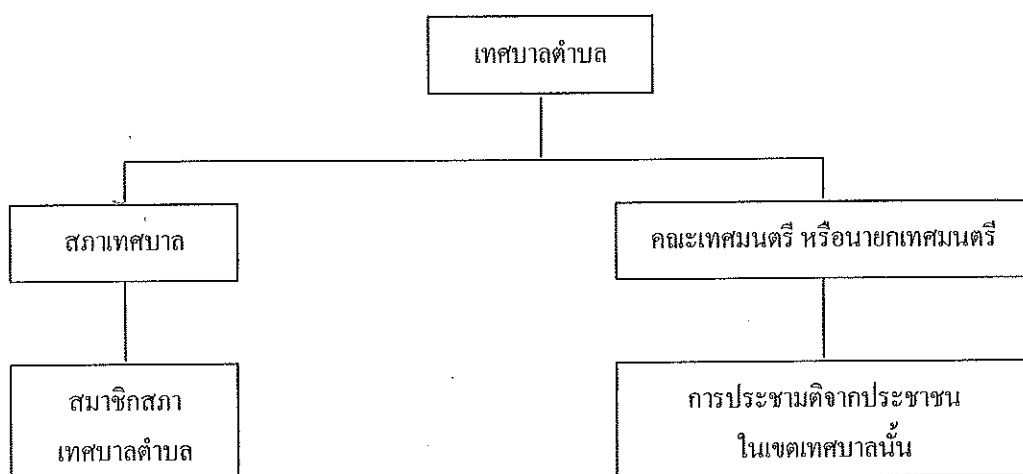
เทศบาลเมือง ให้มีรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกิน 3 คน

เทศบาลนคร ให้มีรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกิน 4 คน

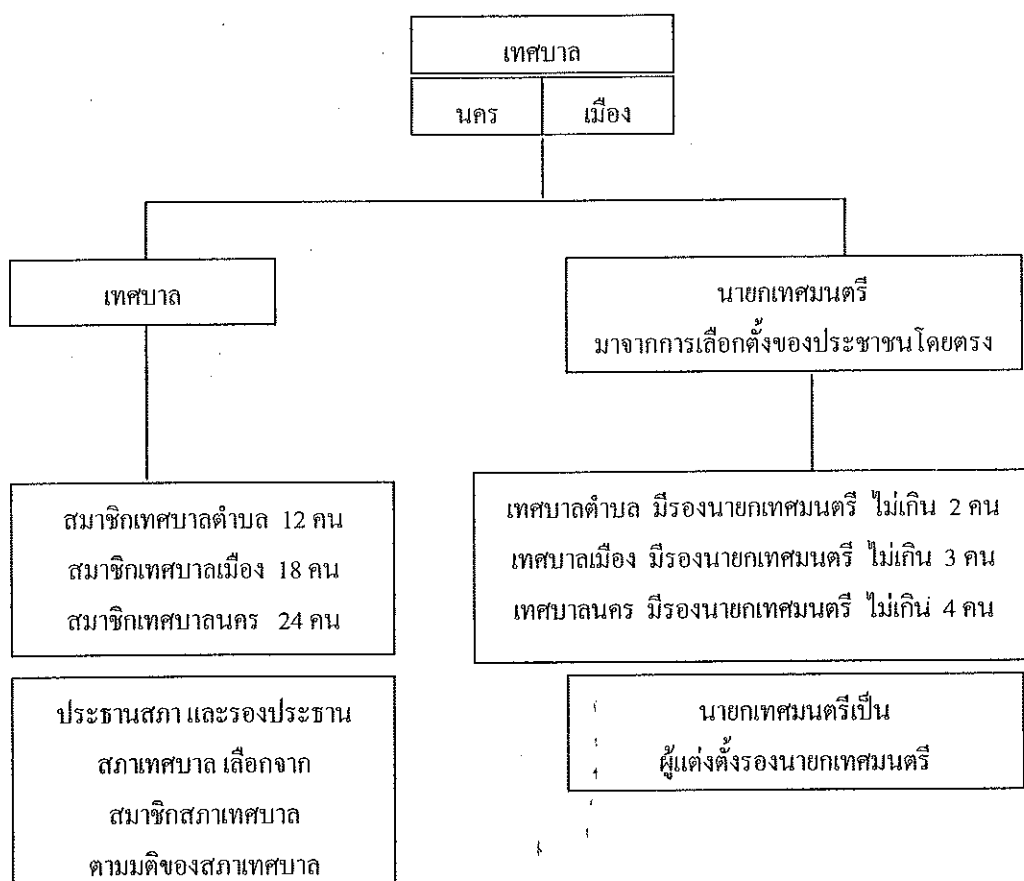
และกฎหมายได้ให้อำนาจนายกเทศมนตรีแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรี เลขานุการนายกเทศมนตรี เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม พ.ร.บ.เทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543 ระบุว่า วันที่ 1 มกราคม 2550 เป็นต้นไป ก็จะจัดให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงทุกแห่ง หรือจะใช้โครงสร้างแบบให้สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้เลือกคณะเทศมนตรี ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนโดยการลงประชามติ

การลงประชามติดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนั้น ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลนั้น ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งขอให้จัดให้มีการลงประชามติ ทั้งนี้ การยื่นคำร้องดังกล่าวต้องดำเนินการภายใน 360 วัน ก่อนครบวาระของสภาเทศบาลที่ดำรงตำแหน่งอยู่ขณะนั้น และจะกระทำในวาระของสภาเทศบาลนั้นได้เพียงครั้งเดียว

ภาพที่ 3.3 เทศบาลตำบล ตาม พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543

ภาพที่ 3.4 เทศบาลนคร / เทศบาลเมือง ตาม พ.ร.บ.เทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543

นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย เทศบัญญัติ และนโยบาย

(2) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล

(3) แต่งตั้ง และถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขาธิการนายกเทศมนตรี

(4) วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(5) รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

(6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

อำนาจหน้าที่ของสภาเทศบาล

ปกติสภาเทศบาลจะทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

อำนาจในการตราเทศบัญญัติ

เทศบัญญัติ คือ กฎข้อบังคับของท้องถิ่น ซึ่งมีผลใช้บังคับได้เฉพาะในเขตเทศบาลนั้นๆ เท่านั้น โดยสภาเทศบาลเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย ในกรณีต่อไปนี้

(1) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

(2) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติ หรือให้อำนาจตราเทศบัญญัติเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนั้นๆ

สำหรับการพิจารณาตราเทศบัญญัติงบประมาณประจำปี ถือว่าเป็นการใช้อำนาจสูงสุดในการควบคุม ถ้าหากร่างดังกล่าวไม่ได้รับการเห็นชอบจากสภาเทศบาลแล้ว นั่นหมายความว่าคณะเทศมนตรีสิ้นสุดในหน้าที่ (เพราะการไม่เห็นด้วยของเทศบาลมีความหมายถึงการไม่ยอมรับของประชาชนในท้องถิ่นด้วย) โดยมีเงื่อนไขที่น่าสังเกตว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องเห็นชอบด้วย และในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยนั้น การตัดสินใจขั้นสุดท้ายจะขึ้นอยู่กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าจะดำเนินการอย่างไร

ส่วนในการตราข้อบัญญัติทั่วไปจะมีหลักการคล้ายกัน แต่ต่างกันตรงที่ว่าร่างดังกล่าวจะได้รับการวินิจฉัยขั้นสุดท้ายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วย

อำนาจในการควบคุมฝ่ายบริหาร

สภาเทศบาลมีอำนาจในการควบคุมคณะเทศมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหารให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน และนโยบายที่กำหนดไว้ โดยมีมาตรการควบคุมที่สำคัญอย่างน้อย 3 ประการ

การตั้งกระทู้ถาม

สมาชิกสภาเทศบาลมีสิทธิที่จะตั้งกระทู้ถามคณะเทศมนตรี หรือเทศมนตรีในข้อความใดๆ ที่เกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้ ถ้าหากสมาชิกสภาเกิดสงสัยหรือมีข้อข้องใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะเทศมนตรี หรือเทศมนตรี หรือเมื่อเล็งเห็นว่าการกระทำใดๆ ของฝ่ายบริหารอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อท้องถิ่น หรือประชาชนในท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้นายกเทศมนตรี หรือเทศมนตรีนั้นๆ จะต้องตอบกระทู้ถามให้สมาชิกสภาหายข้องใจ แต่ฝ่ายบริหารมีสิทธิที่จะไม่ตอบกระทู้ถามก็ได้ ถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรตอบเพราะถ้าหากตอบไปแล้วจะเกิดความไม่ปลอดภัย หรือเสียประโยชน์ที่สำคัญของเทศบาล

การเปิดอภิปราย

กฎหมายว่าด้วยเทศบาลได้ให้สิทธิแก่สมาชิกสภาเทศบาล ขอเปิดอภิปรายต่อคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีคนใดคนหนึ่งได้ ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการที่กำหนดไว้ เช่น มีข้อกล่าวหาต่อคณะเทศมนตรีว่าปฏิบัติงานไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่และมีความประพฤดิเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง ฯลฯ

การอนุมัติงบประมาณประจำปี

ก่อนที่จะมีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในรอบปีต่อไป คณะเทศมนตรีจะต้องเสนองบประมาณประจำปีเพื่อขออนุมัติต่อสภาเทศบาลเสียก่อน และเมื่อสภาได้อนุมัติแล้ว จึงจะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ การที่กำหนดให้ต้องเสนองบประมาณก่อนนั้น เพื่อที่สภาเทศบาลซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นนั้น สามารถควบคุมการจัดหารายได้ และการใช้จ่ายเงินของฝ่ายบริหารให้เป็นไปอย่างถูกต้อง และตรงกับความต้องการของท้องถิ่น และในกรณีที่สภาเทศบาลพิจารณาแล้ว ลงมติไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณประจำปีที่คณะเทศมนตรีเสนอแล้ว ไม่ว่าจะต้องเหตุผลใดก็ตามจะมีผลทำให้คณะเทศมนตรีชุดนั้นต้องพ้นจากตำแหน่งไป

อำนาจในการให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งคณะเทศมนตรี

บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ได้กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะเทศมนตรีไว้ว่า “ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเป็นนายกเทศมนตรี และเทศมนตรี ด้วยความเห็นชอบของสภาเทศบาล”

กล่าวโดยสรุป คือ อำนาจในการเห็นชอบแต่งตั้งคณะเทศมนตรี โดยสภาเทศบาล จะเสนอการเห็นสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง มีข้อสังเกตว่า ในปัจจุบันมีการจัดกลุ่มใน ลักษณะพรรคการเมืองขึ้น ดังนั้นกลุ่มที่ได้รับเลือกตั้งเป็นฝ่ายเสียงข้างมากจะมีโอกาสสูงที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นฝ่ายบริหาร (คณะเทศมนตรี)

อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาเทศบาล

เพื่อให้การดำเนินงานต่างๆ ของสภาเทศบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ สภาเทศบาลมีอำนาจที่จะตั้งคณะกรรมการ เพื่อให้ปฏิบัติการกิจที่มอบหมายให้ทำ ซึ่งคณะกรรมการที่สภาเทศบาลจะแต่งตั้งนี้สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

(1) คณะกรรมการสามัญ คือ คณะกรรมการที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งได้รับเลือกจากสภาเทศบาล และกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบให้มีคณะกรรมการสามัญ ประจำสภาเทศบาลได้ไม่เกิน 2 คณะ โดยเทศบาลนครให้มีกรรมการในคณะหนึ่งๆ ไม่เกิน 5 นาย ส่วนเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลให้มีกรรมการในคณะหนึ่งๆ ได้ไม่เกิน 3 นาย

(2) คณะกรรมการวิสามัญ คือ คณะกรรมการที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล หรือผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกที่มีได้เป็นสมาชิกซึ่งได้รับเลือกจากสภาเทศบาล โดยอาจมีจำนวน และองค์ประกอบของคณะกรรมการได้เช่นเดียวกับคณะกรรมการสามัญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

อำนาจหน้าที่ของคณะเทศมนตรี

คณะเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่สำคัญๆ อาจกล่าวโดยสรุปได้ 3 ประการ ดังนี้

(1) อำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลและรับผิดชอบในการบริหารงาน โดยทั่วไป ของเทศบาลตามที่เทศบาลกำหนดไว้

(2) อำนาจหน้าที่ในการเปรียบเทียบคดีที่ละเมิดต่อเทศบัญญัติ โดยเทศมนตรีคนใดคนหนึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในคดีที่มีการละเมิดต่อเทศบัญญัติได้ และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ นายกเทศมนตรี หรือเทศมนตรีมีอำนาจที่จะเรียกผู้กระทำความผิด และพยานมาบันทึกถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาได้ด้วย

(3) อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ กล่าวคือ คณะเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปฏิบัติงานต่างๆ ในเขตเทศบาล ตามบทบัญญัติของกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ หรือกฎหมายอื่นใดที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นสมควร และได้กำหนดไว้โดยกฎกระทรวง

เพื่อให้การใช้อำนาจหน้าที่ของคณะเทศมนตรีดังกล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพให้ได้มีการแบ่งอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยปัญหา และการสั่งการระหว่าง นายกเทศมนตรีกับเทศมนตรีไว้ดังนี้ (ประหยัด หงษ์ทองคำ, 2526 : 55)

นายกเทศมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยสั่งการ และบริหารงานในเรื่องต่อไปนี้

- (1) เรื่องเกี่ยวกับเทศบาลหรือสมาชิกสภาเทศบาล
- (2) เรื่องที่ต้องรายงานอำเภอหรือจังหวัด หรือกระทรวงไทยแล้วแต่กรณี
- (3) เรื่องที่กฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะ

เทศมนตรี

- (4) เรื่องเกี่ยวกับการออกเทศบัญญัติ หรือยกเลิกแก้ไขเพิ่มเติมเทศบัญญัติอยู่แล้ว
- (5) เรื่องที่ดำรงขึ้นใหม่ ซึ่งอาจต้องมีโครงการ แผนงาน หรือระเบียบการขึ้นใหม่
- (6) เรื่องที่ปลัดเทศบาลเห็นเป็นปัญหา หรือกรณีพิเศษที่ควรได้รับการวินิจฉัยจาก

นายกเทศมนตรี

- (7) เรื่องซึ่งนายกเทศมนตรีมีอำนาจสั่งการ โดยเฉพาะ
- (8) เรื่องที่ปลัดเทศบาลเห็นสมควรเสนอเพื่อทราบ

เทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยสั่งการหรือบริหารงานในเรื่องต่อไปนี้

- (1) เรื่องที่คณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรีมอบหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ

เทศมนตรี

- (2) เรื่องที่ต้องรายงานนายกเทศมนตรี
- (3) เรื่องที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับระบุไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่

อนึ่ง ในกรณีที่นายกเทศมนตรีไม่อยู่ หรือไม่สามารถบริหารกิจการได้ ให้ นายกเทศมนตรีตั้งเทศมนตรีผู้หนึ่งทำงานแทน และจะต้องแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้อง ปฏิบัติหรือหน้าที่บังคับให้ปฏิบัติ และอำนาจหน้าที่ที่จะเลือกปฏิบัติ นอกจากนั้นยังมีอำนาจตามที่ กฎหมายเฉพาะอื่นๆ กำหนด ทั้งยังได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในฐานระดับต่างๆ ไว้ เช่น เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร ไว้แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดกล่าวคือ

หน้าที่บังคับ หรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ

ตารางที่ 3.1 สรุปแบ่งหน้าที่บังคับตามฐานะของเทศบาล

เทศบาลตำบล	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร
1. รักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชน 2. ให้มีและบำรุงทางบกและ ทางน้ำ 3. รักษาความสะอาดของ ถนนหรือทางเดิน และที่ สาธารณะ รวมทั้งการ กำจัดขยะมูลฝอยสิ่ง ปฏิกูล 4. ป้องกันและระงับ โรคติดต่อ 5. ให้มีเครื่องใช้ในการ ดับเพลิง 6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษา อบรม 7. หน้าที่อื่นๆซึ่งมีคำสั่ง กระทรวง มหาดไทย หรือกฎหมาย บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของ เทศบาล	มีหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาล ตำบล ตามข้อ 1-7 และมีหน้าที่ เพิ่มอีกดังนี้ 1. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา 2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์ 3. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการ พิทักษ์และรักษา 4. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ 5. ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ 6. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือ แสงสว่างโดยวิธีอื่น 7. ให้มีการดำเนินกิจการ โรงรับ จำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น	มีหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาล เมือง ตามข้อ 1-12 และมีหน้าที่ เพิ่มอีกดังนี้ 1. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์ มารดาและเด็ก 2. กิจการอย่างอื่น ซึ่งจำเป็นเพื่อ การ สาธารณสุข

ตารางที่ 3.2 สรุปแบ่งหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามฐานะของเทศบาล

เทศบาลตำบล	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร
1. ให้น้ำสะอาด หรือการ ประปา 2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์ 3. ให้มีตลาดทำเทียบเรือ และท่าข้าม 4. ให้มีสุสาน และฌาปน สถาน 5. บำรุงและส่งเสริมการทำ มาหากินของราษฎร 6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำ การพิทักษ์และรักษาคน เจ็บไข้ 7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า และแสงสว่างโดยวิธีอื่น 8. ให้มี และบำรุงทางระบาย น้ำ 9. เทศพาณิชย์	1. ให้มีตลาดท่าเทียบเรือ และ ท่าข้าม 2. ให้มีสุสาน และฌาปนสถาน 3. บำรุง และส่งเสริมการทำมา หากินของราษฎร 4. ให้มี และบำรุงการสงเคราะห์ มารดา และเด็ก 5. ให้มี และบำรุงโรงพยาบาล 6. ให้มีการสาธารณสุขการ 7. จัดทำกิจกรรม ซึ่งจำเป็นเพื่อ การ สาธารณสุข 8. จัดตั้งและบำรุงโรงเรียน อาชีวศึกษา 9. ให้มี และบำรุงสถานที่ สำหรับการกีฬาและพลศึกษา 10. ให้มี และบำรุง สวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อน ใจ 11. ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาด เรียบร้อยของท้องถิ่น 12. เทศพาณิชย์	มีหน้าที่เช่นเดียวกันกับ เทศบาลเมืองตามข้อ 1-12

อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายเฉพาะอื่นๆ กำหนด

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดไว้ แล้วยังมีกฎหมายเฉพาะอื่นๆ กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นๆ อีกเป็นจำนวนมาก เช่น

- (1) พระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแก่การเล่นมหรสพ พุทธศักราช 2464
- (2) พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475
- (3) พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2535
- (4) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระทำปุ๋ย พุทธศักราช 2490
- (5) พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2493
- (6) พระราชบัญญัติป้องกัน และระงับอัคคีภัย พ.ศ. 2495
- (7) พระราชบัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2498
- (8) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534
- (9) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่า และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502
- (10) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ

บ้านเมือง พ.ศ. 2535

- (11) พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518
- (12) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- (13) พระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522
- (14) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523
- (15) พระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กร

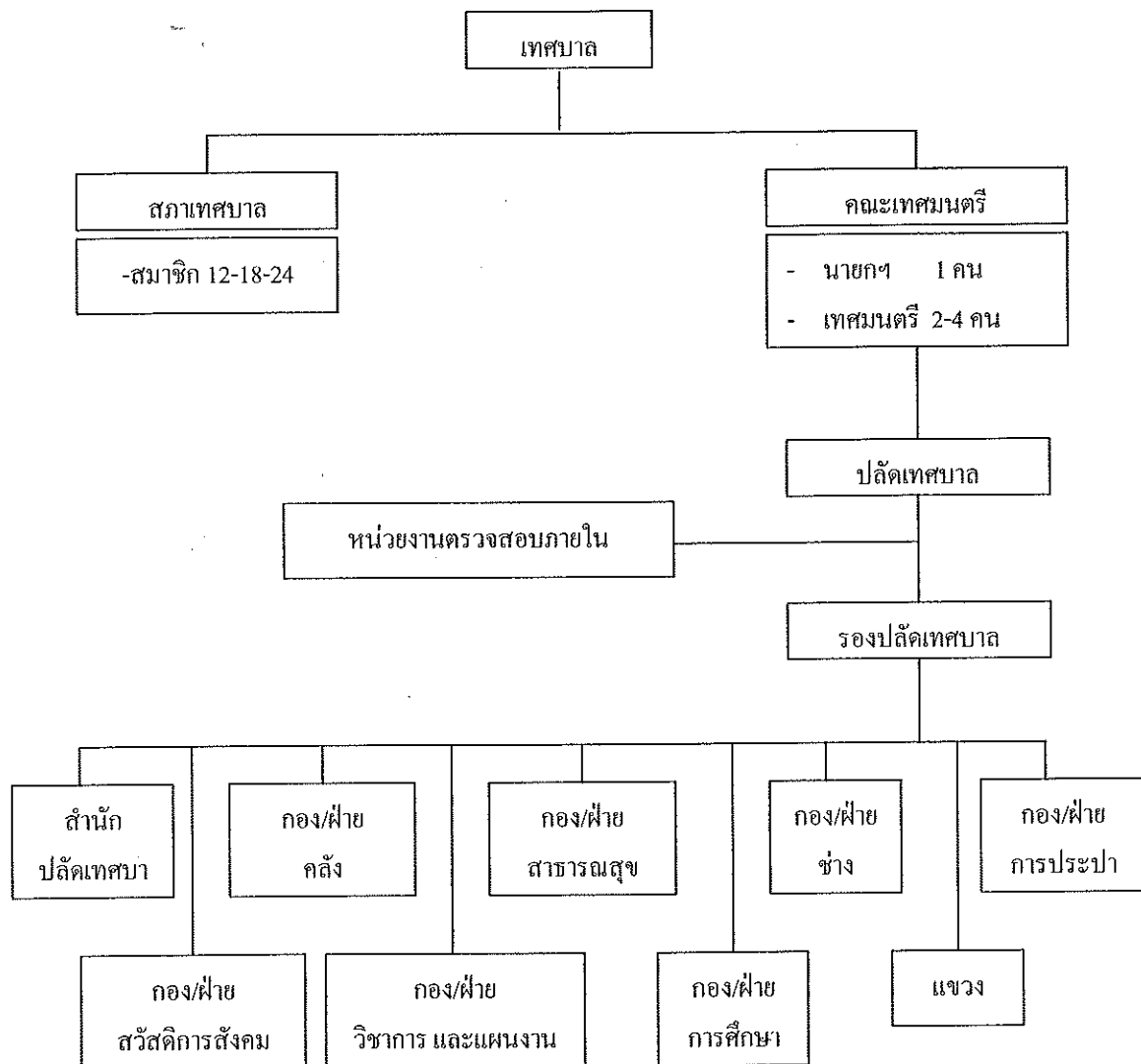
ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

การบริหารงานของเทศบาล

การบริหารงานของเทศบาลจะ ประกอบด้วย คณะเทศมนตรี จะทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดนโยบายแนวทางการปฏิบัติงานในการพัฒนาท้องถิ่น จึงเห็นได้ว่าหน้าที่สำคัญในการวางแผนดำเนินงาน ก็คือคณะเทศมนตรี เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมจัดทำให้เป็นไปตามแผนนั้น จึงเท่ากับว่าคณะเทศมนตรีรับผิดชอบในด้านการวาง “นโยบาย” นั้นเอง เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารงานของรัฐบาลแล้ว คณะเทศมนตรีก็เช่นเดียวกับคณะรัฐมนตรี ซึ่งบริหารราชการดำเนินนโยบาย ส่วนงานประจำทั้งหมดย่อมอยู่ในความรับผิดชอบของปลัดเทศบาล หรือคล้ายกับ ปลัดกระทรวง

สำหรับสภาเทศบาล จะทำหน้าที่การตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัด หรือแย้งกับตัวบทกฎหมาย ซึ่งใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไปในเขตเทศบาล หรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล และตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้อำนาจไว้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในกรณีหลังนี้กฎหมายได้ให้อำนาจแก่สภาเทศบาลมากในการวางนโยบายและการควบคุมการบริหารงานของคณะเทศมนตรี การใช้อำนาจที่นับว่าสำคัญที่สุดของสภาเทศบาลในกรณีนี้คือ การพิจารณาตราเทศบัญญัติ

งบประมาณประจำปี นับว่าสภาเทศบาลได้ใช้อำนาจอย่างสูงสุดในการบริหาร และควบคุมคณะเทศมนตรี (โกวิทย์ พวงงาม, 2552 : 192-201)

ภาพที่ 3.5 โครงสร้างและการแบ่งส่วนการบริหารของเทศบาล

3.3 แนวคิดและทฤษฎีทางการบริหาร

3.3.1 ความหมายของการบริการ หรือบทบาทของนักบริหาร

การบริหาร (administration) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน “administratiae” หมายถึง ช่วยเหลือ (assist) หรืออำนวยความสะดวก (direct) การบริหารมีความสัมพันธ์หรือมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “minister” ซึ่งหมายถึง การรับใช้หรือผู้รับใช้ หรือผู้รับใช้รัฐ คือ รัฐมนตรี สำหรับความหมายดั้งเดิมของคำว่า administer หมายถึง การติดตามดูแลสิ่งต่างๆ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2551)

Herbert A. Simon (1947: 3) กล่าวถึงการบริหารว่าหมายถึง กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ Frederick W. Taylor (อ้างอิงจาก สมพงษ์ เกษมสิน, 2523 : 27) ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า งานบริหารทุกอย่างจำเป็นต้องกระทำโดยมีหลักเกณฑ์ ซึ่งกำหนดจากการวิเคราะห์ศึกษาโดยรอบคอบ ทั้งนี้ เพื่อให้มีวิธีที่ดีที่สุดในอันที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตมากยิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง Peter F. Drucker (อ้างอิงจาก สมพงษ์ เกษมสิน, 2523 : 6) กล่าวว่า การบริหาร คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่างๆ ให้ดูล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำภายในสภาพองค์การที่กล่าวนั้น ทรัพยากรด้านบุคคลจะเป็นทรัพยากรหลักขององค์การที่เข้ามาร่วมกันทำงานในองค์การ ซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรด้านวัตถุอื่นๆ เครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ เงินทุน รวมทั้งข้อมูลสนเทศต่างๆ เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่ายและตอบสนองความพอใจให้กับสังคม

Harold Koontz ได้กล่าวถึงการบริหาร หรือการจัดการว่าเป็นกระบวนการในการดำเนินงานโดยอาศัย และร่วมกับบุคคลที่ทำงานอยู่ในกลุ่ม หรือองค์การ (Koontz, 1961 : 20 ; อ้างอิงจาก บุญเลิศ ไพรินทร์, 2538 : 48)

Edwin Flippo ได้กล่าวถึงการบริหาร หรือการจัดการว่าเป็นกระบวนการวางแผน (Planning) การจัดการองค์การ (Organizing) การปกครองบังคับบัญชา หรือการอำนวยความสะดวก (Directing) และการควบคุม (Controlling) กิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ (Flippo, 1970 : 1; อ้างอิงจาก บุญเลิศ ไพรินทร์, 2538 : 48)

Henri Fayol ได้กล่าวถึงบทบาทของนักบริหารไว้ดังนี้ บทบาทนักบริหาร เป็นกระบวนการในการวางแผน (Planning) การจัดการองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) ด้วย (อ้างอิงจาก บุญเลิศ ไพรินทร์ 2538:48)

Luther Gulick ได้กล่าวถึงบทบาทของนักบริหารไว้ดังต่อไปนี้

(1) การวางแผน (Planning) เป็นการคาดคะเนสิ่งที่ต้องการจะทำ และวิธีการที่จะทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้สำหรับกิจการนั้นๆ

(2) การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการจัดโครงสร้างแห่งอำนาจ ที่เป็นทางการ ซึ่งจะมีการแบ่งงานย่อยๆ ลดหลั่นกันลงไป เพื่อให้มีการประสานกัน และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

(3) การบริการงานบุคคล (Staffing) เป็นบทบาทที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลทั้งหมด ซึ่งอาจได้แก่ การสรรหา การพัฒนาบุคคลที่สรรหามาได้ และรักษาคณเหล่านั้นไว้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(4) การปกครองบังคับบัญชา หรือการอำนวยการ (Directing) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและภาวะผู้นำในองค์การนั้นๆ

(5) การประสานงาน (Coordinating) ซึ่งเป็นบทบาทในการประสานกับหน่วยต่างๆ ของงานในองค์การ

(6) การรายงาน (Reporting) เป็นหน้าที่ที่จะต้องรายงานให้นักบริหารระดับเหนือขึ้นไป ตัวนักบริหารเอง และผู้ใต้บังคับบัญชาของนักบริหารได้รับทราบข้อมูลข่าวสารโดยอาศัยการบันทึกต่างๆ การวิจัยและการตรวจงานด้วย

(7) การเงินบัญชีและงบประมาณ (Budgeting) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินการบัญชี และการควบคุม (Gulick, 1978 : 52 ; อ้างอิงจาก บุญเลิศ ไพรินทร์, 2538 : 48-49)

ดิน ปรัชญพฤตย์ ในปี พ.ศ. 2535 มองการบริหารในลักษณะที่เป็นกระบวนการ โดยหมายถึง กระบวนการนำเอาการตัดสินใจ และนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนการบริหารรัฐกิจหมายถึง เกี่ยวข้องกับการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ(ดิน ปรัชญพฤตย์, 2535 : 8) บุญทัน ดอกโรสง ในปี พ.ศ. 2537 ให้ความหมายว่า การบริหาร คือ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล องค์การ หรือประเทศ หรือการจัดการเพื่อผลกำไรของทุกคนในองค์การ (บุญทัน ดอกโรสง, 2537 : 1)

บุญเลิศ ไพรินทร์ (2538 : 49) กล่าวว่า การบริหาร หรือการจัดการ หรือบทบาทของนักบริหาร หรือผู้จัดการนั้น ควรจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

การวางแผน (Planning) นักบริหารทุกระดับ และทุกคนต้องรู้จักวางแผนเป็นหมายความว่า จะต้องรู้ปัญหาขององค์กรคืออะไร มีสาเหตุมาจากอะไร และจะหาแนวทางการแก้ปัญหา หรือป้องกันปัญหาอันอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ และรวมถึงการมองไปข้างหน้าว่า องค์กรต้องการอะไรที่ดีกว่า ดังนั้น การวางแผนจึงมักจะสนองตอบต่อความต้องการใหญ่ๆ ของ องค์กร 3 ประการ คือ

(1) การวางแผนเพื่อกำจัดปัญหา เพื่อให้มีปัญหที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และยังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน จึงต้องมีการวางแผนเพื่อกำจัดสาเหตุแห่งปัญหา และเมื่อสาเหตุของปัญหาถูกกำจัดไปแล้ว ปัญหาทั้งหมดก็หมดไปในที่สุด

(2) การวางแผนเพื่อป้องกันปัญหาซึ่งปัจจุบันยังไม่เกิด แต่เรายังมีสิ่งบอกเหตุว่า ในอนาคตจะเกิดปัญหานั้นมาอย่างแน่นอน จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อป้องกันไม่ให้ปัญหานั้นๆ เกิดขึ้น

(3) การวางแผนเพื่อสนองความต้องการขององค์กร ซึ่งอาจจะไม่ใช่ปัญหาที่เกิดขึ้นในอดีตและไม่ใช่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่เป็นความต้องการหรือความจำเป็นที่เราอยากให้มี หรือให้เป็นขึ้นในอนาคต เช่น สภาพที่เป็นอยู่ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต เชื่อว่าจะไม่มีปัญหา แต่อยากให้อสภาพที่จะเป็นไปในอนาคตดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการวางแผน เป็นต้นว่า การวางแผนเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หรือให้ได้ผลผลิตหรือบริการดีขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนซึ่งบางท่านอาจจะเห็นว่าความต้องการก็เป็นปัญหาประเภทหนึ่งด้วย จึงได้จำแนกปัญหาออกเป็น 3 ประเภท คือ

(3.1) ปัญหาประเภทขัดข้อง

(3.2) ปัญหาประเภทป้องกัน และ

(3.3) ปัญหาเชิงพัฒนา

O.Jones ที่กล่าวถึงปัญหาสาธารณะของมนุษย์ (human needs) ด้วยเช่นกัน (Jones, 1977 : 15) อาจจะมีคนถามว่า ถ้าจะต้องกำจัด ปัญหาหรือป้องกันปัญหา หรือต้องการจะสนองความต้องการนั้น ทำไมจะต้องมีการวางแผนด้วย ที่จำเป็นจะต้องมีการวางแผนก็เพราะเรามีทรัพยากรในการบริหารหรือการจัดการที่จำกัด (scarce resources) คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) เครื่องจักรกล (Machinery) และทรัพยากรอื่นๆ อันจำกัดจึงต้องมีการวางแผนเพื่อใช้ทรัพยากรให้ได้ ประโยชน์สูงสุดในเวลาอันจำกัดนั้นๆ นั่นเอง (บุญเลิศ ไพรินทร์, 2538 : 49)

ดังนั้น การวางแผนที่ดีจะต้องเป็นแผนที่กำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่แน่ชัดสามารถนำไปปฏิบัติได้ ควบคุม ติดตาม และประเมินผลได้อย่างแท้จริงด้วย ไม่ว่าจะเป็น แผนกลยุทธ์ (Strategic Plan) แผนกลยุทธ์ (Tactical Plan) หรือแผนปฏิบัติการ (Operation plan) ก็ตาม

การจัดองค์การ (Organizing) เมื่อเรามีแผนที่ดีแล้วจะต้องมีองค์การหรือหน่วยงาน หรือทีมงาน หรืองานที่ดีด้วย การจัดองค์การที่ดีจะต้องคำนึงถึงโครงสร้างขององค์การทุกระดับ

(1) โครงสร้างรวมทั้งหมดนั้น ควรจะมีลักษณะที่ครอบคลุมหน้าที่ และความรับผิดชอบทั้งหมดขององค์การนั้นๆ และจะต้องมีการกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบให้แน่ชัดว่ามีอะไรบ้าง เพื่อว่าจะไม่ไปซ้ำซ้อนกับองค์การอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบใกล้เคียงกัน เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ กับกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ หรือกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กับกรมส่งเสริมการเกษตร เป็นต้น

(2) โครงสร้างย่อยลงไปเช่น ระดับกองต่างๆ แต่ละกองควรกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้แน่ชัดจนแน่ใจว่าจะไม่ซ้ำซ้อนกับคนอื่น ๆ

(3) โครงสร้างย่อยลงไปจากกอง อาจเรียกแผนกหรือฝ่าย หรืองานก็แล้วแต่ จะต้องกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบให้แน่ชัด

(4) โครงสร้างของกลุ่มหรือทีมงานควรกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบ รวมทั้งวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมที่ดีรวมทั้งการสร้าง หรือการพัฒนาทีมงานที่มีประสิทธิภาพ

(5) ลักษณะงานของแต่ละคน หรือแต่ละตำแหน่งจะต้องกำหนดให้แน่ชัดว่าแต่ละตำแหน่งต้องทำอะไร มีหน้าที่ และความรับผิดชอบประการใดที่สำคัญก็คือ จะต้องเป็นงานที่มีลักษณะทำซ้ำและไม่ซ้ำจากงานนำเบือไม่ซ้ำซ้อน ไม่ผลึกความรับผิดชอบ ไม่มีขั้นตอนมากเกินไป ความจำเป็น ซึ่งก็เป็นความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติ และผู้บังคับบัญชาที่จะต้องร่วมมือกันหาทางปรับปรุงงาน หรือทำให้งานมีความหมายให้จงได้

การบริหารงานบุคคล (Staffing) เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลทุกเรื่องในองค์การ อาจกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

(1) การวางแผนความต้องการกำลังคน ทั้งประเภท ระดับ และจำนวนคน ความปริมาณและคุณภาพของงานในองค์การ อาจเป็นระยะ 2-3-5-10 ปีก็ได้

(2) การกำหนดตำแหน่งเพื่อรองรับแผนความต้องการกำลังคน ตามประเภท ระดับ และจำนวนตามความจำเป็นที่ได้กำหนดไว้ในแผนความต้องการกำลังคน

(3) การสรรหาบุคคลเข้ามาทำงานในองค์การโดยวิธีการต่างๆ อาจสอบแข่งขัน หรือคัดเลือก หรือโดยการโอนระหว่างกรม หรือย้ายภายในกรมเดียวกันก็ได้

(4) การพัฒนาบุคคล ซึ่งอาจจะรวมไปถึงการส่งคนไปศึกษาต่อ หรือการศึกษาดูงาน หรือการฝึกอบรม การสัมมนา การสับเปลี่ยนหมุนเวียนคนหรือสอนงาน การเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ ในรูปแบบต่างๆ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบใดๆ ก็ตาม

(5) การรักษาคนดีมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และทัศนคติที่ดีไว้ให้อยู่ในองค์กรให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้

(6) การใช้ประโยชน์บุคคลให้เต็มที่ คือ ใช้คนที่สรรหาและพัฒนาดีแล้ว ให้ตรงกับงาน ให้ตรงกับความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติให้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ของบุคคล และองค์กรนั่นเอง

(7) บุคคลที่ไม่ดีจะต้องกำจัดออกไป เพื่อจะได้สรรหา และใช้คนที่ดีมีทั้งความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และทัศนคติ และอุดมการณ์ เพื่องาน เพื่องค์การ เพื่อประเทศชาติ และประชาชนให้ได้ประโยชน์เต็มที่ต่อไป

การปกครองบังคับบัญชาหรือการอำนวยการ (Directing) ซึ่งมีบทบาทสำคัญที่ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาจะต้องมี ซึ่งได้แก่

(1) การมอบหมายงาน การที่จะมอบหมายงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน และลักษณะของผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาจะต้องมีการวางแผนเพื่อที่จะได้รู้ว่ามอบอะไรซึ่งมีความยากง่ายขนาดไหนจะมอบงานนั้นให้แก่ใคร ซึ่งจะต้องรู้ว่ามีความสามารถมีทักษะ และทัศนคติดีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมกับความยากง่ายของงานหรือไม่เพียงใด

(2) การแก้ปัญหา การตัดสินใจ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับจะต้องสามารถแก้ปัญหา และตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล ก็จะต้องร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชาค้นหาปัญหาค้นหาสาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการตัดสินใจจะต้องถูก และสมเหตุสมผลเสมอ

(3) การติดต่อสื่อสารภายใน และภายนอกหน่วยงานของตน อาจใช้นโยบายเปิดประตูสำหรับผู้ใต้บังคับบัญชา หรือใช้วิธี การติดต่อสื่อสารกับลูกน้องแบบ 2 ทาง (Two-way Communication) สำหรับภายนอกก็จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาวิธีการ และสื่อในการติดต่อสื่อสารให้ดียิ่ง

(4) การประสานงานเป็นหัวใจของผู้บังคับบัญชา โดยทำอย่างไรให้ผู้ใต้บังคับบัญชาในหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบงานเหมือนกัน หรือแตกต่างกันทำงานของตนให้สอดคล้อง ประสาน และบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลตลอดจนประหยัด

(5) การจูงใจผู้ได้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาที่สามารถจูงใจ และครองใจลูกน้องได้ดี จะต้องรู้เรื่องความต้องการของมนุษย์ รวมทั้งความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วยจึงจะสามารถสนองตอบต่อความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี อันจะ ได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้จักจูงใจลูกน้องของตน

(6) ภาวะผู้นำซึ่งอาจจะมีภาวะผู้นำแบบใดแบบหนึ่งก็ได้ แล้วแต่สถานการณ์จะเอื้ออำนวยต่อการปรับเปลี่ยนภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 การปรับเปลี่ยนภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

รูปแบบของภาวะผู้นำ	สถานการณ์ต่างๆ			
	ลักษณะงาน	ลักษณะลูกน้อง	ลักษณะของกลุ่ม	เวลา
1. เผด็จการ	ง่าย	โง่	แตกแยก	ไม่มีเวลา
2. เสรีนิยม	ยาก-ง่าย	ฉลาด และรับผิดชอบ	เหนียวแน่น	มีเวลา
3. ประชาธิปไตย	ยาก	ฉลาด	เหนียวแน่น	มีเวลา

การควบคุม ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งการปรับปรุง และแก้ไขอีกด้วย ซึ่งจะ เป็นเรื่องของการกำหนดมาตรฐานการทำงาน การควบคุม และติดตามผลการปฏิบัติงานโดยวิธีการต่างๆ อันได้แก่ การตรวจงาน การรายงานทั้งด้วยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษร การนิเทศงาน คือ การให้คำปรึกษาและแนะนำในการแก้ปัญหาทางวิชาการได้ด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละคน การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน หรือโครงการโดยส่วนรวมด้วยเมื่อพบปัญหาที่ปรับปรุงแก้ไขต่อไป ปัญหาอาจพบได้จากแผนไม่เหมาะสม หรือหน่วยงานไม่เหมาะสม หรือคนไม่เหมาะสม หรือการปกครองบังคับบัญชาไม่เหมาะสม หรือการควบคุม ติดตาม ประเมินผลเองที่ไม่เหมาะสม เราจะได้รู้ก็ต่อเมื่อได้มีการควบคุมติดตาม และประเมินผลที่ตนเอง

หากจะพิจารณาจากความหมาย และกระบวนการหรือขั้นตอนต่างๆ ของการบริหารจะยังเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การบริหารงานบุคคล มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับกระบวนการย่อยอื่นๆ ของกระบวนการบริหารอย่างแยกกันไม่ออกเลยทีเดียว เป็นต้นว่าเมื่อนักบริหารงานได้รับความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเริ่มจากการมีแผนที่ดี ต้องกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายที่แน่ชัด สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง นำไปควบคุม ติดตาม และประเมินผลได้จริงนั่นก็คือ นักบริหาร

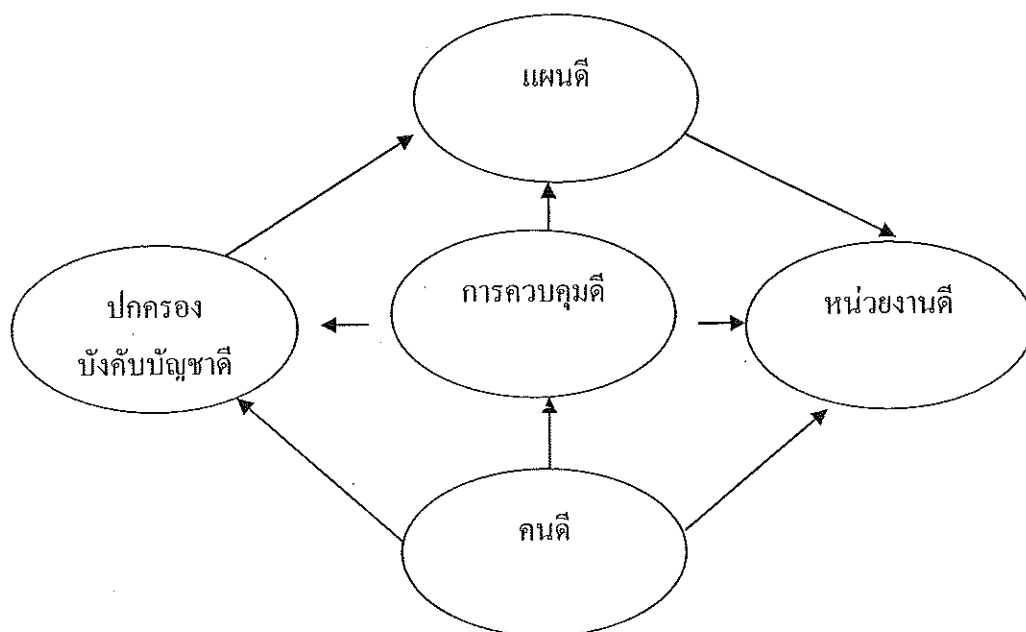
เมื่อมีแผนที่ดีจะต้องมีหน่วยงาน หรือองค์การที่ดี มีโครงสร้างของหน่วยงานที่ดี มีลักษณะงานที่ไม่ซ้ำซ้อน ไม่ผลัดความรับผิดชอบรวมทั้งไม่ซ้ำซ้อนาเบื้อหน่วย นอกจากนี้ ยังมีขั้นตอนการทำงานที่ไม่มากจนเกินความจำเป็น และมีระดับของการบังคับบัญชาที่ไม่มากเกินไปจนเกินไป จำเป็นอีกด้วย และองค์การ หรือหน่วยงานที่ดีดังกล่าว จะเกิดขึ้น ได้ก็ด้วยน้ำมือของนักบริหารทุกระดับ และทุกคนจะต้องสามารถจัดรูปงาน ปรับปรุงงาน สร้างทีมงาน และการปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน นั่นเอง (Organizing)

เมื่อนักบริหารมีแผน และหน่วยงานที่ดีแล้ว สิ่งที่สำคัญประการต่อไปก็คือ จะต้องได้คนดีเข้ามาปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน และหน่วยงานที่ดีนั้นๆ ต่อไปด้วย ถ้ามีแผนดีมีหน่วยงานดี แต่ได้คนไม่ดี แผนและหน่วยงานที่ดีก็ไร้ความหมาย ดังนั้น ทำอย่างไรนักบริหารจึงจะได้คนดีเข้ามาทำงาน คนดีในความหมายที่แท้จริงนั้น จะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และมีทัศนคติ และอุดมการณ์ที่ดีในการทำงาน จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไป ย่อมเป็นคนที่ไม่สมบูรณ์ไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติ และอุดมการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนทุกระดับจะต้องมี แม้ว่าจะมีความรู้ความสามารถ และทักษะมากมายสักเพียงใด ถ้าขาดเสียซึ่งทัศนคติ และอุดมการณ์ที่ดีเสียแล้ว ย่อมไม่ถือว่าเป็นคนดีตามความหมายนี้ และการที่จะได้คนดีมีความรู้ความสามารถ มีทักษะ และทัศนคติ และอุดมการณ์ที่ดีนั้น นักบริหารจะต้องรู้จักการบริหารงานบุคคล (Staffing) ที่ดีด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้คนที่ดีมาแล้ว นักบริหารจะรักษาคคนดีเหล่านั้นไว้ได้อย่างไร นับเป็นเรื่องสำคัญ และเป็นเรื่องที่ท้าทายความรู้ความสามารถของนักบริหารทุกคน และทุกระดับเป็นอย่างมากทีเดียว อาจกล่าวโดยกว้างๆ ว่า การที่จะรักษาคคนดีไว้ได้ นักบริหารจะต้องรู้จักการปกครองบังคับบัญชาเป็น (Directing) นั่นก็คือ จะต้องรู้จักการมอบหมายงานเป็น มีภาวะผู้นำที่เหมาะสม และปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา รู้จักการแก้ปัญหาและการตัดสินใจที่สมเหตุสมผล การติดต่อสื่อสาร และการติดต่อประสานงานที่ดีรวมทั้งการสอนงาน และที่จะขาดเสียมิได้คือ นักบริหารทุกคน และทุกระดับจะต้องมีคุณธรรม ไม่ว่าจะเป็นคุณธรรมที่ตั้งอยู่บนหลักธรรมข้อใด หรือศาสนาใดก็ตาม เช่น ทศพิธราชธรรม หรือพรหมวิหาร 4 หรือสังคหวัตถุ 4 ดังนี้ เป็นต้น

การควบคุมติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน (Controlling) ก็เป็นอีกบทบาทที่สำคัญของนักบริหารทุกคน การที่จะได้รู้ว่า การบริหารงานในความรับผิดชอบของคนประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว หรือมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับ ข้อดี หรือปัญหา และอุปสรรคจากแผน หรือจากหน่วยงาน หรือจากคน หรือจากการปกครองบังคับบัญชา หรือจากการควบคุมติดตามประเมินผลในตัวของมันเอง หากพบว่าการทำงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ หรือแม้จะ

บรรลุลวัตถุประสงค์ แต่ก็ไม่ค่อยจะมีประสิทธิภาพนั้น มีสาเหตุมาจากแผนที่เพื่อฟื้นคืนความสามารถที่มนุษย์ธรรมดาจะทำได้จริงก็จะได้ปรับปรุงปัญหานั้นและแก้ไขแผนที่เพื่อฟื้นให้สะท้อนความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น หรือหากพบว่าแผนที่แล้ว อาจพบว่าปัญหานั้นมีสาเหตุมาจากหน่วยงานไม่เหมาะสมหรือคนขาดความรู้ความสามารถ ขาดทักษะและทัศนคติรวมถึงอุดมการณ์ที่ดี หรือสาเหตุมาจากความบกพร่องในการปกครองบังคับบัญชา ก็จะได้มีการปรับปรุงแก้ไข หรือการกำจัดสาเหตุของปัญหานั้นๆ ให้หมดสิ้นไปดังนี้ เป็นต้น ดังจะสังเกตได้จากภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3.6 การควบคุมติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน

จากภาพจะพบว่า กระบวนการบริหารทุกขั้นตอนนั้น มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยง และสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบและอย่างแยกกันไม่ออก นั่นก็คือ นักบริหารทุกคนและทุกระดับ จะต้องระลึกอยู่เสมอว่า จะทำอะไรจึงจะมี แผนที่ดีให้ได้ จะทำอะไรจึงจะได้หน่วยงาน และงานที่เหมาะสม หรือคนที่เหมาะสม การปกครองบังคับบัญชาที่สามารถครองใจและรักษาคณดีมีความรู้ความสามารถไว้ให้ได้ รวมทั้งทำอะไรจึงจะควบคุมติดตามและประเมินผล ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหาร และการดำเนินงานโดยส่วนรวมนั่นเอง (บุญเลิศไพรินทร์, 2538 : 50-55)

การบริหารเป็นหัวใจสำคัญที่สุดที่จะนำพาองค์กรไปสู่ทิศทางที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่เป็นรูปธรรมและเห็นถึงเปลี่ยนแปลงองค์กรได้อย่างชัดเจนตามแนวทางของยุทธศาสตร์การบริหารเพื่อการพัฒนาองค์กร การบริหารจึงมีความหลากหลายทั้งในส่วนของการจำกัดความและแนวทางในการนำหลักการบริหารไปใช้ในการพัฒนาองค์กร

จากความหมายและลักษณะของการบริหาร จึงสรุปได้ว่าการบริหาร เป็นการนำความรู้อันเกิดจากทักษะในด้านต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรในการบริหารจัดการองค์กร โดยใช้แนวคิดและหลักการของศาสตร์และศิลป์ผสมผสานเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและยืดหยุ่น ซึ่งจะทำให้การบริหารดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง

3.3.2 ทฤษฎีทางการบริหาร

3.3.2.1 โพลสกอร์บ (POSDCoRB) ของ ลูเธอร์ เอช. กุลลิค และ ลินคอล์น เอฟ. เออร์วิค (Luther H. Gulick and Lyndall F. Urwick) ที่เขียนไว้ใน Papers on the Science of Administration : Notes on the Theory of Organization ในปี ค.ศ. 1937 โพลสกอร์บประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizaing) 3) การบริหารงานบุคคลหรือการบริหารบุคลากร (Staffing) 4) การอำนวยความสะดวก (Directing) 5) การประสานงาน (Coordinating) 6) การรายงาน (Reporting) และ 7) การงบประมาณ (Budgeting)

3.3.2.2 พอคค (POCCC) ของ เฮนรี ฟาโยล์ (Henri Fayol) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizaing) 3) การบังคับบัญชาหรือสั่งการ (Commanding) 4) การประสานงาน Coordinating) และ 5) การควบคุม (Controlling)

3.3.2.3 โพลเดอร์โมเดล (POADCIR Model) ของ เดล (Dale) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizaing) การกระตุ้น (Actuating) การอำนวยความสะดวก (Directing) การควบคุมงาน (Controlling) การเปลี่ยนแปลง (Innovating) และการเป็นตัวแทน (Representing)

3.3.2.4 ไอเทอมส์ (ITERMS) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ ข้อมูล และข่าวสาร (Information) เทคโนโลยี (Technology) สถานะทางเศรษฐกิจ (Economic status) ทรัพยากร (Resources) จริยธรรม (Morality) และการติดต่อสัมพันธ์ หรือ ระบบสังคม (Sociality)

3.3.2.5 โพลด์โมเดล (POSDC Model) ของฮาร์โรลด์ ดี. คูนท์ซ์ และ ซีริล โอคอนเน (Harold D. Koontz and Cyril O'Donnel) รวมทั้งของ เดวิด ชวาทซ์ (David Schwartz) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizaing) การเจ้าหน้าที่ (Staffing) การอำนวยความสะดวก (Directing) และการควบคุมงาน (Controlling)

3.3.2.6 พอดคอค (PODCoC) ของ เซียร์ (Sear) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดรูปแบบการบริหารโดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง (Organizing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน (Controlling)

3.3.2.7 ทฤษฎีการบริหารของแกรี เดสสเลอร์ (Gary Dessler) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) 2) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้นนี้แล้ว ยังมีแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งอาจนับว่าเป็นการทฤษฎีการบริหารได้ เนื่องจากการบริหารที่ประกอบด้วยหลายขั้นตอนหรือหลายปัจจัย เป็นต้นว่า

3.3.2.8 ปัจจัยที่ใช้ในการบริหาร หรือใช้ในการวิเคราะห์หน่วยงาน ที่เรียกว่า สวอท (SWOT) ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weak) โอกาส (Opportunity) และข้อจำกัดหรืออุปสรรค (Threat)

3.3.2.9 ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร ที่เรียกว่า 7S ของบริษัทแมคคินซีย์ (McKinsey) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน อันได้แก่ โครงสร้าง (Structure) ระบบ (System) แบบหรือลักษณะการทำงาน (Style) บุคลากร (Staff) ความชำนาญ (Skill) ยุทธศาสตร์ (Strategy) และค่านิยมร่วม (Shared Values)

3.3.2.10 ปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารของหน่วยงานของโรบิน (Robbin) ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล (Human Resource) ทุน (Capital) วัตถุดิบตั้งต้น (Raw Material) การจัดการทั่วไป (Management) และข้อมูลข่าวสาร (Information)

3.3.2.11 ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการบริหารของ บาร์โธล และ มาร์ติน (Bartrol and Martin) มี 5 ประการ คือ กระบวนการ (Process) เป้าหมาย (Goals) การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำหรือการจูงใจ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

3.3.2.12 ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร หรือทรัพยากรบริหารที่เรียกว่า 4M, 5M และ 6M กล่าวคือ

1) ตัวอย่าง 4M เช่น Man, Money, Material, Management หรือ Man, Machine, Medium, Mission

2) ตัวอย่าง 5M เช่น Man, Money, Material, Management, Morality หรือ Machinery, Manpower, Material, Measurement, Method

3) ตัวอย่าง 6M เช่น Man, Money, Material, Management, Morality, Market

3.3.2.13 อื่นๆ (ถึงแม้จะมีได้แสดงกระบวนการหรือขั้นตอนการบริหารอย่างชัดเจน ทว่าแต่ละการบริหารล้วนมีขั้นตอนการบริหารงานภายใน)เป็นต้นว่า

1) การบริหารตามวัตถุประสงค์ (Management By Objective) หรือ MBO เป็นการบริหารที่เน้นที่วัตถุประสงค์หรือประสิทธิภาพในการบริหารงานของหน่วยงาน และยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย โดยถือว่าการบริหารงานทั้งองค์รวมคือทุกส่วนงาน หรือ ทุกกลไกในหน่วยงานล้วนมีความสำคัญเหมือนกัน และถึงแม้จะมีการให้ความสำคัญกับการจัดลำดับงานหรือกิจกรรมของแต่ละส่วนงานแตกต่างกัน รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณให้แก่แต่ละส่วนงานจะมากน้อยแตกต่างกัน เช่นนี้ก็เป็นเพียงกลยุทธ์ของการบริหารเท่านั้น ทุกส่วนงานยังคงมีวัตถุประสงค์เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติเหมือนกัน การบริหารแบบนี้เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ว่า ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ต้องจัดประชุมร่วมกันและร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ที่สามารถทำได้ พร้อมกับกำหนดเกณฑ์การประเมินผลตามวัตถุประสงค์ด้วย ปัจจัยสำคัญสำหรับการบริหารตามวัตถุประสงค์ คือ เป้าหมายของหน่วยงาน วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ข้อเสนอของผู้ใต้บังคับบัญชา ข้อตกลงร่วม และผลการทบทวนการปฏิบัติงาน

2) การบริหารโดยกลุ่มสร้างคุณภาพ (Quality Control Circle) หรือ QCC

3) การบริหารตามแนวทางการควบคุมคุณภาพ หรือมาตรฐาน เช่น ISO 9000 หรือ ISO 9001 เป็นการบริหารที่ต้องการให้การบริหารงานภายในที่เกี่ยวข้องกับสินค้า และ/หรือ การให้บริการบางส่วนหรือทั้งหมดเกิดความมั่นใจในคุณภาพ และมาตรฐานของสินค้า และ/หรือการให้บริการนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง การบริหารแนวทางนี้เน้นการสร้าง และรักษาคุณภาพและมาตรฐานของกระบวนการผลิต และกระบวนการให้บริการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดขั้นตอนการให้บริการ หรือการปฏิบัติงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน ทั้งนี้ องค์การกำหนดมาตรฐานโลก (International Organization for Standardization) จะออกประกาศนียบัตร หรือมาตรฐาน ISO 9000 หรือ ISO 9001 จากกรุงเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ เพื่อรองรับคุณภาพ หรือมาตรฐานนั้น โดยจะต้องผ่านการตรวจสอบหรือประเมินผลจากผู้ตรวจสอบภายนอกด้วย การควบคุมคุณภาพ หรือมาตรฐานนี้มีได้เน้นเพียงคุณภาพของสินค้า และบริการเท่านั้น แต่เน้นภาพรวมการบริหารงานของหน่วยงานทั้งระบบ ทั้งในด้าน โครงสร้าง ความรับผิดชอบ กระบวนการ และทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารด้วย

4) การบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ (Total Quality Management) หรือ TQM เป็นลักษณะของการบริหารงานที่เป็นกระบวนการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพสินค้าและการให้บริการทั้งระบบอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยความร่วมมือของบุคลากรหรือการทำงานเป็นทีม พร้อมกับรับฟังความเห็นของผู้รับบริการและมีเป้าหมายเพื่อผู้รับบริการ

5) การบริหารโดยอาศัยระบบข้อมูล ที่เรียกว่า MIS (Management Information System) หรืออาจเรียกว่าระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร

6) การรี้อระบบ (Re - engineering) เป็นการบริหารหน่วยงานเพื่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งต้องเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐาน คือ ต้องวิเคราะห์หาเหตุผลหรือสาเหตุของการปฏิบัติงานว่า ควรจะปฏิบัติงานในลักษณะเดิมต่อไปหรือไม่ และถ้าผลการวิเคราะห์พบว่า การปฏิบัติงานแบบเดิมที่เป็นอยู่ไม่เหมาะสม หรือใช้ไม่ ได้อีกต่อไปแล้ว ก็จะนำไปสู่การค้นหาระบบหรือกระบวนการปฏิบัติงานแบบใหม่เพื่อนำมาใช้แทนที่โดยการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจะเป็นแบบถอนรากถอนโคน และเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง คือ ต้องปรับเปลี่ยน โครงสร้างสำคัญ รวมทั้งกระบวนการปฏิบัติงานใหม่หมดหรือเกือบทั้งหมดอย่างชัดเจน ไม่ใช่แก้ไขปรับปรุงเล็กน้อย การเปลี่ยนแปลงมีใช้เฉพาะที่โครงสร้างและกระบวนการสำคัญด้านวัตถุเท่านั้น แต่รวมไปถึง การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ โดยเฉพาะความคิด และทัศนคติของบุคลากรในหน่วยงานด้วย ในการรี้อระบบต้องระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีทั้งหลาย รวมตลอดทั้งมีการวางแผนและมีกระบวนการดำเนินงานอย่างรัดกุม พร้อมกับการสร้างความเข้าใจแก่บุคลากรของหน่วยงานด้วย

3.3.2.14 การบริหาร โดยใช้แผนภูมิควบคุมของข่ายของงาน ที่เรียกว่า Gantt Chart หมายถึง การบริหารตามแนวคิดของ เฮนรี แอล. แแกนท์ (Henry L. Gantt) ที่นำแผนภูมิ (Chart) มาใช้ในการควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากรหรือหน่วยงาน โดยแสดงแผนภูมิไว้อย่างเปิดเผยในหน่วยงานในเรื่องเกี่ยวกับผลงาน ผลผลิต และเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นต้น แผนภูมินี้จะนำไปใช้การกำหนดค่าตอบแทนให้แก่บุคลากรด้วย

3.3.2.15 การบริหาร โดยประเมินความสามารถของผู้บริหาร (Management Excellence Inventory) หรือ MEI

3.3.2.16 การบริหารจุดเด่น หรือ Benchmarking เป็นการบริการ หรือการปรับปรุงหน่วยงานโดยการเปรียบเทียบกับคู่แข่ง หรือหน่วยงานอื่น เพื่อวิเคราะห์ว่าหน่วยงานของตนเองมีจุดเด่น หรือจุดด้อยอย่างไร มีสภาพใดบ้างที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ แล้วนำความรู้ หรือนำผลการวิเคราะห์นั้น มาวางแผนพัฒนาหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สำหรับการเปรียบเทียบ อาจเปรียบเทียบในเรื่องกระบวนการการให้บริการและกลยุทธ์ เป็นต้น

3.3.2.17 การบริหารแบบเครือข่ายที่เรียกว่า Networking Management หมายถึงการบริหารที่จัดหน่วยงานหลักไว้ที่ส่วนกลางพร้อมกับการกระจายหน่วยงานย่อยไปยังพื้นที่ต่างๆ ในลักษณะเครือข่ายโดยหน่วยงานหลักและหน่วยงานย่อยแต่ละหน่วย ล้วนมีความเชื่อมโยงกันและสามารถประสานงาน และติดต่อสื่อสารถึงกันได้

3.3.2.18 การบริหารแบบเดินดูแลให้ทั่วถึง (Management By Wandering Around) หรือ MBWA หรือ การบริหารแบบเดินไปรอบๆ หรือ WAM (Walk Around Management) เป็นต้น

3.3.2.19 PAMS - POSDCoRB อันได้แก่ 1) การบริหารนโยบาย (Policy) 2) การบริหาร อำนาจหน้าที่ (Authority) 3) การบริหารจริยธรรม (Morality) 4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) 5) การวางแผน (Planning) 6) การจัดองค์การ (Organizing) 7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) 10) การรายงาน (Reporting) และ 11) การงบประมาณ (Budgeting) (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ 2551 : 162-169)

ถึงแม้ทฤษฎีทางการบริหารจะมีหลายดังที่กล่าวมา ข้างต้นแต่ในที่นี้จะศึกษาเฉพาะกระบวนการบริหารที่เรียกว่า โปสค์โมเดล (POSDC Model) ของฮาโรลด์ดี.คูนทซ์ (Harold D.Kootz) และ ซีรีย โอ คอนเน (Cyril O' Donnel) รวมทั้งของ เดวิด ชวาทซ์ (David Schwartz) ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารที่เหมาะสม และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับศาสตร์ทางตะวันออกได้อย่างกลมกลืน ซึ่งโปสค์โมเดล (POSDC Model)(วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2551 : น.163)ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนทางการบริหารดังต่อไปนี้

P = Planning การวางแผน

O = Organizing การจัดการองค์การ

S = Staffing การจัดคนเข้าทำงาน

D = Directing การอำนวยการ

C = Controlling การควบคุม

การวางแผน (Planning: P) หมายถึง การจัดวางโครงการแผนการปฏิบัติงาน และวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าว่าจะต้องทำอะไร และทำอย่างไรเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

การจัดหน่วยงาน (Organizing: O) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงาน การแบ่งส่วนงาน การจัดสรรงานตำแหน่งต่างๆ และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน

การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing: S) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคลากร ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การเลื่อนชั้น การพัฒนาบุคลากร เลื่อนตำแหน่ง การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ สวัสดิการ การเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงาน การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น

การอำนวยการ (Directing: D) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ บังคับบัญชาการ ปฏิบัติงาน และดูแลการปฏิบัติของผู้บริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน

การควบคุม (Controlling: C) หมายถึง การติดตามผลการปฏิบัติงานที่กำลังดำเนินไป เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานต่างๆ ในระหว่างกระบวนการปฏิบัติงาน ซึ่งหากการปฏิบัติงานใดผิดไปจากที่คาดคิด ผู้บริหารก็จะแก้ไขและปรับให้การปฏิบัติงานกลับสู่ภาวะที่มีประสิทธิภาพอีกครั้ง และโดยที่การควบคุมนี้อยู่ในขั้นตอนของการปฏิบัติโดยบุคคลต่างๆ ดังนั้น การติดตามการปฏิบัติ และการปรับแก้ ต่างก็ต้องกระทำกับผู้ปฏิบัติงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ในขณะนั้น

การนำโพสค์โมเดล (POSDC Model) มาใช้กับการบริหาร ใน 3 ด้าน คือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ยสามารถนำมาใช้ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.4 ความรู้พยากรณ์ศาสตร์ตามทฤษฎีการบริหาร

ทฤษฎีการบริหาร	โหราศาสตร์ไทย	โหงวเฮ้ง	ฮวงจุ้ย
การวางแผน	/	/	/
การจัดองค์กร	/	/	/
การจัดคนเข้าทำงาน	/	/	/
การอำนวยการ	/	/	/
การควบคุมงาน	/	/	/

จากตารางสามารถอธิบายความรู้พยากรณ์ศาสตร์ตามทฤษฎีการบริหารได้ดังต่อไปนี้

การวางแผน

สามารถนำโหราศาสตร์มาใช้ได้ดังนี้ คือ การนำดวงชะตาของนายกเทศมนตรี (ผู้เรา) มาตรวจดูว่าดี หรือร้ายประการใด มีดีด้านใด มีร้ายด้านใด ดูจากภพ เรือนชะตา เวลา วัน เดือน ปีใดดี หรือร้าย ด้านใดควรทำต่อไป หรือส่งเสริมให้มากขึ้น ด้านร้ายควรระมัดระวัง และรอบคอบในการกระทำ การ เมื่อรู้ดวงชะตาตนเองแล้วจึงนำชะตาของผู้ได้บังคับบัญชามาวิเคราะห์ (ผู้เรา) ว่า มีอุปนิสัยอย่างไร ชอบอะไร ไม่ชอบอะไร มีอะไรดี หรือไม่ดีอย่างไร ดาวพหูหัสในดวง เกิดเป็นอย่างไร หากอยู่ในราศีที่เป็นเกณฑ์ มหาอุจจ์ และไม่มีดาวบาปเคราะห์เบียน หรือทำมุมร้าย แสดงว่าเป็นคนที่ดีมีคุณธรรม และเรียนเก่ง เป็นนักวิชาการ และเป็นนักบริหารที่ดีได้ หากดาวพหูหัสอยู่ในราศีที่เป็นนิจจ์ให้ระวังการใช้ปาก หรือวาตะของบุคคลผู้นั้น หากดาวพหูหัสอยู่ในราศีที่เป็นประให้ระวังในเรื่องคุณธรรมที่ต่ำกว่ามาตรฐานของบุคคลผู้นั้น แล้ววางแผนใช้คน

จัดตำแหน่งให้เหมาะสมกับอุปนิสัยของบุคคลผู้นั้น แผนงาน โครงการต่างๆ ย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าปกติ

สามารถนำโหราศาสตร์มาใช้ได้ดังนี้คือ การวิเคราะห์โหราศาสตร์ผู้ได้บังคับบัญชาว่ามีลักษณะ อย่างไร อุปนิสัยเป็นอย่างไร ชอบอะไร ไม่ชอบอะไร คืออย่างไร ไม่คืออย่างไร เมื่อวิเคราะห์แล้วจึงนำมาวางแผนในการพัฒนาบุคลากร วางแผนในการจัดตำแหน่งที่เหมาะสม และวางแผนการคัดเลือกคนเข้าทำงาน (วางแผนใช้คนให้เหมาะสมกับงาน) ย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง ดังเช่นภาคธุรกิจที่มีการนำมาใช้

สามารถนำฮวงจุ้ยมาใช้ได้ดังนี้คือ วางแผนการก่อสร้างอาคารสำนักงานโดยเลือกสถานที่ที่มีกระแสของลม และน้ำเหมาะสม หากไม่มีสถานที่เหมาะสมตามหลักฮวงจุ้ย จะต้องวางแผนในการเสริม และปรับแก้ฮวงจุ้ยให้มีความเหมาะสมต่อไป

3.3.3 การจัดองค์กร

สามารถนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ได้ดังนี้คือ จัดวางผังสำนักงานในแต่ละแผนก ให้วางในทิศทางที่ถูกต้องตามหลักโหราศาสตร์ไทย การจัดวางต้นไม้มงคลตามทิศทางที่โบราณกำหนด และสามารถนำหลักทักษาที่กำหนดทิศทางการจัดวางโต๊ะทำงานให้เกิดสิริมงคลกับชีวิต เช่น หันหน้าโต๊ะทำงานไปในทิศทางที่เป็น เดช ศรี มนตรี ตามความเหมาะสม และข้อจำกัดของสถานที่ การตั้งศาลพระภูมิ เจ้าที่ และศาลท้าวหมาพรหม การจัดวางหิ้งพระ และวัตถุมงคลหันไปในทิศทางที่เหมาะสม เช่น ทิศตะวันออก และทิศเหนือเป็นต้น เพื่อความเจริญรุ่งเรืองขององค์กร

สามารถนำโหราศาสตร์มาใช้ได้ดังนี้คือ มอบหมายให้คนมีความรู้เรื่องโหราศาสตร์มาจัดองค์กรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น จัดคนที่มิโหราศาสตร์ดีไว้เป็นประชาสัมพันธ์ พนักงานต้อนรับไว้ใกล้กับประตูทางเข้าสำนักงาน หรือจัดโต๊ะเลขไว้หน้าห้องผู้บริหาร

สามารถนำฮวงจุ้ยมาใช้ได้ดังนี้คือ จัดสภาพแวดล้อมภายนอก และจัดสภาพแวดล้อมภายในให้สอดคล้องตามหลักฮวงจุ้ยดังนี้

(1) จัดสภาพแวดล้อมภายนอก จะต้องจัดเลียนแบบธรรมชาติให้ด้านหน้ามีน้ำ และด้านหลังอิงภูเขา หรือดึก มีต้นไม้มงคล

(2) จัดสภาพแวดล้อมภายในโดย มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดโต๊ะทำงานในแต่ละแผนกให้หันไปในทิศทางที่เหมาะสมกับดวงชะตาตามหลักฮวงจุ้ย วัตถุมงคล การวางตู้ปลา เพื่อเรียกโชคลาภในทิศทางที่เหมาะสม และติดตั้งหลอดไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอ มีการระบายลม และอากาศ ที่เหมาะสมการจัดวางวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ จะต้องมีความเป็นระเบียบ สะอาด เพื่อกระแสจะได้ไหลเวียนสะดวก

3.3.4 การจัดคนเข้าทำงาน

สามารถนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ได้ดังนี้คือ นำดวงชะตาของผู้มีสิทธิได้รับคัดเลือกเป็นพนักงานมาวิเคราะห์ อุปนิสัย และลักษณะเด่นที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ ดาวพฤหัสบดีในดวงเกิดเด่นดาวอาทิตย์ อยู่ในตำแหน่งที่ดี เพื่อจัดคนเข้าทำงานในองค์กรให้เหมาะสมกับงาน

สามารถนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ได้ดังนี้คือ จัดคนที่มีโหงวเฮ้งดี เข้าทำงานในตำแหน่งที่เหมาะสม เช่น หน้าผากกว้าง ฟ่องใส สันจมูกตรง ปีกจมูกเท่ากัน โหนกคิ้วสูง ขนคิ้วเรียงเรียบเป็นระเบียบ ตาคมเป็นประกาย ปากได้รูป คางใหญ่ไม่บิดเบี้ยว ผิวหน้าผ่องใสไร้ริ้วรอย มาเป็นผู้บริหาร

สามารถนำดวงจันทรมาใช้ได้ดังนี้คือ จัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยใช้หลักดวงจันทรคือ นำดวงชะตาเกิด (แบบจีน) มาวิเคราะห์เพื่อดูว่าเป็นคนธาตุอะไร มีอุปนิสัยอย่างไร ทิศทางใดที่เป็นทิศทางสิริมงคลในการนั่งทำงาน มีธาตุ และดวงชะตาเสริมผู้บังคับบัญชา หรือไม่ หากส่งเสริมก็จะรับเข้าทำงานหากไม่ส่งเสริม หรือพิจารณารายอื่นที่เหมาะสมกว่า เพื่อให้ได้คนที่ดีมีคุณธรรม และเก่งที่สุดเพื่อประโยชน์ขององค์กร

3.3.5 การอำนวยการ

สามารถนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ได้ดังนี้คือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีดาวพุธ และดาวพฤหัสบดีเด่นในดวงชะตา เช่น เป็นเกษตร อู่อัจ ราชาโชค มีวาทีศิลป์ดีไปเจรจาต่อรองกับหน่วยงานอื่น นอกจากนี้ยังสามารถมอบหมายงานให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามฤกษ์ยามที่กำหนด ได้แก่ ฤกษ์ยามในพิธีกรรมทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม เช่น งานวางศิลาฤกษ์ อาคารสำนักงาน แม้แต่การเดินทางไปศึกษาดูงานก็สามารถใช้ฤกษ์ยามได้ เช่น ราชฤกษ์ เทวีฤกษ์ ภูมิปาโลฤกษ์ ขึ้นอยู่กับว่าไปเรื่องเกี่ยวกับอะไร

สามารถนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ได้ดังนี้คือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มี โหงวเฮ้งเด่น เช่น หน้าผากผ่องใสไร้ตำหนิ จมูกสวยได้รูป ตาสวย ปากสวยมีวาทีศิลป์ดีไปเจรจาต่อรอง

สามารถนำดวงจันทรมาใช้ได้ดังนี้คือ มอบหมายให้ผู้ได้ไปเชิญชินแสดวงจันทรมาจัดบริเวณที่ทำงานตามหลักดวงจันทร

3.3.6 การควบคุมงาน

สามารถนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ได้ดังนี้คือ ควบคุมการทำงานตามดวงชะตาของผู้ได้บังคับบัญชา เช่น หากผู้ได้บังคับบัญชาดวงไม่ดี หรือดวงขาดคุณธรรมก็ต้องระมัดระวังคอยหมั่นตรวจสอบงานที่มอบหมายให้อย่างสม่ำเสมอ และรอบคอบเพื่อป้องกันการผิดพลาดเสียหาย และควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ฤกษ์ยามประกอบการตัดสินใจในการควบคุมงาน

สามารถนำโหงวเฮ้งมาใช้ได้ดังนี้คือ ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้หลักโหงวเฮ้งประกอบการตัดสินใจ หากผู้ได้บังคับบัญชามีโหงวเฮ้งที่ไม่ดีก็ควรที่จะควบคุมกำกับอย่างใกล้ชิด และรอบคอบมากยิ่งขึ้น

สามารถนำดวงจักษุมาใช้ได้ดังนี้คือ ควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยใช้หลักดวงจักษุ คือ จักษุจักษุภายในสำนักงานให้มี แสง สี ลม และอากาศที่ดี สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอก สะอาดเป็นระเบียบ ผู้ได้บังคับบัญชาก็จะมีสุขภาพกาย และจิตที่ดี ขยันทำงาน มีความตื่นตัวอยู่เสมอ และสามารถทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนด ถือเป็นการควบคุมงานทางอ้อม

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในประเทศไทยมีผู้ศึกษาการใช้ศาสตร์พยากรณ์ในการบริหารงาน โดยแยกตามศาสตร์ที่ศึกษาได้ 2 แนวทางได้แก่

3.4.1 โหงวเฮ้ง และดวงจักษุ มีผู้ศึกษาหลายคน ซึ่งทุกคนล้วนแต่ศึกษาในภาคเอกชน ได้แก่ ด้านบุคลากร

การสรรหาบุคลากร ระดับผู้บริหาร ตามหลักดวงจักษุ และโหงวเฮ้ง (สมชาย โมกะเวส, 2550 : บทคัดย่อ) ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสรรหา และคัดเลือกบุคลากร ระดับผู้บริหาร ตามหลักดวงจักษุ และ โหงวเฮ้งอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครที่มีเพศ อายุ และอายุงานในองค์กรแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสรรหา และคัดเลือกบุคลากรระดับผู้บริหาร ตามหลักโหงวเฮ้งแตกต่างกัน และผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ที่มีอายุงานในองค์กรแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสรรหา และคัดเลือกบุคลากร ระดับผู้บริหาร ตามหลักดวงจักษุแตกต่างกัน นอกจากนี้ได้ผลการทดสอบสมมติฐานไม่แตกต่างกัน

ด้านอาคารสถานที่

การนำดวงจักษุไปใช้ในการจัดอาคารสถานที่ของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี (ภูทธิ จำปาเงิน, 2549 : บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นต่อความสำคัญของดวงจักษุในการจัดอาคารสถานที่ของผู้ประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีความสำคัญในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านลักษณะทั่วไปของอาคาร ตำแหน่งของประตู หน้าต่าง ตำแหน่งและรูปแบบของห้อง วัสดุและโครงสร้างของอาคาร ตำแหน่ง

อาคาร และสิ่งก่อสร้าง สีของอาคาร และอุปกรณ์ตกแต่งดวงจ้อย อยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการเพศชายให้ความสำคัญด้านตำแหน่งอาคาร สิ่งปลูกสร้างรอบอาคาร มากกว่าเพศหญิง ผู้ประกอบการที่มีอายุ 30-40 ปีให้ความสำคัญด้านอุปกรณ์ตกแต่งดวงจ้อยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่า ให้ความสำคัญด้านสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ระดับอนุปริญญา / ปวส. ให้ความสำคัญด้านสีของอาคารมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษา ผู้ประกอบการที่มีเชื้อสายต่างกันเห็นความสำคัญของดวงจ้อยไม่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงของกิจการในระดับปานกลาง และระดับน้อย ให้ความสำคัญกับอุปกรณ์ตกแต่งดวงจ้อย และด้านสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับความเสี่ยงมาก นอกจากนั้นพบว่าความคิดเห็นที่มีต่อความสำคัญของดวงจ้อยมีความสัมพันธ์กับการนำดวงจ้อยไปใช้ในการจัดการอาคารสถานที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อิทธิพลของดวงจ้อยต่อการบริหารจัดการโครงการ (เวชสวรรค์ หล้าภาส, 2549 : บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลของดวงจ้อยได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับโครงการในทุกขั้นตอนตั้งแต่การกำหนด ความต้องการ ไปจนถึงหลังการส่งมอบงาน โครงการที่ดวงจ้อยเข้ามามีบทบาทในช่วงเริ่มต้น จะมีผลกระทบต่อระยะเวลา และงบประมาณของโครงการน้อยกว่าในเฟสอื่น เช่น ในบางโครงการที่นำดวงจ้อยเข้ามาในช่วงปลายโครงการทำให้งบประมาณบานปลายถึงร้อยละ 48.5 ของมูลค่า โครงการเป็นต้น นอกจากนี้ยังพบด้วยว่า การนำดวงจ้อยเข้ามาในช่วงปลายโครงการจะทำให้ข้อโต้แย้งระหว่างจีนแส สถาปนิก วิศวกร และกับเจ้าของโครงการเพิ่มขึ้นอีกด้วย ผลของการศึกษาได้นำไปสู่ข้อเสนอแนะ และรูปแบบในการบูรณาการศาสตร์ด้านดวงจ้อยเข้ามาในการบริหารจัดการโครงการก่อสร้าง เพื่อลดผลกระทบเชิงลบต่อระยะเวลา และงบประมาณ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการได้

แนวทางการออกแบบเชิงวิทยาศาสตร์ของดวงจ้อยสำหรับประเทศไทย (ชูพงษ์ ทองคำสมุทร, 2552 : บทคัดย่อ) การศึกษาพบว่า ดวงจ้อยวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย คือ การทำให้อุณหภูมิพื้นผิวอาคาร และสภาพแวดล้อมต่ำ โดยใช้มวลสารเพื่อหน่วงเหนี่ยวความร้อน และป้องกันความร้อนจากแสงอาทิตย์ (อุณหภูมิลดลง 2.5-3.5 องศาเซลเซียส) เพิ่มการสูญเสียรังสีความร้อนของอาคารสู่ท้องฟ้า (อุณหภูมิอากาศลดลง 1.5-2.5 องศาเซลเซียส) โดยพบว่าความรู้สึกเหมือนของร่างกายภายในอาคารอยู่ในช่วงสบายตลอดเวลา ตัวอย่าง เช่น ในฤดูร้อนเวลากลางวันอุณหภูมิอากาศภายนอก 35 องศาเซลเซียส อุณหภูมิอากาศในอาคาร 28 องศาเซลเซียส และผู้ใช้อาคารจะรู้สึกอุณหภูมิอากาศ 24.5-26 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นผลจากการใช้ปัจจัยของการออกแบบเชิงวิทยาศาสตร์ของดวงจ้อยสำหรับประเทศไทยอย่างเหมาะสม

3.4.2 ไทโรศาสตร์ไทย มีผู้ศึกษาหลายคน มีการศึกษาการนำไทโรศาสตร์ไปใช้ทั้งใน
ภาคราชการ และภาครัฐกิจดังต่อไปนี้

ไทโรศาสตร์ในภาคราชการ

ไทโรศาสตร์กับนโยบายศาสตร์ (บุญชัย มาลัยศิริรัตน์, 2532 : บทคัดย่อ)
ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ และอายุการทำงานมาก จะนำเอาไทโรศาสตร์มาช่วย
ในการตัดสินใจ ผู้ศึกษาได้นำเทคนิคทางรัฐประศาสนศาสตร์มาผสมผสานกับไทโรศาสตร์เพื่อช่วย
ในการตัดสินใจของนักบริหารให้มีหลักทางวิชาการ และเป็นวิทยาศาสตร์มากกว่าที่จะใช้
ไทโรศาสตร์ตัดสินใจเพียงประการเดียว เทคนิคดังกล่าวได้แก่

- (1) ทฤษฎีเกี่ยวกับพลังงูใจ
- (2) กระบวนการสร้างข้อมูลข่าวสาร (MIS)
- (3) เทคนิคการตัดสินใจรูปกิ่งไม้ (Decision Tree)
- (4) รูปแบบผู้นำในลักษณะ Charismatic

อย่างไรก็ตามผู้ศึกษามีความเห็นว่ ไทโรศาสตร์นั้นขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความ
เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง และค่อนข้างยากในการศึกษา จึงทำให้การพัฒนาไทโรศาสตร์ไปใช้กับ
นโยบายศาสตร์ในเชิงวิทยาศาสตร์เป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก

ไทโรศาสตร์กับการตัดสินใจทางการเมืองของไทย (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2534)
ศึกษาบทบาทของไทโรศาสตร์ในกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองในสังคมไทย โดยศึกษาจาก
ทหาร 19 คน ข้าราชการพลเรือน 1 คน และนักหนังสือพิมพ์ 1 คน ซึ่งมีบทบาทโดยตรงหรือโดย
อ้อมในรัฐประหารที่เกิดขึ้นในปี 2524 และ 2528 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางการเมืองมีผลต่อการ
มองสถานการณ์ของบุคคลมากกว่าไทโรศาสตร์ ซึ่งเริ่มมีบทบาทเมื่อบุคคลต้องการประเมินความ
เสี่ยงของทางเลือกบางชนิด แต่อิทธิพลของไทโรศาสตร์ต่อการเลือกทางเลือกก็อาจถูกจำกัดด้วย
วิธีการรับรู้ และจัดลำดับความเสี่ยงของบุคคลได้ ค่านิยม และความรับผิดชอบของบุคคลสามารถ
กำหนดชนิด และระดับของความเสี่ยงที่บุคคลยอมรับ ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกทางเลือก ดังจะเห็นได้
ว่า ผู้ที่เข้าร่วมการรัฐประหารปี 2524 หลายคนได้รับคำเตือนจากหมอดู แต่พวกเขาให้ความสำคัญ
กับอัตราเสี่ยง และผลที่จะเกิดจากการไม่เข้าร่วมรัฐประหารในครั้งนี้มากกว่าผลที่จะเกิดขึ้นจาก
ความล้มเหลวของรัฐประหาร ในกรณีนี้ความจงรักภักดี และความผูกพันกับเพื่อน หรือ
ผู้บังคับบัญชาสามารถลบล้างอิทธิพลของไทโรศาสตร์ได้

ความเชื่อเรื่องดวงของข้าราชการ ศึกษาเฉพาะกรณีกระทรวงยุติธรรม (ฤทัย
โชภักย์สกลนุกูล, 2542 : บทคัดย่อ) จากการศึกษาพบว่า ตัวอย่างของข้าราชการเพศหญิงมากที่สุด มี
อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีสถานภาพโสดมากที่สุด และจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด

เป็นข้าราชการธุรการ ระดับ 2 และมีรายได้อยู่ในช่วง 4,501-15,000 บาทมากที่สุด และพบว่าข้าราชการมีความเชื่อเรื่องดวงอยู่ในระดับสูง และสาเหตุแห่งความเชื่อเรื่องดวงของข้าราชการเกิดจากการได้รับการขัดเกลาทางสังคมเรื่องดวง (จากครอบครัวโดยกำเนิด เพื่อน ผู้ร่วมงาน และสื่อมวลชน)-และสถานการณ์ทางสังคม (สภาพปัญหาภายในครอบครัวที่สร้างขึ้น)

การศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของผู้มารับบริการจากหมอดู (พิไลรัตน์ รุจิวนิชย์กุล, 2524 : บทคัดย่อ) จากการศึกษาพบว่า ว่า คนไปหาหมอดูเพราะอยากรู้อนาคตมากที่สุด คาดหวังว่าเมื่อมาหาหมอดูแล้วทำให้สบายใจมากขึ้น คนส่วนใหญ่เมื่อมีปัญหาจะไม่ไปรับบริการจากหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ เพราะไม่เชื่อว่าหน่วยงานดังกล่าวจะช่วยเหลืออะไรได้ เมื่อมีปัญหาคนส่วนใหญ่จะเลือกปรึกษาคนใกล้ชิดก่อน รองลงมาคือปรึกษาหมอดู ส่วนนักสังคมสงเคราะห์จิตเวชอยู่อันดับสุดท้าย จากงานวิจัยยังพบว่าคนจะดูหมอดูเรื่องการทำงานเรื่องคู่ครองและการศึกษามากที่สุด แม้งานวิจัยนี้จะทำไว้นานแล้วแต่ก็ยังมีข้อมูลที่เป็นจริงอยู่ คือเมื่อคนมีปัญหาก็ปรึกษาคนใกล้ชิดไม่ได้แล้วมักจะไปพึ่งหมอดู สมัยนี้มีนักจิตวิทยาให้คำปรึกษา คนไทยก็ไม่นิยมใช้บริการ เพราะมีทัศนคติที่ไม่ดีกับคนที่ไปหาจิตแพทย์ เรื่องงาน คู่ครองและการศึกษา เป็นประเด็นสำคัญในการดูหมอดูเพราะเรื่องเหล่านี้มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต จากงานวิจัยนี้ทำให้เห็นว่าหมอดูมีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษา ถ้าหมอดูมีความรู้ที่ถูกต้องในศาสตร์การทำนายและมีความรู้ในสังขารการดำเนินชีวิต ย่อมจะแนะนำผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงข้ามถ้าหมอดูไม่มีความรู้ที่ถูกต้องในการทำนาย และการให้การปรึกษา อีกทั้งมีความเชื่อที่ผิดหลักความจริงตามธรรมชาติ ย่อมจะแนะนำให้ผู้ใช้บริการไปสู่ความเดือดร้อนในที่สุด

การที่หนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสารมีคอลัมน์เกี่ยวกับโหราศาสตร์ และข่าวการทำนายดวงเมืองหรือดวงบุคคลสำคัญได้รับความสนใจ มีการพูดถึงกันอย่างกว้างขวาง พอจะสะท้อนให้เห็นว่าการทำนายทายทักเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย กิจกรรมที่สำคัญต่อชีวิตของคนไทยส่วนเกี่ยวข้องกับโหราศาสตร์ เช่น การหาฤกษ์แต่งงาน การกำหนดวันเปิดกิจการใหม่ หรือการตัดสินใจปัญหาสำคัญ เป็นต้น บุคคลหลากหลายอาชีพทุกระดับชั้น ทุกเพศทุกวัย จากชาวบ้านหาเช้ากินค่ำ ชนชั้นกลาง จนถึงผู้นำระดับประเทศ จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าโหราศาสตร์มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมไทยปัจจุบัน โดยจะรู้สึกตัวหรือไม่ก็ตามจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม แม้เราจะไม่เชื่อ คนรอบข้างเราก็คงอาจจะเชื่อ หรืออาจกล่าวได้ว่าการทำนายทายทักเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดพลวัตในสังคมไทย

การศึกษาโหราศาสตร์ในภาคเอกชน

โหราศาสตร์กับการตัดสินใจทางธุรกิจ (ณัฏฐา ชินธิป, 2548 : บทคัดย่อ)
ผลการศึกษาพบว่านักธุรกิจมีการใช้โหราศาสตร์ในการตัดสินใจในหลายเรื่อง เช่น การขึ้นบ้านใหม่ เปิดร้านใหม่ เลือกทำเลที่ตั้ง หากฤกษ์ตั้งเสาเอกเสาโท จัดบ้านจัดห้องตามหลักฮวงจุ้ย ดูโหงวเฮ้ง คัดเลือกพนักงาน เลือกหุ้นส่วนลูกค้า เลือกคู่ครอง ประกอบพิธีมงคลสมรส ตรวจดวงชะตาประจำปี เป็นต้น นักธุรกิจเห็นว่าโหราศาสตร์มีจริง เชื่อถือกันมานานและปฏิบัติกันมาจนถึงปัจจุบัน กลายเป็นประเพณีที่สืบทอดมา ทำให้โหราศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต เมื่อไม่ได้ปฏิบัติตามก็จะไม่สบายใจ การใช้โหราศาสตร์ในการตัดสินใจในธุรกิจไม่ใช่เรื่องเสียหาย เนื่องจากสามารถกล่อมเกล้าให้คนเชื่อกฎแห่งกรรม มุ่งทำความดี อยู่ในศีลธรรม มีความสุขุมรอบคอบระมัดระวังไม่ประมาท ทำให้ชีวิตมีความหวังและกำลังใจ มั่นใจในการทำธุรกิจ และมีความอดทนต่ออุปสรรค จากงานวิจัยนี้ทำให้ทราบว่าโหราศาสตร์มีบทบาทในวงการธุรกิจไม่น้อย และได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ ควรรอยังยั้งที่คนทั่วไปจะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างถูกต้อง

ความน่าเชื่อถือของหมอดูกับความตั้งใจกระทำพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ (พรทิพย์ จงเจดศักดิ์, 2540 : บทคัดย่อ) พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการหมอดูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชายร้อยละ 73.5 สถานภาพในการสมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีสถานภาพโสด ร้อยละ 69.3 ส่วนระดับของการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือสูงกว่ามากที่สุด คือร้อยละ 70.7 อาชีพที่พบมากที่สุด คือ รับจ้างทั่วไป/บริษัท มากเป็นอันดับหนึ่งคิดเป็นร้อยละ 47.0 ส่วนรองลงมาก็คืออาชีพข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจร้อยละ 26.5 และเมื่อพิจารณาในระดับของรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ดูหมอดูมากที่สุดคือกลุ่มที่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 29.3 การปฏิบัติตามคำแนะนำของหมอดู พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติตามคำแนะนำของหมอดู ร้อยละ 56.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการแนะนำให้ปฏิบัติตามจากหมอดูมีร้อยละ 83.7 ส่วนปัญหาหรือคำถามที่กลุ่มตัวอย่างสอบถามหมอดูในการดูหมอดู คือ คำถามเรื่องการเงิน / การเงินมากที่สุดร้อยละ 41.8 รองลงมาก็คือเรื่องครอบครัว/ความรักร้อยละ 30.9 เรื่องโรคภัย/สุขภาพร้อยละ 14.5 เรื่องการศึกษา ร้อยละ 12.8 และแนวทางที่หมอดูแนะนำให้ปฏิบัติคือให้ประกอบพิธีกรรมมากที่สุด เช่น การทำบุญ การสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การปล่อยสัตว์ การสะเดาะเคราะห์

หมอดู ในแง่ทางเลือกสำหรับความมั่นคงทางจิตใจ (ชลดา มณเฑียรมณี, 2538 : บทคัดย่อ) จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้มารับบริการมาหาหมอดูเพราะมีความคาดหวังว่าหมอดูจะเป็นที่พึ่งทางใจ เป็นที่ปรึกษา และแนะแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ เป็นการสร้างความมั่นใจ กำลังใจให้กับผู้ที่มารับบริการที่ต้องการผู้ร่วมตัดสินใจในการกระทำต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และเพื่อระบายความคับข้องใจและทำให้เกิดความสบายใจมากขึ้น

เหตุผลอีกประการคือ ผู้มารับบริการต้องทราบถึงความเป็นไปในอนาคต เพื่อจะได้วางแผนในการดำเนินชีวิตให้มีความพร้อมและรัดกุมมากยิ่งขึ้น สำหรับผู้มารับบริการจะอยู่ในระหว่างการศึกษา และอยู่ในช่วงอายุ 20-30 ปี มากที่สุด เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีสถานภาพโสดเป็นส่วนมาก ส่วนปัญหาที่ผู้มารับบริการนำมาปรึกษาหมอนั้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในขณะนั้น ผู้ที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี จะมาหาหมอดูด้วยเรื่องการศึกษาและความรัก ส่วนผู้ที่มีอายุในช่วง 20-30 ปี จะมาหาหมอดูด้วยเรื่องการศึกษา ความรักและครอบครัว รวมถึงปัญหาทางด้านการงานและอาชีพ ผู้ที่มีอายุ 30-40 ปี จะมาปรึกษาเรื่อง ครอบครัว การงาน และสุขภาพ ส่วนผู้ที่มีอายุมากกว่า 40 ปี จะมาปรึกษา และขอคำทำนายจากหมอดูในเรื่องครอบครัว การงาน อาชีพ สุขภาพ และความร่ำรวย เป็นต้น

หมอดู ในแง่กระบวนการสร้างตัวตนและความสัมพันธ์ทางสังคม (สาริตศิริวิศิษฐ์กุล, 2535 : บทคัดย่อ) พบว่า ลักษณะของวิชาโหราศาสตร์ดั้งเดิมมีลักษณะเป็นศาสตร์บริสุทธิ์ ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาและไสยศาสตร์ แต่โหราศาสตร์ในสังคมไทยมีพิธีกรรมมาเกี่ยวข้องกับ เนื่องจากความเชื่อของหมอดูแต่ละคนไม่เหมือนกัน โดยความเชื่อดังกล่าวจะถูกสอดแทรกในกระบวนการการทำนาย นอกจากนั้นความเชื่อและความคาดหวังของผู้รับบริการ และสถานการณ์ในสังคมที่บุคคลนั้นเผชิญอยู่ มีผลกับความเชื่อต่อคำพยากรณ์ของหมอดูและทัศนคติต่อโหราศาสตร์

งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าคำทำนายของหมอดู ย่อมประกอบไปด้วยความเชื่อ ทัศนคติต่อโลกและชีวิตของหมอดู บุคคลมีความเชื่ออย่างไรย่อมต้องแนะนำบุคคลอื่นอย่างนั้น ดังนั้น ความเข้าใจสังขารของชีวิตของหมอดู ย่อมจะเป็นแนวทางการให้คำปรึกษาไปสู่การแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

บทบาทของโหรในสังคมไทย (ภิญโญ พงศ์เจริญ, 2543 : บทคัดย่อ) จากการศึกษาพบว่า บทบาทของโหรแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน คือ บทบาทต่อปัจเจกชน บทบาทต่อครอบครัว บทบาทต่อองค์กรหรือหน่วยงาน และบทบาทต่อสังคม ในด้านปัจเจกชน โหรมีบทบาทต่อสุขภาพจิตที่ดี (เป็นที่ปรึกษา) สร้างความเชื่อมั่น ช่วยตัดสินใจ ช่วยในการวางแผนอนาคต สร้างมนุษยสัมพันธ์ สอดแทรกคติธรรมคำสอน ช่วยด้านพิธีกรรม ตั้งชื่อ การประดับตกแต่ง จนถึงสืบค้นของหาย

ในด้านครอบครัว โหรมีบทบาทต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว แนะนำแนวการครองเรือน เลือกรับการศึกษาและประกอบอาชีพ ตั้งชื่อบุตรธิดา วางแผนชีวิตในอนาคต ด้านพิธีกรรมและฤกษ์ยาม ตลอดจนการจัดบ้านเรือนที่อยู่อาศัย

ในด้านที่เกี่ยวกับองค์กรหรือหน่วยงาน โหรมีบทบาทต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กร การวางแผนและกำหนดนโยบาย ช่วยตัดสินใจ สร้างความเชื่อมั่นในองค์กร ด้านพิธีกรรม การตั้งชื่อและการจัดสถานที่

ในด้านสังคม โหรมีบทบาทต่อเศรษฐกิจ โดยการทำนายสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ มีบทบาทด้านสังคม โดยการพิจารณาสัญใจคอของผู้คน มีบทบาทด้านการเมือง ด้านจิตใจของคนหมู่มาก พฤติกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ใช้ในทางอุตุนิยมวิทยา เตือนภัยต่างๆ รวมทั้งด้านการแพทย์และสังคมสงเคราะห์

ในงานวิจัยเรื่องบทบาทของโหรในสังคมไทยนี้ ทำให้เห็นว่าโหรมีบทบาทหลายด้านในสังคมไทย ทำให้รู้ว่าการในปัจจุบันใช้คำทำนายในด้านใดบ้าง แต่ก็ไม่ได้กล่าวถึงกลไกการทำงานและสัมฤทธิ์ผลของการใช้โหราศาสตร์ เป็นการวิจัยของผู้ที่เป็นโหร สัมภาษณ์คนที่เคยโหรด้วยกัน และสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการที่มีความเชื่อเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว โดยคนส่วนใหญ่เหล่านี้มีความเชื่อว่าวิถีชีวิตขึ้นอยู่กับอำนาจความเพียรพยายาม ตกอยู่ใต้อำนาจกรรม และเป็นไปตามกาลเวลา

3.4.5 งานวิจัยทางด้านโหราศาสตร์ในต่างประเทศ

วิลเลียม อีแวน(William Evan) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโหราศาสตร์แบ่งตามชนชั้นสังคม เพศ และ นิตยสารผู้หญิง (Diving the Social Order: Class, Gender, And Magazine Astrology Columns)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาจากนิตยสารผู้หญิง 6 ฉบับ คือ นิตยสารประเภทแนวโรแมนติก ที่นำเสนอนิยายรัก ซึ่งได้แก่นิตยสาร Soap Opera Magazine, Soap, Opera Weekly และ True Story กับนิตยสารประเภทแฟชั่น ซึ่งได้แก่นิตยสาร Elle, Mademoiselle และ Vogue

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยในเรื่องนี้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบชนชั้นในสังคม ระหว่างกลุ่มคนทำงานในสถาบันการเงิน หรือที่เรียกว่าชนชั้นกลาง (Middle Class) กับกลุ่มทำงานตามโรงงาน พวกประเภทในโรงงาน หรือ ที่เรียกว่าชนชั้นกรรมกร (Working Class) ว่ากลุ่มไหนจะมีความเชื่อในเรื่องโหราศาสตร์มากกว่ากัน กับต้องการศึกษาเปรียบเทียบว่าเพศชายและเพศหญิงใครสนใจเรื่องโหราศาสตร์ที่นิตยสารผู้หญิงนำเสนอมากกว่ากัน ในลักษณะการทำนายพยากรณ์ในเชิงบวก (Positive) ซึ่งได้แก่การทำนายถึงความสมหวังกับลักษณะการทำนายในเชิงลบ(Negative) ซึ่งได้แก่การทำนายถึงความผิดหวัง หรือ อุปสรรค

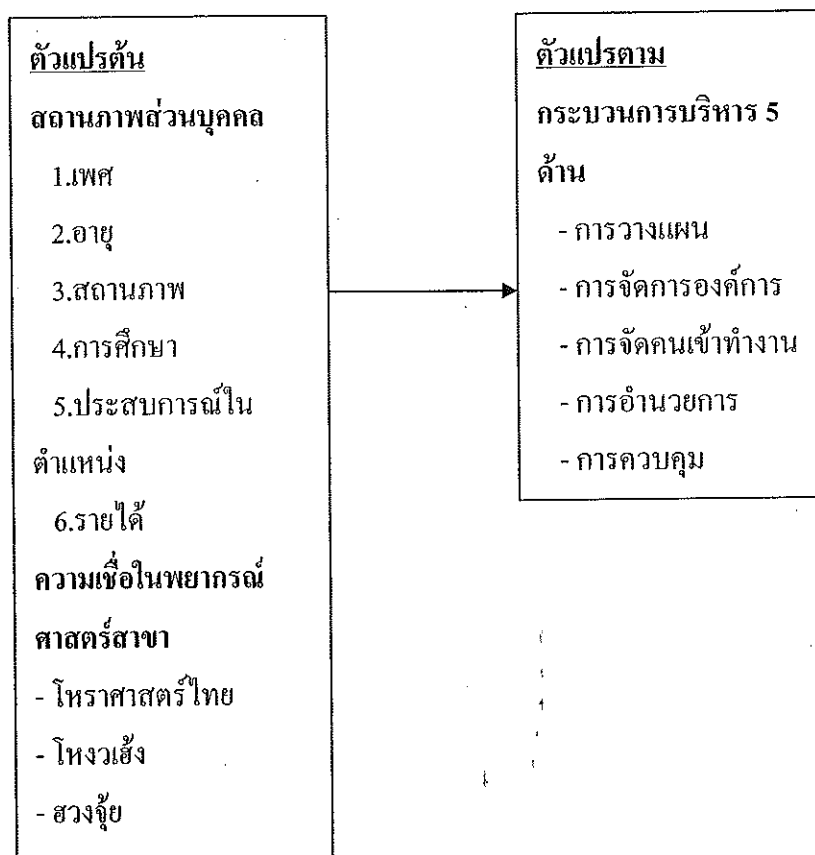
ผลการวิจัยในเรื่องนี้ พบว่า ผู้อ่านซึ่งเป็นชนชั้นกลางสนใจในเรื่องโหราศาสตร์ที่นำเสนอในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความสมหวังในการเดินทาง อาชีพ เคราะห์ ในเชิงบวกมากกว่าชนชั้นกรรมกร ส่วนผู้อ่านซึ่งเป็นชนชั้นกรรมกรสนใจในเรื่องโหราศาสตร์ที่นำเสนอในเนื้อหาเกี่ยวกับการเงิน โชค ความผิดหวังในการเดินทาง มากกว่าชนชั้นกลาง

สรุปผลการวิจัย ผู้หญิงสนใจเรื่องโหราศาสตร์มากกว่าชาย โดยผู้วิจัยยังกล่าวว่า โหราศาสตร์มีแนวโน้มเกี่ยวข้องกับผู้คนในสังคมมากยิ่งขึ้น เปรียบเหมือนกระจกสะท้อนการดำรงชีพของคนในสังคม (ภิญญ พงศ์เจริญ, 2543 : 54 - 55) ยังได้นำเสนอ และให้ผู้วิจัยในอนาคต

ศึกษาสื่อประเภทอื่นๆ ที่นอกเหนือจากนิตยสาร 6 ฉบับซึ่งถือว่าเป็นข้อจำกัดของงานวิจัย ทำให้ไม่สามารถสำรวจความพึงพอใจถึงความเชื่อในเรื่องโหราศาสตร์ของผู้รับสาร เช่น หนังสือพิมพ์รายวันที่น่าสนใจเรื่องโหราศาสตร์ทุกวัน เขาได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนว่า มีส่วนเผยแพร่ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ของนักโหราศาสตร์ทั้งหลายในปัจจุบัน

3.5 กรอบแนวคิด และความเกี่ยวข้องกับสาขาวิชา

การวิจัยในครั้งนี้ จะยึดตามกรอบแนวคิดทฤษฎีทางการบริหาร และทฤษฎีเกี่ยวกับพยากรณ์ศาสตร์โดยมีตัวแปรต้น คือ อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา ประสบการณ์ รายได้ และมีตัวแปรตามคือ การบริหาร 5 ด้านได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ และการควบคุมงาน ตามความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์ทั้ง 3 ด้านได้แก่ โหราศาสตร์ไทย โหราศาสตร์ฮวงจุ้ย ดั้งแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3.7 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.6 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผู้ศึกษาได้ดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.6.1 รูปแบบการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบผสมระหว่างการศึกษาเชิงปริมาณ และการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจะศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.6.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2.1 ประชากร คือ นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 8 จังหวัดได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ชัยภูมิ อำนาจเจริญ โยธธร รวมทั้งสิ้น จำนวน 283 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2554)

3.6.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาเลือกจากประชากรทั้งหมดคือ นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 283 คน แบบสอบถามใช้กับประชากรทั้งหมด แต่สามารถเก็บข้อมูลได้ 276 คน และสัมภาษณ์แบบเจาะลึกใช้กับประชากร 24 คนใน 8 จังหวัด แบ่งเป็นจังหวัดละ 3 คน

3.6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

3.6.3.1 ทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด แล้วนำกรอบแนวคิดที่ได้มาสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ซึ่งเครื่องมือที่สร้างขึ้นมี 2 ชุด ได้แก่

- 1) ชุดที่ 1 แบบสอบถาม
- 2) ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์

3.6.3.2 หาความเที่ยง (Validity) ของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้มีเนื้อหาตรงกับเรื่องที่ต้องการวัด (Content validity)

3.6.3.3 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขโดยอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานเทศบาลของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ในแบบสอบถาม ชุดที่ 1 โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ซึ่งใช้วิธีของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (พิพัฒน์ ลักษมีจักรกุล, 2544 : 49 ; อ้างอิงจาก เสถียร เชื้อลี, 2546 : 60)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left| 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right|$$

α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อของเครื่องวัด

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนฉบับ

$$S_i^2 = \frac{\sum X^2}{N} - \left| \frac{\sum X^2}{N} \right|$$

$$S_i^2 = \frac{\sum X_i^2}{N} - \left| \frac{\sum X_i^2}{N} \right|$$

N = คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนที่ได้จากการแทนค่า

จากการวิเคราะห์ แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานเทศบาลของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ในแบบสอบถาม ชุดที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

จากการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ทำให้ได้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม เรื่องพยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ในด้านการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การควบคุม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 283 คน มีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทางประชากร และ ประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานะภาพสมรส ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน รายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำโหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ดวงจักษุ มาใช้ทางการบริหาร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การควบคุม ข้อคำถามในตอนนี้จะเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัด 5 ระดับ คือ คำตอบ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยสร้างให้ครอบคลุมในทุกประเด็นที่ต้องการศึกษา ส่วนการให้คะแนนข้อความ จะยึดเนื้อความของข้อความเป็นหลัก โดยแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (วรพจน์ พรหมสัตยพรต, 2544 : 148 ; อ้างอิงจาก เสถียร เชื้อลี, 2546 : 57) โดยปรับฐานคะแนนทุกตัวแปรเท่ากันโดยนำผลรวมคะแนนแต่ละตัวแปรหารด้วยจำนวนข้อของแต่ละตัวแปรคิดค่าคะแนนจาก (ค่าสูงสุด - ค่าต่ำสุด) หารด้วยระดับขั้น โดยสรุปแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ คำตอบ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

คะแนนสูงสุดของแบบสอบถาม - คะแนนต่ำสุดของแบบสอบถาม

ระดับขั้น

$$= \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงแบ่งระดับการใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการบริหารงานตามคะแนนรวมเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

มีค่าคะแนน 3.67 ถึง 5 คะแนน หมายถึง มีการใช้ในระดับมาก

มีค่าคะแนน 2.34 ถึง 3.66 คะแนน หมายถึง มีการใช้ในระดับปานกลาง

มีค่าคะแนน 1 ถึง 2.33 คะแนน หมายถึง มีการใช้ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และ เสนอแนะเกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ซึ่งให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะโดยเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้ตอบเขียนลงในแบบสอบถามได้เลย

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ เรื่องพหุศาสตร์กับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ในด้านการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การควบคุม โดยใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 24 คน มีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 สัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทางประชากร และประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานะภาพสมรส ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน รายได้

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับการนำความรู้ด้านโหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง สวงชัย มาใช้ทางการบริหาร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การควบคุมงาน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้ตอบคำถามได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเกี่ยวกับการนำพหุศาสตร์มาใช้ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

3.6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามชุดที่ 1

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

(1) ทำหนังสือจากผู้ศึกษา ถึงท้องถิ่นอำเภอ เพื่อขอความร่วมมือในการส่ง

แบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูล

(2) ทำหนังสือถึงนายกเทศมนตรี เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

(3) นำแบบสอบถาม ไปเก็บข้อมูลที่เทศบาลด้วยตนเอง

(4) นำแบบสอบถาม ส่งทางไปรษณีย์ถึงเทศบาล

ข้อ 1, 2 และ 4 ได้ชี้แจงรายละเอียดในการเก็บข้อมูลในแบบสอบถาม ให้ระยะเวลาตอบแบบสอบถาม 15 วัน แล้วรับกลับ ผู้ศึกษาได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด 276 ชุด ขาดไป 8 ชุด

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2

(1) ผู้ศึกษานำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองในวันเดียวกันกับการแจกแบบสอบถามชุดที่ 1 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เทศบาลละ 1 ชุด รวม 24 ชุด

(2) ผู้ศึกษาได้ขออนุญาตนายกเทศมนตรีเพื่อทำการบันทึกเสียงในขณะที่การสัมภาษณ์โดยสัญญาว่าจะไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้ผู้ใดทราบ ซึ่งสามารถสัมภาษณ์ได้ครบทุกคน

3.6.5 การจัดทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการดังนี้

3.6.5.1 การเตรียมข้อมูลแบบสอบถาม

- 1) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทุกฉบับ
- 2) ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ทุกฉบับที่สมบูรณ์ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์

3) หลังจากผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของข้อมูล กรอกข้อมูล และประมวลผลข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ ใน 2 รูปแบบดังนี้

- สถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- สถิติเชิงอ้างอิงวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการบริหารใน 3 ด้าน ได้แก่ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ดวงจัญ โดยใช้สถิติ F - test (One-Way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ศึกษาจึงจะนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่

3.6.5.2 การเตรียมข้อมูลการสัมภาษณ์

ในข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ศึกษาได้รวบรวมประเด็นเนื้อหาจากการถอดเทปบันทึกการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Content Analysis โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

- 1) ถอดเทปเป็นข้อความ
- 2) จัดเรียงข้อความเป็นหมวดหมู่โดยดึงข้อมูลประเด็นเดียวกันมาอยู่ในหัวข้อเดียวกัน และเรียงจากเนื้อหาที่สำคัญที่สุดไปหาน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษายากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ
- 4.2 ข้อมูลความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะ
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์ของนายกเทศมนตรี

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน (One-Way ANOVA)

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยใช้ความถี่ และร้อยละผู้ศึกษากันพบว่าได้นำเสนอข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากร

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (n = 276)	
	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	236	85.5
หญิง	40	14.5
2. อายุ		
น้อยกว่า 31 ปี	4	1.4
31 - 35 ปี	16	5.8
36 - 40 ปี	32	11.6
41 - 45 ปี	84	30.4
มากกว่า 45 ปี	140	50.7
3. สถานภาพสมรส		
โสด	20	7.2
หม้าย	0	0
หย่าร้าง	16	5.8
แยกกันอยู่	4	1.4
สมรส	236	85.5
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญา	59	21.4
ปริญญาตรี	142	51.4
ปริญญาโท	73	26.4
ปริญญาเอก	2	0.7
5. ประสบการณ์ในตำแหน่ง		
น้อยกว่า 1 ปี	43	15.6
1 - 4 ปี	89	32.2
5 - 8 ปี	64	23.2
มากกว่า 8 ปี	80	29.0

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากร (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (n = 276)	
	ความถี่	ร้อยละ
6. รายได้		
30,001-40,000 บาท	252	90.9
40,001-50,000 บาท	16	5.8
มากกว่า 50,000 บาท	8	2.9

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 85.5) เพศหญิง (ร้อยละ 14.5) มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 50.7) รองลงมา 41-45 ปี (ร้อยละ 30.4) สถานภาพ สมรสแล้ว (ร้อยละ 85.5) รองลงมา โสด (ร้อยละ 7.2) หย่าร้าง (ร้อยละ 5.8) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.4) รองลงมา จบปริญญาโท (ร้อยละ 26.4) และต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 21.4) มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 1-4 ปี (ร้อยละ 32.2) รองลงมา มากกว่า 8 ปี (ร้อยละ 29.0) มีรายได้ 30,001-40,000 บาท (ร้อยละ 90.9) รองลงมา 40,001-50,000 บาท (ร้อยละ 5.8) และ รายได้ มากกว่า 50,000 บาท (ร้อยละ 2.9)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผน (Planning)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการวางแผนมี 3 ด้าน คือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ย ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการวางแผน

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	วางแผนตกแต่งอาคารสำนักงานตามหลักทักษา	3.63	.94	กลาง
2	นำฤกษ์ยามมาใช้ในการวางแผนการเข้าพบผู้มีตำแหน่งที่สูงกว่า	3.08	1.16	กลาง
3	นำดวงชะตามาใช้ในการวางแผนการเจรจาต่อรอง	2.69	1.08	กลาง
4	วางแผนในการเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับดวงชะตา	2.69	1.08	กลาง
5	ถ้านักพยากรณ์บอกท่านว่าท่านดวงไม่ดีท่านจะไม่วางแผนทำงานที่มีความเสี่ยงสูงในช่วงเวลานั้น	3.11	0.98	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.04	0.83	กลาง

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำแนกตามลักษณะทางประชากร (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (n = 276)	
	ความถี่	ร้อยละ
6. รายได้		
30,001-40,000 บาท	252	90.9
40,001-50,000 บาท	16	5.8
มากกว่า 50,000 บาท	8	2.9

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 85.5) เพศหญิง (ร้อยละ 14.5) มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 50.7) รองลงมา 41-45 ปี (ร้อยละ 30.4) สถานภาพ สมรสแล้ว (ร้อยละ 85.5) รองลงมา โสด (ร้อยละ 7.2) หย่าร้าง (ร้อยละ 5.8) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.4) รองลงมา จบปริญญาโท (ร้อยละ 26.4) และต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 21.4) มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 1-4 ปี (ร้อยละ 32.2) รองลงมา มากกว่า 8 ปี (ร้อยละ 29.0) มีรายได้ 30,001-40,000 บาท (ร้อยละ 90.9) รองลงมา 40,001-50,000 บาท (ร้อยละ 5.8) และ รายได้ มากกว่า 50,000 บาท (ร้อยละ 2.9)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผน (Planning)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้พหุกรรมศาสตร์ในการวางแผนมี 3 ด้าน คือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ย ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การใช้พหุกรรมศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการวางแผน

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	วางแผนตกแต่งอาคารสำนักงานตามหลักทักษา	3.63	.94	กลาง
2	นำฤกษ์ยามมาใช้ในการวางแผนการเข้าพบผู้มีตำแหน่งที่สูงกว่า	3.08	1.16	กลาง
3	นำดวงชะตามาใช้ในการวางแผนการเจรจาต่อรอง	2.69	1.08	กลาง
4	วางแผนในการเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับดวงชะตา	2.69	1.08	กลาง
5	ถ้านักพยากรณ์บอกท่านว่าท่านคงไม่ดีท่านจะไม่วางแผนทำงานที่มีความเสี่ยงสูงในช่วงเวลานั้น	3.11	0.98	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.04	0.83	กลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการวางแผนโดยใช้โหราศาสตร์ไทยทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 3.04) และพบว่าใช้โหราศาสตร์ไทยในการวางแผนตกแต่งอาคารสำนักงานตามหลักทักษามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.63) และใช้น้อยที่สุดในด้านการนำดวงชะตาไปใช้ในการวางแผนการเจรจาต่อรอง (ค่าเฉลี่ย 2.69) และวางแผนในการเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับดวงชะตา (ค่าเฉลี่ย 2.69)

ตารางที่ 4.3 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการวางแผน

ข้อ	โหงวเฮ้ง	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	วางแผนการคัดเลือกคนเข้าทำงานโดยเลือกคนที่มีโหงวเฮ้งดีไว้ในตำแหน่งที่สำคัญ	2.76	1.24	กลาง
2	วางแผนการเจรจาต่อรองโดยใช้โหงวเฮ้งของกลุ่มเจรจาเป็นองค์ประกอบในการวางแผน	2.85	1.22	กลาง
3	วางแผนให้ผู้ได้บังคับบัญชาแต่งกายดีเพื่อส่งเสริมโหงวเฮ้ง	3.39	1.08	กลาง
4	วางแผนการใช้คนที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์ไว้เป็นคนสนิท	3.40	1.09	กลาง
5	วางแผนการให้คนที่มีโหงวเฮ้งไม่ดีไปอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สำคัญ	2.59	1.08	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.00	0.92	กลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการวางแผนโดยใช้โหงวเฮ้งทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 3.00) และพบว่าวางแผนใช้คนที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์ไว้เป็นคนสนิทมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.40) และใช้น้อยที่สุดในด้านวางแผนให้คนที่มีโหงวเฮ้งไม่ดีไปอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สำคัญ (ค่าเฉลี่ย 2.59)

ตารางที่ 4.4 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจันในการวางแผน

ข้อ	ดวงจัน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	วางแผนการก่อสร้างอาคารสำนักงานโดยเลือกสถานที่ที่มีกระแสของลม และน้ำเหมาะสม	3.39	1.23	กลาง
2	วางแผนการประดับตกแต่งอาคารสำนักงานโดยใช้แสง และสีตามหลักดวงจัน	3.43	1.11	กลาง
3	วางแผนโดยให้พนักงานที่มีดวงชะตาดีตามหลัก ดวงจันได้อยู่ในตำแหน่งสำคัญ	2.88	1.21	กลาง
4	วางแผนการเจรจาต่อรองในสถานที่ที่มีดวงจันดีเสมอ	3.04	1.16	กลาง
5	วางแผนการปรับดวงจันจากร้ายให้กลายเป็นดี	3.28	1.10	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.20	1.01	กลาง

จากตารางที่ 4. 4 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการวางแผนโดยใช้ดวงจัน ทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.20) และพบว่ามีวางแผนการประดับตกแต่งอาคารสำนักงานโดยใช้แสง และสีตามหลักดวงจันมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.43) และใช้น้อยที่สุดในด้านวางแผนให้พนักงานที่มีดวงชะตาดีตามหลัก ดวงจันได้อยู่ในตำแหน่งสำคัญ (ค่าเฉลี่ย 2.88)

ตารางที่ 4.5 สรุปการวางแผนที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา

พยากรณ์ศาสตร์	การนำมาใช้ในการวางแผน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
โหราศาสตร์ไทย	วางแผนตกแต่งอาคารสำนักงานตามหลักทักษา	3.63	.94	กลาง
โหงวเฮ้ง	วางแผนการใช้คนที่มิโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์ไว้เป็นคนสนิท	3.40	1.09	กลาง
ดวงจัน	วางแผนการประดับตกแต่งอาคารสำนักงานโดยใช้แสง และสีตามหลักดวงจัน	3.43	1.11	กลาง

จากตารางพบว่า นายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการวางแผนทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละสาขา ได้แก่ ด้านโหราศาสตร์ไทย นำมาใช้ในการวางแผนตกแต่งอาคารสำนักงานตามหลักทักษา (ค่าเฉลี่ย 3.63) ด้านโหงวเฮ้ง นำมาใช้ในการ

วางแผนใช้คนที่มีไหวพริบบอกถึงความซื่อสัตย์ไว้เป็นคนสนิท (ค่าเฉลี่ย 3.40) ด้านฮวงจุ้ยนำมาใช้ในการวางแผนการประดับตกแต่งอาคารสำนักงานโดยใช้แสง และสีตามหลักฮวงจุ้ย (ค่าเฉลี่ย 3.43)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดองค์กร(Organizing)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดองค์กรมี 3 ด้านคือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ย ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการจัดองค์กร

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	จัดวางผังสำนักงานในแต่ละแผนกให้วางในทิศทางที่ถูกต้องตามหลักโหราศาสตร์	3.48	1.14	กลาง
2	ห้องทำงานตกแต่งตามหลักโหราศาสตร์ไทย	3.50	1.23	กลาง
3	สำนักงานมีการจัดตั้งศาลพระภูมิเจ้าที่	4.03	1.14	มาก
4	จัดให้คนที่มีพื้นฐานดวงชะตาที่ดีอยู่ในแผนกที่สำคัญ	2.81	1.23	กลาง
5	จัดสิ่งแวดล้อมบริเวณสำนักงานให้มีความสอดคล้องกับดวงชะตา	3.06	1.17	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.38	0.88	กลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการจัดองค์กรโดยใช้โหราศาสตร์ไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.38) ด้านที่ 3 สำนักงานมีการจัดตั้งศาลพระภูมิเจ้าที่ในบริเวณสำนักงานในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.03) ส่วนด้านที่ 1, 2, 4 และ 5 มีการใช้ในระดับปานกลาง โดยใช้ด้านที่ 2 ห้องทำงานตกแต่งตามหลักโหราศาสตร์ไทยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.50) และในด้านที่ 4 จัดให้คนที่มีพื้นฐานดวงชะตาที่ดีอยู่ในแผนกที่สำคัญใช้น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.81)

ตารางที่ 4.7 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโงวเฮ้งในการจัดองค์กร

ข้อ	โงวเฮ้ง	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มอบหมายให้คนมีความรู้เรื่องโงวเฮ้งมาจัดองค์กรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น	3.06	1.16	กลาง
2	จัดวางผังสำนักงานโดยให้คนในแต่ละแผนกมีโงวเฮ้งส่งเสริมนายกเทศมนตรี	2.78	1.20	กลาง
3	จัดสำนักงานโดยเน้นให้พนักงานในแต่ละแผนกมีการแต่งกายส่งเสริมโงวเฮ้งตนเองตามกาลเทศะ	3.04	1.26	กลาง
4	คิดว่าโงวเฮ้งเป็นวิทยาศาสตร์ในการจัดองค์กรที่เชื่อถือได้	3.37	1.11	กลาง
5	คิดว่าการจัดสำนักงานโดยใช้หลักโงวเฮ้งเหมาะสมกับหน่วยราชการ	3.41	1.07	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.13	0.99	กลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการจัดองค์กรโดยใช้หลักโงวเฮ้งโดยรวมทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.31) และพบว่าการจัดสำนักงานโดยใช้หลักโงวเฮ้งมีความเหมาะสมกับหน่วยราชการมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.41) และใช้น้อยที่สุดในด้านจัดวางผังสำนักงานโดยให้คนในแต่ละแผนกมีโงวเฮ้งส่งเสริมนายกเทศมนตรี (ค่าเฉลี่ย 2.78)

ตารางที่ 4.8 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านฮวงจุ้ยในการจัดองค์กร

ข้อ	ฮวงจุ้ย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มอบให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดโต๊ะทำงานในแต่ละแผนกให้หันไปในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักฮวงจุ้ย	3.31	1.05	กลาง
2	สำนักงานมีตู้ปลาอยู่ในทางทิศทางที่เหมาะสมตามหลักฮวงจุ้ย	2.40	1.27	กลาง
3	สำนักงานมีตู้जूอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักฮวงจุ้ย	2.37	1.24	กลาง
4	สำนักงานมีหิ้งพระอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักฮวงจุ้ย	3.52	1.24	กลาง
5	สำนักงานมีสีที่เหมาะสมตามหลักฮวงจุ้ย	2.91	1.22	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.90	0.92	กลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการจัดองค์กรโดยใช้ swung จุ้ยทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.90) และพบว่าสำนักงานมีหิ้งพระอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลัก swung จุ้ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.52) และน้อยที่สุดในด้านสำนักงานมีตู้จุ้ยอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลัก swung จุ้ย (ค่าเฉลี่ย 2.37)

ตารางที่ 4.9 สรุปการจัดองค์กรที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา

พยากรณ์ศาสตร์	การนำมาใช้ในการจัดองค์กร	$\bar{X}$	SD	ระดับ
โหราศาสตร์ไทย	สำนักงานมีการจัดตั้งศาลพระภูมิเจ้าที่	4.03	1.14	มาก
โหงวเฮ้ง	คิดว่าการจัดสำนักงานโดยใช้หลักโหงวเฮ้งเหมาะสมกับหน่วยราชการ	3.41	1.07	กลาง
swung จุ้ย	สำนักงานมีหิ้งพระอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลัก swung จุ้ย	3.52	1.24	กลาง

จากตารางพบว่า นายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการจัดองค์กรโดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละสาขาคงนี้ ด้านโหราศาสตร์ไทยอยู่ในระดับมาก โดย นำมาใช้ในการจัดตั้งศาลพระภูมิเจ้าที่ในสำนักงาน (ค่าเฉลี่ย 4.03) ด้านโหงวเฮ้ง และ swung จุ้ย มีการนำมาใช้ในระดับปานกลาง โดยด้านโหงวเฮ้งคิดว่าการจัดสำนักงานโดยใช้หลักโหงวเฮ้งเหมาะสมกับหน่วยราชการ (ค่าเฉลี่ย 3.40) ด้าน swung จุ้ย นำมาใช้ในการตั้งหิ้งพระในสำนักงานตามทิศทางที่เหมาะสมในหลัก swung จุ้ย (ค่าเฉลี่ย 3.52)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดคนเข้าทำงานมี 3 ด้านคือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง swung จุ้ย ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการจัดคนเข้าทำงาน

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	จัดคนเข้าทำงานให้เหมาะสมกับดวงชะตา และนิสัยใจคอ	2.86	1.30	กลาง
2	คัดเลือกพนักงานตามคำแนะนำของโหร	2.36	1.19	กลาง
3	คัดเลือกคนสนิทจากคนที่มีดวงชะตาดีส่งเสริมกัน	2.78	1.19	กลาง
4	คิดว่าคนที่มีดาวพฤหัสบดีเด่นในดวงเกิดเหมาะที่จะเป็นนักวิชาการหรือนักวางแผนในสำนักงาน	2.78	1.16	กลาง
5	จัดให้คนที่มีดวงชะตาดีและมีผลงานดีได้รับการเลื่อนตำแหน่ง	2.92	1.25	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.74	1.05	กลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่านายภทสมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการจัดคนเข้าทำงานโดยใช้โหราศาสตร์ไทยทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.74) ด้านที่ใช้มากที่สุดคือ จัดให้คนที่มีดวงชะตาดี และมีผลงานดีได้รับการเลื่อนตำแหน่ง (ค่าเฉลี่ย 2.92) และด้านที่ใช้น้อยที่สุดคือ คัดเลือกพนักงานตามคำแนะนำของโหร (ค่าเฉลี่ย 2.36)

ตารางที่ 4.11 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการจัดคนเข้าทำงาน

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	จัดคนที่มีโหราศาสตร์ดีเข้าทำงานในตำแหน่งที่เหมาะสม	2.72	1.15	กลาง
2	คิดว่าคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีหน้าตาดีเยี่ยมแจ่มใสถือว่าโหราศาสตร์ดีเหมาะสมกับตำแหน่งประชาสัมพันธ์	3.77	1.07	มาก
3	คิดว่าคนที่มีสติปัญญาดี มีความรอบคอบมีลักษณะตามหลักโหราศาสตร์เหมาะสมกับตำแหน่งนักบริหาร	3.79	0.95	มาก
4	จัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยใช้หลักโหราศาสตร์เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ	2.85	1.23	กลาง
5	จัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยได้รับคำแนะนำจากซินแส	2.27	1.24	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม		3.08	0.86	กลาง

จากตารางที่ 4. 11 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการจัดคนเข้าทำงานโดยใช้โหวตเชิงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.08) และมีการใช้ในระดับมาก 2 ด้าน คือ คิดว่าคนที่มีความรอบคอบมีลักษณะตามหลักโหวตเชิงเหมาะสมกับตำแหน่งนักบริหารมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.79) และด้านที่คิดว่าคนที่มีความซื่อสัตย์ดีหน้าตาเข้มแข็งแจ่มใสถือว่ามี โหวตเชิงดีเหมาะสมกับตำแหน่งประชาสัมพันธ์มากเป็นอันดับสอง (ค่าเฉลี่ย 3.77) ส่วนในระดับกลางมี 2 ด้าน คือ จัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยใช้หลักโหวตเชิงเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.85) ส่วนด้านจัดคนที่มีโหวตเชิงดีเข้าทำงานในตำแหน่งที่เหมาะสมเป็นลำดับรองลงมา (ค่าเฉลี่ย 2.72) ส่วนในระดับน้อยมีด้านเดียวคือ จัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยได้รับคำแนะนำจากซินแส (ค่าเฉลี่ย 2.27)

ตารางที่ 4.12 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจ้ยในการจัดคนเข้าทำงาน

ข้อ	ดวงจ้ย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	จัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยใช้หลักดวงจ้ยเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ	2.43	1.27	กลาง
2	จัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยได้รับคำแนะนำจากซินแสดวงจ้ย	2.38	1.17	กลาง
3	คิดว่าดวงจ้ยที่ดีจะต้องขึ้นอยู่กับการที่คนที่มีดวงชะตาส่งเสริมในงานด้วย	2.84	1.19	กลาง
4	คิดว่าการใช้หลักดวงจ้ยเพื่อจัดคนเข้าทำงานจะทำให้หน่วยงานมีความเจริญรุ่งเรือง	2.97	1.15	กลาง
5	คิดว่าการใช้หลักดวงจ้ยเพื่อจัดคนเข้าทำงานเหมาะสมกับหน่วยงานราชการ	2.84	1.17	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.69	1.05	กลาง

จากตารางที่ 4. 12 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการจัดคนเข้าทำงานโดยใช้ดวงจ้ยทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.69) โดยมีการคิดว่าการใช้หลักดวงจ้ยเพื่อจัดคนเข้าทำงานจะทำให้หน่วยงานมีความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.97) และจัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยได้รับคำแนะนำจากซินแสดวงจ้ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.38)

ตารางที่ 4.13 สรุปการจัดคนเข้าทำงานที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา

พยากรณ์ศาสตร์	การนำมาใช้ในการจัดคนเข้าทำงาน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
โหราศาสตร์ไทย	จัดให้คนที่มีความซื่อสัตย์ และมีผลงานดีได้รับการเลื่อนตำแหน่ง	2.92	1.25	กลาง
โหราศาสตร์	คิดว่าคนที่มีความซื่อสัตย์ มีความรอบคอบมีลักษณะตามหลักโหราศาสตร์เหมาะสมกับตำแหน่งนักบริหาร	3.79	0.95	มาก
ฮวงจุ้ย	คิดว่าการใช้หลักฮวงจุ้ยเพื่อจัดคนเข้าทำงานจะทำให้หน่วยงานมีความเจริญรุ่งเรือง	2.97	1.15	กลาง

จากตารางพบว่า นักโหราศาสตร์มีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการจัดคนเข้าทำงานโดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละสาขาคือ ด้านโหราศาสตร์ไทยอยู่ในระดับมาก โดย นำมาใช้ในการจัดให้คนที่มีความซื่อสัตย์ และมีผลงานดีได้รับการเลื่อนตำแหน่ง (ค่าเฉลี่ย 2.92) ด้านโหราศาสตร์ มีการนำมาใช้ในระดับมาก โดยด้านโหราศาสตร์คิดว่าคนที่มีความซื่อสัตย์ มีความรอบคอบมีลักษณะตามหลักโหราศาสตร์เหมาะสมกับตำแหน่งนักบริหาร (ค่าเฉลี่ย 3.79) ด้านฮวงจุ้ย อยู่ในระดับปานกลาง โดยคิดว่าการใช้หลักฮวงจุ้ยเพื่อจัดคนเข้าทำงานจะทำให้หน่วยงานมีความเจริญรุ่งเรือง (ค่าเฉลี่ย 2.97)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอำนวยการ (Directing)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการอำนวยการมี 3 ด้านคือ โหราศาสตร์ไทย โหราศาสตร์ฮวงจุ้ย ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการอำนวยการ

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีความซื่อสัตย์ด้านวาทีลไปเจรจาต่อรอง	3.28	1.26	กลาง
2	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามลักษณะที่กำหนด	3.42	1.18	กลาง
3	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามลักษณะที่กำหนด	2.92	1.25	กลาง
4	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีความซื่อสัตย์ด้านการตัดสินใจไปทำหน้าที่ทางการบริหารในแต่ละแผนก	2.93	1.14	กลาง

ตารางที่ 4.14 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการอำนวยความสะดวก (ต่อ)

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
5	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีดาวพฤหัสบดีในดวงชะตาไปทำหน้าที่ทางวิชาการ	2.74	1.17	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.06	1.02	กลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการอำนวยความสะดวกโดยใช้โหราศาสตร์ไทยทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.06) โดยมีด้านที่ใช้มากที่สุดคือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามฤกษ์ยามที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย 3.42) และด้านที่ใช้น้อยที่สุดคือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีดาวพฤหัสบดีในดวงชะตาไปทำหน้าที่ทางวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 2.74)

ตารางที่ 4.15 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ในการอำนวยความสะดวก

ข้อ	โหราศาสตร์	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหราศาสตร์เด่นด้านวาทีศิลป์ไปเจรจาต่อรอง	3.23	1.12	กลาง
2	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหราศาสตร์เด่นด้านมนุษยสัมพันธ์ไปประสานงานกับหน่วยงานอื่น	3.28	1.10	กลาง
3	ส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหราศาสตร์บ่งบอกถึงความซื่อสัตย์มาเป็นคนสนิท	3.39	1.09	กลาง
4	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหราศาสตร์เด่นด้านการตัดสินใจไปทำหน้าที่ทางการบริหารในแต่ละแผนก	3.14	1.08	กลาง
5	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหราศาสตร์เด่นในด้านสติปัญญาไปทำหน้าที่ทางวิชาการ	3.25	1.07	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.26	0.99	กลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการอำนวยความสะดวกโดยใช้โหวตเสียงทุกด้านในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.26) โดยมีการส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหวตเสียงบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์มาเป็นคนสนิทมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.39) และมีด้านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหวตเสียงเด่นด้านการตัดสินใจไปทำหน้าที่ทางการบริหารในแต่ละแผนกน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.14)

ตารางที่ 4.16 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจ्यूในการอำนวยความสะดวก

ข้อ	ดวงจ्यू	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดบริเวณที่ทำงานตามหลักดวงจ्यू	2.98	1.21	กลาง
2	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามหลักดวงจ्यूตามที่ ซินแสแนะนำ	2.66	1.12	กลาง
3	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปหาซินแสด้านดวงจ्यूมาแก้ไข หรือส่งเสริมดวงจ्यूในที่ทำงาน	2.65	1.17	กลาง
4	การมอบหมายงานจะเป็นผล หรือไม่ คิดว่ามีปัจจัยด้านดวงจ्यूมา เกี่ยวข้อง	2.65	1.17	กลาง
5	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาปรับดวงจ्यूที่โต๊ะทำงานของตนเอง	2.75	1.08	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.74	1.00	กลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการอำนวยความสะดวกโดยใช้ดวงจ्यूทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.78) ด้านที่ใช้มากที่สุดคือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดบริเวณที่ทำงานตามหลักดวงจ्यू (ค่าเฉลี่ย 2.98) ส่วนด้านที่ใช้น้อยที่สุดคือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปหาซินแสด้านดวงจ्यूมาแก้ไข หรือ ส่งเสริมดวงจ्यूในที่ทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.65) และการมอบหมายงานจะเป็นผล หรือไม่ คิดว่ามีปัจจัยด้าน ดวงจ्यूมาเกี่ยวข้อง (ค่าเฉลี่ย 2.65)

ตารางที่ 4.17 สรุปการอำนวยความสะดวกที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา

พยากรณ์ศาสตร์	การนำมาใช้ในการอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	SD	ระดับ
โหราศาสตร์ไทย	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามฤกษ์ยามที่กำหนด	3.42	1.18	กลาง
โหงวเฮ้ง	ส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์มาเป็นคนสนิท	3.39	1.09	กลาง
ฮวงจุ้ย	มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดบริเวณที่ทำงานตามหลักฮวงจุ้ย	2.98	1.21	กลาง

จากตารางพบว่า นายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในจัดคนเข้าทำงานโดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละสาขาดังนี้ ด้านโหราศาสตร์ไทยมีการนำมาใช้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามฤกษ์ยามที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย 3.42) ด้านโหงวเฮ้งมีการนำมาใช้ในระดับปานกลาง โดยด้านโหงวเฮ้งส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์มาเป็นคนสนิท (ค่าเฉลี่ย 3.39) ด้านฮวงจุ้ย มีการนำมาใช้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดบริเวณที่ทำงานตามหลักฮวงจุ้ย (ค่าเฉลี่ย 2.98)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมงาน (Controlling)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมงานมี 3 ด้านคือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ย ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการการควบคุมงาน

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ฤกษ์ยามประกอบการตัดสินใจ	2.85	1.15	กลาง
2	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยได้รับคำแนะนำจากนักโหราศาสตร์	2.54	1.20	กลาง
3	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ดวงชะตาผู้ได้บังคับบัญชาประกอบการตัดสินใจ	2.42	1.17	กลาง

ตารางที่ 4.18 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการการควบคุมงาน (ต่อ)

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
4	หากดวงชะตาไม่ดีจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้น	2.85	1.29	กลาง
5	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานให้สอดคล้องตามหลักโหราศาสตร์ไทย	2.81	1.31	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.69	1.06	กลาง

จากตารางที่ 4. 18 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการควบคุมงานโดยใช้โหราศาสตร์ไทยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.69) ด้านควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ฤกษ์ยามประกอบการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 2.85) และหากดวงชะตาไม่ดีจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้นใช้มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.85) ด้านควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ดวงชะตาผู้ได้บังคับบัญชาประกอบการตัดสินใจใช้น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.42)

ตารางที่ 4.19 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการการควบคุมงาน

ข้อ	โหงวเฮ้ง	$\bar{X}$	SD	แปล
1	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้หลักโหงวเฮ้งประกอบการตัดสินใจ	2.62	1.23	กลาง
2	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยได้รับคำแนะนำจากซินแสโหงวเฮ้ง	2.49	1.22	กลาง
3	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งดีช่วยเหลือ	2.60	1.19	กลาง
4	หากผู้ได้บังคับบัญชามีโหงวเฮ้งไม่ดีจะควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น	2.63	1.20	กลาง
5	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานให้สอดคล้องตามหลักโหงวเฮ้ง	2.59	1.22	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.59	1.12	กลาง

ตารางที่ 4.18 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยในการการควบคุมงาน (ต่อ)

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
4	หากดวงชะตาไม่ดีจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้น	2.85	1.29	กลาง
5	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานให้สอดคล้องตามหลักโหราศาสตร์ไทย	2.81	1.31	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.69	1.06	กลาง

จากตารางที่ 4. 18 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการควบคุมงานโดยใช้โหราศาสตร์ไทยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.69) ด้านควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ฤกษ์ยามประกอบการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 2.85) และหากดวงชะตาไม่ดีจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้นใช้มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.85) ด้านควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ดวงชะตาผู้ได้บังคับบัญชาประกอบการตัดสินใจใช้น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.42)

ตารางที่ 4.19 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งในการการควบคุมงาน

ข้อ	โหงวเฮ้ง	$\bar{X}$	SD	แปล
1	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้หลักโหงวเฮ้งประกอบการตัดสินใจ	2.62	1.23	กลาง
2	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยได้รับคำแนะนำจากซินแสโหงวเฮ้ง	2.49	1.22	กลาง
3	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งดีช่วยเหลือ	2.60	1.19	กลาง
4	หากผู้ได้บังคับบัญชามีโหงวเฮ้งไม่ดีจะควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น	2.63	1.20	กลาง
5	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานให้สอดคล้องตามหลักโหงวเฮ้ง	2.59	1.22	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.59	1.12	กลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการควบคุมงานโดยใช้โงวเฮ้ง ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.59) ด้านที่ใช้มากที่สุดคือ หากผู้ได้บังคับบัญชาโงวเฮ้งไม่ดีจะควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.63) และด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือ ควบคุมการทำงานในหน่วยงาน โดยได้รับคำแนะนำจากซินแสโงวเฮ้ง (ค่าเฉลี่ย 2.49)

ตารางที่ 4.20 การใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจู้ยในการการควบคุมงาน

ข้อ	ดวงจู้ย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้หลักดวงจู้ยประกอบการตัดสินใจ	2.69	1.21	กลาง
2	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยได้รับคำแนะนำจากซินแสดวงจู้ย	2.37	1.09	กลาง
3	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่รู้เรื่องดวงจู้ยดีช่วยเหลืองาน	2.36	1.10	กลาง
4	หากผู้ได้บังคับบัญชาละเลยหลักดวงจู้ยจะควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น	2.42	1.11	กลาง
5	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานให้สอดคล้องตามหลักดวงจู้ย	2.59	1.19	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.48	1.06	กลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการควบคุมงานโดยใช้ดวงจู้ยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.48) ด้านที่ใช้มากที่สุดคือ ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้หลักดวงจู้ยประกอบการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 2.69) และด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือ ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่รู้เรื่องดวงจู้ยดีช่วยเหลืองาน (ค่าเฉลี่ย 2.36)

ตารางที่ 4.21 สรุปการควบคุมงานที่มีการนำมาใช้มากที่สุดในแต่ละสาขา

พยากรณ์ศาสตร์	การนำมาใช้ในการวางแผน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
โหราศาสตร์ไทย	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ฤกษ์ยามประกอบการตัดสินใจ	2.85	1.15	กลาง
โหราศาสตร์ไทย	หากดวงชะตาไม่ดีจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้น	2.85	1.29	กลาง
โหงวเฮ้ง	หากผู้ได้บังคับบัญชามีโหงวเฮ้งไม่ดีจะควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น	2.63	1.20	กลาง
ฮวงจุ้ย	ควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้หลักฮวงจุ้ยประกอบการตัดสินใจ	2.69	1.21	กลาง

จากตารางพบว่า นายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการวางแผนทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในแต่ละสาขา ได้แก่ ด้านโหราศาสตร์ไทย นำมาใช้ในการควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้ฤกษ์ยามประกอบการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 2.85) และหากดวงชะตาไม่ดีจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.85) ด้านโหงวเฮ้ง นำมาใช้หากผู้ได้บังคับบัญชามีโหงวเฮ้งไม่ดีจะควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.63) ด้านฮวงจุ้ย นำมาใช้ในการควบคุมการทำงานในหน่วยงานโดยใช้หลักฮวงจุ้ยประกอบการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 2.69)

สรุปผลการใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการบริหารงาน

นายกเทศมนตรีมีการใช้โหราศาสตร์ไทยในการบริหารงานดังต่อไปนี้

- (1) ด้านการวางแผน มีการใช้มากที่สุดคือ วางแผนตกแต่งอาคารสำนักงานตามหลักทักษา (ค่าเฉลี่ย 3.63)
- (2) ด้านการจัดองค์กร มีการใช้มากที่สุด คือ สำนักงานมีการจัดตั้งศาลพระภูมิเจ้าที่ (ค่าเฉลี่ย 4.03)
- (3) ด้านการจัดคนเข้าทำงาน มีการใช้มากที่สุด คือ จัดให้คนที่มีความดี และมีผลงานดีได้รับการเลื่อนตำแหน่ง (ค่าเฉลี่ย 2.92)
- (4) ด้านการอำนวยการมีการใช้มากที่สุด คือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามฤกษ์ยามที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย 3.42)

(5) ด้านการควบคุมงานมีการใช้มากที่สุดคือควบคุมการทำงานโดยใช้ฤกษ์ยาม ประกอบการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 2.85) และหากดวงชะตาไม่ดีจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.85)

นายกเทศมนตรีมีการใช้โหงวเฮ้งในการบริหารงานดังต่อไปนี้

(1) ด้านการวางแผน มีการใช้มากที่สุดคือ วางแผนการใช้คนที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์ไว้เป็นคนสนิท (ค่าเฉลี่ย 3.40)

(2) ด้านการจัดองค์กร มีการใช้มากที่สุดคือ คิดว่าการจัดสำนักงานโดยใช้หลักโหงวเฮ้งเหมาะสมกับหน่วยราชการ (ค่าเฉลี่ย 3.41)

(3) ด้านการจัดคนเข้าทำงาน มีการใช้มากที่สุดคือ คิดว่าคนที่มีความดีมีปัญญามีความรอบคอบ มีลักษณะตามหลักโหงวเฮ้งเหมาะสมกับตำแหน่งนักบริหาร (ค่าเฉลี่ย 3.79)

(4) ด้านการอำนวยการ มีการใช้มากที่สุดคือ ส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความซื่อสัตย์มาเป็นคนสนิท (ค่าเฉลี่ย 3.39)

(5) ด้านการควบคุมงาน มีการใช้มากที่สุดคือ หากผู้ได้บังคับบัญชามีโหงวเฮ้งไม่ดีจะควบคุมงานให้รอบคอบขึ้น (ค่าเฉลี่ย 2.63)

นายกเทศมนตรีมีการใช้ดวงจ्यूในการบริหารงานดังต่อไปนี้

(1) ด้านการวางแผน มีการใช้มากที่สุดคือ วางแผนการประดับตกแต่งอาคารสำนักงานโดยใช้แสง และสี ตามหลักดวงจ्यू (ค่าเฉลี่ย 3.43)

(2) ด้านการจัดองค์กร มีการใช้มากที่สุดคือ สำนักงานมีหิ้งพระอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักดวงจ्यू (ค่าเฉลี่ย 3.52)

(3) ด้านการจัดคนเข้าทำงาน มีการใช้มากที่สุดคือ คิดว่าการใช้หลักดวงจ्यूเพื่อจัดคนเข้าทำงานจะทำให้หน่วยงานมีความเจริญรุ่งเรือง (ค่าเฉลี่ย 2.97)

(4) ด้านการอำนวยการ มีการใช้มากที่สุดคือ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดบริเวณที่ทำงานตามหลักดวงจ्यू (ค่าเฉลี่ย 2.98)

(5) ด้านการควบคุมงาน มีการใช้มากที่สุดคือ ควบคุมการทำงานในหน่วยงาน โดยใช้หลักดวงจ्यूประกอบการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 2.69)

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการบริหารงานรวมทุกด้าน

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารโดยใช้โหราศาสตร์ไทย รวมทุกด้าน

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	การวางแผน (Planning)	3.04	0.83	กลาง
2	การจัดองค์กร (Organizing)	3.38	0.88	กลาง
3	การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)	2.74	1.05	กลาง
4	การอำนวยการ (Directing)	3.06	1.02	กลาง
5	การควบคุมงาน (Controlling)	2.69	1.06	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.98	0.85	กลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการบริหารงานโดยใช้โหราศาสตร์ไทยประกอบการบริหาร ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.98) ด้านที่ใช้มากที่สุด คือ การจัดองค์กร (ค่าเฉลี่ย 3.38) ด้านที่ใช้รองลงมา คือ การอำนวยการ (ค่าเฉลี่ย 3.06) และด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือ การควบคุมงาน (ค่าเฉลี่ย 2.69)

ตารางที่ 4.23 การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารโดยใช้โหราศาสตร์ไทย รวมทุกด้าน

ข้อ	โหราศาสตร์ไทย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	การวางแผน (Planning)	3.00	0.92	กลาง
2	การจัดองค์กร (Organizing)	3.13	0.99	กลาง
3	การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)	3.08	.86	กลาง
4	การอำนวยการ (Directing)	3.26	0.99	กลาง
5	การควบคุมงาน (Controlling)	2.59	1.12	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.01	0.84	กลาง

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการบริหารงานโดยใช้หลักโหราศาสตร์ไทยทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.01) ด้านที่ใช้มากที่สุด คือ การอำนวยการ (ค่าเฉลี่ย 3.26) ด้านที่ใช้รองลงมา คือ การจัดองค์กร (ค่าเฉลี่ย 3.31) และด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือ การควบคุมงาน (ค่าเฉลี่ย 2.59)

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารโดยใช้หลักวงจรชีวิต รวมทุกด้าน

ข้อ	วงจรชีวิต	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	การวางแผน (Planning)	3.20	1.01	กลาง
2	การจัดองค์กร (Organizing)	2.90	0.92	กลาง
3	การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)	2.69	1.05	กลาง
4	การอำนวยการ (Directing)	2.74	1.00	กลาง
5	การควบคุมงาน (Controlling)	2.48	1.06	กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.80	0.89	กลาง

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการบริหารงานโดยใช้หลักวงจรชีวิต ทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.08) ด้านที่ใช้มากที่สุด คือ การวางแผน (ค่าเฉลี่ย 3.20) ด้านที่ใช้รองลงมา คือ การจัดองค์กร (ค่าเฉลี่ย 2.90) และด้านที่ใช้ น้อยที่สุด คือ การควบคุมงาน (ค่าเฉลี่ย 2.48)

ตารางที่ 4.25 สรุปรวมศาสตร์พยากรณ์ทั้ง 3 ด้าน

พยากรณ์ศาสตร์	$\bar{X}$	SD	ระดับ
โหราศาสตร์ไทย	2.98	0.85	กลาง
โหราศาสตร์	3.01	0.84	กลาง
วงจรชีวิต	2.80	0.89	กลาง

จากตารางพบว่า นายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์ ด้านโหราศาสตร์ไทยโดยรวม มาใช้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.98) ด้านโหราศาสตร์โดยรวม นำมาใช้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.01) ด้านวงจรชีวิตโดยรวม นำมาใช้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.80)

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ นำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในกระบวนการบริหารในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษาดังนี้พบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ส่วนใหญ่ นำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในกระบวนการบริหารในระดับปานกลางสอดคล้องกับสมมติฐาน

การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้ศาสตร์พยากรณ์ในการบริหารงาน

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้โหราศาสตร์ไทยในการบริหารงาน

การบริหารตามหลัก โหราศาสตร์ไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
การวางแผน (Planning)	ระหว่างกลุ่ม	4	7.92	1.98	2.93	.02*
	ภายในกลุ่ม	271	182.91	.67		
	รวม	275	190.83			
การจัดองค์กร (Organizing)	ระหว่างกลุ่ม	4	8.92	2.23	2.91	.02*
	ภายในกลุ่ม	271	207.10	.76		
	รวม	275	216.02			
การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)	ระหว่างกลุ่ม	4	20.42	5.10	4.84	.00*
	ภายในกลุ่ม	271	285.34	1.05		
	รวม	275	305.76			
การอำนวยการ (Directing)	ระหว่างกลุ่ม	4	13.12	3.28	3.19	.01*
	ภายในกลุ่ม	271	278.07	1.02		
	รวม	275	291.19			
การควบคุมงาน (Controlling)	ระหว่างกลุ่ม	4	14.32	3.58	3.23	.01*
	ภายในกลุ่ม	271	300.35	1.10		
	รวม	275	314.67			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	7.88	1.97	2.97	.02*
	ภายในกลุ่ม	271	179.38	.66		
	รวม	275	187.26			

* $P < .05$ มีนัยสำคัญ

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นายกเทศมนตรีที่มีกลุ่มอายุต่างกันมีการใช้โหราศาสตร์ไทยในการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การควบคุมงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดการเปรียบเทียบรายกลุ่มอายุต่างๆ กับการใช้โหราศาสตร์ไทย จากตารางที่ 4.20 พบว่ากลุ่มอายุ 41-45 ปีมีการวางแผนโดยใช้โหราศาสตร์ไทย

แตกต่างจากกลุ่มอื่น กลุ่มอายุ 31-35 ปีมีการใช้โหราศาสตร์ไทยช่วยในการจัดองค์กรแตกต่างจากกลุ่มอื่น และ ในด้านการจัดคนเข้าทำงานกลุ่มอายุ 31-35 ปี มีการใช้โหราศาสตร์ไทยแตกต่างจากกลุ่มอายุ 36 - 40 ปี และ 41 - 45 ปี กลุ่มอายุ 41 - 45 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 45 ปีมีการใช้โหราศาสตร์ไทยในการจัดคนเข้าทำงานแตกต่างกัน ในด้านการอำนวยการในการทำงานกลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้โหราศาสตร์ไทยเพื่อช่วยในการอำนวยการต่างจากกลุ่มอายุ 36 - 40 ปี และ 41 - 45 ปี ในด้านการควบคุมงานกลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้โหราศาสตร์ไทยแตกต่างจากกลุ่มอายุ 36 - 40 ปี และมากกว่า 45 ปี และเมื่อวิเคราะห์โดยรวมจะพบว่า กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้โหราศาสตร์ไทย แตกต่างจากทุกกลุ่มอายุ ดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มอายุกับการใช้หลักโหราศาสตร์ไทยในการบริหารงาน

อายุ	Mean Difference (การวางแผน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.70	-.67	-.22	-.50
31 - 35 ปี	-	-	-.02	.47*	.19
36 - 40 ปี	-	-	-	.44*	.17
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.27*
อายุ	Mean Difference (การจัดองค์กร)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.25*	-.60	-.52	-.55
31 - 35 ปี	-	-	.65*	.72*	.69*
36 - 40 ปี	-	-	-	.07	.04
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.03
อายุ	Mean Difference (การจัดคนเข้าทำงาน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.00	-.20	-.02	-.50
31 - 35 ปี	-	-	.80*	.97*	.49
36 - 40 ปี	-	-	-	.17	-.30
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.48*

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบรายชื้อของกลุ่มอายุกับการใช้หลักโหราศาสตร์ไทยในการบริหารงาน (ต่อ)

อายุ	Mean Difference (การอำนวยการ)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.85	-.25	.08	-.02
31 - 35 ปี	-	-	.60	.93*	.82*
36 - 40 ปี	-	-	-	.33	.22
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.10
อายุ	Mean Difference (การควบคุมงาน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.95	.02	.05	-.12
31 - 35 ปี	-	-	.97*	1.00	.82*
36 - 40 ปี	-	-	-	.03	-.15
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.18
อายุ	Mean Difference (โดยรวม)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.91*	-.36	-.18	-.38
31 - 35 ปี	-	-	.55*	.72*	.52*
36 - 40 ปี	-	-	-	.17	.02
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.19

* $P < .05$ มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้หลักโงวเฮ็งในการบริหารงาน

การบริหาร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
การวางแผน (Planning)	ระหว่างกลุ่ม	4	5.58	1.39	1.63	.16
	ภายในกลุ่ม	271	231.85	.85		
	รวม	275	237.43			
การจัดองค์กร (Organizing)	ระหว่างกลุ่ม	4	8.29	2.07	2.13	.07
	ภายในกลุ่ม	271	263.85	.97		
	รวม	275	272.15			
การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)	ระหว่างกลุ่ม	4	19.16	4.79	7.03	.00*
	ภายในกลุ่ม	271	184.42	.68		
	รวม	275	203.58			
การอำนวยการ (Directing)	ระหว่างกลุ่ม	4	3.21	.80	.81	.52
	ภายในกลุ่ม	271	268.51	.99		
	รวม	275	271.72			
การควบคุมงาน (Controlling)	ระหว่างกลุ่ม	4	30.32	7.58	6.52	.00*
	ภายในกลุ่ม	271	314.77	1.16		
	รวม	275	345.09			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	10.38	2.59	3.82	.005
	ภายในกลุ่ม	271	184.01	.67		
	รวม	275	194.40			

* $P < .05$ มีนัยสำคัญ

จากตารางที่ 4.28 พบว่า นักเทศมนตรีที่มีกลุ่มอายุต่างกันมีการใช้โงวเฮ็งในการจัดคนเข้าทำงาน และการควบคุมงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดการเปรียบเทียบรายกลุ่มอายุต่างๆ กับการใช้โงวเฮ็ง จากตารางที่ 4.22 พบว่า ด้านการจัดคนเข้าทำงานกลุ่มอายุ 31-35ปีมีการใช้โงวเฮ็งในการจัดคนเข้าทำงานแตกต่างจากกลุ่มอื่น ในด้านการ

ควบคุมงานกลุ่มอายุ 31 - 35 ปี แตกต่างจากกลุ่มอื่น และเมื่อวิเคราะห์โดยรวมจะพบว่า กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้โหงวเฮ้ง แตกต่างจากทุกกลุ่มอายุ

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบรายค่าของกลุ่มอายุกับการใช้หลักโหงวเฮ้งในการบริหารงาน

อายุ	Mean Difference (การวางแผน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.40	-.22	.12	.01
31 - 35 ปี	-	-	.17	.52*	.41
36 - 40 ปี	-	-	-	.35	.23
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.11
อายุ	Mean Difference (การจัดองค์กร)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.65	-.32	.04	-.14
31 - 35 ปี	-	-	.32	.69*	.50
36 - 40 ปี	-	-	-	.37	.17
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.19
อายุ	Mean Difference (การจัดคนเข้าทำงาน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.30*	-.25	-.11	-.28
31 - 35 ปี	-	-	1.05*	1.18*	1.01*
36 - 40 ปี	-	-	-	.13	-.03
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.16
อายุ	Mean Difference (การอำนวยความสะดวก)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.65	-.35	-.22	-.22
31 - 35 ปี	-	-	.30	.42	.42
36 - 40 ปี	-	-	-	.12	.12
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.00

ควบคุมงานกลุ่มอายุ 31 - 35 ปี แตกต่างจากกลุ่มอื่น และเมื่อวิเคราะห์โดยรวมจะพบว่า กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้โงวเฮ้ง แตกต่างจากทุกกลุ่มอายุ

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบรายค่าของกลุ่มอายุกับการใช้หลักโงวเฮ้งในการบริหารงาน

อายุ	Mean Difference (การวางแผน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.40	-.22	.12	.01
31 - 35 ปี	-	-	.17	.52*	.41
36 - 40 ปี	-	-	-	.35	.23
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.11
อายุ	Mean Difference (การจัดองค์กร)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.65	-.32	.04	-.14
31 - 35 ปี	-	-	.32	.69*	.50
36 - 40 ปี	-	-	-	.37	.17
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.19
อายุ	Mean Difference (การจัดคนเข้าทำงาน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.30*	-.25	-.11	-.28
31 - 35 ปี	-	-	1.05*	1.18*	1.01*
36 - 40 ปี	-	-	-	.13	-.03
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.16
อายุ	Mean Difference (การอำนวยความสะดวก)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.65	-.35	-.22	-.22
31 - 35 ปี	-	-	.30	.42	.42
36 - 40 ปี	-	-	-	.12	.12
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.00

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบรายคู่ของกลุ่มอายุกับการใช้หลักโงวเฮ้งในการบริหารงาน (ต่อ)

อายุ	Mean Difference (การควบคุมงาน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.85*	-.77	-.48	-.48
31 - 35 ปี	-	-	1.07*	1.36*	1.36*
36 - 40 ปี	-	-	-	.28	.28
41 - 45 ปี	-	-	-	-	.00
อายุ	Mean Difference (โดยรวม)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.97*	-.38	-.13	-.22
31 - 35 ปี	-	-	.58*	.83*	.74*
36 - 40 ปี	-	-	-	.25	.15
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.09

* $P < .05$ มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้หลักฮวงจุ้ยในการบริหารงาน

การบริหาร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
การวางแผน (Planning)	ระหว่างกลุ่ม	4	16.85	4.21	4.32	.00*
	ภายในกลุ่ม	271	264.24	.97		
	รวม	275	281.09			
การจัดองค์กร (Organizing)	ระหว่างกลุ่ม	4	14.49	3.62	4.42	.00*
	ภายในกลุ่ม	271	222.09	.82		
	รวม	275	236.58			
การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)	ระหว่างกลุ่ม	4	14.45	3.61	3.32	.01*
	ภายในกลุ่ม	271	294.21	1.08		
	รวม	275	308.67			

ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุกับการใช้หลักวงจรรู้ในการบริหารงาน (ต่อ)

การบริหาร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
การอำนวยการ (Directing)	ระหว่างกลุ่ม	4	5.21	1.30	1.29	.273
	ภายในกลุ่ม	271	273.07	1.00		
	รวม	275	278.28			
การควบคุมงาน (Controlling)	ระหว่างกลุ่ม	4	14.09	3.52	3.21	.01*
	ภายในกลุ่ม	271	296.87	1.09		
	รวม	275	310.96			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	10.94	2.73	3.55	.00*
	ภายในกลุ่ม	271	208.35	.76		
	รวม	275	219.30			

* $P < .05$ มีนัยสำคัญ

จากตารางที่ 4.29 พบว่า นายกเทศมนตรีที่มีกลุ่มอายุแตกต่างกันมีการใช้วงจรรู้ในการวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การควบคุมงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดการเปรียบเทียบรายกลุ่มอายุต่างๆ กับการใช้วงจรรู้จากตารางที่ 4.30 พบว่าในด้านการวางแผน กลุ่มอายุ 36-40 ปี มีการวางแผนโดยใช้วงจรรู้แตกต่างจากกลุ่มอื่น ยกเว้น กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี และ กลุ่มอายุ 31-35 ปี แตกต่างจาก กลุ่มอายุ 41-45 ปี และ อายุ 41-45 ปี แตกต่างกับอายุ 45 ปีขึ้นไป ในด้านการจัดองค์กร กลุ่มอายุ 41-45 ปี มีการใช้วงจรรู้ในการจัดองค์กร แตกต่างจากกลุ่มอื่น ยกเว้นกลุ่มอายุต่ำกว่า 31 ปี และ อายุ น้อยกว่า 31 ปี แตกต่างกับอายุ 31-35 ปี ในด้านการจัดคนเข้าทำงาน กลุ่มอายุ 31-35 ปี มีการใช้วงจรรู้ในการจัดคนเข้าทำงานแตกต่างจาก กลุ่มอายุ ต่ำกว่า 31 ปี และ กลุ่มอายุ 41-45 ปี และมากกว่า 45 ปี กลุ่มอายุ 36-40 ปีแตกต่างจากกลุ่ม อายุ 41-45 ปี ในด้านการควบคุมงานกลุ่มอายุ 31-35 ปี มีการใช้วงจรรู้แตกต่างจากกลุ่มอายุ 41-45 ปี , มากกว่า 45 ปี และกลุ่มอายุ 41 - 45 ปีแตกต่างจากกลุ่มอายุมากกว่า 45 ปี และเมื่อวิเคราะห์โดยรวม พบว่า กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้วงจรรู้ แตกต่างจากกลุ่มอายุอื่น ยกเว้นกลุ่มอายุ 36-40 ปี และกลุ่ม อายุ มากกว่า 45 ปี

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบรายค่าของกลุ่มอายุกับการใช้หลักขวัญในการบริหารงาน

อายุ	Mean Difference (การวางแผน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.05	-1.05*	-.34	-.63
31 - 35 ปี	-	-	.00	.70*	.41
36 - 40 ปี	-	-	-	.70*	.41*
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.29*
อายุ	Mean Difference (การจัดองค์กร)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.05*	-.80	-.24	-.54
31 - 35 ปี	-	-	.25	.80*	.50*
36 - 40 ปี	-	-	-	.55*	.25
41 - 45 ปี	-	-	-	-	.30*
อายุ	Mean Difference (การจัดคนเข้าทำงาน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.50*	-1.25*	-.84	-.80
31 - 35 ปี	-	-	.25	.65*	.69*
36 - 40 ปี	-	-	-	.40	.44*
41 - 45 ปี	-	-	-	-	.03
อายุ	Mean Difference (การอำนวยความสะดวก)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.10	-.75	-.64	.77
31 - 35 ปี	-	-	.35	.45	.32
36 - 40 ปี	-	-	-	.10	-.02
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.13

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบรายค่าของกลุ่มอายุกับการใช้หลักวงจรรู้ในการบริหารงาน (ต่อ)

อายุ	Mean Difference (การควบคุมงาน)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-1.15	-.65	-.24	-.53
31 - 35 ปี	-	-	.50	.90*	.61*
36 - 40 ปี	-	-	-	.40	.11
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.29*
อายุ	Mean Difference (โดยรวม)				
	ต่ำกว่า 31 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 - 45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ต่ำกว่า 31 ปี	-	-.95	.02	.05	-.12
31 - 35 ปี	-	-	.97*	1.00	.82*
36 - 40 ปี	-	-	-	.03	-.15
41 - 45 ปี	-	-	-	-	-.18

* $P < .05$ มีนัยสำคัญ

สรุปความแตกต่างของกลุ่มอายุในการบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์โดยรวม

จากการศึกษาโดยสรุปพบว่า นายกเทศมนตรีที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีการใช้โหราศาสตร์ไทยในด้านการบริหารแตกต่างกันในทุกด้าน ศึกษาในรายละเอียดพบว่า กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้โหราศาสตร์ไทยแตกต่างจากกลุ่มอายุอื่น ส่วนการใช้โหราศาสตร์ในการบริหารงานพบว่า อายุของนายกเทศมนตรีที่ต่างกัน มีการใช้หลักโหราศาสตร์ในการบริหารงานด้านจัดคนเข้าทำงาน และการควบคุมงานต่างกัน และเมื่อศึกษาในรายละเอียดพบว่า กลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้โหราศาสตร์ในการบริหารงานแตกต่างจากกลุ่มอื่น ส่วนการใช้หลักวงจรรู้ในการบริหารงานพบว่า นายกเทศมนตรีที่มีกลุ่มอายุต่างกัน มีการใช้วงจรรู้ในการบริหารงานในด้าน การวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน และการควบคุมงานต่างกัน และพบว่ากลุ่มอายุ 31 - 35 ปี มีการใช้วงจรรู้ในการบริหารงานแตกต่างจากกลุ่มอายุ 36 - 40 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 45 ปี

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุต่างกันมีการนำศาสตร์พยากรณ์มาใช้ในการบริหารงานแตกต่างกัน จากผลการศึกษาข้างต้นพบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่มีอายุต่างกันมีการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในกระบวนการบริหารเทศบาลแตกต่างกัน ตรงกับสมมติฐาน

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะ

4.2.1 ความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์

4.2.1.1 แม้จะไม่มี ความเชื่อมากแต่การมีศาสตร์ด้านนี้เป็นสิ่งความเสริมกำลังใจ และคอยควบคุมตนเองและทีมที่เป็นผลดี ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาเพิ่มยิ่งขึ้น

4.2.1.2 ในความคิดเห็นในเรื่องนี้ถึงแม้ว่าไม่ค่อยที่จะเชื่อถือแต่ก็ไม่ได้ลบหลู่ โดยในทัศนคติแล้วคิดว่าเรามีความพร้อมในทุกๆ ด้านการจัดการ และการวางแผนองค์กรก็จะสามารถบรรลุตามความต้องการได้

4.2.1.3 การมีความเชื่อในเรื่องนี้เป็นการบริหารด้านจิตใจทำให้การบริหารองค์กรมีความมุ่งมั่นต่อประชาชนควรจะพัฒนาศาสตร์เรื่องให้เป็นที่ยอมรับของบุคคล

4.2.2 การนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงาน

4.2.2.1 การดูฤกษ์ยาม ทำตามหลักโหราศาสตร์ควรดำเนินการแต่พองามไม่ควรยึดหลักทุกเรื่องอย่างเคร่งครัดเพราะจะทำให้ดูเป็นความมกมายต้องทำเท่าที่สามารถอธิบายเหตุผลได้จะดีมาก

4.2.2.2 โดยส่วนใหญ่จะนำหลักโหราศาสตร์ไทยมาใช้ในการจัดสำนักงานมากกว่า นำมาใช้ในการคัดเลือกคน เนื่องจากองค์กรราชการจะแตกต่างจากองค์กรรัฐวิสาหกิจเอกชน ที่สามารถเลือกรับพนักงานได้โดยตรง แต่ระบบราชการจะต้องรับบรรจุจากคนที่สอบได้ และลงบรรจุ ดังนั้นการนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ น่าจะใช้ได้ในการจัดตกแต่งสำนักงาน โต๊ะทำงาน มากกว่า

4.2.2.3 ในฐานะของผู้บริหารท้องถิ่นที่เพิ่งเริ่มเป็นนักบริหารนั้น มีความรู้แต่ในเรื่องของฤกษ์ยาม และนำมาใช้อยู่แล้ว ส่วนโหงวเฮ้ง และหลักฮวงจุ้ยนั้นไม่รู้เลยเพราะว่าไม่มีใครให้คำแนะนำ

4.2.3 ผลการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงาน

4.2.3.1 เป็นสิ่งที่ช่วยยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้ปฏิบัติงานได้

4.2.3.2 เป็นศาสตร์อย่างหนึ่งในการพัฒนาบุคลากร และสถานที่ทำงานได้ดี ทำให้การบริหารงานในเทศบาลมีความเจริญก้าวหน้าขึ้น

4.2.4 ความเห็นทั่วไป

4.2.4.1 เนื่องจากการพยากรณ์ในปัจจุบันมีการแพร่หลายมาก นักพยากรณ์ที่เข้ามาไม่แน่ใจว่า ทายตามหลักโหราศาสตร์จริง หรือไม่ อยากให้การจัดองค์กรถูกต้องตามหลักเหมือนกัน แต่ไม่แน่ใจในนักโหราศาสตร์ที่เข้ามาจะใช้หลักโหราศาสตร์ได้ถูกต้อง

4.2.4.2 การนำพยากรณ์ศาสตร์ มาใช้ในการบริหารงานเทศบาล เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสภาวะจิตใจให้ดีขึ้น แต่เชื่อว่าหลักพยากรณ์ศาสตร์จะสามารถทำให้การทำงานทุกอย่างประสบความสำเร็จได้ งานที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องใช้ความมุมานะพยายามของตนเองก่อนเสมอ งานที่มุ่งหวัง การบริหารงานจะประสบความสำเร็จได้ ตนเองจึงเป็นหลักสำคัญในการเริ่มต้น และมุ่งมั่นที่จะทำให้การบริหารงานประสบความสำเร็จตามที่ตนเองต้องการ

4.2.4.2 หลักพยากรณ์ศาสตร์ โดยทั่วไปถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ที่จะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในทุกๆ ด้าน เพื่อช่วยส่งเสริมให้บุคคลทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และทำให้บรรลุเป้าหมายในการทำงาน แต่ในความเป็นจริงในงานระบบราชการโดยเฉพาะด้านบุคลากร ผู้บริหารยากที่จะเลือกบุคคลให้ตรงความต้องการของตนเอง เพราะเวลาใช้ระบบการทดสอบตามความสามารถ และพื้นฐานความรู้ตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งงาน ส่วนการจัดสถานที่น่าจะใช้หลักของพยากรณ์ศาสตร์ให้มากขึ้น และอิสระขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีเพื่อเป็นการส่งเสริมในการปฏิบัติงานในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

4.2.4.4 การบริหารองค์กร โดยใช้พยากรณ์ศาสตร์ในด้านโหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง และดวงชัย นั้น ยังไม่แพร่หลายในการนำมาใช้เป็นหลักการบริหาร และการพัฒนา เพราะยังไม่มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หรือทำให้การพยากรณ์ศาสตร์เป็นตัวแบบในการปฏิบัติได้ รวมทั้งส่วนใหญ่ความรู้ความเข้าใจในการใช้ศาสตร์ดังกล่าว ไม่ชัดเจนต้องเรียนรู้อีกมากในการบริหารจัดการ

4.2.4.5 ควรเผยแพร่พยากรณ์ศาสตร์(โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง และดวงชัย) ให้กับท้องถิ่นเพื่อให้ปรับปรุงการทำงานและเพิ่มวิสัยทัศน์ในการจัดองค์กรของท้องถิ่นให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.2.4.6 การนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานตามหลักการทั้ง 5 ด้าน เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ แต่ในท้องถิ่นอื่นหลายแห่งนั้นก็ยังมียึดถือปฏิบัติไม่เหมือนกันเพราะ ผู้บริหารนับถือศาสนาต่างกันอาจจะไม่ยึดถือ หรือนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ก็ได้

4.2.4.7 ใช้คนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่ได้เรียนมาทำงานพยากรณ์ศาสตร์เป็นเรื่องอนาคตอะไรจะเกิดก็ต้องเกิด

4.2.4.8 การนำหลักพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในระบบราชการไม่น่าจะเหมาะสม

4.2.4.9 สำหรับหน่วยงาน ราชการ อาจจะใช้พยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหาร

น้อยมาก

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยผู้ศึกษาได้รวบรวมประเด็นเนื้อหาจากการถอดเทปบันทึกการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Content Analysis ซึ่งผู้ศึกษาจะวิเคราะห์ใน 3 ด้าน ได้แก่

(1) ความเชื่อในศาสตร์พยากรณ์

(2) การนำศาสตร์พยากรณ์ไปใช้ในการบริหาร 5 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการ การควบคุมงาน

(3) ผลของการนำศาสตร์พยากรณ์ไปใช้ในการบริหาร

ความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์

จากการสัมภาษณ์พบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่ มีความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์ ดังที่นายกเทศมนตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า “เชื่อกับ บางปีก็ดวง เวียนชีวิตของเราว่าปีนี้เป็นปีอะไร แล้วมันคราสอะไร ดูว่าดวงของเรามันจะขึ้นหรือลงอย่างไร เราก็ปรับเหมือนกัน เช่น ทิศทางการนั่งทำงาน”

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังทราบว่าความเชื่อดังกล่าวมีสาเหตุมาจากประเพณีวัฒนธรรมดั้งที่นายกเทศมนตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า “เชื่อกับ เพราะมันเป็นประเพณี วัฒนธรรมที่เราปฏิบัติมาตั้งแต่แรก และมันสามารถที่จะวัด หรือมองเห็นได้หลายครั้ง ถึงจะพิสูจน์ไม่ได้แต่เรารู้ด้วยจิตเรา ไม่ว่า จะเป็นโหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ย”

นายกเทศมนตรี 2 ท่านนอกจากมีความเชื่อแล้วยังมีความรู้เกี่ยวกับพยากรณ์ศาสตร์อีกด้วย ดังที่นายกเทศมนตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า “เชื่อกับ คือ หุ้ลฮวงจุ้ยเท่าที่ทราบมามันมีรากฐานมาจากการจัดเตรียมหลุมฝังศพของบรรพบุรุษซึ่งอยู่ในลักษณะที่เรียกว่า ภูมิพยากรณ์ คือภูมิศาสตร์ พยากรณ์ มีจัดหนึ่งสอง สี่สอง หนึ่งสี่เจ็ด สองห้าแปดสามหกเก้า อะไรอย่างนี้ ด้านหน้า ด้านหลังฝังศพเข้าไปแล้ว เอื้อประโยชน์ให้กับลูกหลานคนไหนอย่างไร ต่อจากนั้นก็มีการพัฒนาเริ่มจากทางฮวงจุ้ยก่อน มีการนำมาจัดอาคาร จัดห้องสำนักงานเมื่อเขาเพิ่มรายละเอียดขึ้น โดยปกติแล้วการจัดบ้านจะต้องมีการดูทิศทาง อยู่ในตำราโหราพยากรณ์ อย่างปีนี้ถ้าเราจะปลูกบ้านทิศทางที่เขาจะไม่หันไปเลยคือทางด้านทิศเหนือ ทิศที่จะอำนวยการอะไรก็ได้แก่ ทิศตะวันออก และทิศ

ตะวันตก เวลาการจัดบ้าน หรือจัดสถานที่ ก็ไม่ให้มีประตูตรงกัน เวลาเราจะไปร้านอาหารปกติ ร้านอาหารของเมืองจีนประตูเขาจะไม่เปิดโล่ง แม้แต่ในบ่อนก็เหมือนกัน เขามีแผงกันเดินเข้า ประตูใหญ่เข้ามาก็จะมีอะไรกันไว้ก่อน เขาไม่ให้ประตูตรงกันสองบาน สามบานไม่ให้อะไรทะลุ ทะลวงเข้าไปถึง การปลูกสร้างอาคารทรงกลมอย่างนี้เหมือนแทงนุห์ก็ต้องดูเผินหมดเวลา อาคารก็ต้องมีอ่าง หรือ แท่งน้ำเอาไว้ดับไฟทำนองนี้ ตัวดวงจู้เป็นเรื่องของสถานที่ ไม่เกี่ยวกับคน สิ่งที่เกี่ยวข้องคนคือ โหงวเฮ้ง โหงว แปลว่า ห้า เฮ้ง ก็คือ ลักษณะ ลักษณะห้าประการซึ่งเป็นตัว บ่งบอก ตาหูคอจมูกอะไรอย่างเงี้ย มันก็มีอีกนะว่าอายุเท่าไรมันอยู่ตรงไหน หมายความว่าบางคน มีรูปจมูกไม่สวย ต้องไว้หนวด สมมุติว่าไว้หนวดได้ไม่เกินอายุ 52 ถ้าเกินไปแล้วดวงชะตามันเดิน ไปที่อื่น ลักษณะ 5 ประการของโหงวเฮ้ง มี ใบหน้า ใบหู ตา จมูก ปาก โหงวเฮ้งจะเป็นเรื่องของคน ถ้าเป็นสถานที่ก็จะเป็นเรื่องของดวงจู้”

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่มีความเชื่อถือ พยากรณ์ศาสตร์ผลการทดสอบพบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างส่วนใหญ่มีความเชื่อถือพยากรณ์ศาสตร์ ตรงกับการตั้งสมมติฐาน

การนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหาร 5 ด้าน

การใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการวางแผน

จากการศึกษาพบว่านายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยมาใช้ ในวางแผนงานของเทศบาล เกี่ยวกับฤกษ์ยามในการเข้ารับตำแหน่งในวันแรก ดังคำกล่าวของ นายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “อันนี้แน่นอนเลย เวลาผมเข้ารับตำแหน่งในวันแรกก็จะดูฤกษ์ยาม ก่อนว่าจะเข้ารับตำแหน่งเวลาเท่าไรแล้วก็ไปจุดธูปไหว้ศาลพระภูมิ เจ้าที่ เวลาหมดสมัยก็จะไหว้ ขอให้ได้กลับมา หากได้กลับมาก็จะเอาพวงมาลัยมาไหว้ ไปลามาไหว้ครับ” นอกจากนี้ผู้ศึกษายัง ทราบว่ามีการเซ่นไหว้พระภูมิเจ้าที่ด้วยหัวหมู ไก่ เป็ด สุรา ในวันเข้ารับตำแหน่งจากนายกเทศมนตรี อีกท่านหนึ่งว่า “ในวันเข้ารับตำแหน่งวันแรกผมเอาหัวหมู ไก่ เป็ด สุรา ไปเซ่นไหว้พระภูมิ เจ้าที่ เพื่อขอพรให้การบริหารงานมีความราบรื่น ไม่มีอุปสรรค”

ในระหว่างการดำรงตำแหน่งมีการนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ในการหาฤกษ์ยามใน การเดินทางไปศึกษาดูงานต่างจังหวัดดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “ก่อนที่จะมี โครงการไปศึกษาดูงานต่างจังหวัด ผมก็จะเปิดตำราดูยามอุบาคองก่อนว่าวันนั้นควรจะเดินทางใน เวลาเท่าไร จึงจะปลอดภัยไม่มีอุปสรรค” ซึ่งยามอุบาคองเป็นศาสตร์ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจาก ประเทศพม่า แม้ทพนายกองในสมัยก่อนจำเป็นต้องรู้เพื่อนำมาใช้ในการดูเวลาในการเคลื่อนทัพ โจมตีข้าศึก หนีข้าศึก หรือไปแสวงหาโชคลาภ

นอกจากนี้ยังพบว่ามี การนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ในการหาฤกษ์ยามในการเปิดอาคารสำนักงาน การวางศิลาฤกษ์ และการตั้งศาลพระภูมิ ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “ส่วนมากก็จะนำมาใช้เกี่ยวกับประเพณี และพิธีกรรม เช่น การดูฤกษ์ยามในการเปิดอาคารใหม่ การบวชชีผู้ช่วยพนักงานที่ย้ายออกไป และย้ายเข้ามาครับ เวลาจะตั้งศาลพระภูมิจะต้องหาอาจารย์มาดูฤกษ์ยาม และก็จะมีการเชิญสงฆ์เข้ามาช่วยประกอบพิธี และพบว่านายกเทศมนตรี 2 ท่านเคยใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจุ้ยในการทำธุรกิจมาก่อนเมื่อเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีจึงได้นำมาใช้ในการวางแผนตั้งคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “ใช้ดวงจุ้ยในการวางแผนก่อสร้างอาคารเทศบาลใหม่ เพราะชอบศึกษาในด้านนี้อยู่แล้ว ก่อนที่จะมาเป็นนายกก็ทำธุรกิจเกี่ยวกับบ้านจัดสรรมาก่อนก็เลยมีความรู้ด้านนี้”

การใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการจัดองค์กร

จากการศึกษาพบว่านายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์ในด้านดวงจุ้ยมาใช้ในการจัดองค์กรของเทศบาลเป็นส่วนใหญ่ นายกเทศมนตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า “ในห้องทำงานของผมให้สังเกตดู จะมีการจัดโต๊ะนั่งหันไปในทิศทางตามปีนักษัตร มีการวางต้นไม้ แล้วก็มีการติดกระจกใส มีการปรับปรุงตกแต่งตามอัธยาศัย ไม่มากนัก ศาลพระภูมิเคยอยู่ด้านตะวันตกก็ย้ายไปไว้ด้านตะวันออก เมื่อก่อนมีแท่งน้ำสูงบังลมห้องนายกก็บอกให้พนักงานย้ายออกไปไว้ที่อื่น แล้วก็มีการจัดสวน มีน้ำพุ ส่วนการจัดภายในสำนักงานให้พนักงานจัดเอง ซึ่งพนักงานก็มีความเชื่อในเรื่องดวงจุ้ยอยู่แล้วเขาเห็นผมจัดเขาก็เลยจัดบ้าง ส่วนการจัดในห้องนายกก็จะให้พนักงานจ้างมาช่วยกันจัด เช่น โต๊ะหมู่บูชา ธงชาติ ต้นไม้ในห้อง มีตู้ปลาแต่ก็ไม่ยิ่งใหญ่เพราะในสำนักงานมีแมวชอบไปขโมยจับปลากิน เพราะตู้ปลาไม่มีฝาครอบ ส่วนการทำสีสำนักงานออกแบบเองโดยใช้สีคันทันนุหรี และสีฟ้าเนื่องจากดูสบายตาดี” และ นายกเทศมนตรีส่วนมากจะให้ความสำคัญเฉพาะการจัดโต๊ะทำงาน เนื่องจากสถานที่ไม่เอื้ออำนวยดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “จัดเฉพาะ โต๊ะครับ การตั้งโต๊ะมันเป็นไปตามทิศทางแต่ละปีตามตำรา อย่างอื่นผมไม่ถือ จะถือเฉพาะโต๊ะทำงานเท่านั้น โดยเฉพาะปีนี้โชคลาภจะอยู่ทางทิศตะวันออก และทิศตะวันตก ส่วนการสร้างอาคารสำนักงานใหม่จะหันหน้าไปทางทิศใต้ซึ่งเป็นทิศกลางๆ ไม่ดีไม่ร้ายเพราะมันถูกบังคับโดยที่ดินที่นายกคนเก่าซื้อไว้”

นายกเทศมนตรี 17 ท่านมีการปรับดวงจุ้ยห้องทำงานเนื่องจากมีผู้รู้มาทักให้ปรับ แล้วเกิดความไม่สบายใจก็เลยปรับตามคำแนะนำ ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “ห้องทำงานของผม ผมย้ายมาแล้ว 3 ครั้ง ตอนแรกย้ายไปอยู่ด้านบนก็มีคนมาทักว่า ไม่ถูกต้องก็เลยย้ายห้องไปอยู่อีกห้องหนึ่ง ก็มีคนมาทักอีกว่านั่งอยู่ได้แอร์ก็เลยย้ายมาอยู่ในห้องปัจจุบัน ผมมีคนมาทักที่ไรต้องย้ายที่นั่งทุกที แต่โต๊ะนั่งปัจจุบันยังไม่เคยมีคนมาทักให้ปรับอะไรเลย”

นายกเทศมนตรี 4 ท่านที่มีงบประมาณน้อย และขาดคนแนะนำในเรื่อง สวงจู้ก็จะจัดสวงจู้เองตามตำราที่มีขายตามท้องตลาด ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “จัดสวงจู้เองครับ ไม่มีใครแนะนำ คือผมเปิดตำราดู แล้วเห็นว่าเหมาะสม เข้าทำดี ก็เลยจัดครับ”

ส่วนนายกเทศมนตรี 2 ท่านที่ไม่มีความรู้เรื่องพยากรณ์ศาสตร์ก็จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาเป็นผู้จัดองค์กรตามหลักสวงจู้ ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “ก็จะนำมาใช้ในเรื่องของสวงจู้ครับ ตัวผมเองไม่มีความรู้เรื่องนี้ แต่ปลัดเขามีความรู้ในเรื่องนี้ก็เลยให้เขาเป็นผู้ดูแลในด้านต่างๆ เช่น การจัดสิ่งแวดลอมรอบๆ ตัวอาคาร ก็จะมีน้ำพุด้านหน้า มีสิงโตหิน มีต้นไม้มงคล มีศาลพระภูมิครับ ส่วนด้านภายในอาคารสำนักงานก็มีการวางตู้ปลา การตั้งโต๊ะหมู่บูชา แล้วก็การจัดโต๊ะทำงานครับ”

นายกเทศมนตรี 1 ท่านมีการจัดองค์กร โดยใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านสวงจู้น้อยเนื่องจากนายกเทศมนตรีคนก่อนจัดสวงจู้ไว้ดีแล้วก็มีดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “เรื่องสวงจู้มีนำมาใช้ตกแต่งห้องทำงานนิดหน่อยเนื่องจากนายกคนก่อนเอาซินแสมาจัดสำนักงานทั้งภายในและภายนอกไว้ดีแล้ว”

การใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการจัดคนเข้าทำงาน

จากการศึกษาพบว่านายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์ในด้านโหงวเฮ้งมาใช้ในการจัดคนเข้าทำงานของเทศบาล ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “ผมนำเรื่องโหงวเฮ้งมาใช้ในการดูคนว่ามีลักษณะนิสัย อย่างไร คนแบบนี้ควรจะใช้งานอะไร มีความจริงใจ หรือมีความซื่อสัตย์หรือเปล่า ก็สังเกตจากใบหน้า แล้วก็ลักษณะท่าทางครับ แล้วถ้าจะเอามาเป็นคนสนิทก็จะต้องวัดใจ หรือทดสอบจิตใจกันดูก่อนว่าเป็นคนซื่อสัตย์ เชื่อถือได้หรือเปล่า” ส่วนนายกเทศมนตรีอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ส่วนมากที่รับมาจะเป็นการรับโอนย้ายค่ะ ก็จะดูประวัติเป็นอันดับแรก จากนั้นก็จะดูลักษณะใบหน้า ว่าเป็นคนมีนิสัยอย่างไร มีข้อเสียอะไร เหมาะสมกับตำแหน่งหรือเปล่า” นายกเทศมนตรีอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ถ้าเกี่ยวกับการรับโอนย้ายข้าราชการผมจะดูที่ประวัติก่อน จากนั้นจึงดูลักษณะสีหน้า ท่าทาง แต่จะคัดเลือกคนในพื้นที่ก่อนครับ” และนายกเทศมนตรีอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “การคัดเลือกคนจะดูที่บุคลิกท่าทางในการแสดงออกครับ ส่วนมากผมชอบเอาโจรเข้ามาทำงานอยู่เรื่อย แต่เป็นโจรกลับใจครับ”

ส่วนนายกเทศมนตรีอีกท่านหนึ่งจะเน้นคัดเลือกคนจากลักษณะอุปนิสัยโดยกล่าวว่า “จะดูอุปนิสัยใจคอครับ ผมชอบคนร่าเริง งานบางงานไม่ต้องใช้สมองมาก ใช้แค่คำพูด ประสานงาน และ มีการประชาสัมพันธ์ก็สามารถทำให้ผู้อื่นประทับใจ ก็ถือว่าสำเร็จแล้วครับ ยกเว้นงานที่ต้องใช้เทคนิคขั้นสูงถึงจะดูที่ความสามารถล้วนๆ” ส่วนนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งมีหลักในการคัดเลือกเขาโดยกล่าวว่า “ใช้หลักโหงวเฮ้งครับ คือเลขห้าต้องหน้าตาดี ยิ้มแย้ม ร่าเริง แจ่มใส พุดจาจะฉาน

อ่อนนุ่มต่อมตน และจะต้องรู้จักที่ รู้จักน้องด้วยครับ” และนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า “ก็จะให้เพื่อนช่วยพิจารณาด้วยครับ เพราะเขารู้เรื่องโหงวเฮ้ง จะใช้เขาในตอนสอบสัมภาษณ์คือให้เขาดูรูป แล้วก็วัน เดือน ปีเกิดประกอบกันครับ”

นายกเทศมนตรี 4 ท่านไม่มีโอกาสในการใช้ศาสตร์ใดๆ ในการคัดเลือกพนักงาน เนื่องจากมีเด็กฝากจากผู้มีอิทธิพล จึงจำใจต้องรับ ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “การคัดเลือกคน ไม่มีโอกาสเลือกครับ ส่วนมากเด็กฝากมา ผู้ใหญ่ฝากมา ยังไม่ได้มีโอกาสเลือกเลย จะได้ดูเฉพาะคนที่มาขึ้นความจำเป็นในการโอนย้ายไว้ ก็ดูภูมิหลัง ประวัติการศึกษา บางครั้งก็ใช้วิธีโทรไปทำงานเก่าสืบเสาะหาข่าว” นายกเทศมนตรีอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ไม่ได้ใช้โหงวเฮ้งครับส่วนมากมีแต่เด็กฝาก ผู้ใหญ่ฝากมาเราก็เกรงใจ”

การใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการอำนวยการ

จากการศึกษาพบว่านายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการอำนวยการน้อยกว่าด้านอื่นๆ ที่ผ่านมาซึ่งถือว่าการอำนวยการโดยอ้อมโดยใช้หลักฮวงจุ้ย ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่ว่า “ก็น่าจะเป็นฮวงจุ้ยนะครับ ผมจัดสิ่งแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกที่ทำงานให้สะอาดร่มรื่น มีระเบียบ สีสันใช้ทาอาคาร และห้องทำงานก็ทำให้สบายตา ดัน ไม่มงคลที่เอามาปลูกก็สวยงามพนักงานก็จะไม่มีความเครียด แล้วก็ทำงานอย่างมีความสุข เพราะผลงานที่ได้ออกมาดีมาก”

การใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการควบคุมงาน

จากการศึกษาพบว่านายกเทศมนตรีไม่มีการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการควบคุมงานของเทศบาลแต่จะควบคุมงานตามสายการบังคับบัญชา คือแบ่งหน้าที่ให้รองนายกเป็นผู้รับผิดชอบตามความถนัด แล้วควบคุมงานปลัดเทศบาล ปลัดเทศบาลก็จะควบคุมหัวหน้าในแต่ละกอง หัวหน้าในแต่ละกองก็จะควบคุมลูกน้องภายในกองให้ทำงานตามวัตถุประสงค์

ผลของการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหาร

จากการศึกษาพบว่า นอกจากนายกเทศมนตรีส่วนใหญ่จะมีความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์แล้วยังเชื่อว่าพยากรณ์ศาสตร์มีผลต่อจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน และผู้มารับบริการอีกด้วยดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งว่า “พยากรณ์ศาสตร์มันมีผลต่อจิตใจของเราด้วย เช่น เรื่องฮวงจุ้ย ซึ่งเกี่ยวกับภูมิทัศน์ หรือสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการทำงานของพนักงาน และส่งผลต่อประชาชนที่มาใช้บริการ หากสำนักงานไม่สะอาด หรือไม่เป็ระเบียบก็จะเป็นผลดี” และนายกเทศมนตรีที่มีการใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการบริหารงาน ส่วนใหญ่ได้รับผลจากการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ทางด้านจิตใจ ดังคำกล่าวของนายกเทศมนตรีหญิงท่านหนึ่งที่ว่า “การนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานทำให้นายกรู้สึกว่าสบายใจ ทำอะไรก็ราบรื่นดีละ”

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยข้อที่ 4

การนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานมี ผลทางด้านจิตใจนายกเทศมนตรี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานมี ผลทางด้านจิตใจนายกเทศมนตรี ตรงกับสมมติฐาน

สรุป

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า นายกเทศมนตรีส่วนใหญ่มีความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์ โดยสาเหตุแห่งความเชื่อมาจาก ประเพณี วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมจำพวกสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และหนังสือ เป็นต้น โดยนายกเทศมนตรีมีการนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ ไทย โหงวเฮ้ง และฮวงจุ้ยมาใช้ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านอายุมีผลต่อการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหาร โดยกลุ่มอายุที่ต่างกันมีการนำศาสตร์พยากรณ์มาใช้แตกต่างกัน และผลในการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าเกิดผลทางด้านจิตใจ คือ ทำให้รู้สึกสบายใจในการปฏิบัติงาน แต่ก็มีบางคนที่ทำหายพยากรณ์ศาสตร์เนื่องมาจากความไม่เชื่อโดยปฏิบัติตนขัดแย้ง หรือตรงกันข้ามกับหลักพยากรณ์ศาสตร์ จนเกิดผลกระทบต่อการบริหารงาน คือมีความขัดแย้งในองค์กร และมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน เมื่อตัดสินใจปรับเปลี่ยนตามหลักพยากรณ์ศาสตร์กลับให้ผลดีต่อการบริหารงาน ปัญหาอุปสรรคที่เคยมีก็หมดไป จึงกล่าวได้ว่าพยากรณ์ศาสตร์มีผลต่อการบริหารงานของนายกเทศมนตรีจริงตามคำกล่าวอ้างข้างต้น

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหารงานเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยเฉพาะใน 3 สาขาคือ โหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ดวงจัญ และศึกษาผลการนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทย โหงวเฮ้ง ดวงจัญไปใช้ในการบริหารงานเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง วิธีวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกำหนดแนวทางไว้ 5 ประเด็นคือ

- (1) ความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์
- (2) การนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล
- (3) การนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านโหงวเฮ้งไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล
- (4) การนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจัญไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล
- (5) ผลของการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล

5.1 สรุป และอภิปรายผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่านายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป สมรสแล้วเป็นส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประสพการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 1-4 ปี และมีรายได้ 30,001-40,000 บาท

5.1.2 ผลการศึกษารูป และอภิปรายผลได้เป็น 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

5.1.2.1 ความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างพบว่า ส่วนมากมีความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์ ซึ่งความเชื่อดังกล่าวมีสาเหตุมาจากประเพณี และวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมาจากรบรรพบุรุษ และจากสิ่งแวดล้อมที่ได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ ซึ่งนายกเทศมนตรีบางคนนอกจากจะมีความเชื่อแล้วยังมีความรู้เกี่ยวกับพยากรณ์ศาสตร์อีกด้วย

5.1.2.2 การนำพหุศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยไปใช้ในการบริหารงาน

เทศบาล

ผลการศึกษาพบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการนำพหุศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยมาใช้ในการบริหารงาน ทุกด้านอยู่ในระดับกลาง ด้านที่ใช้มากที่สุด คือ การจัดองค์กร (Organizing) ด้านที่ใช้รองลงมา คือ การอำนวยการ (Directing) และด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือ การควบคุมงาน (Controlling) และ นายกเทศมนตรีนำพหุศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยมาใช้ในวางแผนงานของเทศบาล เกี่ยวกับฤกษ์ยามในการเข้ารับตำแหน่ง นอกจากนี้ยังมีการเซ่นไหว้พระภูมิ เจ้าที่ด้วยหัวหมู ไก่ เป็ด และสุราในวันเข้ารับตำแหน่ง เพื่อขอพรให้การบริหารงานมีความราบรื่น ไม่มีอุปสรรค และในระหว่างการดำรงตำแหน่งมีการนำโหราศาสตร์ไทยมาใช้ในการหาฤกษ์ยามเพื่อวางแผนการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างจังหวัด นอกจากนี้ยังพบว่า มีการหาฤกษ์ยามในการเปิดอาคารสำนักงาน การวางศิลาฤกษ์ และการตั้งศาลพระภูมิ โดยจะให้โหราจารย์มาดูฤกษ์ยามในการประกอบพิธี พร้อมประกอบพิธีทางพราหมณ์ และมีพระภิกษุสงฆ์เข้าร่วมประกอบพิธีทางพุทธ

5.1.2.3 การนำพหุศาสตร์ด้านโหราศาสตร์ไทยไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล

ผลการศึกษาพบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการบริหารงานโดยใช้หลักโหราศาสตร์ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่ใช้มากที่สุด คือ การอำนวยการ (Directing) ด้านที่ใช้รองลงมา คือ การจัดองค์กร (Organizing) และด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือ การควบคุมงาน (Controlling) และมีการนำพหุศาสตร์โหราศาสตร์ไทยมาใช้ในการจัดคนเข้าทำงานของเทศบาล โดยใช้วิธีการดูว่าบุคคลนั้นมีลักษณะใบหน้า แวตา คิ้ว หน้าผาก จมูก ปาก และคางเป็นอย่างไรน่าจะมีนิสัยอย่างไร มีความจริงใจ หรือมีความซื่อสัตย์ หรือไม่ และบุคคลลักษณะเช่นนี้ควรจะใช้งานอะไร นายกเทศมนตรี 6 ท่าน เวลาจะเลือกคนสนิทก็จะมีการทดสอบจิตใจอีกด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะคัดเลือกข้าราชการ จากการโอนย้ายมาจากหน่วยงานอื่น โดยจะดูประวัติเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงดูลักษณะของใบหน้า ท่าทาง โคนจะเน้นคัดเลือกคนในพื้นที่ก่อน นายกเทศมนตรี 2 ท่าน นอกจากคัดเลือกคนจากการดูลักษณะใบหน้าท่าทางแล้วยังชอบที่จะให้โอกาสคนที่ด้อยกว่าผู้อื่น แต่มีความดีงามได้รับการคัดเลือกเข้าทำงานในเทศบาล นอกจากการดูลักษณะของใบหน้าแล้ว นายกเทศมนตรี 6 ท่านจะเน้นคัดเลือกคนจากลักษณะอุปนิสัย โดยจะชอบคนที่มีอุปนิสัยร่าเริง ยิ้มแย้ม แจ่มใส พุดเก่ง อ่อนน้อมถ่อมตน และจะต้องรู้จักกาลเทศะ และอาวุโส โดยอ้างว่างานบางงานไม่ต้องใช้สมองมาก ใช้แค่คำพูดประสานงาน และ มีการประชาสัมพันธ์ก็สามารถทำให้ผู้อื่นประทับใจ ก็ถือว่างานสำเร็จแล้ว ยกเว้นงานที่ต้องใช้เทคนิคขั้นสูงถึงจะดูที่ความสามารถล้วนๆ และมีนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งจะให้ซินแสช่วยพิจารณาโหราศาสตร์ผู้มีคุณสมบัติในการคัดเลือก โดย

จะใช้ในตอนสอบสัมภาษณ์คือให้ดูรูป และวัน เดือน ปีเกิดประกอบกัน นอกจากนี้แล้วยังมีนายกเทศมนตรีบางคนไม่มีโอกาสในการใช้ศาสตร์ใดๆ ในการคัดเลือกพนักงานเลย เนื่องจากมีเด็กฝากจากผู้มีอิทธิพล จึงจำเป็นต้องรับไว้เพราะความเกรงใจ ซึ่งการศึกษาข้างต้นมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย โมกะเวส (2550:บทคัดย่อ) ที่ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสรรหา และคัดเลือกบุคลากร ระดับผู้บริหาร ตามหลักโหงวเฮ้งอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.2.4 การนำพยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจ้ยไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล

ผลการศึกษาจากแบบสอบถามพบว่า นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างมีการบริหารงานโดยใช้หลักดวงจ้ย ทุกด้าน อยู่ในระดับกลาง ด้านที่ใช้มากที่สุด คือ การวางแผน (Planning) ด้านที่ใช้รองลงมา คือ การจัดองค์กร (Organizing) และด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือ การควบคุมงาน (Controlling) แต่ในข้อมูลการสัมภาษณ์พบว่าการนำศาสตร์ดวงจ้ยมาใช้ในการจัดองค์กรของเทศบาลเป็นส่วนมาก และพนักงานเทศบาลหลายแห่งก็มีความเชื่อในเรื่องดวงจ้ย เมื่อเห็นนายกเทศมนตรีจัดโต๊ะทำงานก็เลยจัดบ้าง โดยมีการจัดวาง โต๊ะหมู่บูชา ธงชาติ ต้นไม้ภายในห้อง มีตู้ปลา และของมงคลต่างๆ นายกเทศมนตรีบางท่านจะให้ความสำคัญเฉพาะการจัดโต๊ะทำงาน เนื่องจากสถานที่ไม่เอื้ออำนวย และบางท่านมีการปรับดวงจ้ยห้องทำงานเนื่องจากมีผู้รุมทักให้ปรับ แล้วเกิดความไม่สบายใจก็เลยปรับตามคำแนะนำของผู้รู้ สำหรับผู้ที่มั่งมีประมาณน้อย และขาดคนแนะนำในเรื่อง ดวงจ้ยก็จะจัดดวงจ้ยเองตามตำราที่มีขายตามท้องตลาด ส่วนผู้ที่ไม่มีความรู้เรื่องพยากรณ์ศาสตร์ แต่มีความเชื่อในพยากรณ์ศาสตร์ก็จะให้ผู้ได้บังคับบัญชาเป็นผู้จัดองค์กรตามตำราดวงจ้ย บางเทศบาลมีการจัดองค์กร โดยใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจ้ยน้อยเนื่องจากนายกเทศมนตรีคนก่อนจัดดวงจ้ยไว้ดีแล้วก็มี นอกจากนี้ยังมีนายกเทศมนตรีซึ่งเคยใช้พยากรณ์ศาสตร์ด้านดวงจ้ยในการทำธุรกิจมาก่อน เมื่อเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีจึงได้นำมาใช้ในการวางแผน และจัดองค์กร ซึ่งการศึกษาข้างต้นมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย โมกะเวส (2550:บทคัดย่อ) ที่ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสรรหา และคัดเลือกบุคลากร ระดับผู้บริหาร ตามหลักดวงจ้ย อยู่ในระดับปานกลาง

5.1.2.5 ผลของการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล

ผลการศึกษาพบว่า นายกเทศมนตรีที่มีการใช้พยากรณ์ศาสตร์ในการบริหารงาน ส่วนมากได้รับผลจากการนำพยากรณ์ศาสตร์ไปใช้ทางด้านจิตใจ โดยอ้างว่าทำให้รู้สึกสบายใจ ทำอะไรก็ราบรื่น ไม่ติดขัด และมีกรณีเกี่ยวศาสตร์ดวงจ้ย ซึ่งนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งบอกว่าเคยไม่ปรับดวงจ้ย แม้จะมีคนมาทักให้ปรับเปลี่ยนก็ตาม แต่อยากลองว่าจะเป็นอย่างไรหากไม่ปรับ เช่น การนั่งได้ชื่อ และการนั่งได้แอร์ ผลปรากฏว่าทำอะไรก็มักจะติดขัดไม่ราบรื่น และมีปัญหาอุปสรรคบ่อยครั้ง จึงตัดสินใจปรับดวงจ้ยจึงเกิดผลดีคือ การงานราบรื่น ไม่มีอุปสรรค สอดคล้องกับ

การศึกษาของณัชชา ชินธิป (2548 : บทคัดย่อ) ที่ว่าโหราศาสตร์มีจริง เชื่อถือกันมานาน และปฏิบัติกันมาจนถึงปัจจุบัน กลายเป็นประเพณีที่สืบทอดมา ทำให้โหราศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต เมื่อไม่ได้ปฏิบัติตามก็จะไม่สบายใจ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

5.2.1.1 เทศบาลควรมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้มีการทำวิจัยเพื่อประยุกต์การบริหารเข้ากับพยากรณ์ศาสตร์ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านพยากรณ์ศาสตร์ หรือสมาคมโหราศาสตร์ที่น่าเชื่อถือ ให้เหมาะสมกับท้องถิ่นของตน เพื่อให้เกิดผลสำคัญในการนำมาใช้ เหมือนดังที่ภาคเอกชน และบริษัทขนาดใหญ่ได้นำมาใช้

5.2.1.2 เทศบาลควรจะมีการตั้งเทศบัญญัติสำหรับจัดให้มีโครงการอบรมเรื่องพยากรณ์ศาสตร์ประยุกต์เพื่อการบริหารท้องถิ่น โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ หรืออาจารย์จากสมาคมโหราศาสตร์ที่น่าเชื่อถือมาให้ความรู้แก่ผู้บริหารทั้งภาคการเมือง และภาคราชการเพื่อส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการระหว่างพยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารงาน และเกิดผลสัมฤทธิ์ในการนำมาใช้ เหมือนดังที่ภาคเอกชน และบริษัทขนาดใหญ่ได้นำมาใช้

5.2.1.3 ความรู้ในวิชาพยากรณ์ศาสตร์ในแต่ละสาขาสามารถนำมาส่งเสริมให้ประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลนำมาประกอบอาชีพได้โดยใช้ต้นทุนน้อยมาก

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้สนใจควรจะศึกษาพยากรณ์ศาสตร์ เฉพาะสาขาใดๆ หนึ่ง เช่น โหราศาสตร์เพื่อการบริหาร โหงวเฮ้งเพื่อการบริหาร สมองซีกเพื่อการบริหาร เพื่อที่จะได้มีความลึกซึ้งในพยากรณ์ศาสตร์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- กัญชัช ศศิธร. บทบาทของหมอดูในสังคมไทย : กรณีศึกษาเฉพาะเขตกรุงเทพมหานคร.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต : สถาบันบัณฑิต
 พัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- กฤษณนัยย์ พิริยารังสรรค์. Hip ฮวงจุ้ย ตอน Brand and Fengshui. กรุงเทพฯ : กอไข่, 2553.
- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเทศบาล
 และเมืองพัทยา (ประจำปี พ.ศ. 2542 - 2543). กรุงเทพฯ : บริษัท เดอะสยามเซอร์วิซ
 จำกัด จัดพิมพ์, 2543.
- _____. กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสุขาภิบาลและเทศบาล. กรุงเทพฯ :
 บริษัท บพิตรการพิมพ์ จำกัด, 2541.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. รายชื่อเทศบาลตำบล.
<http://www.thailocaladmin.go.th/work/apt/apt.jsp> . 24 มิถุนายน, 2545.
- กิริติพงษ์ แนวมาลี และวิน พรหมแพทย์. ความเข้าใจเรื่องการปกครองท้องถิ่น สำหรับเยาวชน.
 กรุงเทพฯ : บริษัท สุขุมและบุตร จำกัด, 2540.
- โกวิท พวงงาม. “เทศบาลในอนาคต ต้องเลือกผู้บริหารโดยตรง”, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.
 45(41) : มีนาคม 2542, 14 – 20.
- _____. “เทศบาล ค.ศ. 2000 สรุบทบทเรียนในอดีตและก้าวไปข้างหน้า”, สยามรัฐสัปดาห์
 วิจารณ์. 45(42) : มีนาคม 2542, 21 – 27.
- _____. “ประชาคมเทศบาลต้องการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง”, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.
 46(5) : กรกฎาคม 2542, 4 – 10.
- _____. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : วิญญู, 2552.
- กันยาวิรี สัทธาพงษ์. คิดใหม่ ไหฺรศาสตร์หลังนวยุค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2551.
- จุมพล หมิมพานิช. การบริหารจัดการภาครัฐใหม่. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
 2550.
- จำลอง พิษนาคะ. ตำราโหงวเฮ้ง (ดูลักษณะดี-ชั่ว ของบุคคล). กรุงเทพฯ : อำนวยสาส์นการพิมพ์,
 2535.
- เจตต์ วิษุวัต. คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในไทย. กรุงเทพฯ : สยาม, 2550.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. โหราศาสตร์กับการตัดสินใจทางการเมือง. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา, 2534.

ชูพงษ์ ทองคำสมุทร. แนวทางการออกแบบเชิงวิทยาศาสตร์ของดวงจันท์สำหรับประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท พินเนส พรินท์ติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด, 2539.

ณัชชา ชินธิป. โหราศาสตร์กับการตัดสินใจทางธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต :

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2548.

_____. “การศึกษารูปแบบการทำนายโหราศาสตร์เลข 7 ตัว 4 ฐานบนทักษาจรในวิถีชีวิตประชาชน”, โหราเวทย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2553.

ณรงค์ศักดิ์ ฐิตวัฒนากร. ดวงจันท์เบญจธาตุเกื้อกูล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ EDITOR 1999, 2542.

คุณฐิ สุวัฒน์วิทยากร. การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล. นนทบุรี : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2551.

ดิน ปรัชญพฤทธิ. ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

เทพย์ สาริกบุตร. โหราศาสตร์ปริทรรศน์ ภาค 1. กรุงเทพฯ : เกษมบรรณกิจ, 2511.

เชียรชัย เอี่ยมวรเมธ. พจนานุกรมฉบับใหม่. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา, 2545.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. 100 ปีการปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ. 2440 - 2540. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2540.

ณรงค์ฤทธิ์ พยัคฆรากุล. ศาสตร์ลับโหงวเฮ้ง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด, 2545.

นกรินทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ. รายงานวิจัยศึกษาทางการเมืองท้องถิ่นของไทยและต่างประเทศเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2546.

บุญชัย มาลัยศิริรัตน์. โหราศาสตร์กับนโยบายศาสตร์ : ศึกษาการนำโหราศาสตร์มาช่วยในการตัดสินใจของนักบริหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

บุญทัน ดอกไธสง. การจัดองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, 2537.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

บุญเลิศ ไพรินทร์. วิพากษ์โหราศาสตร์เป็นวิทยาศาสตร์หรือความงมงาย. กรุงเทพฯ :

สยามบิสิเนสแอนพริ้นติ้ง, 2545.

บุญเลิศ ไพรินทร์. พฤติกรรมกรรมการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ., 2538.

ประพันธ์ เตชะกุล. ดาราศาสตร์และอวกาศ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.

ประยูร พลอารีย์. โหราศาสตร์ (ตำราโหราศาสตร์โรงเรียนโหราศาสตร์กรุงเทพ). กรุงเทพฯ :

ม.ป.ป.

ประสิทธิ์ แสงทับ. อรุณวดีสูตร : ว่าด้วยกำเนิดจักรวาลและภูมิต่างๆ. (กรุงเทพฯ : กองวรรณกรรม

และประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร, 2543.

ประหยัด หงส์ทองคำ. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

จำกัด, 2526.

ประหยัด หงส์ทองคำ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ปัญหาและแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของ

การบริหารเทศบาลไทย. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2529.

พรทิพย์ จงเจิดศักดิ์. ความน่าเชื่อถือของหมอดูกับความตั้งใจกระทำพฤติกรรมของผู้ให้บริการ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

พิชิต ลิขิตกิจสมบูรณ์. โหราศาสตร์วิพากษ์ : โหราศาสตร์การเมือง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์น้ำไท,

2537.

พิไลรัตน์ รุจิณชัยกุล. การศึกษาปัญหาสุขภาพจิตของผู้มารับบริการจากหมอดู : ศึกษาเฉพาะกรณี

ผู้มารับบริการจากหมอดูของสมาคมโหราแห่งประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

2524.

เพ็ญศรี บุรพา. วิเคราะห์ภาพพจน์ เนื้อหา และความเชื่อจากใบเชืชมชีของวัดในภาคเหนือ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2539.

พรรณธิพา เตมะศิริ. รู้จักโหงวเฮ้งและเส้นลายมือเพื่อความก้าวหน้าร่ำรวย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

เพทาย, 2553.

พลูหลวง. โหราศาสตร์พิชัยสงคราม - ดวงเมือง. กรุงเทพฯ : เกษมบรรณกิจ, 2517.

_____. คติสยาม. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2540.

พิสมัย สุภัทรานนท์. ดวงจุ้ยศิลป์ และศาสตร์แห่งการพยากรณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว,

2540.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

พระมหาประศักดิ์ อัครบุญ (ช้างแสง). ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์กับกฎแห่งกรรมของชาวพุทธไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2541.

พระมหาสมคิด เสือกะ. จริยธรรมในอาชีพโหราจารย์. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

พระมหาฐานันดร เขมปญโญ (มือแป). การศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเรื่องเสรีภาพในพุทธปรัชญาเถรวาท. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2546.

พระมหาวิพจน์ สุภจรี (วันคำ). การศึกษาแนวความคิดเรื่องเสรีภาพในพระพุทธศาสนาเถรวาท. วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2547.

มดิชน. พจนานุกรมฉบับมดิชน. กรุงเทพฯ : พินเนสพรีนติ้งเซ็นเตอร์, 2547.

ป. ประยุทธ์ ปยุตโต. พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2536.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส (นิตินุณยากร). พุทธจักรวาลวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 25503.

ภิญโญ พงศ์เจริญ. บทบาทของโหรในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2543.

ภูฤทธิ จำปาเงิน. การนำดวงจู่ไปใช้จัดการอาคารสถานที่ของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2549.

ม.อิงอรุณ. ดวงจู่ข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพฯ : เอ็มทีบุ๊ก, 2553.

มงคล ไพศาลวานิช. การเลือกซื้อบ้านตามหลักดวงจู่อย่างง่าย. กรุงเทพฯ : ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด, 2543.

มงคลธรรม ฉางหลวง. ทฤษฎีสี่ กับดวงจู่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กำแก้ว, ม.ป.ป.

ชลดา มณเฑียรมณี. หมวด : ทางเลือกสำหรับความมั่นคงทางจิตใจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

รุ่งทิพย์ กล้าหาญ. การขัดเกลาทางสังคมด้านความเชื่อโดยผ่านพิธีกรรมในชุมชนชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ภูมิศักดิ์ หงส์หยก. เสวนาทางวิชาการเรื่อง มิติใหม่เทศบาลไทย : เลือกตั้งนายกเทศมนตรีทางตรง.
ศูนย์ศึกษาและพัฒนาการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ฤทัย โชคไพศาลนุกูล. ความเชื่อเรื่องดวงของข้าราชการ ศึกษาเฉพาะกรณีกระทรวงยุติธรรม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2542.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. หลักการรัฐประศาสนศาสตร์ แนวคิดและกระบวนการ. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์
เน็ท, 2551.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ และนิภาวรรณ วิรัชนิภาวรรณ. การเข้าทรง และร่างทรง ความเชื่อ พิธีกรรม
และบทบาทที่มีต่อสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเคียนส์โตร, 2533.
- เวชสวรรค์ หล้าภาส. อิทธิพลของฮวงจุ้ยต่อการบริหารจัดการโครงการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2549.
- วนิช ศิริพานิช. โหราเวทย์. กรุงเทพฯ : ชมรมโหราวิทยา, 2531.
- วาสนา นาน่วม. ลับ ลวง พราง ฉบับมหากาพย์ “มนต์ดำ-เหลือง-แดง”. กรุงเทพฯ : โพสต์บุ๊คส์
2552.
- วินัย อวยพรประเสริฐ. โหราศาสตร์ยูเรเนียนพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศรีสมิทธิ์, 2550.
_____. รวมบทความโหราศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศรีสมิทธิ์, 2551.
- วุฒิสาร ดันไชย. ยุทธศาสตร์การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2552.
- วรพิตย์ มีมาก. การกระจายอำนาจทางการคลัง เอกสารทางวิชาการหมายเลข 2 โครงการศึกษาการ
ปกครองท้องถิ่น. เชียงใหม่ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- วสันต์ เหลืองปลัดศรี และมรุต วันทนกร. ภารกิจหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สารานุกรม
ชุดการปกครองท้องถิ่นไทย หมวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นนทบุรี : สถาบัน
พระปกเกล้า, 2547.
- ศ.ดุสิต. เห็นหน้าก็รู้ใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน, 2544.
- ศุภกิจ พุทธาธรรมสาขา. นรลักษณ์ศาสตร์. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. “ธุรกิจหมอดูปี 49 : คนกรุงเทพฯ จ่ายเงินดูหมอดู 2,400 ล้านบาท”, กระแสด
ทรรศน์. 1889 ; 28 กรกฎาคม, 2549.
- ละเอียด สิลาน้อย. เฟิง-สุ่ย (ฮวงจุ้ย) ภูมิทัศน์พยากรณ์. กรุงเทพฯ : โอเคียนส์โตร, 2530

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สุนทรี ไคมิน และสนธิ สมัครการ. รายงานวิจัยค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจวัด. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2522.
- สิงโต สุริยาอารักษ์. โหราศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ : เกษมบรรณกิจ, 2526.
- เสถียร เชื้อดี. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินนโยบายสาธารณะด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในท้องถิ่น : ศึกษากรณี อำเภอโนนคูณ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล. หมอดู : กระบวนการสร้างตัวตนและความสัมพันธ์ทางสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. วิวัฒนาการการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี โครงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2543.
- สุรัฐพงศ์ สุวรรณรัตน์. “ swungjui เพื่อที่อยู่อาศัย”, พยากรณ์สาร. 22(12) ; มีนาคม, 2544.
- สมชาย โมกะเวส. การสรรหา และคัดเลือกบุคลากร ระดับผู้บริหาร ตามหลัก swungjui และ โหงวเฮ้ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2523.
- หลวงวิศาลดรุณกร (อ้น สาริกบุตร). คัมภีร์โหราศาสตร์ไทยมาตรฐานฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : อินเทอร์เน็ต, 2540.
- หยก ตั้งธนาวัฒน์. ค้าขายให้รวยด้วยหลัก swungjui. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไพลิน, 2544.
- อำนวยการ ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์. swungjui ศาสตร์แห่งการพยากรณ์ทำเลดีร้าย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : บริษัทสามัคคีสาร (ดอกหญ้า) จำกัด (มหาชน), 2538.
- Jeffy Webboard. “หลัก swungjui เสริมคุณภาพชีวิต”, หลัก swungjui เสริมคุณภาพชีวิต.
<http://siam.to/Jboard>. 24 พฤศจิกายน, 2545.
- <http://www.horasadthai.com/กฎเกณฑ์และความหมายของดาวในแต่ละราศี>, 2554
- <http://www.horawej.com/ตัวอย่างปฏิทินโหราศาสตร์แผ่นหมุนและตัวอย่างการผูกดวงชะตา>, 2554
- <http://www.pookazza.com/ภาพดวงชะตา>, 2554

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษา พยากรณ์ศาสตร์ที่นำมาใช้ทางการบริหารงานเทศบาล
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานเทศบาล
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์ มาใช้ในการบริหารงานเทศบาล

ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้คือ นายกเทศมนตรีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านหรือหน้าที่การงานของท่านแต่ประการใด
แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย เพื่อหาแนวทาง หรือตัวแบบทางการบริหารแบบใหม่

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ครั้งนี้

(นายธิตีรัตน์ เหล่าคมพุดผาจารย์)

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน หน้าข้อความต่อไปนี้
สถานภาพของท่าน

สำหรับผู้วิจัย

1. เพศ

☐ 1

1. () ชาย

2. () หญิง

2. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

☐ 2

1. () โสด

2. () หม้าย

3. () หย่า

4. () แยกกันอยู่

5. () สมรส

3. วุฒิการศึกษา

1. () ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ 3

2. () ปริญญาตรี

3. () ปริญญาโท

4. () ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในตำแหน่ง

☐ 4

1. () น้อยกว่า 1 ปี

2. () 1 - 4 ปี

3. () 5 - 8 ปี

4. () มากกว่า 8 ปี

5. อายุ

☐ 5

1. () ต่ำกว่า 31 ปี

2. () 31 - 35 ปี

3. () 36 - 40 ปี

4. () 41 - 45 ปี

5. () มากกว่า 45 ปี

6. รายได้

1. () น้อยกว่า 20,000 บาท
2. () 20,000-30,000 บาท
3. () 30,001-40,000 บาท
4. () 40,001-50,000 บาท
5. () มากกว่า 50,000 บาท

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานเทศบาล จำนวน 5 ข้อ
ใหญ่ โดยแต่ละข้อจะมีข้อย่อย จำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่วงระดับการบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์ของผู้
บริหารงานภาครัฐ ตามหลักการบริหารของตะวันตก 5 ด้านคือ

1. การวางแผนงาน(Planning)
2. การจัดองค์กร(Organizing)
3. การจัดคนเข้าทำงาน(Staffing)
4. การอำนวยการ(Directing)
5. การควบคุม(Controlling)

โดยจะแบ่งแยกการตอบเป็นด้านละ 3 ประเภทดังนี้

1. โหราศาสตร์ไทย
2. โหงวเฮ้ง
3. ฮวงจุ้ย

แต่ละประเภทจะมีระดับของการนำไปใช้ดังต่อไปนี้

- ระดับ 5 หมายถึง การบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์อยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง การบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์อยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง การบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง การบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์อยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง การบริหารงานโดยใช้พยากรณ์ศาสตร์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ด้าน ที่	การบริหารงานภาครัฐ	ระดับการใช้จ่ายकर्ณ์ ศาสตร์ในการบริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
0	Planning(การวางแผน) 1. โหราศาสตร์ไทย 2. โหงวเฮ้ง 3. ฮวงจุ้ย	✓	✓	✓			☐ 0
00	Organizing(การจัดองค์กร) 1. โหราศาสตร์ไทย 2. โหงวเฮ้ง 3. ฮวงจุ้ย		✓	✓	✓		☐ 00

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความทุกข้อโดยละเอียด แล้วพิจารณาว่าท่านใช้หลักการบริหารอย่างไรและ
อยู่ในระดับใดตามสภาพที่แท้จริง แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกตอบ

ด้าน/ ข้อ	การบริหารงาน	ระดับการใช้ศาสตร์ พยากรณ์ในการ บริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	การวางแผน(Planning)						
1.1	โหราศาสตร์ไทย						
1.1.1	ท่านวางแผนตกแต่งอาคารสำนักงานตามหลักทักษา						
1.1.2	ท่านนำฤกษ์ยามมาใช้ในการวางแผนการเข้าพบผู้มี ตำแหน่งที่สูงกว่า						
1.1.3	ท่านนำดวงชาตามาใช้ในการวางแผนการเจรจาต่อรอง						
1.1.4	ท่านวางแผนในการเลือกใช้คนให้เหมาะสมกับดวงชะตา						
1.1.5	ถ้านักพยากรณ์บอกท่านว่าท่านดวงไม่ดีท่านจะไม่ วางแผนทำงานที่มีความเสี่ยงสูงในช่วงเวลานั้น						
1.2	โหงวเฮ้ง						
1.2.1	ท่านวางแผนการคัดเลือกคนเข้าทำงานโดยเลือกคนที่มี โหงวเฮ้งดีไว้ในตำแหน่งที่สำคัญ						
1.2.2	ท่านวางแผนการเจรจาต่อรองโดยใช้โหงวเฮ้งของกลุ่มเจรจา เป็นองค์ประกอบในการวางแผน						
1.2.3	ท่านวางแผนให้ผู้ได้บังคับบัญชาแต่งกายดีเพื่อส่งเสริม โหงวเฮ้ง						
1.2.4	ท่านวางแผนการใช้คนที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึงความ ซื่อสัตย์ไว้เป็นคนสนิท						
1.2.5	ท่านวางแผนการให้คนที่มีโหงวเฮ้งไม่ดีไปอยู่ในตำแหน่ง ที่ไม่สำคัญ						

ด้าน/ ข้อ	การบริหารงาน	ระดับการใช้ศาสตร์ พยากรณ์ในการ บริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1.3	ฮวงจุ้ย						
1.3.1	ท่านวางแผนการก่อสร้างอาคารสำนักงานโดยเลือกสถานที่ที่มีกระแสของลมและน้ำเหมาะสม						
1.3.2	ท่านวางแผนการประดับตกแต่งอาคารสำนักงานโดยใช้แสงและสีตามหลักฮวงจุ้ย						
1.3.3	ท่านวางแผนการทำงานโดยให้พนักงานที่มีดวงชาตาดีตามหลักฮวงจุ้ยได้อยู่ในตำแหน่งสำคัญ						
1.3.4	ท่านวางแผนการเจรจาต่อรองในสถานที่ที่มีฮวงจุ้ยดีเสมอ						
1.3.5	ท่านวางแผนการปรับฮวงจุ้ยจากร้ายให้กลายเป็นดี						
2	การจัดองค์กร(Organizing)						
2.1	โหราศาสตร์ไทย						
2.1.1	ท่านจัดวางผังสำนักงานของท่านในแต่ละแผนกให้วางในทิศทางที่ถูกต้องตามหลักโหราศาสตร์ไทย						
2.1.2	ห้องทำงานของท่านตกแต่งตามหลักโหราศาสตร์ไทย						
2.1.3	สำนักงานของท่านมีการจัดตั้งศาลพระภูมิ เจ้าที่						
2.1.4	ท่านจัดให้คนที่มีความรู้พื้นฐานดวงชาตาที่ดีอยู่ในแผนกที่สำคัญ						
2.1.5	ท่านจัดสิ่งแวดล้อมบริเวณสำนักงานของท่านให้มีความสอดคล้องกับดวงชาตาของท่าน						
2.2	โหงวเฮ้ง						
2.2.1	ท่านมอบหมายให้คนมีความรู้เรื่องโหงวเฮ้งมาจัดองค์การให้เหมาะสมยิ่งขึ้น						
2.2.2	ท่านจัดวางผังสำนักงานของท่านโดยให้คนในแต่ละแผนกมีโหงวเฮ้งส่งเสริมท่าน						
2.2.3	ท่านจัดสำนักงานของท่านโดยเน้นให้พนักงานในแต่ละแผนกมีการแต่งกายส่งเสริมโหงวเฮ้งตนเองตามกาลเทศะ						

ด้าน/ ข้อ	การบริหารงาน	ระดับการใช้ศาสตร์ พยากรณ์ในการ บริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
2.2.4	ท่านคิดว่าโหงวเฮ้งเป็นวิทยาศาสตร์ในการจัดองค์การที่เชื่อถือได้						
2.2.5	ท่านคิดว่าการจัดสำนักงานโดยใช้หลักโหงวเฮ้งเหมาะสมกับหน่วยงานราชการ						
2.3	ดวงจัญ						
2.3.1	ท่านมอบให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดโต๊ะทำงานในแต่ละแผนกให้หันไปในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักดวงจัญ						
2.3.2	สำนักงานของท่านมีตู้ปลาอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักดวงจัญ						
2.3.3	สำนักงานของท่านมีตู้जूเอี้ยอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักดวงจัญ						
2.3.4	สำนักงานของท่านมีหิ้งพระอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามหลักดวงจัญ						
2.3.5	สำนักงานของท่านมีสีที่เหมาะสมตามหลักดวงจัญ						
3	การจัดคนเข้าทำงาน(Staffing)						
3.1	โหราศาสตร์ไทย						
3.1.1	ท่านจัดคนเข้าทำงานให้เหมาะสมกับดวงชาตาและนิสัยใจคอ						
3.1.2	ท่านคัดเลือกพนักงานตามคำแนะนำของโหร						
3.1.3	ท่านคัดเลือกคนสนิทของท่านจากคนที่มีดวงชะตาดีส่งเสริมท่าน						
3.1.4	ท่านคิดว่าคนที่มีดาวพฤษ์เด่นในดวงเกิดเหมาะที่จะเป็นนักวิชาการหรือนักวางแผนในสำนักงานของท่าน						
3.1.5	ท่านจะจัดให้คนที่มีความดีและมีผลงานดีได้รับการเลื่อนตำแหน่ง						

ด้าน/ ข้อ	การบริหารงาน	ระดับการใช้ศาสตร์ พยากรณ์ในการ บริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
3.2	โงวเฮ้ง						
3.2.1	ท่านจัดคนที่มีโงวเฮ้งดีเข้าทำงานในตำแหน่งที่เหมาะสม						
3.2.2	ท่านคิดว่าคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีหน้าตาเข้มแข็งแจ่มใสถือว่ามิโงวเฮ้งดีเหมาะกับตำแหน่งประจำสัมพันธ์						
3.2.3	ท่านคิดว่าคนที่มีสติปัญญาดี มีความรอบคอบมีลักษณะตามหลักโงวเฮ้งเหมาะกับตำแหน่งนักบริหาร						
3.2.4	ท่านจัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยใช้หลักโงวเฮ้งเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ						
3.2.5	ท่านจัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยได้รับคำแนะนำจากซินแส						
3.3	ฮวงจุ้ย						
3.3.1	ท่านจัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยใช้หลักฮวงจุ้ยเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ						
3.3.2	ท่านจัดคนเข้าทำงานในแต่ละตำแหน่งโดยได้รับคำแนะนำจากซินแสฮวงจุ้ย						
3.3.3	ท่านคิดว่าฮวงจุ้ยที่ดีจะต้องขึ้นอยู่กับคนที่มีดวงชะตาส่งเสริมในงานด้วย						
3.3.4	ท่านคิดว่าการใช้หลักฮวงจุ้ยเพื่อจัดคนเข้าทำงานจะทำให้หน่วยงานมีความเจริญรุ่งเรือง						
3.3.5	ท่านคิดว่าการใช้หลักฮวงจุ้ยเพื่อจัดคนเข้าทำงานเหมาะสมกับหน่วยงานราชการ						
4	การอำนวยการ(Directing)						
4.1	โหราศาสตร์ไทย						
4.1.1	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีดวงชะตาเด่นด้านวาทีศัลปีไปเจรจาต่อรอง						

ด้าน/ ข้อ	การบริหารงาน	ระดับการใช้ศาสตร์ พยากรณ์ในการ บริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
4.1.2	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีดวงชาตาเด่นด้าน มนุษย์สัมพันธ์ไปประสานงานกับหน่วยงานอื่น						
4.1.3	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามฤกษ์ ยามที่กำหนด						
4.1.4	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีดวงชาตาเด่นด้าน การตัดสินใจ ไปทำหน้าที่ทางการบริหารในแต่ละแผนก						
4.1.5	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีดาวพฤหัสบดีเด่นใน ดวงชาตาไปทำหน้าที่ทางวิชาการ						
4.2	โหงวเฮ้ง						
4.2.1	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งเด่นด้าน วาตะศิลป์ไปเจรจาต่อรอง						
4.2.2	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งเด่นด้าน มนุษย์สัมพันธ์ไปประสานงานกับหน่วยงานอื่น						
4.2.3	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งบ่งบอกถึง ความซื่อสัตย์มาเป็นคุณสมบัติของท่าน						
4.2.4	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งเด่นด้าน การตัดสินใจ ไปทำหน้าที่ทางการบริหารในแต่ละแผนก						
4.2.5	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งเด่นใน ด้านสติปัญญาไปทำหน้าที่ทางวิชาการ						
4.3	ฮวงจุ้ย						
4.3.1	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาจัดบริเวณที่ทำงานตาม หลักฮวงจุ้ย						
4.3.2	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปปฏิบัติงานตามหลัก ฮวงจุ้ย ตามที่ซินแสแนะนำ						
4.3.3	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาไปหาซินแสด้านฮวง จุ้ยมาแก้ไขหรือส่งเสริมฮวงจุ้ยในที่ทำงานของท่าน						

ด้าน/ ข้อ	การบริหารงาน	ระดับการใช้ศาสตร์ พยากรณ์ในการ บริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
4.3.4	การมอบหมายงานจากท่านจะเป็นผลหรือไม่ท่านคิดว่ามีปัจจัยด้าน สมองซีกมาเกี่ยวข้อง						
4.3.5	ท่านมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาปรับสมองซีกที่โต๊ะทำงานของตนเอง						
5	การควบคุมงาน (Controlling)						
5.1	โหราศาสตร์ไทย						
5.1.1	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยใช้ฤกษ์ยามประกอบการตัดสินใจ						
5.1.2	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยได้รับคำแนะนำจากนักโหราศาสตร์						
5.1.3	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยใช้ดวงชะตาผู้ได้บังคับบัญชาประกอบการตัดสินใจ						
5.1.4	หากดวงชะตาของท่านไม่ดีท่านจะควบคุมการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาให้รอบคอบขึ้น						
5.1.5	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านให้สอดคล้องตามหลักโหราศาสตร์ไทย						
5.2	โหงวเฮ้ง						
5.2.1	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยใช้หลักโหงวเฮ้งประกอบการตัดสินใจ						
5.2.2	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยได้รับคำแนะนำจากซินแสโหงวเฮ้ง						
5.2.3	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยใช้ให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีโหงวเฮ้งดีช่วยเหลือท่าน						
5.2.4	หากผู้ได้บังคับบัญชาของท่านโหงวเฮ้งไม่ดีท่านจะควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น						

ด้าน/ ข้อ	การบริหารงาน	ระดับการใช้ศาสตร์ พยากรณ์ในการ บริหารงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
5.2.5	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านให้ สอดคล้องตามหลักโหราศาสตร์						
5.3	ดวงชัย						
5.3.1	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยใช้ หลักดวงชัยประกอบการตัดสินใจ						
5.3.2	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยได้รับ คำแนะนำจากซินแสดวงชัย						
5.3.3	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านโดยใช้ให้ ผู้ได้บังคับบัญชาที่รู้เรื่องดวงชัยช่วยเหลือท่าน						
5.3.4	หากผู้ได้บังคับบัญชาของท่านละเลยหลักดวงชัย ท่านจะ ควบคุมการทำงานให้รอบคอบขึ้น						
5.3.5	ท่านควบคุมการทำงานในหน่วยงานของท่านให้ สอดคล้องตามหลักดวงชัย						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการนำพยากรณ์ศาสตร์
มาใช้ในการบริหารงานเทศบาล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อการวิจัย

เรื่อง

พยากรณ์ศาสตร์กับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษา พยากรณ์ศาสตร์ที่นำมาใช้ทางการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยศึกษาเฉพาะกรณีนายกเทศมนตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความเชื่อในการนำพยากรณ์ศาสตร์มาใช้ในการบริหารงาน

ภาครู้

ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้คือ นายกเทศมนตรี เป็นผู้ตอบคำถาม
คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านหรือหน้าที่การงานของท่านแต่ประการใด
แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย เพื่อหาแนวทาง หรือตัวแบบทางการบริหารแบบใหม่
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ครั้งนี้

(นายศิริรัตน์ เหล่าคมพุดาจารย์)

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก
โครงการวิจัย เรื่อง ศาสตร์พยากรณ์กับการบริหารภาครัฐ

เวลาเริ่มต้นสัมภาษณ์.....วันที่.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ

1. () ชาย

2. () หญิง

2. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

1. () โสด

2. () หม้าย

3. () หย่า

4. () แยกกันอยู่

5. () สมรส

3. วุฒิการศึกษา

1. () ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. () ปริญญาตรี

3. () ปริญญาโท

4. () ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในตำแหน่ง

1. () น้อยกว่า 1 ปี

2. () 1 - 4 ปี

3. () 5 - 8 ปี

4. () มากกว่า 8 ปี

5. อายุ

1. () น้อยกว่า 31 ปี

2. () 31 - 35 ปี

3. () 36 - 40 ปี

4. () 41 - 45 ปี

5. () มากกว่า 45 ปี

6. รายได้

1. () น้อยกว่า 20,000 บาท

2. () 20,000-30,000 บาท

3. () 30,001-40,000 บาท

4. () 40,001-50,000 บาท

5. () มากกว่า 50,000 บาท

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ท่านวางแผนงานเทศบาลตามหลักโหราศาสตร์ไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านวางแผนงานเทศบาลตามหลักโหราศาสตร์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านวางแผนงานเทศบาลตามหลักฮวงจุ้ยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านจัดองค์การเทศบาลตามหลักโหราศาสตร์ไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านจัดองค์การเทศบาลตามหลักโหงวเฮ้งอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านจัดองค์การเทศบาลตามหลักฮวงจุ้ยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ท่านจัดคนเข้าทำงานในเทศบาลตามหลักโหราศาสตร์ไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ท่านจัดคนเข้าทำงานในเทศบาลตามหลักโงวเฮ้งอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. ท่านจัดคนเข้าทำงานในเทศบาลตามหลักฮวงจุ้ยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. ท่านอำนวยการงานในเทศบาลตามหลักโหราศาสตร์ไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11. ท่านอำนวยการงานในเทศบาลตามหลักโงวเฮ้งอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

12. ท่านอำนวยความสะดวกงานในเทศบาลตามหลักสงฆ์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

13. ท่านควบคุมงานในเทศบาลตามหลักโหราศาสตร์ไทยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

14. ท่านควบคุมงานในเทศบาลตามหลักโหราศาสตร์อังกฤษอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

15. ท่านควบคุมงานในเทศบาลตามหลักสงฆ์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้สัมภาษณ์.....

วันที่.....

เวลา.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

นายศิริรัตน์ เหล่าคมพุดาจารย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533 มัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์

อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

พ.ศ. 2535 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. 2538 ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์

วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2542 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.)

สาขาวิชาสุขศึกษา สถาบันราชภัฏสุรินทร์

พ.ศ. 2546 ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)

สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประวัติการทำงาน

เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน กระทรวงสาธารณสุข

นักบริหารงานสาธารณสุข ระดับ 6 กระทรวงมหาดไทย

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครู โรงเรียนบ้านม่วง (รามคำแหงอนุสรณ์ 11)

ตำบลตระกาจ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ